

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการสถานะและปัญหาทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นประเทศพม่า

โดย รศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

เมษายน 2554

สัญญาเลขที่ RDG5210040

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการสถานะและปัญหาทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นประเทศพม่า

รศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชุดโครงการสถานะและปัญหาของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า

สนับสนุนโดยกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

คำนำ

ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจและปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน รวมทั้งความแตกต่างของระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้สถานการณ์การย้ายถิ่นของประชากรจากเพื่อนบ้าน รวมทั้งอัตราการเพิ่มของประชากรแรงงานข้ามชาติที่พำนักอยู่ในประเทศมีสูงขึ้น โดยเฉพาะการอพยพของแรงงานพม่า ดังจะเห็นได้จากจำนวนแรงงานพม่าที่อพยพเข้ามาทำงาน และสร้างครอบครัวอยู่ในประเทศไทย ปัจจุบันปัญหาจากการเข้ามาอยู่อาศัยของชาวพม่าที่มีมากยิ่งขึ้น และขณะเดียวกันการศึกษาวิจัยด้านแรงงานพม่าได้มีผู้สนใจและทำการศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมาก แต่ในการศึกษาวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่มุ่งขาดการศึกษาถึงการเข้ามาทำงานของแรงงานพม่ารุ่นลูก หรือรุ่นที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเจาะลึกในกลุ่มแรงงานพม่ารุ่นลูก เพื่อนำไปต่อยอดงานวิจัยในรุ่นที่ 1 โดยต้องการเน้นการศึกษาถึงการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะการทำงาน ปัญหาทางเศรษฐกิจและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่ปัจจุบันได้ทำงานและอาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงสถานะทางเศรษฐกิจ ลักษณะการจ้างงาน และปัญหาต่างๆ ของแรงงานชาวพม่า และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อคนไทยที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ได้สนับสนุนการวิจัย โครงการ “สถานะและปัญหาทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นประเทศพม่า” ภายใต้ชุดโครงการสถานะและปัญหาของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ตรวจสอบทางวิชาการที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในโครงการวิจัย

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นประเทศพม่า

คณะผู้วิจัย

Executive Summary

1. ความเป็นมาของโครงการ

จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานเป็นปัจจัยในการผลิต ประกอบกับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาวไทยที่สูงมากขึ้น ก่อให้เกิดความต้องการแรงงานราคาถูกจำนวนมากจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะแรงงานชาวพม่า เพื่อทดแทนตลาดแรงงานระดับล่าง และส่งผลให้แรงงานต่างด้าวเหล่านี้ กลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจไทย แรงงานพม่าที่เข้ามาทำงานในเมืองไทยส่วนใหญ่ เป็นงานที่คนไทยไม่เลือกทำ ลักษณะงานของแรงงานพม่าจึงมีภาพลักษณ์ของความเป็นงานที่สกปรก งานหนัก งานใช้แรงมากกว่าใช้ทักษะ (อดิศร เกิดมงคล – คณะกรรมการณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในพม่า, 2549) ปัญหาทางเศรษฐกิจในการใช้แรงงานต่างด้าวราคาถูกของประเทศไทยที่อาจจะเกิดขึ้นก็คือปัญหาการกีดกันทางการค้าในการที่จะถูกคู่ค้าใช้มาตรการการกีดกันทางการค้ามาเป็นข้ออ้างว่าชนชั้นแรงงานถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกขูดรีดแรงงาน นอกจากนี้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาการแข่งขันของแรงงานไทยเพราะผู้ประกอบการจะใช้แรงงานพม่าซึ่งเสียต้นทุนต่ำกว่าและแรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าและดูแลได้ง่ายกว่าแรงงานไทย ยิ่งไปกว่านั้นรัฐก็ต้องสูญเสียทรัพยากรทั้งที่เป็นบุคลากรและเงินงบประมาณในการควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวดังกล่าว

จากจำนวนแรงงานต่างด้าวที่อพยพเข้ามาทำงาน และสร้างครอบครัวอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาอยู่อาศัยของชาวพม่าจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งที่ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะการทำงานของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าในประเทศไทย ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อลดความรุนแรง และช่องว่างทางสังคมของแรงงานชาวพม่า และคนไทยที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในด้านการประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย สภาพความเป็นอยู่ รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นของทายาทรุ่นที่ 2 ฯ ดังกล่าว

2. เพื่อศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจทางด้านการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย และศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. เพื่อพัฒนาและนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เหมาะสมกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. คำจำกัดความของทายาทรุ่นที่ 2

ทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่ใช้ในการศึกษานี้หมายความว่ารวมถึงรุ่นที่ 1.5 และรุ่นที่ 2 ที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นคนพม่า โดยรุ่นที่ 1.5 นั้น จะต้องเป็นเด็กที่อพยพตามพ่อหรือแม่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยก่อนอายุ 15 ปี ส่วนรุ่นที่ 2 คือเด็กที่เกิดในประเทศไทย แรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า หมายความว่าถึงทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่ มีงานทำและมีอายุ 15 ปีขึ้นไป

4. วิธีการศึกษา

ในการวิจัยเป็นการวิจัยแบบบูรณาการทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์และจากเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาถึงความถึงชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและปัญหาทางเศรษฐกิจทางการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง โดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์แรงงานและเจ้าของสถานประกอบการในกิจการต่างๆ คือ ธุรกิจบริการ ได้แก่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ หอพัก โรงแรม โรงงานต่างๆ การเกษตรและปศุสัตว์ ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ประมง และ ต่อเนื่องประมงทะเล

5. ผลการศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจและปัญหาทางเศรษฐกิจทางการจ้างงาน

5.1 กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 จำนวน 400 ตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดและอาชีพในกิจการต่างๆ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 **กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 จำแนกตามจังหวัด**

อาชีพ	เชียงใหม่	ตาก	ระนอง	สมุทรสาคร	รวม
ธุรกิจต่างๆ	23	32	5	30	90
การเกษตร	23	30	1	13	67
ก่อสร้าง	34	21	5	10	70
รับใช้ในบ้าน	20	9	22	8	59
หญิงบริการ	-	8	-	-	8
ประมง	-	-	47	2	49
ประมงต่อเนื่อง	-	-	20	37	57
รวม	100	100	100	100	400

ที่มา : จากการศึกษา

5.2 สภาพความเป็นอยู่ ในด้านที่อยู่อาศัยพบว่า ร้อยละ 60.50 ของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่ที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) ร้อยละ 31.75 มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไซต์งาน/พักกับนายจ้าง) และร้อยละ 7.75 มีบ้านเป็นของตนเองโดยสร้างบ้านอยู่ในที่สาธารณะหรือที่ของครูจ๊ก ร้อยละ 69.50 มีสถานะโสด ร้อยละ 29.50 สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คนโดยส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน

ลักษณะการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวที่ 1 ลักษณะการพักอาศัยส่วนใหญ่ไม่ต้องจัดหาและไม่ต้องเสียค่าที่ที่พักอาศัย เช่น อาศัยอยู่กับนายจ้าง/อาศัยอยู่ไซต์งาน คิดเป็นร้อยละ 71.08 และที่เหลือต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 28.92 ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งเป็นสัดส่วนมากกว่าแรงงานต่างด้าวที่ 1 แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 มีโอกาสในการเลือกพักอาศัยในสภาพความเป็นอยู่ต่างๆ ได้มากขึ้น ทำให้ตนเองมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เป็นการส่วนตัว มีอิสระมากขึ้น

5.3 ทักษะการใช้ภาษาไทย ทักษะการใช้ภาษาไทยของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 87.00 ซึ่งน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวที่ 1 ที่มีสัดส่วนผู้ทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 93.31 ด้วยเหตุผลเพราะ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่แท้ที่จริงยังเป็นรุ่นที่ 1.5 คือ อพยพมากับบิดามารดา ไม่ได้ใช้ภาษาไทยตั้งแต่กำเนิด แต่มาฝึกใช้เมื่อมา

อาศัยในประเทศไทย ทำให้มีทักษะการใช้ภาษาไทยน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ที่อาศัยในประเทศไทยมานานกว่า และแสดงให้เห็นว่า บิดามารดา ของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ไม่ได้ส่งเสริมให้แรงงานได้ใช้ภาษาไทย และจากการสังเกตจะพบว่า การดำรงชีวิตประจำวัน แรงงานก็ยังคงใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาในการสื่อสาร

5.4 การศึกษา ในด้านการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ได้มีโอกาสเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และมีส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษาสูงถึงระดับปริญญาตรี จากการสัมภาษณ์องค์กร กลุ่ม NGOs เกี่ยวกับการศึกษาและโอกาสทางอาชีพ พบว่า การศึกษาได้สร้างโอกาสทางอาชีพให้กับแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ที่มีสถานะที่ชัดเจน มีบัตรและใบอนุญาตที่ถูกต้อง ทำให้มีโอกาสได้รับการศึกษาถึงในระดับปริญญาตรี และเพิ่มโอกาสในการทำงานและรายได้ ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ที่ยังไม่มีสถานะชัดเจนในสถานะของตนเอง การได้รับการศึกษาไม่ได้สร้างโอกาสทางการทำงานอย่างแท้จริงกับแรงงานต่างด้าวกลุ่มดังกล่าว ยังถือเป็นช่องว่างที่นายจ้างสามารถใช้เป็นข้อจำกัดในการให้โอกาสในการทำงานและเพิ่มรายได้

5.5 การทำงาน การทำงานของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 จะทำงานต่อเดือนมากกว่า 26 วัน และในแต่ละวันจะทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง ซึ่งเกินกว่าที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน กำหนดสำหรับแรงงานไทย แสดงให้เห็นว่า แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ทำงานหนักกว่าแรงงานไทย นอกจากนั้นแล้วสวัสดิการที่ได้รับ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ได้รับสวัสดิการน้อย โดยสวัสดิการที่จะได้รับ คือ ที่พัก อาหาร การรักษาพยาบาล และการเดินทาง ส่วนสวัสดิการเรียนหรือค่าใช้จ่ายบุตรแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ไม่ได้รับจากนายจ้างเลย ในด้านการเปลี่ยนการทำงาน พบว่า แรงงานส่วนใหญ่เมื่อได้ทำงานแล้วจะไม่เปลี่ยนงาน และหากมีการเปลี่ยนงานสาเหตุหลักเพราะได้รับค่าจ้างแรงงานสูงกว่า โดยมาตรฐานค่าจ้างที่แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 พอใจคือเท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของแต่ละจังหวัด

5.6 ค่าจ้าง อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เท่ากับ 176.28 บาท จะสูงกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ซึ่งได้เท่ากับ 159.70 บาท แต่ไม่ได้สูงกว่ามากนัก ด้วยเหตุผลหลักคือ การจ้างงานแรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน ในกลุ่มแรงงานกรรมกร ส่วนใหญ่นายจ้างจะใช้เกณฑ์อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่อวัน แสดงให้เห็นว่า การจ้างงานของผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึงประเภทของแรงงานต่างด้าวว่าเป็นรุ่นใด

5.7 รายได้ รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เท่ากับ 4,382 บาท โดยถ้ายกเว้นในอาชีพหญิงบริการแล้วอาชีพในประมงต่อเนื่องจะมีรายได้เฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาอยู่ใน

อาชีพ ประมง ธุรกิจต่างๆ ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ส่วนที่ทำงานในภาคการเกษตรจะมีรายได้เฉลี่ยต่ำสุด นอกจากนั้นแล้วผู้ชายจะมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้หญิง ผู้มีระดับการศึกษาสูงจะมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ และผู้มีใบอนุญาตทำงานจะมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้ไม่มีใบอนุญาตทำงาน

แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนเท่ากับ 4,382 บาท ในขณะที่แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนในประเทศไทย มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนเท่ากับ 4,321 บาท และรายได้บนเส้นความยากจนของประชากรไทยทั้งประเทศเท่ากับ 1,443 บาท ต่อคนต่อเดือน แสดงให้เห็นว่า รายได้ของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 อยู่ในระดับเดียวกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนในประเทศไทย และสูงกว่ารายได้บนเส้นความยากจน ซึ่งแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ไม่ถือว่าเป็นกลุ่มคนยากจน และมีฐานะความเป็นอยู่ทัดเทียมกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนในประเทศไทย และคนจนเฉลี่ยรวมของประชากรไทยทั้งประเทศ

ตารางที่ 2 รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 จำแนกตามเพศ การศึกษา และใบอนุญาตทำงาน

รายได้เฉลี่ย (บาทต่อเดือน)	ธุรกิจ ต่างๆ	การ เกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ ในบ้าน	หญิง บริการ	ประมง	ต่อเนื้อ ประมง	เฉลี่ย รวม
เพศ	4,564	3,188	4,299	3,691	11,313	4,837	4,958	4,383
ชาย	4,734	3,384	4,369	-	-	4,837	4,779	4,401
หญิง	4,435	2,878	4,066	3,691	11,313	-	5,088	4,364
การศึกษา	4,564	3,188	4,299	3,691	11,313	4,837	4,958	4,383
ไม่มีการศึกษา	4,410	2,842	4,200	3,500	11,000	4,944	5,172	4,222
ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	3,500	-	-	-	-	-	3,500
ประถมศึกษา	4,591	3,807	4,498	3,521	12,250	4,824	4,845	4,447
มัธยมศึกษาตอนต้น	4,756	3,000	4,557	6,333	-	5,500	4,944	4,847
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4,230	-	3,000	-	-	3,000	-	3,492
ปริญญาตรี	8,900	-	-	5,500	-	-	-	7,200
ใบอนุญาตทำงาน	4,564	3,188	4,299	3,691	11,313	4,837	4,958	4,383
ไม่มีใบอนุญาตทำงาน	4,410	3,101	3,894	3,552	10,750	5,186	4,050	4,088
มีใบอนุญาตทำงาน	4,873	3,929	4,907	3,845	11,875	3,964	5,151	4,835

ที่มา : จากการศึกษา

5.8 รายจ่าย แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,544 บาท โดยมีสัดส่วนรายจ่ายค่าอาหารร้อยละ 24.53 สัดส่วนรายจ่ายค่าที่พักร้อยละ 16.71 สัดส่วนรายจ่ายค่าน้ำ-ค่าไฟ-โทรศัพท์ร้อยละ 10.51 สัดส่วนรายจ่ายค่าเดินทางร้อยละ 8.02 สัดส่วนรายจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตรร้อยละ 15.62 สัดส่วนรายจ่ายค่าของใช้-เสื้อผ้าร้อยละ 10.62 สัดส่วนรายจ่ายค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 2.53 และสัดส่วนรายจ่ายค่าบันเทิงร้อยละ 11.46

5.9 การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมสัดส่วนน้อย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจไทยเนื่องจากถ้ามีการส่งเงินกลับมากแล้วจะทำให้เงินตราไหลออกจากประเทศไทยมากขึ้น มีโอกาสให้เงินหมุนเวียนในประเทศลดลง ดังนั้นรายได้ที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 หามาได้ จะหมุนเวียนในประเทศช่วยสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนไทยและประเทศไทยมากขึ้น

5.10 ปัญหา ที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ประสบ คือ

1. ปัญหาการถูกนายจ้างเอาเปรียบ เกี่ยวกับการถูกนายจ้างต่อว่ารุนแรง นายจ้างไม่จ่ายเงิน ได้ค่าแรงไม่เท่าเทียมกัน และงานหนักเกินไป
2. ปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ เกี่ยวกับนายจ้างจ่ายเงินไม่ตรงเวลา ได้รับค่าแรงน้อยเกินไป และโดนหักค่าแรงเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ
3. ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ เกี่ยวกับการทำงานที่ไม่มีวันหยุด ความต้องการสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการด้านที่พัก สวัสดิการด้านอาหาร สวัสดิการค่าเดินทาง อุปกรณ์การทำงานที่อำนวยความสะดวก และการประกันสังคมให้แรงงาน
4. ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับถูกนายจ้างทำร้ายร่างกาย ถูกนายจ้างใช้แรงงานแม้ไม่สบาย ทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน ทำงานเกินเวลา ถูกเหยียดหยาม และสภาพความเป็นอยู่ไม่ดีเสี่ยงต่อการติดเชื้อและไม่ปลอดภัย
5. ปัญหาด้านความเป็นอยู่ เกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัยคับแคบ สุขลักษณะไม่ดี ค่าเช่าแพง และถูกไล่ที่
6. ปัญหาบุตร/การศึกษาบุตร เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการศึกษาสูง ขาดอุปกรณ์การศึกษา และมีการศึกษาน้อย
7. ปัญหาด้านครอบครัว เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของคนในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน ปัญหาคนในครอบครัวติดยาเสพติด ไม่ช่วยกันทำมาหากิน ไม่มีงานทำ และปัญหาสุขภาพของคนในครอบครัว

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ความคิดเห็นว่าประสบปัญหาต่างๆ ดังกล่าว แต่พบผู้ตอบในประเด็นปัญหาต่างๆ มีสัดส่วนไม่มากนัก แสดงว่าแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ยอมรับสภาพของความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตในประเทศไทยได้

5.11 ความพึงพอใจ จากการศึกษาพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในด้านการดูแลจากภาครัฐ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสาธารณสุข ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคม ด้านโอกาสทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีความพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ตามสถานะที่ควรจะเป็นของแรงงานต่างด้าว

5.12 ความต้องการการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐบาลรับรองสถานการณืเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีการขึ้นทะเบียน จัดทำบัตรแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ประสบได้

5.13 ผู้ประกอบการและการจ้างงาน จากการศึกษาสถานประกอบการ จำนวน 100 แห่ง ซึ่งเป็นสถานประกอบการประเภทธุรกิจต่างๆ จำนวน 24 แห่ง การเกษตร จำนวน 20 แห่ง ก่อสร้าง จำนวน 9 แห่ง ไร่ใช้ในบ้าน จำนวน 22 แห่ง ประมง จำนวน 10 แห่ง และประมงต่อเนื่องจำนวน 15 แห่ง พบว่า ลักษณะของการประกอบการส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีเจ้าของคนเดียว มีขนาดเล็ก จ้างแรงงานต่างด้าวเพียง 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ของสถานประกอบการ แต่ในบางสถานประกอบการ หรือร้อยละ 5.00 ของสถานประกอบการ มีการจ้างแรงงานต่างด้าวมากกว่า 200 คน โดยประมงต่อเนื่องมีความต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนที่มากกว่าสถานประกอบการประเภทอื่น ตำแหน่งงานที่สถานประกอบการให้แรงงานต่างด้าวทำ ส่วนใหญ่คือ ตำแหน่งลูกน้องหรือรับจ้าง ที่ทำงานในตำแหน่งหัวหน้า ได้แก่ หัวหน้าคูมนกงาน ซึ่งเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ทำงานกับนายจ้างมานาน มีความซื่อสัตย์ เป็นที่ไว้วางใจของนายจ้าง และสามารถสื่อสารกับลูกจ้างต่างด้าวได้ สวัสดิการที่ให้แก่แรงงานต่างด้าว คือ สวัสดิการรักษาพยาบาล อาหาร ที่พัก และอื่นๆ เช่น ชุดทำงาน การตรวจร่างกายประจำปีฟรี การได้รับค่าเดินทาง และโบนัส เป็นต้น สถานประกอบการส่วนใหญ่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวเนื่องจากต้องการทำให้ถูกต้องกฎหมาย ต้องการให้แรงงานมีบัตรที่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ ป้องกันการตรวจสอบ เป็นต้น และสถานประกอบการที่ไม่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวนั้น เนื่องจาก แรงงานมาทำงานใหม่ แรงงานมักหนีเมื่อขึ้นทะเบียนให้ หรือเป็นการจ้างแรงงานทำงานชั่วคราว

5.14 การจ่ายเงินค่าจ้างของสถานประกอบการ สถานประกอบการที่จ่ายค่าจ้างรายวันเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง ค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 221.00 บาทต่อวัน

รองลงมาคือ ก่อสร้าง และรับใช้ในบ้าน มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 191.50 บาทต่อวัน และ 172.00 บาทต่อวัน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าจ้างรายวันกับค่าแรงขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน ในปี พ.ศ.2553 ที่ได้กำหนดให้ค่าแรงขั้นต่ำ จังหวัดตาก 153 บาทต่อวัน จังหวัดระนอง 173 บาทต่อวัน จังหวัดสมุทรสาคร 205 บาทต่อวัน และจังหวัดเชียงใหม่ 171 บาทต่อวัน พบว่า ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดตาก ค่าจ้างรายวันเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว ต่ำกว่าอัตราที่กระทรวงแรงงานกำหนด ในขณะที่พื้นที่จังหวัดระนองและสมุทรสาคร แรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้างรายวันเฉลี่ยในอัตราที่สูงกว่ากระทรวงแรงงานกำหนด สำหรับกรณีที่แรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลา สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.00 ของสถานประกอบการ ไม่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนสถานประกอบการที่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มีค่าทำงานล่วงเวลา ชั่วโมงละ 30

5.15 ปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ พบว่าประสบกับปัญหาในเรื่องของการทำงานไม่มีประสิทธิภาพของแรงงานต่างด้าว รองลงมาคือ ปัญหาทางด้านนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น ขโมยของ ปัญหาชู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว เป็นต้น ส่วนปัญหาอื่นๆ เช่น การขอเปลี่ยนงาน ปัญหาในการต้องจัดสวัสดิการให้ ปัญหาสุขภาพ เช่น ติดโรคร้ายและแพร่สู่ผู้อื่น ติดสุรา เป็นต้น

5.16 ความต้องการของสถานประกอบการ เหตุผลในการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ ส่วนใหญ่ คือ เนื่องจากต้องการให้แรงงานต่างด้าวทำงานในลักษณะของงานที่หนักงานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะในงานประมงต่อเนื่อง รองลงมาคือ การจ้างแรงงานต่างด้าวมีค่าแรงที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานไทย ช่วยลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการได้ ส่วนเหตุผลอื่นในการจ้างแรงงานต่างด้าว คือ ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก ความสามารถของแรงงานต่างด้าว เช่น ความขยัน อดทน สู้งาน ตั้งใจ นอกจากนั้นแล้วแรงงานต่างด้าวไม่เรียกร้องในเรื่องต่างๆ มีความแข็งแรง ทำงานได้ตลอด ทำงานเสร็จเร็ว ไม่เลือกงาน สามารถสื่อสารกับลูกจ้างต่างด้าวได้ ดังนั้นส่วนใหญ่ ร้อยละ 72 ของสถานประกอบการ มีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวในอนาคต สถานประกอบการที่ต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนมาก คือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง ก่อสร้าง และธุรกิจต่างๆ

5.17 ปัญหาขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือ จากปัญหาผู้ประกอบการที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งเป็นงานที่คนไทยไม่ทำ ดังนั้นจึงต้องมีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวเพื่อมาทดแทน เหตุผลหนึ่งที่เป็นเช่นนั้น มาจากระบบการศึกษาไทยที่ปัจจุบันสอนให้แรงงานไทยเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือคนไทยส่วนใหญ่ออกไปทำงานยังต่างประเทศที่ให้ค่าตอบแทนหรือรายได้สูงกว่าประเทศไทยมาก จึงส่งผลต่อปัญหาการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือของผู้ประกอบการ

5.18 จากการศึกษาของกองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คาดการณ์ว่าในปี 2553-2557 ภาคการผลิตของไทยมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จะทำให้มีการขาดแคลนแรงงานในอนาคตอันใกล้หรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจาก

ก) จากการประมาณการประชากรของประเทศตามช่วงอายุของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม(2546) พบว่ากำลังแรงงานทดแทนของผู้ที่ยังไม่เข้าสู่กำลังแรงงานไม่สามารถทดแทนกำลังแรงงานของผู้สูงอายุที่กำลังจะเกษียณอายุได้

ข) นโยบายของรัฐบาลที่มีการสนับสนุนให้แรงงานไทยเน้นหนักไปในการปรับคุณภาพที่เน้นด้านความรู้ ทักษะเพิ่มขึ้น แต่โครงสร้างทางภาคการผลิตและภาคบริการต้องการแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในระดับล่าง

ดังนั้นจึงเป็นที่คาดการณ์ว่าจะมีการขาดแคลนแรงงานไทยดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาที่จะทำได้ก็คือการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทดแทนแรงงานไทย เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

5.19 การเคลื่อนย้ายแรงงาน จากการศึกษาสัมภาษณ์แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 พบว่า มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากที่ให้ค่าจ้างต่ำไปยังที่ให้ค่าจ้างสูง เนื่องจากการที่นายจ้างใช้เกณฑ์ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเข้ามาอาศัยในจังหวัดขนาดใหญ่ซึ่งมีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า นอกจากนั้นแล้ว ถึงแม้จะมีผู้ประกอบการบางรายจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำกว่าเกณฑ์ค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ก็พบปัญหาการหาแรงงานมาทำงานไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้ประกอบการที่คน ไทยไม่นิยมทำงานหนัก สกปรก ในที่สุดแล้วผู้ประกอบการก็ต้องเพิ่มค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น

5.20 โอกาสที่แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 จะกลับประเทศพม่ามีน้อย ต้องการอาศัยอย่างถาวรในเมืองไทยสูง เนื่องด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ในประเทศไทยดีกว่าประเทศพม่า แต่เนื่องจากความเคยชินในสภาพความเป็นอยู่จากประเทศพม่าที่ไม่ถูกสุขลักษณะทำให้การใช้ชีวิตในประเทศไทยจะอยู่ในลักษณะที่ว่าการแต่งกายที่ดูไม่สะอาด ที่พักอาศัยสกปรกไม่เป็นระเบียบ มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง บางชุมชนจะส่งเสียงดังโดยในช่วงเวลาพักผ่อนหรือตอนเย็นจะเปิดเพลงเสียงดังแข่งกัน การนับถือศาสนาพุทธที่เข้มงวดในที่พักอาศัยจะมีหิ้งพระหรือโต๊ะหมู่บูชาทุกบ้านและมีการจุกจุกเพี้ยนซึ่งหากไม่ระวังอาจเกิดเหตุเพลิงไหม้สร้างความเสียหาย การมีลูกเรือไม่รู้จักรวิธีการการคุมกำเนิด และไม่มีความรู้เรื่องการป้องกันโรค การที่แต่ละครอบครัวนิยมเปิดวีซีดี (VCD) ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งของพม่าและต่างประเทศหากต่างประเทศตรวจพบอาจทำให้เป็นปัญหาระหว่างประเทศได้

5.21 ด้านความมั่นคงของประเทศ พบว่า แหล่งชุมชนแต่ละแห่งการพักอาศัยจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจำนวนมาก เปรียบเสมือนกับเป็นชุมชนปิด ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดสมุทรสาคร จะ

มีการพักอาศัยในหอพักซึ่งเป็นหอพักของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด มีการถือครองที่ดินใหญ่ก่อนเข้าไปในหอพักและมีระบบป้องกันคนภายนอกเข้าไป ซึ่งระบบดังกล่าวทำให้การควบคุม ดูแล หรือตรวจสอบจากคนภายนอกทำได้ยาก ดังนั้นหากไม่มีมาตรการป้องกันและควบคุมจะทำให้เกิดปัญหาชุมชนและการควบคุมยากยิ่งขึ้น

6. วิจัยผลการศึกษเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

การวิจัยผลการศึกษาในการวิจัยนี้ จะเป็นการวิจัยผลจากการถอดบทเรียน การสังเกตการณ์ และประมวลความคิดจากประสบการณ์ที่คณะวิจัยได้มีโอกาสได้เข้าไปคลุกคลีกับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงแรงงานต่างด้าวทรุ่นที่ 2 ที่เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูล แรงงานต่างด้าวทรุ่นอื่นๆ ที่ได้พบปะ เจ้าหน้าที่องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ผู้ประกอบการที่มีการว่าจ้างแรงงานต่างด้าว ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักวิจัยในชุดโครงการฯ และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1. ปัญหาของแรงงานต่างด้าวต่างๆ ในอดีต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ปัญหาค่าแรงที่ได้รับ ปัญหาสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ปัญหาความเป็นอยู่ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพและสาธารณสุข ปัญหาครอบครัว แรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน รวมถึงแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ก็ยังคงประสบอยู่

2. จากปัญหาต่างๆ ในข้อที่ 1 จากการได้พบปะสัมภาษณ์ แรงงานต่างด้าวทรุ่นอื่นๆ องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ รวมถึงนักวิจัยในชุดโครงการ ยังคงให้คำแนะนำกับปัญหาข้างต้นว่า ยังคงเป็นปัญหาที่แรงงานต่างด้าวยังต้องประสบต่อไป จะเห็นได้ว่า บุคคลต่างๆ เหล่านี้ ยังมีความรู้สึกที่ว่าแรงงานต่างด้าวไม่ว่าจะเป็นรุ่นใด ก็ถือว่าเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัย ทำงาน หรือหลบภัยจากในประเทศของตนเอง ยังไม่ได้เกิดความรู้สึกที่แยกชัดเจนว่า แรงงานใดจัดเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 อย่างแท้จริง

3. จากความชัดเจนในข้อที่ 2 มีสาเหตุต่างๆ หลากหลายประการในการมองว่าแรงงานต่างด้าวไม่ว่ารุ่นใดก็ยังคงเป็นแรงงานต่างด้าว เช่น

- หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ไม่มีฐานข้อมูล หรือหลักฐาน หรือประวัติที่ชัดเจนของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2
- นโยบาย การแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือ และการพัฒนาที่ยังคงมองในภาพรวมของแรงงานต่างด้าว ไม่ได้แยกประเภทหรือรุ่นของแรงงานต่างด้าว
- ความเคยชินจากการให้ความช่วยเหลือ หรือประสบการณ์ในการได้คลุกคลีกับแรงงานต่างด้าวในอดีต

- การแยกแรงงานต่างด้าวออกเป็นรุ่นชัดเจน อาจก่อให้เกิดปัญหาต้นทุนของผู้ประกอบการ ปัญหารูปแบบการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงาน องค์กรเอกชน มูลนิธิ หรือฝ่ายวิชาการ

4. จากข้อมูลผลการสัมภาษณ์แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 จำนวน 400 ตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ถึงแม้จะเกิดในเมืองไทย แต่ว่าการพักอาศัยก็ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ อยู่ในชุมชนของแรงงานต่างด้าว ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาสื่อสารหลัก ส่วนใหญ่ทำงานได้ไม่นาน ทำงานเพื่อใช้จ่ายในครอบครัวในประเทศไทย ไม่ได้ส่งเงินกลับภูมิลำเนาของพ่อแม่ หากแบ่งแยกกลุ่มตามหน้าที่การทำงานจะสามารถแบ่งแยกได้ 2 กลุ่มที่แตกต่างกันคือ

- **กลุ่มที่ 1** แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ที่มีหลักฐาน มีการลงทะเบียน มีบัตรแสดงตนที่ถูกต้อง มีถิ่นกำเนิดที่ชัดเจน จะมีการศึกษาที่ดี จะทำให้มีโอกาสการทำงานที่ดีที่มั่นคง เช่น เป็นล่ามในโรงพยาบาล เป็นฝ่ายประสานงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหัวหน้างานเพื่อดูแลและประสานงานระหว่างนายจ้างคนไทยกับแรงงานต่างด้าว ทำงานช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวอื่นในมูลนิธิหรือองค์กรเอกชน ทำงานแคชเชียร์ในร้านค้าขนาดใหญ่ เป็นครูสอนภาษาไทยให้เด็กต่างด้าว หรือมีกิจการเป็นของตนเอง ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ได้รับรายได้สูงกว่าแรงงานต่างด้าวทั่วไป และได้รับสวัสดิการดูแลจากภาครัฐ
- **กลุ่มที่ 2** แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ที่ไม่มีหลักฐาน ไม่มีการลงทะเบียน ไม่มีบัตรแสดงตนที่ถูกต้อง และไม่มีถิ่นกำเนิดที่ชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อโอกาสทางการศึกษา การทำงาน การได้รับการดูแล และสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะเห็นว่าแรงงานกลุ่มที่ 2 นี้มีรายได้ใกล้เคียงหรือมากกว่าพ่อแม่ญาติพี่น้องและแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นๆ และได้รับสวัสดิการเหมือนแรงงานต่างด้าวทั่วไปได้รับ

5. จากปัญหาต่างๆ ในข้อที่ 1 ที่แรงงานต่างด้าวไม่ว่ารุ่นใด องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ รวมถึงนักวิจัยในชุดโครงการมองว่าเป็นปัญหานั้น แต่จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 กลับมองปัญหาดังกล่าวว่าเป็นปัญหา และมีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐ ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความพึงพอใจด้านสาธารณสุข ความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ความพึงพอใจด้านความเสมอภาค และความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษา สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า

- แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ยอมรับความเคยชินที่ได้รับฟังปัญหาต่างๆ สภาพการณ์การที่จะได้รับการปฏิบัติจากผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ หรืออื่นๆ ดังกล่าวข้างต้นมาตั้งแต่เด็ก ได้เห็น ได้ฟังจากพ่อแม่ หรือแรงงานต่างด้าวคนอื่น
- แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีเป้าหมายของตนเองและครอบครัว คือ การทำงานหารายได้ช่วยครอบครัวเป็นหลัก
- แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไม่ทราบสิทธิที่ควรได้รับจากการเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในการทำงาน ทำให้นายจ้างหรือผู้ประกอบการใช้รูปแบบการจ่ายค่าจ้างและสวัสดิการเหมือนแรงงานต่างด้าวทั่วไป

6. จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือหลักที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ต้องการให้รัฐบาลไทยดำเนินการคือ การรับรองสถานะความเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 อย่างชัดเจน การขึ้นทะเบียน การจัดทำฐานข้อมูล การจัดทำบัตรประจำตัวฯ และยักรวมถึงการให้ความชัดเจนในเรื่องโอกาสในการศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการที่ควรได้รับ เป็นต้น ซึ่งต้องแจ้งเป็นประกาศให้หน่วยงาน องค์กร ผู้ประกอบการทราบถึงสิทธิของความเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

จากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานต่างด้าวต่อไปเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในเมื่อความต้องการแรงงานในภาคการผลิตต่างๆ เพิ่มขึ้น แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 นับได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการทำงานในประเทศไทยมากกว่าแรงงานใหม่ที่เคลื่อนย้ายเข้ามา จากผลการศึกษาที่มีข้อเสนอแนะให้กับภาครัฐบาล ผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ และแรงงานต่างด้าว ดังต่อไปนี้

รัฐบาล

1. การดำเนินการด้านฐานข้อมูล

- 1.1 กระทรวงมหาดไทยควรมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 และรุ่นอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพสามารถติดตามความเป็นอยู่ สภาพและสถานะของแรงงานได้ โดยอาจจัดเก็บจากสถานประกอบการ สถานที่พัก หอพัก
- 1.2 รัฐบาลควรมีการคาดการณ์ความต้องการกำลังคนแรงงานต่างด้าว โดยให้สถานประกอบการแต่ละแห่งส่งจำนวนความต้องการใช้แรงงานต่างด้าว และลักษณะงานที่ทำในแต่ละปีให้กับสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูล

- 1.3 การรับรองสถานะแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรเป็นการรับรองสถานะชั่วคราว ให้มีการพิสูจน์สัญชาติและสถานะ ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลแรงงาน และเป็นแรงผลักดันทางอ้อมให้แรงงานกลับไปยังพื้นที่ที่ต้องการควบคุมหรือ ภูมิลำเนาเดิม
2. การดำเนินการด้านกฎระเบียบ
 - 2.1 รัฐบาลควรร่างกฎระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับทนายทรุ่นที่ 2 เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นให้ชัดเจน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อาชีพ การศึกษา และสภาพความเป็นอยู่ มีการรับรองสถานะความเป็นแรงงานต่างด้าว ทนายทรุ่นที่ 2 อย่างชัดเจน มีการขึ้นทะเบียน จัดทำฐานข้อมูล การจัดทำบัตรประจำตัวฯ และยังรวมถึงการให้ความชัดเจนในเรื่องโอกาสในการศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการที่ควรได้รับ เป็นต้น ซึ่งต้องแจ้งเป็นประกาศให้หน่วยงาน องค์กร ผู้ประกอบการทราบถึงสิทธิของความเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ด้วย
 - 2.2 รัฐบาลควรออกกฎระเบียบ บังคับใช้ และเข้าไปตรวจสอบผู้ประกอบการเกี่ยวกับการทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน สวัสดิการ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวได้ปฏิบัติโดยแยกตามอาชีพและลักษณะงาน
 - 2.3 รัฐบาลควรมีการกำหนดอาชีพ ลักษณะงาน อัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานต่างด้าวแต่ละประเภทให้ชัดเจนและรวมถึงงานที่สงวนไว้เพื่อคนไทย โดยการกำหนดตาม องค์กรประกอบที่แสดงสถานะของแรงงานต่างด้าว เช่น ระดับการศึกษา เพศ ประสบการณ์
 - 2.4 รัฐบาลออกกฎหรือมาตรฐานเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ให้ถูกสุขลักษณะ ควร ให้ความรู้ ออกกฎข้อบังคับให้แรงงานต่างด้าวต้องปฏิบัติเกี่ยวกับที่พักอาศัย การรักษาความสะอาด การทิ้งขยะ มารยาทการอยู่ในสังคม
 - 2.5 รัฐบาลควรสร้างกฎระเบียบสถานที่พักของแรงงานต่างด้าวให้ผู้ประกอบการ หอพักได้ปฏิบัติ โดยใช้มาตรฐานของหอพักไทยในการจัดมาตรฐาน เช่น มีการ ติดกล้องวงจรปิด ถังดับเพลิง ทางหนีไฟ ระบบทะเบียนผู้พัก
3. การดำเนินการกับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2
 - 3.1 รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการยกระดับฝีมือแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ได้ มาตรฐานสูงขึ้น

- 3.2 รัฐควรเปิดโอกาสทางการศึกษาให้มากขึ้น เนื่องจากงานที่รองรับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2 และไม่ว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นใด ยังคงต้องเป็นงานที่ต้องการแรงงาน ไร้ฝีมือ ดังนั้นกระทรวงศึกษาควรจัดให้มีระบบการศึกษาสำหรับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2 โดยเน้นเสริมทักษะทางภาษา และหน้าที่พลเมือง รวมถึงสอนใน เรื่องทักษะทางอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงาน และเมื่อจบการศึกษาหรือถึงอายุที่ สามารถเข้าทำงานได้ (15 ปีขึ้นไป) ก็จัดทำระบบทะเบียนเพื่อส่งฐานข้อมูลต่อ ให้กับสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อช่วยจัดหางานให้แรงงานต่อไป
- 3.3 การเข้ามาอาศัยในประเทศไทยของแรงงานมีการใช้ทรัพยากรของประเทศ รัฐควรมีการจัดระบบการเก็บภาษีเฉพาะสำหรับแรงงานต่างด้าวในระดับที่เหมาะสมหรือ อาจใช้ฐานภาษีในระดับเดียวกับที่ประเทศพม่าจัดเก็บจากรายได้บุคคลธรรมดา ถึงแม้ว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวจะมีการเสียภาษีจากการบริโภคภายในประเทศ เช่น เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อสินค้า แต่ภาษีจากการบริโภคสาธารณะยังไม่มีระบบ การจัดเก็บ ซึ่งรัฐบาลควรมีการคิดและจัดระบบภาษีสำหรับคนต่างด้าว ไร้ฝีมือ โดยเฉพาะ
- 3.4 รัฐควรมีการจัดระบบประกันสังคม สุขภาพ และชีวิต ให้กับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2
- 3.5 รัฐต้องทำให้สถานภาพของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ที่ประสงค์จะเป็น พลเมืองไทยมีความถูกต้องชัดเจน จัดทำบัตรแสดงสถานภาพ ในลักษณะเหมือน บัตร Green Card โดยต้องเป็นลักษณะ Permanent residents card ซึ่งเป็น ใบอนุญาตที่ออกโดยรัฐบาลให้แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 โดยอาจแบ่ง ออกเป็น 2 ประเภท คือ Green Card แบบมีเงื่อนไข (Conditional Green Card) มี อายุสั้น และ Green Card แบบถาวรที่ต้องต่ออายุ อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ ตาม ระยะเวลาที่กำหนด และสามารถต่ออายุได้หากแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ไม่ กระทำความผิด ต้องทำงานและเสียภาษีให้รัฐบาลไทยอย่างสม่ำเสมอ เช่น ไม่น้อย กว่า 10 ปี โดยผู้ถือบัตรนี้จะมีสิทธิบางอย่างได้เหมือนคนสัญชาติไทย เช่น สิทธิ ทางการศึกษา สิทธิการทำงาน และสิทธิในการรับบริการด้านสุขภาพ และต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายไทย ซึ่งในกระบวนการจัดทำบัตร แรงงานเหล่านี้ต้องผ่านการ สัมภาษณ์โดยละเอียดจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง
- 3.6 รัฐควรกำหนดอัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ในแต่ละพื้นที่ให้ มีความแตกต่างกันน้อย เพื่อลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานหรือเปลี่ยนงาน

4. การดำเนินการกับผู้ประกอบการ

4.1 รัฐบาลควรสร้างแรงจูงใจ เช่น ส่วนลดทางภาษี การรับการสนับสนุนทางการเงิน ให้ผู้ประกอบการมีการจ้างแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ที่เป็นแรงงานที่มีสถานะ มีบัตรหรือใบอนุญาตที่ถูกต้อง

4.2 รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อผู้ประกอบการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในระดับกรรมกรมากเพื่อรองรับแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ผู้ประกอบการ

ผลจากการศึกษา พบว่า ในการจ้างงานของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึง สถานภาพของแรงงานต่างด้าวว่าเป็นรุ่นใด ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการเป็น แรงงานรุ่นที่ 2 เนื่องจากแรงงานรุ่นที่ 2 มีความรู้และความสามารถที่ดีกว่าแรงงานรุ่นที่ 1 ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการดังนี้

1. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญในการรับแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 เข้ามา ทำงาน เพราะเหตุว่า จ่ายค่าจ้างในอัตราที่เท่าเทียมกันกับแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นๆ แต่แรงงานต่างด้าว ทนายที่ 2 หากมีฐานข้อมูลที่ถูกต้องจะเป็นบุคคลที่มีหลักแหล่งแน่นอน และไม่มีปัญหาการ เปลี่ยนงานบ่อย

2. ผู้ประกอบการควรแบ่งแยกประเภทของแรงงานต่างด้าวรุ่นต่างๆ ในกิจการให้ชัดเจน ทำความเข้าใจและดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติกับแรงงานต่างด้าว ทนายที่ 2 อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเปิดโอกาสการเข้าทำงานและการจ่ายค่าจ้าง สวัสดิการให้แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ตามหน้าที่การงาน ความสามารถ ประสบการณ์ และวุฒิ การศึกษา ตามระเบียบและกฎหมายการจ้างแรงงานไทย

3. ผู้ประกอบการควรมีการส่งฐานข้อมูลของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 และรุ่นอื่นๆ ที่ถูกต้องและตรงไปตรงมาให้กระทรวงแรงงานเพื่อนำไปจัดทำฐานข้อมูลการทำงานของแรงงาน ต่างด้าว

องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ

จากผลการศึกษา พบว่า การดำเนินกิจกรรมของกลุ่มองค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือ มูลนิธิยังดำเนินการส่งเสริมและช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวในภาพรวม ไม่มีการแบ่งแยกกิจกรรม

เพื่อแรงงานต่างด้าวตามสถานภาพ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มองค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิดังนี้

1. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ต้องมีบทบาทเป็นผู้ประสานและเข้ามาทำความเข้าใจให้แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 รับรู้สิทธิหน้าที่ การเป็นพลเมืองไทย แนะนำแนวทางการศึกษา การทำงาน การรักษาสุขภาพ และตระหนักถึงคุณค่าของแผ่นดิน

2. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเข้ามาให้ความรู้แก่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 หรือทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จะต้องได้รับจากนายจ้างหรือผู้ประกอบการในเรื่องค่าจ้างและสวัสดิการ และสิทธิที่พึงได้รับจากรัฐบาล

3. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนและกระตุ้นให้รัฐบาลมีการจัดทำสถานภาพ ทะเบียน ฐานข้อมูล และบัตรประจำตัวของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

4. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนและกระตุ้นให้รัฐบาลประกาศเพื่อออกกฎและระเบียบเกี่ยวกับหน้าที่ อาชีพ รายได้ขั้นต่ำ สวัสดิการการทำงาน ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ชัดเจนเพื่อผู้ประกอบการได้ปฏิบัติ

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

จากผลการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีความพึงพอใจที่จะอาศัย ทำงาน และมีการใช้จ่ายในประเทศไทย เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ในประเทศไทยดีกว่า และสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศพม่ายังไม่สงบ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ดังนี้

1. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรไปลงทะเบียน แจ้งสถานะ และข้อมูลส่วนตัว ที่อยู่อชีพ หน้าที่การงานที่ถูกต้องเป็นจริง และแสดงตนเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่ถูกต้อง ณ ที่ว่าการอำเภอ และลงทะเบียนการทำงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัด

2. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ยังไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ดังนั้น แรงงานควรทำการศึกษาและเรียกร้องเกี่ยวกับสิทธิที่ควรได้รับจากการที่มีสถานะเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จากรัฐบาลและผู้ประกอบการ

3. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรเข้ารับการศึกษาและพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและทำงานในลักษณะประสานงานระหว่างรัฐ ผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าวอื่นๆ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องสถานะและปัญหาทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นประเทศพม่า ภายใต้ชุดโครงการสถานะและปัญหาของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในด้านการประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย สภาพความเป็นอยู่ รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นของทายาทรุ่นที่ 2 ๑ ดังกล่าว
2. เพื่อศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจทางด้านการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย และศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
3. เพื่อพัฒนาและนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เหมาะสมกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่ใช้ในการศึกษานี้หมายความรวมถึงรุ่นที่ 1.5 และรุ่นที่ 2 ที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นคนพม่า โดยรุ่นที่ 1.5 นั้น จะต้องเป็นเด็กที่อพยพตามพ่อหรือแม่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยก่อนอายุ 15 ปี ส่วนรุ่นที่ 2 คือเด็กที่เกิดในประเทศไทย แรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า หมายความว่ารุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า หมายความว่ามีความถึงทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่มีงานทำและมีอายุ 15 ปีขึ้นไป

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบบูรณาการทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง โดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์แรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า จำนวน 400 ตัวอย่าง และจากเจ้าของสถานประกอบการจำนวน 100 ตัวอย่าง ในกิจการต่างๆ คือ ธุรกิจบริการ การเกษตรและปศุสัตว์ ก่อสร้าง ไร่ใช้ในบ้าน ประมง และต่อเนื่องประมงทะเล

ผลการศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจพบว่า ลักษณะการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 จะแตกต่างจากทายาทรุ่นที่ 1 ที่ส่วนใหญ่ไม่ต้องจัดหาและไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย เช่น อาศัยอยู่กับนายจ้าง/อาศัยอยู่เช่าตึก ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง หรืออาจจะพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ อยู่ในชุมชนของแรงงานต่างด้าว ในด้านการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ได้มีโอกาสเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และมีส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษาสูงกว่านั้น

การทำงานของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 จะทำงานต่อเดือนมากกว่า 26 วัน และในแต่ละวันจะทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง สวัสดิการที่ได้รับจากนายจ้างคือ ที่พัก อาหาร การรักษาพยาบาล

และการเดินทาง ส่วนสวัสดิการที่ไม่ได้รับเลยคือค่าเล่าเรียนบุตรหรือค่าใช้จ่ายบุตร ในด้านการเปลี่ยนการทำงาน พบว่า แรงงานส่วนใหญ่เมื่อได้ทำงานแล้วจะไม่เปลี่ยนงาน อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 176.28 บาท จะสูงกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ซึ่งได้เท่ากับ 159.70 บาท แต่ไม่ได้สูงกว่ามากนัก ด้วยเหตุผลหลัก ผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึงประเภทของแรงงานต่างด้าวว่าเป็นรุ่นใด แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,382 บาท รายได้ต่ำสุดคือ 1,200 บาท ต่อเดือน สูงสุด 20,000 บาทต่อเดือน มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 12,000 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,544 บาท และมีเงินออมเหลือเก็บ ซึ่งแสดงว่ามีฐานะความเป็นอยู่ทัดเทียมกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และคนจนเฉลี่ยรวมของประชากรไทยทั้งประเทศ แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมสัดส่วนน้อย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจไทยเพราะรายได้ที่แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 หามาได้ จะหมุนเวียนในประเทศช่วยสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนไทยและประเทศไทย

ผลการศึกษาศานประกอบการ พบว่า กิจการประมงต่อเนื่องมีความต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนที่มากกว่าสถานประกอบการประเภทอื่น ตำแหน่งงานที่สถานประกอบการให้แรงงานต่างด้าวทำ ส่วนใหญ่คือ ตำแหน่งลูกน้อง หรือรับจ้าง ที่ทำงานในตำแหน่งหัวหน้า ได้แก่ หัวหน้าคุมคนงาน ซึ่งเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ ทำงานกับนายจ้างมานาน มีความซื่อสัตย์ เป็นที่ไว้วางใจของนายจ้าง และสามารถสื่อสารกับลูกจ้างต่างด้าวได้ สถานประกอบการส่วนใหญ่มีให้สวัสดิการแก่แรงงานต่างด้าว ในรูปแบบ สวัสดิการรักษาพยาบาล อาหาร ที่พัก และอื่นๆ เช่น ชุดทำงาน การตรวจร่างกายประจำปีฟรี การได้รับค่าเดินทาง และโบนัส เป็นต้น สถานประกอบการส่วนใหญ่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวเนื่องจากต้องการทำให้ถูกกฎหมาย ต้องการให้แรงงานมีบัตรที่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับตรวจ ป้องกันการตรวจสอบ เป็นต้น สถานประกอบการที่จ่ายค่าจ้างรายวันเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง จ่ายค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 221.00 บาทต่อวัน รองลงมาคือ ก่อสร้าง และรับใช้ในบ้าน จ่ายค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 191.50 บาทต่อวัน และ 172.00 บาทต่อวัน ตามลำดับ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดตาก ค่าจ้างรายวันเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน ในปี พ.ศ. 2553 ในขณะที่พื้นที่จังหวัดระนองและสมุทรสาคร แรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้างรายวันเฉลี่ยในอัตราที่สูงกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน ในปี พ.ศ.2553

สถานประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวในอนาคต เหตุผลเพราะต้องการให้แรงงานต่างด้าวทำงานในลักษณะของงานที่หนัก งานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะในงานประมงต่อเนื่อง การจ้างแรงงานต่างด้าวมีค่าแรงที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานไทย ช่วยลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการได้ แต่ปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มี

ปัญหาในเรื่องของการทำงานไม่มีประสิทธิภาพของแรงงานต่างด้าว ปัญหาทางด้านนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น ขโมยของ ปัญหาผู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว เป็นต้น ส่วนปัญหาอื่นๆ เช่น การชอบเปลี่ยนงาน ปัญหาในการต้องจัดสวัสดิการให้ ปัญหาสุขภาพ เช่น ติดโรคร้ายและแพร่สู่ผู้อื่น ติดสุรา

ปัญหาทางเศรษฐกิจทางการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย พบว่าปัญหาที่แรงงานต่างด้าวยังต้องประสบต่อไป จะเป็นปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ปัญหาค่าแรงที่ได้รับ ปัญหาสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ปัญหาความเป็นอยู่ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพและสาธารณสุข ทั้งนี้เพราะคนในสังคมยังมีความรู้สึกว่าจะแรงงานต่างด้าวไม่ว่าจะเป็นรุ่นใด ก็ถือว่าเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัย ทำงาน หรือหลบภัยจากในประเทศของตนเอง ยังไม่ได้เกิดความรู้สึกที่แยกชัดเจนว่า แรงงานใดจัดเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 อย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจจะมาจากมีสาเหตุต่างๆ หลากหลายประการในการมองว่าแรงงานต่างด้าวไม่ว่ารุ่นใดก็ยังเป็นแรงงานต่างด้าว เช่น การไม่มีฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าว นโยบาย การแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือ และการพัฒนาที่ยังคงมองในภาพรวมของแรงงานต่างด้าว ไม่ได้แยกประเภทหรือรุ่นของแรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นแล้วจากการที่ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่ไม่มีหลักฐาน ไม่มีการลงทะเบียน ไม่มีบัตรแสดงตนที่ถูกต้อง และไม่มีถิ่นกำเนิดที่ชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อโอกาสทางการศึกษา การทำงาน การได้รับการดูแลและสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะเห็นว่าแรงงานทนายทรุ่นที่ 2 นี้มีรายได้ใกล้เคียงหรือมากกว่าพ่อแม่ญาติพี่น้องและแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นๆ และได้รับสวัสดิการเหมือนแรงงานต่างด้าวทั่วไปได้รับ

ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาในด้านต่างๆ แต่จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 กลับมองปัญหาดังกล่าวว่าเป็นปัญหา และมีความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตในประเทศไทย และทางด้านผู้ประกอบการยังมีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นแล้วเป็นที่คาดหมายว่าระบบเศรษฐกิจไทยจะมีความต้องการแรงงานในภาคการผลิตต่างๆ เพิ่มขึ้นและจะมีความขาดแคลนแรงงานไทยในอนาคต ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานต่างด้าวต่อไปเพื่อเพิ่มกำลังการผลิต แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 นับได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการทำงานในประเทศไทยมากกว่าแรงงานใหม่ที่เคลื่อนย้ายเข้ามา ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะทางภาครัฐบาลให้มีการจัดทำฐานข้อมูลของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 เพื่อให้สภาพของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่ประสงค์จะเป็นพลเมืองไทยมีความถูกต้องชัดเจน มีการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการทำงานและความเป็นอยู่ ควรส่งเสริมให้มีการยกระดับฝีมือแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ได้มาตรฐานสูงขึ้น เปิดโอกาสทางการศึกษาให้มากขึ้น รัฐควรมีการจัดระบบประกันสังคม สุขภาพ และชีวิต รัฐบาลควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการมีการจ้างแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เช่น ส่วนลดทางภาษี การรับการสนับสนุนทางการเงิน รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อผู้ประกอบการลงทุนใน

อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในระดับกรรมกรมากเพื่อรองรับแรงงานต่างด้าวชายาที่ 2 ทางด้านผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับการใช้แรงงานรุ่นที่ 2 เนื่องจากแรงงานรุ่นที่ 2 มีคุณภาพและความสามารถที่ดีกว่าแรงงานรุ่นที่ 1 ทางด้านองค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนและกระตุ้นในการให้ความสำคัญกับแรงงานต่างด้าวชายาที่ 2 ให้มากขึ้น ในส่วนของแรงงานต่างด้าวชายาที่ 2 ควรจะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลส่วนตัว การทำงานที่ถูกต้องเป็นจริง ควรทำการศึกษาและเรียกร้องเกี่ยวกับสิทธิที่ควรได้รับจากการที่มีสถานะเป็นแรงงานต่างด้าวชายาที่ 2 จากรัฐบาลและผู้ประกอบการ และควรเข้ารับการศึกษและพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

Abstract

This research on the Economic Problem and Status of the Second Generation of Migrants from Myanmar (2nd GBIs) was funded by the Office of Thailand Research Fund with the following objectives:

1. to examine the economic livelihood of those 2nd GBIs who live in Thailand in the aspects of occupation, income, expenditure, living conditions as well as their economic problems;
2. to gain the understanding on the economic implications of employment of 2nd GBIs on the Thai society so as to identify the ways to deal with the problems;
3. to devise and propose appropriate policy recommendations for relevant Thai government agencies concerning 2nd GBIs affairs.

The 2nd GBIs is defined to include the first and a half generation and the second generation of Burmese immigrants to Thailand. Specifically, the 1st and a half GBIs is defined as those Burmese nationals who accompanied their Burmese parents to live in Thailand when they were at the time of migration under 15 years old while the 2nd GBIs means the children born in Thailand to the Burmese parents who were immigrants to Thailand. Consequently, the 2nd GBI labors will be those offspring of Burmese immigrants who are over 15 years old and get employment.

This research endeavor was integrative in nature combining both quantitative and qualitative investigations. It was conducted in the provinces of Chiang Mai, Tak, Samut Sakhon, and Ranong interviewing 400 samples of 2nd GBIs and 100 samples of business operators in the economic sub-sectors involving services, crop and livestock farming, construction, domestic works, fishery and processing enterprises.

On economic living conditions, the study found the differences in housing mode. The 1st GBI workers in general had no burden neither finding place to live nor paying housing rent since they could stay in places provided by their employers or live in the construction sites. Meanwhile most 2nd GBI workers had to find their own living places otherwise they could live with their Burmese parents in the immigrant labor communities. On education, the 2nd GBIs appeared to have access to primary schooling but only few of them gained access to higher level education.

In terms of work conditions, the 2nd GBI labors worked more than 26 days a month and more than 8 hours per day while they got such welfare provisions as housing, meals, hospitalization, and travel with no coverage at all for their child schooling nor child welfare. On the change of job, most 2nd GBI labors were found that once they got employment in one place they would not leave for other jobs. Their average wage rate was 176.28 baht per day higher than that of the 1st GBI labors who got 159.70 baht daily on the average. However, the difference in wage earning was not significant for the main reason that the employers did not care whether the workers were of 1st or 2nd GBI labor category. The 2nd GBI workers received 4,382 baht average monthly income per head, with minimum at 1,200 baht per month and maximum at 20,000 baht per month. In terms of household, their average monthly family income was 12,000 baht. They spent averagely 2,544 baht per month for personal expenses thus had money surplus for saving, indicative of their living standard to be comparable to those of the Thai urban poor and the overall Thai poor people. The 2nd GBI workers sent relatively small portion of their earnings to their home country as remittance, implying that the Thai economy will be benefited from their spending in Thailand which would further help generate employment and income for Thai labors as well as for Thailand.

The study related to business operators found that fishery and seafood processing industry wanted to employ immigrant labors more than other types of economic sub-sector. In general the jobs offered to immigrant labors would be subordinate or waged worker. To work in the capacity of head of a work unit like in the position of foreman, the 2nd GBI workers had to have long time working experience with the employers, exhibit honest behavior, be dependable/reliable for the employers, and capable of communicating with other immigrant labors. Most business establishments provided welfare benefits to immigrant labors in the forms of hospitalization, meals, lodging, other things like free uniforms and annual physical check-up, as well as travel expenses and bonus. Most businesses also complied with the migrant registration system to ensure the legal employment of migrant workers and to help the migrant workers get their rightful ID cards to avoid problems with police and prevent inspection. The highest daily wage a migrant worker could get at 221.00 baht on the average would be from the employment with fishery processing firms. The next highest wage rates were in construction and domestic help sub-sectors at 191.50 baht and 172.00 baht daily on the average, respectively. In Chiang Mai and

Tak, the average daily wage received by migrant workers appeared to be lower than the minimum wage rate established by the Ministry of Labor in 2010, while in Ranong and Samut Sakhon, the migrant workers were paid higher than the official minimum 2010 wage rate.

Most business operators expressed their desire to employ migrant labors in the future because they had to depend on the latter to perform heavy and filthy/unpleasant works that Thai labors avoid especially the works in fishery processing industry. Employment of cheaper migrant workers although could help save input costs, the employers often faced problems from hiring them such as inefficient labor performance; migrant workers' personal behaviors namely stealing, extramarital affairs, dishonesty, work-jumping, etc. Other problems included migrant workers' preference to find new jobs, employer's commitment to provide welfare benefits, and poor health conditions of migrant workers from communicable diseases and alcohol addiction.

The social concerns consequential of economic employment of 2nd GBI workers appeared in various aspects. The primary concern was associated with the human rights issues in that migrant workers will continue to be exploited by employers, under-paid on under-compensated for the welfare benefits; and that they might have difficult access to decent living, to education and health care services. Meanwhile, people in the larger society remained having the feeling that migrant workers regardless of their original migration background are foreigners who came to live, work, or take asylum in Thailand. They did not seriously make a demarcation between the real 2nd GBI workers and other generation migrant labors. The common features of lack of personal identity, having no immigration records, no registration, no ID, no clear place of birth have implications on the migrant workers' opportunities for education, employment, welfare, and livelihood. Apparently, the 2nd GBI workers received comparable or higher levels of income in comparison with their parents, relatives, and earlier generation Burmese immigrants but they did receive welfare benefits just like general migrant labors.

Although there exist problems in various dimensions, the 2nd GBI workers according to this study perceived their difficulties as trivial thus feeling content with their living in Thailand while the business operators still expressed their need to use immigrant labors. It is also expected that there will be the increase in demand for labors in various production sectors of Thai economy and the future shortage of Thai labors has to be compensated by foreign unskilled labor for production expansion. The 2nd GBI workers are considered to be the group having more

opportunities to work in Thailand than other recent migrant groups. Therefore, it is recommended that the Thai public sector develop a data base system concerning background and statuses of those 2nd GBI workers who wish to acquire Thai citizenship lawfully, and that rules and regulations be established involving workplace and living conditions of the 2nd GBI labors. Support should also be provided to improve their labor skills to higher standard levels, and to allow wider opportunities for them to obtain education. Social security, health care, and livelihood systems should be as well established for these migrant workers. The Thai government should create incentives like tax reduction and financial support for business operators to employ the 2nd GBI workers. Additional advice includes the establishment of special economic zone for business investment in labor-intensive industry to absorb the 2nd GBI labors. Business operators should pay more attention to using the 2nd GBI labors as they possess human quality and capability higher than their 1st generation counterpart. Meanwhile NGOs and/or humanitarian foundations should increase their roles in driving and urging the general public's recognition of the 2nd GBI workers' importance. On the part of the 2nd GBI workers themselves, they should give cooperation in providing genuine personal and employment information, study and claim their rights being the 2nd GBI labors from the Thai government and their employers, and pursue education and skill/capacity development to enhance their work performance.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
Executive Summery	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstrsct	น
สารบัญ	ฝ
สารบัญตาราง	พ
สารบัญภาพ	ร
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาหลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตการศึกษา	5
1.4 นิยามศัพท์	6
1.5 พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา	6
1.6 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของแรงงาน ไทย	8
2.2 วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่น จากประเทศพม่า รุ่นที่ 1	41
2.3 กฎระเบียบเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
3.1 กรอบแนวคิด	65
3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	66
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
3.4 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	68
บทที่ 4 ผลการศึกษาแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	69
4.1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
4.2	สภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	97
4.3	การทำงานของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	106
4.4	สภาพเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	127
4.5	ปัญหาในทัศนะของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	257
4.6	ความพึงพอใจในทัศนะของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	273
4.7	ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย	284
4.8	การเปรียบเทียบการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า รุ่นที่ 1 กับรุ่นที่ 2	287
4.9	เปรียบเทียบการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่ารุ่นที่ 2 กับแรงงานไทย	289
บทที่ 5	ผลการศึกษาศถานประกอบการ	296
5.1	ข้อมูลทั่วไป	296
5.2	การจ้างแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	299
5.3	ปัญหาของการจ้างแรงงานต่างด้าว	316
5.4	ความต้องการแรงงานต่างด้าว	317
5.5	ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ	320
5.6	ความต้องการแรงงาน	321
5.7	ความคิดเห็นของหน่วยงานและองค์กรเอกชน	322
5.8	ข้อสังเกตจากคณะวิจัยจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้ประกอบการ	329
บทที่ 6	สรุป วิเคราะห์ผล และข้อเสนอแนะ	330
6.1	สรุปผลการศึกษา	331
6.2	อภิปรายผล	350
6.3	วิเคราะห์ผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2	355
6.4	ข้อเสนอแนะ	357
บรรณานุกรม		362
ภาคผนวก		365

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1 - 1	จำนวนคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ปี 2551	2
ตารางที่ 1 - 2	ประเภทของงานคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายประเภทชนกลุ่มน้อย ปี 2551	3
ตารางที่ 1 - 3	ประเภทงานของคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) ปี 2551	3
ตารางที่ 2 - 1	อัตรากำลังขั้นต่ำ (ฉบับที่ 4) เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553	8
ตารางที่ 2 - 2	ค่าจ้าง รายได้ ค่าใช้จ่าย หนี้สิน และรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ของแรงงานไทยทั่วไป ปี 2550	10
ตารางที่ 2 - 3	รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ของแรงงานไทยทั่วไป แยกรายจังหวัดที่ทำการวิจัย	11
ตารางที่ 2 - 4	จำนวนประชากรชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ปี 2549 จำแนกตามภาค	12
ตารางที่ 2 - 5	จำนวนและร้อยละของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป ปี 2549 จำแนกตามระดับการศึกษา	13
ตารางที่ 2 - 6	ร้อยละอาชีพในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ปี 2549 จำแนกตามภาค	15
ตารางที่ 2 - 7	รายได้เฉลี่ยต่อสัปดาห์ของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ปี 2549	18
ตารางที่ 2 - 8	ช่องว่างความยากจน ความรุนแรงปัญหาความยากจน เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน และจำนวนคนจน ปี 2531-2550	19
ตารางที่ 2 - 9	เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน จำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) จำแนกตามเพศและจังหวัดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปี 2550	20
ตารางที่ 2 - 10	ร้อยละของสถานภาพการครอบครองที่อยู่อาศัยของครัวเรือนในชุมชนผู้มีรายได้น้อยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามภาค	21
ตารางที่ 2 - 11	รูปแบบการจ่ายค่าแรงให้กับแรงงานต่างด้าว	57
ตารางที่ 3 - 1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	67
ตารางที่ 4 - 1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	70
ตารางที่ 4 - 2	ข้อมูลทั่วไปของแรงงานต่างด้าวทนายรุ่นที่ 2 จำแนกตามอาชีพ	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4 - 3	ข้อมูลการถือบัตรของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ 87
ตารางที่ 4 - 4	ข้อมูลทักษะทางภาษาของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 จำแนกตาม กลุ่มอาชีพ 94
ตารางที่ 4 - 5	ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 101
ตารางที่ 4 - 6	จำแนกลักษณะงานในแต่ละกลุ่มอาชีพ 107
ตารางที่ 4 - 7	ข้อมูลการทำงานของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 114
ตารางที่ 4 - 8	ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆที่แรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 ได้รับ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ 124
ตารางที่ 4 - 9	ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 จำแนกตาม กลุ่มอาชีพ 140
ตารางที่ 4 - 10	รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามเพศ 160
ตารางที่ 4 - 11	รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามระดับการศึกษา 172
ตารางที่ 4 - 12	รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน 188
ตารางที่ 4 - 13	รายได้ของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามลักษณะงาน 201
ตารางที่ 4 - 14	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามเพศ 211
ตารางที่ 4 - 15	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามระดับการศึกษา 222
ตารางที่ 4 - 16	ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวที่ 2 จำแนกตามการมีใบ อนุญาตทำงาน 245
ตารางที่ 4 - 17	ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 จำแนกตาม กลุ่มอาชีพ 263
ตารางที่ 4 - 18	ข้อมูลด้านความพึงพอใจของแรงงานต่างด้าวจำแนกตามกลุ่มอาชีพ 278
ตารางที่ 4 - 19	ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย 285
ตารางที่ 4 - 20	เปรียบเทียบการหาที่พัก ภาษา และการจ้างงานแรงงานต่างด้าวที่ 1 กับที่ 2 288
ตารางที่ 4 - 21	เปรียบเทียบอัตราค่าจ้างต่อวันของแรงงานต่างด้าวที่ 1 กับที่ 2 289
ตารางที่ 4 - 22	การเปรียบเทียบระดับการศึกษาระหว่างแรงงานต่างด้าวอายุที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย 290

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4 - 23 การเปรียบเทียบลักษณะที่อยู่อาศัยระหว่างแรงงานต่างด้าวทாயาท์รุ่นที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย	291
ตารางที่ 4 - 24 การเปรียบเทียบลักษณะอาชีพระหว่างแรงงานต่างด้าวทாயาท์รุ่นที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย	292
ตารางที่ 4 - 25 การเปรียบเทียบรายได้ รายจ่าย และหนี้สินระหว่างแรงงานต่างด้าวทாயาท์รุ่นที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และครัวเรือนไทย	293
ตารางที่ 4 - 26 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรแต่ละจังหวัด กับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของแรงงานต่างด้าวทாயาท์รุ่นที่ 2	293
ตารางที่ 4 - 27 การเปรียบเทียบเส้นความยากจนของคนไทย กับรายได้เฉลี่ยต่อหัว/เดือนของแรงงานต่างด้าวทாயาท์รุ่นที่ 2	295
ตารางที่ 5 - 1 ประเภทสถานประกอบการจำแนกตามจังหวัด	296
ตารางที่ 5 - 2 สถานประกอบการแต่ละประเภท	297
ตารางที่ 5 - 3 ลักษณะสถานประกอบการ	298
ตารางที่ 5 - 4 จำนวนแรงงาน ในสถานประกอบการ	299
ตารางที่ 5 - 5 จำนวนแรงงานต่างด้าวจำแนกตามประเภทสถานประกอบการ	300
ตารางที่ 5 - 6 แหล่งที่มาของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ในสถานประกอบการ	301
ตารางที่ 5 - 7 ลักษณะงานแรงงานต่างด้าว	302
ตารางที่ 5 - 8 จำนวนวันและชั่วโมงการทำงานของแรงงานต่างด้าว	303
ตารางที่ 5 - 9 ลักษณะการจ้างงานแรงงานต่างด้าว	305
ตารางที่ 5 - 10 สวัสดิการแรงงานต่างด้าว	306
ตารางที่ 5 - 11 การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว	307
ตารางที่ 5 - 12 ค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว	309
ตารางที่ 5 - 13 ค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ	312
ตารางที่ 5 - 14 ค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย จำแนกตามจังหวัดที่ศึกษา	312
ตารางที่ 5 - 15 ค่าทำงานล่วงเวลาของแรงงานต่างด้าว	313
ตารางที่ 5 - 16 ค่าทำงานล่วงเวลาของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามจังหวัด	314

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 5 - 17	ต้นทุนของสถานประกอบการหลังจากการจ้างแรงงานต่างด้าว	315
ตารางที่ 5 - 18	รายได้ของสถานประกอบการหลังจากการจ้างแรงงานต่างด้าว	316
ตารางที่ 5 - 19	ปัญหาของการจ้างแรงงานต่างด้าว	316
ตารางที่ 5 - 20	จำนวนแรงงานต่างด้าวที่สถานประกอบการต้องการ	318
ตารางที่ 5 - 21	เหตุผลของการจ้างแรงงานต่างด้าว	318
ตารางที่ 5 - 22	ข้อดีของแรงงานต่างด้าว	319
ตารางที่ 5 - 23	ข้อเสนอแนะและความต้องการของสถานประกอบการ	320
ตารางที่ 5 - 24	ประมาณการความต้องการแรงงานตั้งแต่ปี 2553-2557	322
ตารางที่ 6 - 1	กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 จำแนกตามจังหวัด	331

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 3 - 1	กรอบการศึกษาของแรงงาน	65
ภาพที่ 3 - 2	กรอบการศึกษาของผู้ประกอบการ	66

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาหลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีแนวพรมแดนที่ติดกับประเทศสหภาพพม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย โดยมีความยาวหลายพันกิโลเมตร มีความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจและการเมืองมาเป็นเวลานาน นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 – 2539) รัฐได้วางเป้าหมายพัฒนาพื้นที่ชายแดน เพื่อการค้าและการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น โดยมีแนวทางให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกัน ผลที่ตามมาให้เห็นได้ชัดก็คือมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายและมูลค่าชายแดนที่เพิ่มขึ้นในอัตราสูง ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9 (พ.ศ.2540 -2549) รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจและการค้าพื้นที่ชายแดนมากขึ้น โดยมีนโยบายการพัฒนาพื้นที่ชายแดนให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนด้านตะวันตก โดยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เนื่องจากประเทศไทยมีขนาดระบบเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่าประเทศเพื่อนบ้านค่อนข้างมาก (ยกเว้นประเทศมาเลเซีย) แม้ว่าประเทศเพื่อนบ้านจะสามารถยกระดับทางเศรษฐกิจและลดช่องว่างได้ในระดับหนึ่ง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยแล้วยังคงแตกต่างกันมาก ซึ่งลักษณะการเติบโตในลักษณะนี้ต่อไปจะไม่ส่งผลดีต่อประเทศไทยอันเนื่องมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาในประเทศไทยซึ่งจะยังผลให้เป็นการลดโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและจะนำมาสู่ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามแนวชายแดนมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการค้าลักลอบค้าขายสินค้า ปัญหาการหลบหนีเข้าเมือง เป็นต้น

ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจและปัญหาทางการเมืองในปัจจุบัน รวมทั้งความแตกต่างของระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้สถานการณ์การย้ายถิ่นของประชากรจากเพื่อนบ้าน รวมทั้งอัตราการเพิ่มของประชากรแรงงานข้ามชาติที่พำนักอยู่ในประเทศมีสูงขึ้น จากตารางที่ 1 - 1 กรมการจัดหางานรายงานว่า สิ้นปี 2551 มีแรงงานต่างด้าวทั้งที่อพยพเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย จาก 3 สัญชาติจากพม่า กัมพูชา และลาว ตามมติคณะรัฐมนตรี ได้รับอนุญาตขึ้นทะเบียน 501,570 คน คิดเป็นร้อยละ 89.20 ของคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายทั้งหมด ซึ่งเป็นแรงงานพม่าถึงร้อยละ 95 แรงงานต่างด้าวดังกล่าวได้รับการกระจายออกไปตามภูมิภาคต่างๆ คือ ภาคเหนือ จำนวน 83,816 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6,898 คน ภาคกลาง จำนวน 72,206 คน และภาคใต้ จำนวน 125,390 คน โดยอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพฯ มากที่สุด รองลงมาอยู่ที่จังหวัดสมุทรสาคร เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ

ตารางที่ 1 - 1 จำนวนคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายคงเหลือที่วราชาอาณาจักร ปี 2551

พื้นที่	รวม	ชนกลุ่มน้อย	มติ ครม.(3 สัญชาติ)
ที่วราชาอาณาจักร	562,311	60,741	501,570
กรุงเทพมหานคร	90,147	6,810	83,337
ภูมิภาค	472,164	53,931	418,233
ปริมณฑล	133,302	3,379	129,923
ภาคกลาง	83,216	11,010	72,206
ภาคเหนือ	120,665	36,849	83,816
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7,288	390	6,898
ภาคใต้	127,693	2,303	125,390
จำแนกรายจังหวัด 5 อันดับแรก			
กรุงเทพมหานคร	90,147	6,810	83,337
สมุทรสาคร	77,149	1,090	76,059
เชียงใหม่	66,179	21,966	39,213
ภูเก็ต	29,570	139	29,431
สุราษฎร์ธานี	30,258	135	30,123
จำแนกตามสัญชาติ			
พม่า	484,901	8,225	476,676
ไทยใหญ่	28,326	28,326	-
ลาว	13,648	848	12,800
กัมพูชา	12,094	-	12,094
กะเหรี่ยง	3,851	3,851	-

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานเป็นปัจจัยในการผลิต ประกอบกับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาวไทยที่สูงมากขึ้น ก่อให้เกิดความต้องการแรงงานราคาถูกจำนวนมากจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะแรงงานชาวพม่า เพื่อทดแทนตลาดแรงงานระดับล่าง และส่งผลให้แรงงานต่างด้าวเหล่านี้ กลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะธุรกิจที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือ ข้อมูลจากตารางที่ 1 - 2 และ 1-3 แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายส่วนใหญ่จะทำงานเป็นกรรมกร สำหรับคน

ต่างด้าว 3 สัญชาติจะกระจายตัวอยู่ในกิจการเกษตรและปศุสัตว์ การก่อสร้าง กิจการต่อเนื่อง ประมงทะเล คนใช้ในบ้าน ฯลฯ

ตารางที่ 1 - 2 ประเภทของงานคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายประเภทชนกลุ่มน้อย ปี 2551

อาชีพ	ชนกลุ่มน้อย (60,741 คน)
ตำแหน่งงาน 5 อันดับแรก	
1) กรรมกร	43,211 (71.14%)
2) งานทำสวนผักและผลไม้	6,209 (10.22%)
3) งานขายปลีกสินค้า	3,349 (5.51%)
4) งานซักรีดเสื้อผ้า	2,320 (3.82%)
5) งานขายอาหารหรือเครื่องดื่ม	1,844 (3.04%)
กิจการ 5 อันดับแรก	
1) ก่อสร้างอาคารทั่วไป	15,462 (25.46%)
2) การทำสวนผลไม้	6,896 (11.35%)
3) ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	2,920 (4.81%)
4) กักตุนอาหาร ร้านอาหาร เครื่องดื่ม	2,367 (3.90%)
5) การทำสวนผักสวนแตง	1,466 (2.41%)
จังหวัดที่ได้รับอนุญาตทำงาน 5 ลำดับ	
1) เชียงใหม่	21,966 (36.16%)
2) กรุงเทพมหานคร	6,810 (11.21%)
3) กาญจนบุรี	6,072 (10.00%)
4) เชียงราย	6,007 (9.89%)
5) แม่ฮ่องสอน	5,994 (9.87%)

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

ตารางที่ 1 - 3 ประเภทงานของคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และ กัมพูชา) ปี 2551

อาชีพ	คนต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) (501,570คน)
งานที่ได้รับอนุญาตทำงาน 20 อาชีพ	
1) กรรมกรในกิจการต่าง ๆ	447,637 (89.25%)
2) คนรับใช้ในบ้าน	53,933 (10.75%)

ตารางที่ 1 - 3 (ต่อ)

อาชีพ	คนต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) (501,570คน)
กิจการ 5 อันดับแรก	
1) เกษตรและปศุสัตว์	92,200 (18.38%)
2) ก่อสร้าง	76,206 (15.19%)
3) ต่อเนื่องประมงทะเล	58,890 (11.74%)
4) ผู้รับใช้ในบ้าน	53,933 (10.75%)
5) ประมง	9,836 (1.96%)
จังหวัดที่ทำงาน 5 อันดับแรก	
1) กรุงเทพมหานคร	83,337 (16.61%)
2) สมุทรสาคร	76,059 (15.16%)
3) เชียงใหม่	39,123 (7.82%)
4) สุราษฎร์ธานี	30,123 (6.00%)
5) ภูเก็ต	29,431 (5.87%)

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

แรงงานพม่าที่เข้ามาทำงานในเมืองไทยส่วนใหญ่ เป็นงานที่คนไทยไม่เลือกทำ ลักษณะงานของแรงงานพม่าจึงมีภาพลักษณ์ของความเป็นงานที่สกปรก งานหนัก งานใช้แรงมากกว่าใช้ทักษะ แรงงานชาวพม่าจึงตกอยู่ในท่ามกลางความเสี่ยงในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านจิตใจ ที่ถูกสังคมไทยรังเกียจด้วยเพราะมายาคติที่สร้างให้กับชาวพม่าเป็นแบบต่างๆ เช่น ตัวแพร่เชื้อโรค แย่งงานคนไทยทำ เป็นภัยในด้านความมั่นคงของชาติ เป็นอาชญากรเพราะเข้าเมืองมาอย่างผิดกฎหมาย มีภาพลักษณ์ของลูกจ้างจอมโหด จึงทำให้แรงงานพม่าต้องเผชิญกับปัญหาการ “แบ่งเขา แบ่งเรา” จากคนไทยอย่างชัดเจน และปัญหาด้านสุขภาพ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่มีฐานะยากจน การถูกจำกัดสิทธิต่างๆ มากมายจากนายจ้าง มีความเป็นอยู่ที่แออัด สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ จึงมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคมามากมาย และปัญหาการกดขี่ค่าจ้าง (อดิศร เกิดมงคล – คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในพม่า, 2549)

การลักลอบหลบหนีเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานชาวพม่าที่มีการสะสมอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานานและเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่ลักลอบเข้ามาใหม่และแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ก่อนแล้วและสร้างครอบครัวเกิดลูกหลานขึ้นใหม่ในประเทศไทย ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคมไทยอย่างมากมาย ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความมั่นคง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพราะเหตุว่า การลักลอบเข้ามาทำงานของแรงงานชาวพม่ามีช่องทางที่สามารถลักลอบเข้ามาได้หลายช่องทางตามแนวชายแดนของประเทศ อีกทั้งมีขบวนการ

นอกกฎหมายที่ชักนำแรงงานเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการยากที่ทางราชการจะป้องกันปราบปราม และเข้าไปควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึง ปัญหาทางเศรษฐกิจในการใช้แรงงานต่างด้าวราคาถูกของประเทศไทยที่อาจจะเกิดขึ้นก็คือปัญหาการกีดกันทางการค้าในการที่จะถูกคู่ค้าใช้มาตรการการกีดกันทางการค้ามาเป็นข้ออ้างว่าชนชั้นแรงงานถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกขูดรีดแรงงาน นอกจากนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาการแย่งงานของแรงงานไทยเพราะผู้ประกอบการจะใช้แรงงานพม่าซึ่งเสียต้นทุนต่ำกว่าและแรงงานต่างด้าวมีความอดทนมากกว่าและดูแลได้ง่ายกว่าแรงงานไทย ยิ่งไปกว่านั้นรัฐจกต้องสูญเสียทรัพยากรทั้งที่เป็นบุคลากรและเงินงบประมาณในการควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวดังกล่าว

จากจำนวนแรงงานต่างด้าวที่อพยพเข้ามาทำงาน และสร้างครอบครัวอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาอยู่อาศัยของชาวพม่าจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งที่ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะการทำงานของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าในประเทศไทย ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อลดความรุนแรง และช่องว่างทางสังคมของแรงงานชาวพม่า และคนไทยที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในด้านการประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย สภาพความเป็นอยู่ รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นของทายาทรุ่นที่ 2 ฯ ดังกล่าว
2. เพื่อศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจทางด้านการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย และศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
3. เพื่อพัฒนาและนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เหมาะสมกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบูรณาการทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์และจากเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาถึงความถึงชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและปัญหา

ทางเศรษฐกิจทางการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย

1.4 นิยามศัพท์

ทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่ใช้ในการศึกษานี้หมายความว่ารวมถึงรุ่นที่ 1.5 และรุ่นที่ 2 ที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นคนพม่า โดยรุ่นที่ 1.5 นั้น จะต้องเป็นเด็กที่อพยพตามพ่อหรือแม่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยก่อนอายุ 15 ปี ส่วนรุ่นที่ 2 คือเด็กที่เกิดในประเทศไทย

แรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า หมายความว่าถึงทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่มีงานทำและมีอายุ 15 ปีขึ้นไป

1.5 พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง โดยศึกษาข้อมูลแรงงานและสถานประกอบการต่างๆ ดังนี้

- 1) เจ้าของสถานประกอบการและแรงงานผู้ประกอบอาชีพในกิจการต่างๆ ได้แก่ ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ หอพัก โรงแรม โรงงานต่างๆ
- 2) เจ้าของบ้านที่มีแรงงานรับใช้ในบ้านและแรงงานรับใช้ในบ้าน
- 3) เจ้าของสถานประกอบการ เจ้าของสวน และแรงงานผู้ประกอบอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์
- 4) เจ้าของสถานประกอบการและแรงงานผู้ประกอบอาชีพก่อสร้างต่างๆ
- 5) เจ้าของสถานประกอบการและแรงงานผู้ประกอบอาชีพต่อเนื่องประมงทะเล
- 6) เจ้าของสถานประกอบการและแรงงานผู้ประกอบอาชีพประมง

1.6 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และสภาพทางเศรษฐกิจ ในด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย ภาวะการมีงานทำ และชนิดของงาน รวมทั้งปัญหาที่เกิดกับทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย และศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จาก เอกสาร ตำรา บทความ ข้อมูลในอินเทอร์เน็ต (Internet) และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อรวบรวมข้อมูลและใช้เป็นฐานข้อมูลและประเด็นในการออกแบบสอบถามในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
2. วางแผนกำหนดพื้นที่ และจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา
3. ดำเนินการออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการทดสอบเครื่องมือ (Pretest) และปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง
4. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ บุคคลในท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการลงพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
5. ลงพื้นที่เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างให้ครบตามจำนวนที่กำหนด
6. ลงรหัสข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
7. การสรุปและแปลผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ และเขียนสรุปผลรายงานการศึกษาวิจัย
8. จัดทำรายงานผลการศึกษาลบสมบูรณื์ เสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ได้ทำการรวบรวมข้อมูล วรรณกรรม และงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ผลการศึกษาในบทที่ 4 โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูล วรรณกรรม และงานวิจัยในอดีต ดังนี้

1. วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานไทย
2. วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า รุ่นที่ 1
3. กฏระเบียบเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว
ได้รายละเอียดการรวบรวมดังนี้

2.1 วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานไทย

1) อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

กระทรวงแรงงาน (พ.ศ.2553) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ (ฉบับที่ 4) เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2553 เป็นต้นไป พบว่า จังหวัดในพื้นที่ที่ทำการศึกษามีอัตราค่าแรงขั้นต่ำ คือ จังหวัดสมุทรสาคร ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 205 บาท จังหวัดระนอง ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 173 บาท จังหวัดเชียงใหม่ ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 171 บาท และจังหวัดตาก ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 153 บาท (ตารางที่ 2 - 1)

ตารางที่ 2 - 1 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 4) เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2553

ค่าจ้างขั้นต่ำ	พื้นที่
206	กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรปราการ
205	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร
204	จังหวัดภูเก็ต
184	จังหวัดชลบุรี และสระบุรี
181	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
180	จังหวัดฉะเชิงเทรา
178	จังหวัดระยอง
173	จังหวัดนครราชสีมา พังงา และระนอง

ตารางที่ 2 - 1 (ต่อ)

ค่าจ้างขั้นต่ำ	พื้นที่
171	จังหวัดเชียงใหม่
170	จังหวัดกระบี่ ปราณบุรี และลพบุรี
169	จังหวัดกาญจนบุรี
168	จังหวัดเพชรบุรี
167	จังหวัดจันทบุรี และราชบุรี
165	จังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง
164	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
163	จังหวัดเลย สมุทรสงคราม และสระแก้ว
162	จังหวัดตรัง
161	จังหวัดสงขลา
160	จังหวัดชุมพร ตรัง นครนายก นราธิวาส ยะลา ลำพูน อุทัยธานี และอุบลราชธานี
159	จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัตตานี พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี หนองคาย และอุดรธานี
158	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยนาท นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และสุพรรณบุรี
157	จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น เชียงราย บุรีรัมย์ ยโสธร ร้อยเอ็ด และสกลนคร
156	จังหวัดชัยภูมิ ลำปาง และหนองบัวลำภู
155	จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และอำนาจเจริญ
154	จังหวัดมหาสารคาม
153	จังหวัดตาก พิชัย โลก สุโขทัย สุรินทร์ แม่ฮ่องสอน และอุดรดิตถ์
152	จังหวัดน่าน และศรีสะเกษ
151	จังหวัดพะเยา พิจิตร และแพร่

ที่มา : กระทรวงแรงงาน

2) สถานะทางเศรษฐกิจของแรงงานไทยทั่วไป

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (พ.ศ.2550) ได้ทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของแรงงานไทยทั่วไป ทั่วประเทศ (ตารางที่ 2 - 2) พบว่า

ค่าจ้าง ของแรงงานไทยทั่วไปเฉลี่ย พบว่า แรงงานไทยชาย ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยมากกว่าแรงงานไทยหญิง ค่าจ้างเฉลี่ยของแรงงานไทยทั่วไปทั่วประเทศได้รับ เดือนละ 8,368 บาท โดยแรงงานไทยชายได้รับเฉลี่ยเดือนละ 8,679 บาท มากกว่าแรงงานไทยหญิงที่ได้รับเฉลี่ยเดือนละ 7,992 บาท ในขณะที่เมื่อพิจารณารายภูมิภาค พบว่า แรงงานไทยในกรุงเทพฯ เป็นพื้นที่ที่ได้รับ

ค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานไทยทั่วประเทศ ได้รับเดือนละ 14,109 บาท และภาคเหนือ เป็นพื้นที่ที่ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้รับเดือนละ 6,300 บาท

รายได้ ต่อเดือนของแรงงานไทยทั่วไปเฉลี่ย พบว่า รายได้เฉลี่ยของแรงงานไทยทั่วไปทั่วประเทศต่อครัวเรือนได้รับ เดือนละ 18,660 บาท และต่อคนได้รับ เดือนละ 5,637 บาท

ค่าใช้จ่าย ต่อเดือนของแรงงานไทยทั่วไปเฉลี่ย พบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของแรงงานไทยทั่วไปทั่วประเทศต่อครัวเรือนที่จ่าย เดือนละ 14,500 บาท และต่อคนจ่ายเดือนละ 4,381 บาท

หนี้สิน ทั้งหมดของแรงงานไทยทั่วไปเฉลี่ย พบว่า หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ยของแรงงานไทยทั่วไปทั่วประเทศต่อครัวเรือน ครัวเรือนละ 116,681 บาท และต่อคนทั้งหมดคนละ 35,251 บาท

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร(per capita income) พบว่า ประชากรไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวทั่วไปเฉลี่ยคนละ 128,606 บาท

เมื่อพิจารณาในแต่ละภูมิภาคพบว่า แรงงานไทยทั่วไปในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีรายได้ ค่าใช้จ่าย หนี้สินต่อครัวเรือนและต่อคน และรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร(per capita income) สูงสุด ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้ ค่าใช้จ่าย หนี้สินต่อครัวเรือนและต่อคน และรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร (per capita income) ต่ำสุด

ตารางที่ 2 - 2 ค่าจ้าง รายได้ ค่าใช้จ่าย หนี้สิน และรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ของแรงงานไทย ทั่วไปปี 2550

หน่วย : บาท

รายการ	ทั่วประเทศ	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ค่าจ้าง (ต่อเดือน)						
รวม	8,368	14,109	8,180	6,300	6,945	6,637
ชาย	8,679	15,453	8,578	6,537	7,100	6,814
หญิง	7,992	12,773	7,721	6,003	6,744	6,386
รายได้ (ต่อเดือน)						
ต่อครัวเรือน	18,660	35,007	18,932	13,568	19,716	12,995
ต่อคน	5,637	11,284	5,833	4,321	5,683	3,657
ค่าใช้จ่าย (ต่อเดือน)						
ต่อครัวเรือน	14,500	23,996	15,168	10,990	15,875	10,920
ต่อคน	4,381	7,735	4,673	3,500	4,576	3,073

ตารางที่ 2 - 2 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการ	ทั่วประเทศ	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
หนี้สิน (ทั้งหมด)						
ต่อครัวเรือน	116,681	151,168	112,342	110,702	118,525	105,006
ต่อคน	35,251	48,607	34,567	35,255	34,157	29,496
รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร (per capita income) (ต่อปี)	128,606	314,387	203,245	63,088	93,821	40,144

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรรายจังหวัด ในพื้นที่ทำการวิจัย พบว่า จังหวัดสมุทรสาครมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร ปีละ 564,488 บาท รองลงมาได้แก่ จังหวัดระนอง ปีละ 90,734 บาท และจังหวัดเชียงใหม่ ปีละ 74,524 บาท (ตารางที่ 2 - 3)

ตารางที่ 2 - 3 รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ของแรงงานไทยทั่วไป แยกรายจังหวัดที่ทำการวิจัย

จังหวัด	รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ปี 2550
สมุทรสาคร	564,488 บาทต่อปี
ระนอง	90,734 บาทต่อปี
เชียงใหม่	74,524 บาทต่อปี
ตาก	67,457 บาทต่อปี

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3) สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (พ.ศ.2549) ได้ทำการสำรวจลักษณะทางประชากรและสังคมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ซึ่งหมายถึงชุมชนแออัด ชุมชนเมือง และชุมชนชานเมือง โดยเลือกจังหวัดที่มีจำนวนชุมชนแออัดมากเป็นอันดับแรกถึงอันดับ 3 หรือ 4 ของภาค พบว่า

(ก) โครงสร้างทางอายุ

โครงสร้างอายุของประชากรอาศัยอยู่ในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง พบว่า มีผู้มีรายได้น้อยในเมือง จำนวน 1,279,810 คน โดยเป็นเพศชาย 605,155 คน และเพศหญิง 674,655 คน

เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มวัยทำงาน (อายุ 25 - 59 ปี) มีจำนวนมากที่สุด คือ 664,211 คน หรือร้อยละ 51.90 รองลงมาเป็นกลุ่มเยาวชน (อายุ 6 - 24 ปี) คิดเป็นร้อยละ 28.94 วัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 11.18 และกลุ่มวัยเด็ก (อายุ 0 - 5 ปี) คิดเป็นร้อยละ 7.98 โดยประชากรในวัยทำงานในกรุงเทพฯ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.89 (ตารางที่ 2 - 4)

ตารางที่ 2 - 4 จำนวนประชากรชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ปี 2549 จำแนกตามภาค

พื้นที่/เขต	จำนวน	(ร้อยละ)	วัยเด็ก	วัยเยาวชน			วัยทำงาน	วัยสูงอายุ
			0 - 5 ปี	6 - 14 ปี	15 - 24 ปี	25 - 59 ปี	60 ปีขึ้นไป	
รวม	1,279,810		102,169	175,030	195,326	664,211	143,074	
ร้อยละ	100.00		7.98	13.68	15.26	51.90	11.18	
ชาย	605,155		50,449	91,655	93,570	312,777	56,704	
หญิง	674,655		51,720	83,375	101,756	351,434	86,370	
กรุงเทพฯ	676,832	52.89	51,448	87,927	108,768	357,288	71,401	
ปริมณฑล	225,841	17.65	19,694	31,389	33,334	119,295	22,129	
กลาง	101,548	7.93	8,544	14,076	16,188	51,376	11,364	
เหนือ	50,425	3.94	4,035	6,821	6,758	25,541	7,270	
ตะวันออกเฉียงเหนือ	162,242	12.68	12,710	24,910	21,206	79,370	24,046	
ใต้	62,926	4.92	5,739	9,907	9,074	31,340	6,866	

ที่มา: การสำรวจลักษณะทางประชากรและสังคมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง พ.ศ. 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(ข) ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

จากการศึกษาข้อมูลด้านการศึกษาของประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง (ชุมชนฯ) ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2549) พบว่า ประชากรในชุมชนฯ ในทุกภาค ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษา โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนของผู้ที่มีการศึกษาสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมาคือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ปริมณฑล ภาคใต้ และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 96.1, 95.1, 95.0, 94.4 และ 80.7 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสัดส่วนของผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา พบว่า ภาคเหนือ เป็นภูมิภาคที่มีประชากรในชุมชนฯ ไม่ได้รับการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2

เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า ประชากรในชุมชนฯ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.2, 28.9 และ 21.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 2 - 5)

ตารางที่ 2 - 5 จำนวนและร้อยละของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ปี 2549 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	กทม.	ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้
ไม่ได้รับการศึกษา	54,772	22,922	10,116	4,421	8,921	5,359	3,033
ร้อยละ	4.6	3.7	4.9	4.8	19.2	3.6	5.3
ได้รับการศึกษา	1,120,545	600,892	195,776	88,488	37,453	143,975	53,961
ร้อยละ	95.3	96.1	95.0	95.1	80.7	96.3	94.4
ก่อนประถมศึกษา	436,759	226,195	74,383	37,276	16,468	59,800	22,637
ร้อยละ	37.2	36.2	28.8	40.1	35.5	40.0	39.6
ประถมศึกษา	251,249	123,347	50,142	19,942	7,924	35,941	13,953
ร้อยละ	21.4	19.7	24.3	21.4	17.1	24.0	24.4
มัธยมศึกษา	339,133	193,838	59,375	24,735	10,468	36,749	13,968
ร้อยละ	28.9	31.0	36.1	26.6	22.6	24.6	24.4
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	37,308	20,933	5,155	3,442	1,000	5,194	1,584
ร้อยละ	3.2	3.3	2.5	3.7	2.2	3.5	2.8
ปริญญาตรี	52,323	33,939	6,422	2,895	1,455	5,862	1,750
ร้อยละ	4.5	5.4	3.1	3.1	3.1	3.9	3.1
สูงกว่าปริญญาตรี	2,902	2,181	114	183	51	340	33
ร้อยละ	0.2	0.3	0.1	0.2	0.1	0.2	0.1
อื่นๆ	874	460	186	16	87	89	36
ร้อยละ	0.1	0.1	0.1	0.0	0.2	0.1	0.1
ไม่ทราบ	2,327	1,570	257	93	15	199	193
ร้อยละ	0.2	0.3	0.1	0.1	0.0	0.1	0.3
รวม	1,175,317	625,384	206,149	93,003	46,389	149,532	57,186
ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: การสำรวจลักษณะทางประชากรและสังคมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง พ.ศ. 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(ค) การทำงานและฐานะทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานและฐานะทางเศรษฐกิจของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง (ประชากรในชุมชนฯ) ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2549) ซึ่งได้สำรวจภาวะการทำงานในรอบ 7 วัน ก่อนวันสัมภาษณ์ของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง (ประชากรในชุมชนฯ) ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป พบว่า สัดส่วนของผู้มีงานทำ มีมากกว่าผู้ไม่มีงานทำ คือ ร้อยละ 65.0 และร้อยละ 35.0 ตามลำดับ

เมื่อศึกษาอาชีพของประชากรในชุมชนฯ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป โดยจำแนกการพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า

- 1) อาชีพทำนา/เกษตรกร/เลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 5.2
- 2) อาชีพค้าขาย เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 34.1
- 3) อาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 13.5
- 4) ช่างอาชีพต่างๆ เช่น ช่างเสริมสวย ช่างเย็บผ้า ช่างซ่อมเครื่องใช้ ช่างยนต์ เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 7.3
- 5) ขับรถ/มอเตอร์ไซด์รับจ้าง เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคใต้ประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 8.6
- 6) อาชีพอิสระ เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.8
- 7) ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจฯ เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 7.6
- 8) ลูกจ้าง (รายวัน/รายชิ้นงาน) เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคใต้ประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 20.3
- 9) พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 39.1
- 10) รับงานมาทำที่บ้าน เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.3

- 11) รับจ้างเลี้ยงเด็ก เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในเขตปริมณฑลประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.4
- 12) รับซื้อของเก่า/เก็บของเก่าขาย เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.3
- 13) รับซัก-รีดเสื้อผ้า เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.6
- 14) มีรถบริการให้เช่า/บริการ (เป็นเจ้าของ) เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคใต้ประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.1
- 15) มีห้อง มีบ้านให้เช่า เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในปริมณฑลประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.3
- 16) ธุรกิจการผลิต เป็นอาชีพที่ประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือประกอบอาชีพมากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.0
- เมื่อพิจารณาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภาคกลาง พบว่า ประชาชนในชุมชนฯ ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า มากกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 39.1, 35.7 และ 24.9 ตามลำดับ ส่วนประชากรในชุมชนฯ ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใต้ประกอบอาชีพค้าขายมากกว่าจังหวัดกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.1, 28.5 และ 27.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 2 - 6)

ตารางที่ 2 - 6 ร้อยละอาชีพในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ปี2549 จำแนกตามภาค

อาชีพ และเพศ	กทม.	ปริมณฑล ^{1/}	กลาง ^{2/}	เหนือ ^{3/}	ตะวันออกเฉียงเหนือ ^{4/}	ใต้ ^{5/}
ไม่ทำงาน	186,513	56,696	25,560	13,505	44,901	13,976
ร้อยละ	35.0	32.0	32.0	34.0	36.0	30.0
ทำงาน	350,944	118,063	53,366	26,064	79,721	33,303
ร้อยละ	65.0	68.0	68.0	66.0	64.0	70.0
ทำนา/เกษตรกร/เลี้ยงสัตว์	250	1,374	2,588	1,360	3,711	1,255
ร้อยละ	0.1	1.2	4.8	5.2	4.7	3.8
ค้าขาย	81,196	23,576	12,614	8,898	22,709	9,258
ร้อยละ	23.1	20.0	23.6	34.1	28.5	27.8

ตารางที่ 2 - 6 (ต่อ)

อาชีพ และเพศ	กทม.	ปริมณฑล ^{1/}	กลาง ^{2/}	เหนือ ^{3/}	ตะวันออก เฉียงเหนือ ^{4/}	ใต้ ^{5/}
รับจ้างทั่วไป	17,653	10,066	6,338	3,470	11,202	2,746
ร้อยละ	5.0	8.5	11.9	13.3	14.1	8.2
ช่างอาชีพต่างๆ 6/	14,426	3,276	1,712	1,479	5,811	1,582
ร้อยละ	4.1	2.8	3.2	5.7	7.3	4.8
ขับรถ/มอเตอร์ไซด์รับจ้าง	23,537	7,600	2,443	803	3,167	2,873
ร้อยละ	6.7	6.4	4.6	3.1	4.0	8.6
อาชีพอิสระ	6,640	1,748	1,248	742	1,415	712
ร้อยละ	1.9	1.5	2.3	2.8	1.8	2.1
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ๗	24,820	3,635	2,317	1,533	6,065	1,536
ร้อยละ	7.1	3.1	4.3	5.9	7.6	4.6
ลูกจ้าง (รายวัน/รายชิ้นงาน)	33,241	20,537	9,183	1,931	8,140	6,751
ร้อยละ	9.5	17.4	17.2	7.4	10.2	20.3
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า	137,226	42,168	13,305	4,279	14,317	5,522
ร้อยละ	39.1	35.7	24.9	16.4	18.0	16.6
รับงานมาทำที่บ้าน	3,219	764	89	336	818	343
ร้อยละ	0.9	0.6	0.2	1.3	1.0	1.0
รับจ้างเลี้ยงเด็ก	549	483	169	33	141	87
ร้อยละ	0.2	0.4	0.3	0.1	0.2	0.3
รับซื้อของเก่า/เก็บของเก่าขาย	2,761	1,415	540	233	1,000	288
ร้อยละ	0.8	1.2	1.0	0.9	1.3	0.9
รับซัก-รีดเสื้อผ้า	2,599	601	633	665	928	274
ร้อยละ	0.7	0.5	1.2	2.6	1.2	0.8
มีรถให้เช่า/บริการ (เป็นเจ้าของ)	0	0	0	0	21	32
ร้อยละ	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1
มีห้อง มีบ้าน ให้เช่า	154	363	34	38	21	17
ร้อยละ	0.0	0.3	0.1	0.1	0.0	0.1
ธุรกิจการผลิต	1,682	34	123	256	253	24
ร้อยละ	0.5	0.0	0.2	1.0	0.3	0.1
อื่นๆ	432	50	16	3	2	0
ร้อยละ	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

ตารางที่ 2 - 6 (ต่อ)

อาชีพ และเพศ	กทม.	ปริมณฑล ^{1/}	กลาง ^{2/}	เหนือ ^{3/}	ตะวันออก เฉียงเหนือ ^{4/}	ใต้ ^{5/}
ทำงานไม่ทราบอาชีพ	557	372	12	6	0	4
ร้อยละ	0.2	0.3	0.0	0.0	0.0	0.0
รวม	537,457	174,759	78,926	39,569	124,623	47,279
ร้อยละ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: การสำรวจลักษณะทางประชากรและสังคมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง พ.ศ. 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 1/ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร 2/ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง และสระบุรี 3/ เชียงราย เชียงใหม่ และนครสวรรค์ 4/ ขอนแก่น นครราชสีมา และอุบลราชธานี 5/ ตรัง ภูเก็ต และสงขลา 6/ ช่างอาชีพต่างๆ เช่น ช่างเสริมสวย ช่างเย็บผ้า ช่างซ่อมเครื่องใช้ ช่างยนต์ เป็นต้น

รายได้สุทธิเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำนั้น ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 57.55 มีรายได้น้อยกว่า 1,501 บาทต่อสัปดาห์ รองลงมา ร้อยละ 32.46 มีรายได้เฉลี่ย 1,501-3,000 บาทต่อสัปดาห์ และร้อยละ 8.07 มีรายได้เฉลี่ย 3,001 - 6,000 บาทต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของคนในชุมชนเป็นรายภาค พบว่า ประชากรในภาคเหนือมีรายได้น้อยกว่า 1,501 บาทต่อสัปดาห์สูงกว่าภาคอื่น คิดเป็นร้อยละ 83.11 ในขณะที่กรุงเทพฯมีรายได้ เฉลี่ย 3,001 - 6,000 บาทต่อสัปดาห์สูงกว่าภาคอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.66 (ตารางที่ 2 - 7)

ตารางที่ 2 - 7 รายได้เฉลี่ยต่อสัปดาห์ของประชากรในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ปี 2549

รายได้เฉลี่ยต่อสัปดาห์ (บาท)	รวม	กรุงเทพฯ	ปริมณฑล ^{1/}	กลาง ^{2/}	เหนือ ^{3/}	ตะวันออก เฉียงเหนือ ^{4/}	ใต้ ^{5/}
น้อยกว่า 1,501	380,692	161,407	75,990	37,044	21,661	60,962	23,628
ร้อยละ	57.5	46.0	64.3	69.4	83.1	76.5	70.9
1,501-3,000	214,688	140,301	35,848	12,629	3,408	14,115	8,387
ร้อยละ	32.4	40.0	30.4	23.7	13.1	17.7	25.1
3,001-6,000	53,360	40,930	4,749	2,798	689	3,182	1,012
ร้อยละ	8.1	11.7	4.0	5.2	2.7	4.0	3.0
6,001-9,000	5,678	3,594	552	531	107	771	123
ร้อยละ	0.9	1.0	0.5	1.0	0.4	1.0	0.4
9,001-12,000	1,192	636	148	119	68	168	53
ร้อยละ	0.2	0.2	0.1	0.2	0.3	0.2	0.2
12,001 ขึ้นไป	1,493	859	344	139	11	90	50
ร้อยละ	0.2	0.2	0.3	0.3	0.0	0.1	0.2
ไม่ทราบ	4,358	3,217	432	106	120	433	50
ร้อยละ	0.7	0.9	0.4	0.2	0.4	0.5	0.2
รวม	661,461	350,944	118,063	53,366	26,064	79,721	33,303
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 1/ นครปฐม, นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรปราการ และสมุทรสาคร 2/ ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, ระยอง และสระบุรี 3/ เชียงราย, เชียงใหม่ และ นครสวรรค์ 4/ขอนแก่น, นครราชสีมา และอุบลราชธานี 5/ตรัง, ภูเก็ต และสงขลา

เมื่อพิจารณาเส้นความยากจนของคนไทย ในปี 2550 (ตารางที่ 2 - 8) พบว่า ระดับเส้นความยากจนของคนไทยเท่ากับ 1,443 บาทต่อคนต่อเดือน และเมื่อพิจารณาจำแนกรายจังหวัด โดยพิจารณาเฉพาะจังหวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในปี 2550 ระดับเส้นความยากจนรวมของจังหวัดสมุทรสาครเท่ากับ 1,564 บาทต่อคนต่อเดือน จังหวัดเชียงใหม่เท่ากับ 1,394 บาทต่อคนต่อเดือน จังหวัดตากเท่ากับ 1,310 บาทต่อคนต่อเดือน และจังหวัดระนองเท่ากับ 1,358 บาทต่อคนต่อเดือน โดยระดับเส้นความยากจนของเพศชายจะสูงกว่าเพศหญิง ยกเว้นที่จังหวัดตาก (ตารางที่ 2 - 9)

ตารางที่ 2 - 8 ช่องว่างความยากจน ความรุนแรงปัญหาความยากจน เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน และจำนวนคนจน ปี 2531-2550

รายการ	2531	2533	2535	2537	2539	2541	2543	2545	2547	2549	2550
ช่องว่างความยากจน	11.40	8.05	6.62	3.92	2.85	3.35	4.24	2.75	2.01	1.81	1.45
ความรุนแรงปัญหาความยากจน	4.30	2.82	2.23	1.22	0.85	0.99	1.30	0.81	0.56	0.53	0.41
เส้นความยากจน (บาท/คน/เดือน)	633	692	790	838	953	1,130	1,135	1,190	1,242	1,386	1,443
สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)	42.21	33.69	28.43	18.98	14.75	17.46	20.98	14.93	11.16	9.55	8.48
จำนวนคนจน (ล้านคน)	22.1	18.4	15.8	10.7	8.5	10.2	12.6	9.1	7.0	6.1	5.4
ประชากรทั่วประเทศ (ล้านคน)	52.4	54.5	55.6	56.6	57.6	58.7	59.9	61.2	62.9	63.4	63.9

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

ตารางที่ 2 - 9 เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน จำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) จำแนกตามเพศและจังหวัดที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปี 2550

จังหวัด	เส้นความยากจน (บาท/คน/เดือน)			สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)			จำนวนคนจน (พันคน)			จำนวนประชากร (พันคน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สมุทรสาคร	1,587	1,541	1,564	0.53	0.31	0.42	1.5	0.9	2.4	289.3	288.7	578.0
เชียงใหม่	1,405	1,384	1,394	9.78	8.27	9.00	76.2	68.6	144.8	779.0	829.9	1,608.9
ตาก	1,309	1,311	1,310	16.45	19.00	17.86	48.7	69.2	117.9	296.0	364.1	660.1
ระนอง	1,363	1,353	1,358	1.75	2.15	1.96	1.9	2.5	4.4	105.6	116.5	222.1

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

หมายเหตุ

1. **ช่องว่างความยากจน (Poverty Gap Ratio)** หมายถึง ช่องว่างระหว่างรายจ่ายของคนที่ยังตกอยู่ใต้เส้นความยากจนกับเส้นความยากจน เพื่อป้องกันคนจนเหล่านี้มีระดับรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมากขึ้นเพียงใด โดยเป็นการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของช่องว่างระหว่างเส้นความยากจนกับรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนของครัวเรือนยากจน คนจนที่มีรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมากก็จะมีควมยากลำบากมากกว่าผู้ที่มีรายจ่ายใกล้เส้นความยากจน
2. **ความรุนแรงของปัญหาความยากจน (Severity of Poverty)** เป็นการวัดที่พิจารณาให้ความสำคัญกับกลุ่มคนจนที่มีปัญหาความยากจนรุนแรงหรือมีรายจ่ายต่ำกว่าเส้นความยากจนมาก ๆ เพื่อป้องกันภาวะการกระจายรายจ่ายในกลุ่มคนจนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน โดยทำการถ่วงน้ำหนักมากให้กับค่าที่ต่ำกว่าเส้นความยากจนมาก ตัวชี้วัดนี้จะช่วยตรวจสอบติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์ของความยากจนที่สุดซึ่งแม้จะมีจำนวนน้อย แต่เป็นกลุ่มที่จะหลุดพ้นจากความยากจนได้ยากที่สุด
3. **เส้นความยากจน (Poverty line)** เป็นเครื่องมือสำหรับใช้วัดภาวะความยากจน โดยคำนวณจากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของปัจเจกบุคคลในการได้มาซึ่งอาหารและสินค้าบริการจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
4. **สัดส่วนคนจน** คำนวณจากจำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจนหารด้วย จำนวนประชากรทั้งหมด คูณด้วย 100
5. **จำนวนคนจน** หมายถึงจำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน

(ง) สถานภาพการครอบครองหรือลักษณะที่อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาสถานภาพการครอบครองที่อยู่อาศัยของประชากรในชุมชนฯ พบว่า ส่วนใหญ่ แทบทุกภาคเป็นเจ้าของบ้านของตนเองในลักษณะ เช่น ที่ดินของตนเอง/ที่ของญาติ/ที่ดินเช่าซื้อ/ที่สาธารณะบุกรุก/เจ้าของบ้านให้เช่าสิทธิ์ โดย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือมีสัดส่วนสูงกว่าภาคอื่น ยกเว้นปริมณฑลที่ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของบ้านในที่ดินเช่าสิทธิ์/เช่า/เช่าซื้อ และชุมชนในภาคกลางมีสัดส่วนของผู้ที่เช่าบ้าน/ห้องเช่า/บ้านเช่า และการอยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่าสูงกว่าในทุกภาค (ตารางที่ 2 - 10)

ตารางที่ 2 - 10 ร้อยละของสถานภาพการครอบครองที่อยู่อาศัยของครัวเรือนในชุมชนผู้มีรายได้ น้อยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามภาค หน่วย : ครัวเรือน

สถานภาพการครอบครองที่อยู่อาศัย	รวม	กรุงเทพฯ	ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้
1. เจ้าของบ้านของตนเอง	140,670	54,956	21,518	12,693	9,590	32,476	9,437
	40.31	30.80	35.03	41.96	64.63	70.87	51.87
1.1 เจ้าของบ้านและที่ดิน	72,710	22,963	7,325	9,311	4,401	25,321	3,389
ร้อยละ	20.84	12.87	11.93	30.78	29.66	55.26	18.63
1.2 เจ้าของบ้านปลูกในที่ดินญาติ	7,434	3,855	1,599	524	202	1,212	42
ร้อยละ	2.13	2.16	2.60	1.73	1.36	2.64	0.23
1.3 เป็นเจ้าของบ้านบนที่ดินเช่าซื้อ	871	0	795	3	39	34	0
ร้อยละ	0.25	0.00	1.29	0.01	0.26	0.07	0.00
1.4 เจ้าของบ้านบนที่ดินสาธารณะ/ที่บุกรุก	58,039	28,033	10,985	2,627	4,754	5,837	5,803
ร้อยละ	16.63	15.71	17.88	8.69	32.04	12.74	31.89
1.5 เจ้าของบ้านในที่ดินเช่าสิทธิ์	1,616	105	814	228	194	72	203
ร้อยละ	0.46	0.06	1.33	0.75	1.31	0.16	1.12
2. เจ้าของบ้านแต่เช่าที่ดิน	87,676	54,845	21,685	4,583	1,822	1,744	2,997
ร้อยละ	25.13	30.74	35.30	15.15	12.28	3.81	16.47

ตารางที่ 2 - 10 (ต่อ)

หน่วย : คริวเรือน

สถานภาพการ ครอบครองที่อยู่อาศัย	รวม	กรุงเทพฯ	ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้
3. บ้านเช่า (เป็นหลัง)	37,935	24,524	3,742	2,832	1,325	3,365	2,147
ร้อยละ	10.87	13.75	6.09	9.36	8.93	7.34	11.80
4. ห้องเช่า (เป็นตึกแถว/ หอพัก/ห้องแถว/เรือน แถว/ห้องแบ่งเช่า)	65,210	36,530	10,518	7,904	1,395	6,029	2,834
ร้อยละ	18.69	20.48	17.13	26.14	9.40	13.16	15.58
5. อยู่โดยไม่ต้องเสียค่า เช่า (ที่พักชั่วคราว/ไซต์ งาน/พักกับนายจ้าง)	17,082	7,323	3,961	2,222	707	2,168	701
ร้อยละ	4.90	4.10	6.45	7.35	4.76	4.73	3.85
6. อื่นๆ	364	231	0	13	0	41	79
ร้อยละ	0.10	0.13	0.00	0.04	0.00	0.09	0.43
รวม	348,937	178,409	61,424	30,247	14,839	45,823	18,195
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา: การสำรวจลักษณะทางประชากรและสังคมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง พ.ศ. 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4) กฎหมายแรงงานไทย

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หมายถึง กฎหมายที่บัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงานและการจ่ายค่าตอบแทนในการทำงาน ทั้งนี้ เพื่อให้ลูกจ้างทำงานด้านความปลอดภัย มีสุขภาพอนามัย ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการตามสมควร

กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ เป็นกฎหมายที่กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อกันระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง เพื่อให้บุคคลทั้งสองฝ่ายได้มีความเข้าใจอันดีต่อกันสามารถตกลงในเรื่องสิทธิหน้าที่ และผลประโยชน์ในการทำงานร่วมกันได้รวมทั้งกำหนดวิธีการระงับข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้น

ให้ยุติลงโดยรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสงบสุข ในสถานประกอบกิจการ ซึ่งจะส่งผลถึงเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ กฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายดังกล่าวคือ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์พ.ศ. 2534 เป็นกฎหมายที่ว่าด้วย

การคุ้มครองแรงงานและแรงงานสัมพันธ์ในภาครัฐวิสาหกิจเป็นการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ซึ่งไม่น้อยกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

กฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน เป็นการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำให้สถานประกอบการถือปฏิบัติ เพื่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดีปราศจากอุบัติเหตุ และโรคเนื่องจากการทำงาน

"ประกาศหรือคำสั่งของกระทรวงแรงงาน และประกาศหรือคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มีสาระสำคัญดังนี้

1. เวลาทำงานปกติ

งาน ทั่วไปไม่เกิน ๘ ชม./วัน หรือตามที่นายจ้างลูกจ้างตกลงกัน และไม่เกิน ๔๘ ชม./สัปดาห์ งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ได้แก่ งานที่ต้องทำใต้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ ในอุโมงค์ หรือในที่อับอากาศ งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี งานเชื่อมโลหะ งานขนส่งวัตถุอันตราย งานผลิตสารเคมีอันตราย งานที่ต้องทำด้วยเครื่องมือ หรือเครื่องจักร ซึ่งผู้ทำได้รับความเสี่ยงต่ออันตราย และเป็นอันตราย และงานที่ต้องทำเกี่ยวกับความร้อนจัดหรือความเย็นจัด อันอาจเป็นอันตราย ซึ่งโดยสภาพของงานมีความเสี่ยงอันตรายสูงหรือมีภาวะแวดล้อมในการทำงานเกิน มาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ซึ่งไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขที่แหล่งกำเนิดได้ และต้องจัดให้มีการป้องกันที่ตัวบุคคล ให้มีเวลาทำงานปกติไม่เกิน ๗ ชม./วัน และไม่เกิน ๔๒ ชม./สัปดาห์

2. เวลาพัก

ระหว่างการทำงานปกติ ไม่น้อยกว่า ๑ ชม./วัน หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน ๕ ชม. ติดต่อกัน หรืออาจตกลงกันพักเป็นช่วง ๆ ก็ได้แต่รวมแล้วต้องไม่น้อยกว่า ๑ ชม./วัน งานในร้านขายอาหารหรือร้านขายเครื่องดื่มซึ่งเปิดจำหน่ายหรือให้บริการในแต่ละวันไม่ติดต่อกัน อาจพักเกิน ๒ ชม./วันก็ได้ นายจ้างอาจจะไม่จัดเวลาพักได้กรณีเป็นงานที่มีลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำ ติดต่อกันไปโดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างหรือเป็นงานฉุกเฉิน

ก่อนการทำงานล่วงเวลา กรณีให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติไม่น้อยกว่า ๒ ชม. ต้องจัดให้ลูกจ้างพักก่อนเริ่มทำงานล่วงเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ นาที

3. วันหยุด

วันหยุดประจำสัปดาห์ ไม่ น้อยกว่า ๑ วัน/สัปดาห์ โดยให้มีระยะห่างกันไม่เกิน ๖ วัน สำหรับงานโรงแรม งานขนส่ง งานในป่า งานในที่ทุรกันดาร หรืองานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจตกลงกันสะสมและเลื่อนวันหยุดประจำ สัปดาห์ไปหยุดเมื่อใดก็ได้ภายในระยะเวลา ๔ สัปดาห์ติดต่อกัน

วันหยุดตามประเพณี ไม่ น้อยกว่า ๑๓ วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ โดยพิจารณาจากวันหยุดราชการประจำปี วันหยุดทางศาสนาหรือขนบธรรมเนียมประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าวันหยุดตามประเพณีตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ให้หยุดชดเชยวันหยุดตาม ประเพณีในวันทำงาน ถัดไป สำหรับงานในกิจการ โรงแรม สถานมหรสพ ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม ฯลฯ อาจตกลงกันหยุดวันอื่นชดเชยวันหยุดตามประเพณี หรือจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้ก็ได้

วันหยุดพักผ่อนประจำปี ไม่ น้อยกว่า ๖ วันทำงาน/ปี สำหรับลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกัน มาครบ ๑ ปี อาจตกลงกันล่วงหน้าสะสมและเลื่อนวันหยุดพักผ่อนประจำปี ไปรวมหยุดในปีต่อ ๆ ไปได้

4. การทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด

อาจให้ลูกจ้างทำได้โดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อนเป็นคราว ๆ ไป

อาจ ให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลา และทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น ถ้าลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน

อาจให้ทำงานในวันหยุด สำหรับกิจการ โรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม และสถานพยาบาลได้ โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อน

ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด และการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓๖ ชม./สัปดาห์

5. วันลา

วันลาป่วย ลูกจ้าง ลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง การลาป่วยตั้งแต่ ๓ วันทำงานขึ้นไปนายจ้าง อาจให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้น หนึ่งหรือของสถานพยาบาลของทางราชการได้ หากลูกจ้างไม่อาจแสดงได้ให้ลูกจ้างชี้แจงให้นายจ้างทราบ วันที่ลูกจ้างไม่อาจทำงานได้เนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเกิดจาก การทำงาน หรือวันลาเพื่อคลอดบุตร ไม่ถือเป็นวันลาป่วย

วันลากิจ ลูกจ้างลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็นได้ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน

วันลาทำหมัน ลูกจ้างลาเพื่อทำหมันและเนื่องจากการทำหมันได้ตามระยะเวลาที่แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งกำหนดและออกไปรับรอง

วันลารับราชการทหาร ลูกจ้างลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบฝึกวิชาทหาร หรือทดลองความ พรั่งพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารได้

วันลาคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีครรภ์ลาเพื่อคลอดบุตรได้ครรภ์หนึ่งไม่เกิน ๕๐ วัน โดยนับรวมวันหยุด

วันลาฝึกอบรม ลูกจ้าง มีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ต่อการแรงงานและสวัสดิการสังคมหรือการเพิ่มทักษะความชำนาญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้างตามโครงการหรือหลักสูตร ซึ่งมีกำหนดช่วงเวลาที่แน่นอนและชัดเจน และเพื่อการสอบวัดผลทางการศึกษาที่ทางราชการจัดหรืออนุญาตให้จัดขึ้น ลูกจ้างต้องแจ้งเหตุในการลาโดยชัดแจ้ง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ให้นายจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันก่อนวันลา นายจ้างอาจไม่อนุญาตให้ลาหากในปีที่ลาลูกจ้างเคยได้รับอนุญาตให้ลามาแล้วไม่ น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือ ๓ ครั้งหรือแสดงได้ว่าการลาของลูกจ้างอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อ การประกอบธุรกิจของนายจ้าง

6. ค่าตอบแทนในการทำงาน

ค่าจ้าง จ่าย เป็นเงินเท่านั้น จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้ากำหนดเวลาทำงานปกติเกิน ๘ ชม./วัน ให้จ่ายค่าตอบแทนแก่ลูกจ้าง ซึ่งไม่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนสำหรับการทำงานที่เกิน ๘ ชม.ขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงหรือต่อหน่วยในวันทำงาน และในอัตราไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงหรือต่อหน่วยในวันหยุด

ค่าจ้างในวันหยุด จ่าย ค่าจ้างสำหรับวันหยุดประจำสัปดาห์ วันหยุดตามประเพณี และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ยกเว้นลูกจ้างรายวัน รายชั่วโมง หรือตามผลงาน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ค่าจ้างในวันลา

จ่ายค่าจ้างในวันลาป่วยไม่เกิน ๓๐ วันทำงาน/ปี

จ่ายค่าจ้างในวันลาเพื่อทำหมัน

จ่ายค่าจ้างในวันลาเพื่อรับราชการทหาร ไม่เกิน ๖๐ วัน/ปี

จ่ายค่าจ้างในวันลาเพื่อคลอดบุตร ไม่เกิน ๔๕ วัน/ครรภ์

การลาเพื่อทำหมัน ลูกจ้าง มีสิทธิลาเพื่อทำหมันได้และมีสิทธิลาเนื่องจากการทำหมันตามระยะเวลาที่แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งกำหนด และออกใบรับรองให้โดยลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันลาด้วย

การลากิจ ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็นได้ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน

การลาเพื่อรับราชการทหาร ลูกจ้าง มีสิทธิลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึก วิชาทหาร หรือเพื่อทดสอบความพร้อม โดยลาได้เท่ากับจำนวนวันที่ทางการทหารเรียก และได้รับค่าจ้างตลอดเวลาที่ลาแต่ไม่เกิน 60 วันต่อปี

การลาเพื่อฝึกอบรม ลูกจ้าง มีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์และวิธี การที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยไม่ได้รับค่าจ้างในวันลา

7. ค่าจ้าง

1. เป็นเงินที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการทำงานตาม สัญญาจ้างสำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ หรือระยะเวลาอื่น หรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ในเวลาทำงานปกติของวันทำงาน และรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุด และวันลาที่ลูกจ้างมิได้ทำงานแต่มีสิทธิได้รับตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

2. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

3. ถ้า ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในท้องที่ใดให้ถือว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พื้นฐานเป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของท้องที่นั้น (อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดอัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ)

8. การทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด

1. ใน กรณีที่งานมีลักษณะต้องทำติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะ เสียหายแก่งานหรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้าง ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุดเท่าที่จำเป็นก็ได้

2. กิจการ โรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านขายอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม สถานพยาบาล และกิจการอื่นตามที่กระทรวงจะได้กำหนดนายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดเท่าที่จำเป็นก็ได้ โดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างเป็นคราวๆ ไป

3. ใน กรณีที่มีการทำงานล่วงเวลาต่อจากเวลาทำงานปกติไม่น้อยกว่า สองชั่วโมง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่ายี่สิบนาที ก่อนที่ลูกจ้างเริ่ม ทำงานล่วงเวลา (ยกเว้นงานที่มี

ลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำติดต่อกันไป โดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างหรือเป็นงาน
ฉุกเฉิน)

ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด

1. ถ้าทำงานเกินเวลาทำงานปกติของวันทำงาน นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลา ไม่น้อยกว่า
หนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวน ชั่วโมงที่ทำหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่า
ครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อหน่วย ในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้าง
ตามผลงาน

2. ถ้าทำงานในวันหยุดเกินเวลาทำงานปกติของวันทำงานนายจ้างต้องจ่าย ค่าล่วงเวลาใน
วันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตราสามเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง ในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ
หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้สำหรับ ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

3. ถ้าทำงานในวันหยุดในเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุด ให้แก่
ลูกจ้างที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าของค่าจ้าง ในวันทำงานตามชั่วโมงที่ทำงาน
ในวันหยุด หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้ สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็น
หน่วย สำหรับลูกจ้างที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดต้องจ่ายไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของค่าจ้างในวัน
ทำงานตามชั่วโมงที่ทำงานในวันหยุดหรือตามจำนวนผลงาน ที่ทำได้สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้าง
ตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ค่าชดเชย

1. ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชย หากนายจ้างเลิกจ้างโดยลูกจ้างไม่มีความผิด ดังนี้
 - 1.1 ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 120 วัน แต่ไม่ครบ 1 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชย
เท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้าย 30 วัน
 - 1.2 ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี แต่ไม่ครบ 3 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับ
ค่าจ้างอัตราสุดท้าย 90 วัน
 - 1.3 ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 3 ปีแต่ไม่ครบ 6 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับ
ค่าจ้างอัตราสุดท้าย 180 วัน
 - 1.4 ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 6 ปี แต่ไม่ครบ 10 ปี มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับ
อัตราค่าจ้างสุดท้าย 240 วัน
 - 1.5 ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบ 10 ปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับค่าชดเชยเท่ากับค่าจ้าง
อัตราสุดท้าย 300 วัน

2. ในกรณีที่นายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างเพราะเหตุปรับปรุงหน่วยงาน กระบวนการผลิต การจำหน่าย หรือการบริการอันเนื่องมาจากการนำเครื่องจักรมาใช้หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรือเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องลดจำนวนลูกจ้างลง นายจ้างต้องปฏิบัติดังนี้

2.1 แจ้งวันที่จะเลิกจ้าง เหตุผลของการเลิกจ้าง และรายชื่อลูกจ้างที่จะถูกเลิกจ้าง ให้ลูกจ้างและพนักงานตรวจแรงงาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนวันที่จะเลิกจ้าง

2.2 ถ้าไม่แจ้งแก่ลูกจ้างที่จะเลิกจ้างทราบล่วงหน้า หรือแจ้งล่วงหน้าน้อยกว่าระยะเวลาหกสัปดาห์ นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ลูกจ้างเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายหกสัปดาห์ หรือเท่ากับค่าจ้างของการทำงานหกสัปดาห์สุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ค่าชดเชยแทนการบอกกล่าวล่วงหน้านี้ ให้ถือว่านายจ้างได้จ่ายค่าสินจ้างแทน การบอกกล่าวล่วงหน้าตามกฎหมายด้วยนายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษเพิ่มขึ้นจากค่าชดเชยปกติดังต่อไปนี้

1. ลูกจ้างทำงานติดต่อกันครบหกปีขึ้นไป นายจ้างจะต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษเพิ่มขึ้นจากค่าชดเชยปกติซึ่งลูกจ้างนั้นมีสิทธิได้รับอยู่แล้ว ไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสิบห้าวันต่อการทำงานครบหนึ่งปี หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสิบห้าวันสุดท้ายต่อการทำงาน ครบหนึ่งปีสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

2. ค่าชดเชยพิเศษนี้รวมแล้วต้องไม่เกินค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อย หกสัปดาห์ หรือไม่เกินค่าจ้างของการทำงานสามร้อยหกสัปดาห์สุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย แต่รวมแล้วต้องไม่เกินค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยหกสัปดาห์

3. เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าชดเชยพิเศษ เศษของระยะเวลาทำงานที่มากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้นับเป็นการทำงานครบหนึ่งปี

3. ในกรณีที่นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่นอันมีผลกระทบ สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว

3.1 นายจ้างต้องแจ้งล่วงหน้าให้แก่ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ก่อนย้าย ถ้าลูกจ้างไม่ประสงค์จะไปทำงานด้วย ลูกจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้โดยได้รับค่าชดเชยพิเศษไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของอัตราค่าชดเชยปกติที่ลูกจ้างพึงมีสิทธิได้รับ

3.2 ถ้านายจ้างไม่แจ้งให้ลูกจ้างทราบการย้ายสถานประกอบกิจการล่วงหน้า นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษ แทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสัปดาห์

ข้อยกเว้นที่นายจ้างไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย : ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

1. ลูกจ้างลาออกเอง
2. ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง
3. จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย
4. ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
5. ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้างอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้ตัดเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง นายจ้างไม่จำเป็นต้องตัดเตือน ซึ่งหนังสือเตือนนั้นให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างได้กระทำความผิด
6. ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุอันสมควร

7. ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
8. กรณีการจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และนายจ้างเลิกจ้าง ตามกำหนดระยะเวลานั้น ได้แก่งานดังนี้

8.1 การจ้างงานในโครงการ เฉพาะที่มีใช้งานปกติของธุรกิจหรือ การค้าของนายจ้างซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอน

8.2 งานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว ที่มีกำหนดงานสิ้นสุดหรือความสำเร็จของงาน

8.3 งานที่เป็นไปตามฤดูกาล และได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้นซึ่งจะต้องแล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน 2 ปี โดยนายจ้างได้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

การใช้แรงงานหญิง

1. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหญิงทำงานต่อไปนี้

งานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้าง ที่ต้องทำได้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ ในอุโมงค์ หรือปล่อง ในภูเขาเว้นแต่ลักษณะของงานไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือ ร่างกายของลูกจ้างหญิงนั้น

งานที่ต้องทำบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดินตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป

งานผลิตหรือขนส่งวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ

งานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหญิง ที่มีครรภ์ทำงานในระหว่างเวลา 22.00น.-06.00น. ทำงานล่วงเวลาทำงานในวันหยุดหรือทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

งานเหมืองแร่หรืองานก่อสร้างที่ต้องทำได้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ ในอุโมงค์ หรือปล่อง
ในภูเขาเว้นแต่ลักษณะของงาน ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือ ร่างกายของลูกจ้างหญิงนั้น

งานเกี่ยวกับเครื่องจักรหรือเครื่องยนต์ที่มีความสั่นสะเทือน

งานขับเคลื่อนหรือติดไปกับยานพาหนะ

งานยก แบก หาม หาบ ทูน ลาก หรือเข็นของหนักเกิน 15 กิโลกรัม

งานที่ทำในเรือ

งานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3. พนักงาน ตรวจแรงงานมีคำสั่งให้นายจ้างเปลี่ยนเวลาทำงานหรือชั่วโมงทำงาน ของ
ลูกจ้างหญิงที่ทำงานในระหว่างเวลา 24.00 น.- 06.00 น. ได้ตามที่เห็นสมควรถ้าพนักงานตรวจ
แรงงานเห็นว่างานนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และความปลอดภัยของลูกจ้างหญิงนั้น

4. ลูกจ้างหญิงมีครรภ์มีสิทธิขอ ให้นายจ้างเปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมเป็นการชั่วคราวก่อน
หรือหลังคลอดได้ กรณีที่มีใบรับรองแพทย์ แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง มาแสดงว่าไม่อาจทำงานในหน้าที่
เดิมต่อไปได้

5. ห้ามนายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างหญิงเพราะเหตุมีครรภ์

การใช้แรงงานเด็ก

1. ห้ามนายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นลูกจ้าง

2. กรณี ที่มีกิจการจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นลูกจ้าง นายจ้างต้องแจ้งต่อพนักงาน ตรวจ
แรงงานภายใน 15 วันนับแต่วันที่ เด็กเข้าทำงาน และแจ้งการสิ้นสุดการ จ้างเด็กนั้นต่อพนักงาน
ตรวจแรงงานภายใน 7 วันนับแต่วันที่เด็กออกจากงาน นายจ้างต้องจัดให้มีเวลาพัก 1 ชั่วโมงต่อวัน
ภายใน 4 ชั่วโมงแรกของ การทำงาน และให้มีเวลาพักย่อยได้ตามที่นายจ้างกำหนด

3. ห้ามนายจ้างใช้ลูกจ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานในระหว่างเวลา 22.00 - 06.00 น.
เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

4. ห้ามนายจ้างใช้ลูกจ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานล่วงเวลา

5. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานต่อไปนี้

งานหลอม เป่า หล่อ หรือรีดโลหะ

งานปี้มโลหะ

งานเกี่ยวกับความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน เสียงและแสง ที่มีระดับ
แตกต่างจากปกติอันอาจเป็นอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานเกี่ยวกับจุดชิววันเป็นพิษซึ่งอาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือเชื้ออื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ เว้นแต่ในงานในสถานี บริการที่เป็นเชื้อเพลิงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานขับหรือบังคับรถยกหรือปั้นจั่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานใช้เลื่อยเดินด้วยพลังไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์

งานที่ต้องทำได้ดิน ใต้น้ำ, ในถ้ำ อุโมงค์ หรือปล่องในภูเขา

งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

งานทำความสะอาดเครื่องจักรหรือเครื่องยนต์ที่กำลังทำงาน

งานที่ต้องทำบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดินตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป

งานอื่นตามที่กำหนดในกระทรวง

6. ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานในสถานที่ต่อไปนี้

โรงฆ่าสัตว์

สถานที่เล่นการพนัน

สถานที่เดินรำ รำวง หรือ ร้องเงิง

สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่ม อย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บารอสำหรับปรนนิบัติลูกจ้าง หรือ โดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกจ้าง

สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

7. ห้ามนายจ้างจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กแก่บุคคลอื่น

8. ห้ามนายจ้างเรียก/หรือรับ เงินประกันจากฝ่ายลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก

9. ลูกจ้าง ซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี มีสิทธิลาเพื่อเข้าประชุม สัมมนา รับการอบรม รับการฝึก หรือลาเพื่อการอื่นซึ่งจัด โดยสถานศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ที่อธิบดีเห็นชอบ และให้นายจ้าง จ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้างเด็กเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่ง ต้องไม่เกิน 30 วัน

หลักฐานการทำงาน

1. นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน เป็นภาษาไทย ปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างและ ส่งสำเนาให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

2. ข้อ บังคับฯ ต้องระบุเรื่องต่างๆ ดังนี้ วันทำงาน เวลาทำงานปกติ เวลาพัก วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลา และการทำงาน ในวันหยุด วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดวันลาและหลักเกณฑ์การลา วินัย และโทษ การร้องทุกข์ และการเลิกจ้าง

3. ทะเบียนลูกจ้างต้องมีชื่อ เพศ สัญชาติ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ปัจจุบัน วันเริ่มจ้าง ตำแหน่งหรืองานในหน้าที่ อัตราค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้างและวันสิ้นสุดการจ้าง

4. เอกสาร เกี่ยวกับการคำนวณค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ต้องระบุ วันเวลาทำงาน ผลงานที่ทำได้สำหรับการจ้างตามผลงาน และจำนวนเงินที่จ่าย โดยมีลายมือชื่อลูกจ้างผู้รับเงิน

การควบคุม

1. นายจ้างที่มีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จะต้องจัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย อย่างน้อยต้องมี รายละเอียดดังนี้

วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก

วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด

หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด

วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาใน

วันหยุด

วันลาและหลักเกณฑ์การลา

วินัยและโทษทางวินัย

การร้องทุกข์

การเลิกจ้าง ค่าชดเชยและชดเชยพิเศษ

2. นายจ้างต้องประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานภายใน 15 วัน นับจากวันที่มีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

3. นายจ้างต้องปิดประกาศข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน โดยเปิดเผย ณ สถานที่ ทำงานของลูกจ้าง

4. ให้ประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานต่อไปแม้ว่านายจ้างจะมีลูกจ้าง ลดต่ำกว่า 10 คนก็ตาม

การร้องทุกข์ของลูกจ้าง

1. ลูกจ้างเรียกร้องสิทธิของตนอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนกฎหมายแรงงาน ของนายจ้างได้ โดย

ลูกจ้างนำคดีไปฟ้องศาลแรงงาน

ลูกจ้างยื่นคำร้องทุกข์ต่อพนักงานตรวจแรงงาน

2. การยื่นคำร้องทุกข์ของลูกจ้างหรือทายาท

ยื่นคำร้องทุกข์ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ยื่นต่อพนักงานตรวจแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้าง มี ภูมิลำเนา หรือท้องที่ที่ลูกจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ก็ได้

3. การพิจารณาคำร้องทุกข์ของพนักงานตรวจแรงงาน

เร่งสอบสวนข้อเท็จจริงจากนายจ้าง ลูกจ้าง และพยาน โดยเร็ว รวมทั้งการรวบรวม หลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วย

เมื่อสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ต้องมีคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงิน หรือยกคำร้องทุกข์ ของลูกจ้างอย่างใดอย่างหนึ่ง

การรวบรวมข้อเท็จจริง และการมีคำสั่ง ต้องกระทำให้แล้วเสร็จ ภายใน 60 วัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์ไว้ดำเนินการ

ถ้าไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน ให้ขอขยายระยะเวลา ต่อ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 30 วัน

4. การยุติข้อร้องทุกข์ระหว่างสอบสวนข้อเท็จจริง

ลูกจ้างสละสิทธิการเรียกร้องทั้งหมด

ลูกจ้างสละสิทธิเรียกร้องแต่บางส่วน โดยนายจ้างยินยอมจ่ายเงินบางส่วน แก่ ลูกจ้าง

นายจ้างยินยอมจ่ายเงินทั้งจำนวน แก่ลูกจ้าง

บทกำหนดโทษ

1. กฎหมายคุ้มครองแรงงานเป็นกฎหมายที่มีบทลงโทษทางอาญา

2. นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

ขั้นต่ำปรับไม่เกิน 5,000 บาท

จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. การปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานคดีอาญา เป็นอันระงับ

4. การฝ่าฝืนกฎหมาย

อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นใน กรุงเทพฯ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นภายในจังหวัด ชำระค่าปรับภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลคดี คดีอาญา เป็นอันเลิกกันถ้าไม่ยอมเปรียบเทียบปรับ หรือไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนด พนักงานสอบสวน (ตำรวจ) จะดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ต่อไป

สวัสดิการแรงงาน

สวัสดิการแรงงาน คือ การดำเนินการใดๆ ไม่ว่าโดยนายจ้าง สหภาพแรงงาน (ลูกจ้าง) หรือ รัฐบาลที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้ลูกจ้างสามารถมีระดับความเป็นอยู่ที่ดีพอสมควร มีความผาสุกทั้งกายและใจ มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความปลอดภัยในการทำงาน มีความเจริญก้าวหน้า มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตไม่เฉพาะแต่ตัวลูกจ้างเท่านั้น แต่รวมถึงครอบครัวของลูกจ้างด้วย การดำเนินการเพื่อให้มีการจัดสวัสดิการขึ้นในสถานประกอบการนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการกิจ 3 ประการ ดังนี้

- * กำหนดและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการ
- * ส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการให้มีการจัดสวัสดิการ
- * ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

การกำหนดและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการ

ภายใต้ภารกิจกำหนดและพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการนี้ สวัสดิการแรงงานได้ถูกจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- * สวัสดิการแรงงานตามที่กฎหมายกำหนด
- * สวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด

สวัสดิการแรงงานตามที่กฎหมายกำหนด

เป็นสวัสดิการที่ได้มีการพิจารณาแล้วว่าเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับ ลูกจ้างในสถานประกอบการ ซึ่งกฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ต้องมีการจัดสวัสดิการประเภทนี้ คือ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับ

สุขภาพอนามัย สำหรับลูกจ้าง โดยในประกาศฉบับนี้ได้กำหนดรายละเอียดและรูปแบบของ
สวัสดิการแรงงานที่สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีโดยสรุปดังนี้

1) ให้นายจ้างจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ และห้องส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ
และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้าง

2) นายจ้างต้องจัดให้มีบริการเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในการ
ปฐมพยาบาลหรือในการรักษาพยาบาล

1. สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ต้องมีปัจจัยในการปฐม
พยาบาล

2. สถานที่ทำงานอุตสาหกรรม นอกจากปัจจัยในการปฐมพยาบาลตาม (1) แล้ว
ต้องจัดให้มีห้องรักษาพยาบาล พยาบาล และแพทย์ ดังต่อไปนี้

* ถ้ามีลูกจ้างทำงานในขณะเดียวกันตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี

(ก) ห้องรักษาพยาบาลพร้อมเตียงพักคนไข้หนึ่งเตียง และเวชภัณฑ์อันจำเป็น
เพียงพอแก่การรักษาพยาบาล

(ข) พยาบาลไว้ประจำอย่างน้อยหนึ่งคน และ

(ค) แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งอย่างน้อยหนึ่งคนเพื่อตรวจรักษาพยาบาลเป็นครั้ง
คราว

* ถ้ามีลูกจ้างทำงานในขณะเดียวกันหนึ่งพันคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี

(ก) สถานพยาบาลพร้อมเตียงพักคนไข้สองเตียง และเวชภัณฑ์อันจำเป็นเพียงพอ
แก่การรักษาพยาบาล

(ข) พยาบาลไว้ประจำอย่างน้อยสองคน

(ค) แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งอย่างน้อยสองคนประจำตามเวลาที่กำหนดในเวลา
ทำงานปกติคราวละไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง และ

(ง) ยานพาหนะพร้อมที่จะนำส่งลูกจ้างส่งสถานพยาบาล โรงพยาบาล หรือสถานี
อนามัยชั้นหนึ่งที่นายจ้างได้ตกลงไว้ เพื่อให้การรักษาพยาบาลลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
ได้โดยพลัน

อย่างไรก็ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้ลงนามในกฎกระทรวงว่าด้วย
การ จัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 โดยจะมีผลบังคับใช้แทนประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับลูกจ้าง ตั้งแต่ วันที่ 25
กันยายน 2548 เป็นต้นไป กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการกิจ 3 ประการ ดังนี้

ข้อ 1 ในสถานที่ทำงานของลูกจ้าง ให้นายจ้างจัดให้มี

1. น้ำสะอาดสำหรับดื่มไม่น้อยกว่าหนึ่งลิตรสำหรับลูกจ้างไม่เกินสี่สิบคน และเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนหนึ่งลิตรสำหรับลูกจ้างทุกๆ สิบคน เศษของสี่สิบคนถ้าเกินยี่สิบคนให้ถือเป็นสี่สิบคน
2. ห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน ให้นายจ้างจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมแยกสำหรับลูกจ้างชายและลูกจ้างหญิง และในกรณีที่มีลูกจ้างที่เป็นคนพิการ ให้นายจ้างจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับคนพิการแยกไว้โดยเฉพาะ

ข้อ 2 ในสถานที่ทำงานของลูกจ้าง ให้นายจ้างจัดให้มีสิ่งจำเป็นในการปฐมพยาบาลและการรักษาพยาบาล ดังต่อไปนี้

1. สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเวชภัณฑ์และยาเพื่อใช้ในการปฐมพยาบาลในจำนวนที่เพียงพอ อย่างน้อยตามรายการดังต่อไปนี้

- (ก) กรรไกร
- (ข) แก้วย่น้ำ และแก้วยาเม็ด
- (ค) เข็มกลัด
- (ง) ถ้วยน้ำ
- (จ) ที่ป้ายยา
- (ฉ) พรอทวดไข
- (ช) ปากคีบปลายทู่
- (ซ) ผ้าพันยึด
- (ฌ) ผ้าสามเหลี่ยม
- (ญ) สายยางรัดห้ามเลือด
- (ฎ) สำลี ผ้าก๊อซ ผ้าพันแผล และผ้ายางพลาสติกปิดแผล
- (ฏ) หลอดหยดยา
- (ฐ) ขี้ผึ้งแก้ปวดบวม
- (ฑ) ทิงเจอร์ไอโอดีน หรือ โปวิโดน-ไอโอดีน
- (ฒ) น้ำยาโปวิโดน-ไอโอดีน ชนิดฟอกแผล
- (ณ) ผงน้ำตาลเกลือแร่
- (ด) ยาแก้ผดผื่นที่ไม่ได้มาจากการติดเชื้อ

- (ค) ยาแก้แพ้
- (ค) ยาทาแก้ผดผื่นคัน
- (ท) ยาธาตุน้ำแดง
- (ช) ยาบรรเทาปวดคลใช้
- (น) ยารักษาแผลน้ำร้อนลวก
- (บ) ยาลดกรดในกระเพาะอาหาร
- (ป) เหล้าแอม โมนีเยหอม
- (ผ) แอลกอฮอล์เช็ดแผล
- (ฝ) จี๊ผึ้งป้ายตา
- (พ) ถ้วยล้างตา
- (ฟ) น้ำกรดบอริกล้างตา
- (ภ) ยาหยอดตา

2. สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงานในขณะเดียวกันตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี

- (ก) เวชภัณฑ์และยาเพื่อใช้ในการปฐมพยาบาลตาม (1)
- (ข) ห้องรักษาพยาบาลพร้อมเตียงพักคนไข้อย่างน้อยหนึ่งเตียง เวชภัณฑ์และยานอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ตามความจำเป็นและเพียงพอแก่การรักษาพยาบาล เบื้องต้น
- (ค) พยาบาลตั้งแต่ระดับพยาบาลเทคนิคขึ้นไปไว้ประจำอย่างน้อยหนึ่งคน ตลอดเวลาทำงาน
- (ง) แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อตรวจรักษาพยาบาลไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละสองครั้งและเมื่อรวมเวลาแล้วต้อง ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละหกชั่วโมงในเวลาทำงาน

3. สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงานในขณะเดียวกันตั้งแต่หนึ่งพันคนขึ้นไป ต้องจัดให้มี

- (ก) เวชภัณฑ์และยาเพื่อใช้ในการปฐมพยาบาลตาม (1)
- (ข) ห้องรักษาพยาบาลพร้อมเตียงพักคนไข้อย่างน้อยหนึ่งเตียง เวชภัณฑ์และยานอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ตามความจำเป็นและเพียงพอแก่การรักษาพยาบาล เบื้องต้น
- (ค) พยาบาลตั้งแต่ระดับพยาบาลเทคนิคขึ้นไปไว้ประจำอย่างน้อยสองคน ตลอดเวลาทำงาน
- (ง) แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อตรวจรักษาพยาบาลไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละสองครั้งและเมื่อรวมเวลาแล้วต้อง ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละหกชั่วโมงในเวลาทำงาน

(จ) ยานพาหนะซึ่งพร้อมที่จะนำลูกจ้างส่งสถานพยาบาลเพื่อให้การรักษาพยาบาล
ได้ โดยพลัน

ข้อ 3 นายจ้างอาจทำความตกลงเพื่อส่งลูกจ้างเข้ารับการรักษายาบาลกับสถานพยาบาล ที่เปิด
บริการตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงและเป็นสถานพยาบาลที่นายจ้างอาจนำลูกจ้าง ส่งเข้ารับการ
รักษายาบาลได้โดยความสะดวกและรวดเร็ว แทนการจัดให้มีแพทย์ตามข้อ 2 (2) หรือข้อ 2 (3) ได้
โดยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมาย

การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการให้มีการจัดสวัสดิการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กำหนดไว้ในมาตรา 96 ให้นายจ้างของสถาน
ประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการในสถาน
ประกอบกิจการประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง อย่างน้อยห้าคน โดยที่กรรมการสวัสดิการในสถาน
ประกอบกิจการให้มาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่
สถานประกอบกิจการใดของนายจ้างมีคณะกรรมการลูกจ้างตามกฎหมายว่า ด้วยแรงงาน สัมพันธ์
แล้ว ให้คณะกรรมการลูกจ้าง ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการตาม
พระราชบัญญัตินี้

เจตนารมณ์ของการจัดตั้งคณะกรรมการสวัสดิการเป็นการส่งเสริมระบบทวิภาคี เพื่อเปิด
โอกาสให้ลูกจ้างได้มี การหารือกับนายจ้างในการจัดสวัสดิการอื่นๆ ซึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมาย
กำหนดได้อย่างเหมาะสมแก่สถานประกอบกิจการ และเป็นสวัสดิการที่ลูกจ้างเองก็ต้องการ มิใช่
นายจ้าง จัดการแต่ฝ่ายเดียว แต่ไม่เป็นที่สนใจของลูกจ้าง การที่เปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้แสดงความ
ต้องการและได้รับฟังความคิดเห็นข้อมูลจากนายจ้างว่าสามารถจัดสวัสดิการที่เสนอได้ หรือไม่ เป็น
การส่งเสริมการแรงงานสัมพันธ์ และยุติปัญหาข้อเรียกร้องข้อพิพาทแรงงานแต่เบื้องต้น ทั้งนี้
คณะกรรมการฯ ดังกล่าว กฎหมายได้กำหนดหน้าที่ไว้ (มาตรา 97) ดังนี้

1. ร่วมหารือกับนายจ้างจัดสวัสดิการแก่ลูกจ้าง
2. ให้คำปรึกษาหารือและเสนอแนะความเห็นแก่นายจ้างในการจัดสวัสดิการสำหรับลูกจ้าง
3. ตรวจสอบ ควบคุม ดูแล การจัดสวัสดิการที่นายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้าง
4. เสนอข้อคิดเห็น และแนวทางในการจัดสวัสดิการที่เป็นประโยชน์สำหรับลูกจ้างต่อ

คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน

คณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ จึงเป็นเสมือนสื่อกลางที่จะถ่ายทอด
ความต้องการด้านสวัสดิการของลูกจ้างให้นายจ้างทราบ และร่วมปรึกษาหารือให้ข้อเสนอแนะ

ตลอดจนตรวจสอบ ดูแล การจัดสวัสดิการ ภายในสถานประกอบการ เพราะ กฎหมาย (มาตรา 98) ยังได้กำหนดไว้ว่านายจ้างต้องจัดให้มีการประชุมหารือกับคณะกรรมการสวัสดิการ ในสถานประกอบการอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดหรือสหภาพแรงงานร้องขอโดยมีเหตุผลสมควร

การที่กฎหมายกำหนดไว้เช่นว่านั้นเท่ากับเป็นการส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการให้มีการจัดสวัสดิการแรงงาน ขึ้นในสถานประกอบการ ซึ่งหากสถานประกอบการใดไม่ดำเนินการจะมีบทลงโทษทั้งจำคุกและปรับ นอกเหนือจากกิจกรรมดังกล่าว กองสวัสดิการแรงงานยังเป็นฝ่ายจัดสวัสดิการแรงงานให้แก่ผู้ใช้แรงงานโดยใช้ งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล 2 กิจกรรมด้วยกัน คือ

1. การจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กเด็กเล็กวิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัยในพระราชูปถัมภ์ โดยที่ศูนย์ดังกล่าวเกิดจากพระราชดำริ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่มีพระประสงค์ให้มีการดูแลบุตรของผู้ใช้แรงงานในเขตที่มาจากสถานประกอบการมากเพื่อบิดา มารดาจะสามารถทำงานได้โดยไม่มีความเป็นห่วงกังวลในเรื่องการเลี้ยงดูบุตรก่อน วัยเรียนของตน ซึ่งปัจจุบันมีการจัดตั้งศูนย์ เด็กเล็กลักษณะนี้ ขึ้น 2 ศูนย์ และสามารถให้การดูแลเด็กเล็กที่เป็นบุตรของ ผู้ใช้แรงงานประมาณ 1,300 คน ทั้งนี้โดยได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลและเงินบริจาคจากผู้ใช้แรงงาน ที่เป็นบิดา มารดาของเด็กสมทบอีกส่วนหนึ่ง การดำเนินงานของศูนย์ ทั้ง 2 แห่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองสวัสดิการแรงงาน และมูลนิธิสิรินธรราชวิทยาลัยในพระราชูปถัมภ์

2. การจัดตั้งกองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน เป็นการจัดสรรเงินทุนหมุนเวียนจากรัฐบาลเพื่อให้ผู้ใช้แรงงานกู้โดยผ่าน สหกรณ์ออมทรัพย์ในสถานประกอบการและรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนารายได้แก่ผู้ใช้แรงงานและเพื่อการ ออมทรัพย์และปลดปล่อยหนี้สินของผู้ใช้แรงงาน โดยผ่านสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งกองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงานจะให้กู้ได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ อัตราร้อยละ 2.25

ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับ

มอบหมาย

นอกเหนือจากการดำเนินการดังกล่าว การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการ นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ยังเป็นการที่เจ้าหน้าที่ภาครัฐเข้าไปในสถานประกอบการเพื่อแนะนำรูปแบบของสวัสดิการต่างๆ ที่กฎหมายไม่ได้ กำหนดไว้แต่หากสถานประกอบการใดมีความพร้อมเพียงพอก็สามารถจัดให้เป็นไป ตามความต้องการของลูกจ้างได้ สวัสดิการนอกเหนือ

กฎหมายที่กองสวัสดิการแรงงานนำเสนอเป็นทางเลือกสำหรับสถาน ประกอบกิจการจัดเพิ่มเติม แบ่งออกได้เป็นหมวดใหญ่ๆ ดังนี้

1. สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง
 - * การส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกเวลาทำงาน
 - * การจัดตั้งโรงเรียนในโรงงาน
 - * การอบรมความรู้เกี่ยวกับการทำงานทั้งในและนอกสถานที่ทำงาน
 - * การจัดให้มีห้องสมุด หรือมุมอ่านหนังสือ ฯลฯ เป็นต้น
2. สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ
 - * การจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการหรือสหกรณ์ร้านค้า
 - * การให้เงินช่วยเหลือต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานอุปสมบท งานศพ
 - * การจัดชุดทำงาน
 - * การจัดหอพัก
 - * การจัดให้มีรถรับ-ส่ง
 - * เงินโบนัส ค่าครองชีพ เบี้ยขยัน ค่าเช่ากะ
3. สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง
 - * สหกรณ์ออมทรัพย์
 - * กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
4. สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง
 - * การจัดสถานเลี้ยงบุตรของลูกจ้าง
 - * การช่วยค่ารักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัว
 - * การช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรของลูกจ้าง
 - * การประกันชีวิตให้กับลูกจ้าง
5. สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต
 - * เงินบำนาญ
 - * เงินรางวัลทำงานนาน
 - * ให้ลูกจ้างถือหุ้นของบริษัท
 - * กองทุนฌาปนกิจ
 - * เงินกู้เพื่อสวัสดิการที่พักอาศัย
6. สวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย
 - * การจัดทัศนศึกษา

- * การแข่งขันกีฬา
- * การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน
- * การให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย

2.2 วรรณกรรมและงานวิจัยการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า รุ่นที่ 1

(ก) กฎหมาย ระเบียบ เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว (http://115.31.137.7/workpermit/main/interest/Type_Labour.asp) พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 (เริ่มใช้บังคับวันที่ 22 กรกฎาคม 2521) ได้กำหนดไว้ว่า คนต่างด้าวจะทำงานได้เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเท่านั้น

คนต่างด้าวหมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

ทำงาน หมายถึง การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้าง หรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

ประเภทคนต่างด้าวที่มีสิทธิขออนุญาตทำงาน ได้แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทชั่วคราว คือ คนต่างด้าวทั่วไป (ตามมาตรา 7) หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว(NON-IMMIGRANT VISA)

2. ประเภทส่งเสริมการลงทุน คือ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือ ตามกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวในลักษณะเดียวกัน เช่น พระราชบัญญัติปิโตเลียม พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม(ตามมาตรา 10)

3. ประเภทมาตรา 12 คือ คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ซึ่งมี 4 กรณี คือ

3.1 คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

3.2 คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร เช่น พวกญวนอพยพ ลาวอพยพ เนปาลอพยพ พม่าพลัดถิ่น หรือคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2543

3.3 คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2539 หรือตามกฎหมายอื่น เช่น บุคคลที่เกิดภายหลังวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ซึ่งเป็นวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้

3.4 คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515

4. ประเภทตลอดชีพ หมายถึง คนต่างด้าวผู้ซึ่งได้รับอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ข้อ 10 (1) มีสาระสำคัญว่าใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ใช้ได้ตลอดชีวิตของคนต่างด้าวนั้น เว้นแต่คนต่างด้าวจะเปลี่ยนอาชีพใหม่

ทนายท ศรีปลั่ง (2546) ได้ทำการศึกษานโยบายแรงงานต่างด้าวของไทย พบว่าแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้านเป็นชาวพม่าประมาณร้อยละ 80-90 ของจำนวนรวมทั้งหมด นอกนั้นเป็นชาวลาว และชาวเขมร นายจ้างชาวไทยได้รับอนุญาตให้นำลูกจ้างต่างด้าวมาขึ้นทะเบียนหลายครั้ง และการขึ้นทะเบียนทำให้คนงานเหล่านี้ได้ทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และเลื่อนเวลาการถูกผลักดันออกจากประเทศไทย

พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 สงวนอาชีพบางอย่างให้คนไทยในขณะที่มาตรา 12 อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานได้ 27 อาชีพ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 ได้ระบุอาชีพที่คนต่างด้าวสามารถทำได้ 27 อาชีพ แต่มาตรา 17 อนุญาตให้คณะกรรมการสามารถอนุญาตคนต่างด้าวให้เข้ามาในประเทศไทย และพักอาศัยในประเทศไทยเป็นข้อยกเว้นจากระเบียบทั่วไป มาตรา 17 จึงเป็นฐานสำหรับนโยบายของประเทศไทยในเรื่องแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในช่วงทศวรรษที่ 1990 และการดำเนินงานขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในประเทศ พ.ศ.2535, พ.ศ.2539 และพ.ศ.2544 ซึ่งในการดำเนินการขึ้นทะเบียนแต่ละครั้ง จะมีการแก้ไขกฎหมายและขยายระยะเวลา

การขึ้นทะเบียนครั้งแรกในปี พ.ศ.2535 อนุญาตให้นายจ้างใน 7 จังหวัดติดกับชายแดนพม่าขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่เป็นลูกจ้างได้ กฤตยา อาชวนิจกุล (Archavanitkun, 1998: 8) รายงานว่าการขึ้นทะเบียนในปี พ.ศ.2535 มีแรงงานต่างด้าวเพียง 706 คน มาขึ้นทะเบียนส่วนใหญ่เป็นเพราะนายจ้างต้องจ่ายเงินในการทำสัญญาประกัน หรือค่าธรรมเนียมการประกันเป็นเงิน 5,000 บาท ค่าประกันนี้จะคืนให้เมื่อนายจ้างส่งตัวลูกจ้างของตนให้กับสำนักงานที่ออกใบอนุญาตให้เมื่อใบอนุญาตหมดอายุในขณะเดียวกันก็มี “ตัวอย่างของนโยบายที่ไม่ชัดเจน” ในความเห็นของ กฤตยา อาชวนิจกุล เมื่อแรงงานนอกกฎหมายอีก 101,845 คนได้รับ “บัตรสีม่วง” จาก

กระทรวงมหาดไทยโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย “เพื่อที่จะควบคุมคนเหล่านี้ไว้ในบางพื้นที่” ในปี พ.ศ. 2536 ได้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายการประมงของไทยโดยอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวทำงานในเรือประมงของไทยในจังหวัดชายฝั่ง 22 จังหวัด ถ้านายจ้างขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

การขึ้นทะเบียนตามระเบียบครั้งแรกคือในปี พ.ศ.2539 นายจ้างของแรงงานต่างด้าวไม่มีเอกสารแสดงจากพม่า กัมพูชา และลาว สามารถขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเป็นเวลา 2 ปี โดยต้องจ่ายค่าประกัน 1,000 บาท ค่าธรรมเนียม 1,000 บาท และค่าประกันสุขภาพ 500 บาท นายจ้างงาน 7 ประเภท (เกษตรกรรม ประมง ก่อสร้าง การทำเหมือง การทำถ่านหิน การขนส่ง และการผลิต) 39 จังหวัด สามารถขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเมื่อเริ่มโครงการ แต่ต่อมาได้มีการขยายประเภทการคุ้มครองโดยรวมผู้ช่วยทำงานบ้าน และอาชีพอื่นอีกมาก และขยายจำนวนจังหวัดเป็น 43 จังหวัด ระหว่างวันที่ 1 กันยายน – 29 พฤศจิกายน 2539 แรงงานต่างด้าวได้รับการขึ้นทะเบียน 323,123 คน เป็นชาวพม่า 88% และมีผู้ได้รับใบอนุญาตทำงานระยะเวลา 2 ปี จำนวน 293,652 คน เกือบ 80% ของแรงงานต่างด้าวได้รับการขึ้นทะเบียนโดยนายจ้างใน 3 ประเภทกิจการ ได้แก่ ก่อสร้าง 33% เกษตรกรรม 28% ประมง 18%

ในปี พ.ศ.2540 – 2541 ประเทศไทยได้พยายามที่จะขจัดแรงงานต่างด้าวเพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้ว่างงานคนไทยได้มีงานทำ แต่ไม่สำเร็จเนื่องจากโรงสีข้าวได้ร้องเรียนว่าการขจัดแรงงานต่างด้าวเป็นผลร้ายต่อการส่งออกข้าวไทย ซึ่งโดยส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวเป็นผู้แบกกระสอบข้าวสารน้ำหนัก 100 กก. โรงสีข้าวได้ขอให้สำนักงานจัดหางานสามารถของไทยส่งคนไทยจำนวน 20,000 คน ไปทำงานแทนแรงงานต่างด้าวแต่สำนักงานจัดหางานสามารถจัดส่งไปได้เพียง 17 คน ดังนั้น เพื่อให้งานโรงสีข้าวเป็นที่น่าสนใจสำหรับคนงานไทย รัฐบาลไทยได้ขอให้โรงสีข้าวขึ้นค่าจ้างและลดน้ำหนักกระสอบข้าวให้เหลือเพียง 50 กก. โรงสีข้าวไม่ยอมเปลี่ยนขนาดกระสอบข้าว รัฐบาลจึงต้องขยายการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวไปอีก 1 ปี จนถึงวันที่ 4 สิงหาคม 2542 และหลังจากนั้นนายจ้างได้รับอนุญาตให้ต่ออายุการขึ้นทะเบียนอีกครั้ง จนถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2543 และได้ขยายเวลาอนุญาตให้ต่ออายุการขึ้นทะเบียนอีกถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2544

ในปี พ.ศ.2544 รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของนายกรัฐมนตรีนายทักษิณ ชินวัตร ประกาศว่ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ได้มีการอภิปรายถึงปัญหาสังคมที่เกิดจากแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย รวมทั้งกล่าวหาว่าแรงงานต่างด้าวนำโรคติดต่อที่ได้ถูกขจัดหมดสิ้นไปแล้วจากประเทศไทย กลับเข้ามาระบาดอีก และทำให้โรงพยาบาลของรัฐต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาแรงงานต่างด้าว ชาวไทยบางคนกล่าวว่าแรงงานต่างด้าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับอัตราอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้น

ผลที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการอภิปรายภายในรัฐบาลว่า ควรจะมีการใช้มาตรการทางกฎหมาย หรือจัดให้มีการขึ้นทะเบียนอีกครั้งในวันที่ 28 สิงหาคม 2544 มติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้มีการขึ้นทะเบียนอีกครั้ง โดยอ้างถึงเหตุผลความเป็นมาว่า เนื่องจากการขาดแคลนคนงานไทยที่ยินยอม และสามารถทำงานที่มีอันตราย โดยนายจ้างได้รับอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายชั่วคราวก่อนที่จะมีการส่งตัวกลับใน 37 จังหวัด ในงาน 18 ประเภท

ในการขึ้นทะเบียนนายจ้างต้องจ่ายค่าธรรมเนียม 3,250 บาท ประกอบด้วย ค่าประกันสุขภาพ 1,200 บาท (โรงพยาบาลรัฐเป็นผู้ให้บริการ) ค่าธรรมเนียมในการอนุญาตทำงานระยะเวลา 6 เดือน 900 บาท ค่าบัตรประจำตัวพร้อมรูปถ่าย 150 บาท และเงินประกันกรณีแรงงานต่างด้าวสูญหาย 1,000 บาท หลังจากนั้น 6 เดือน สามารถต่ออายุการขึ้นทะเบียนอีกครั้ง โดยแรงงานต่างด้าวต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการอนุญาตทำงานจำนวน 900 บาท และประกันสุขภาพอีก 300 บาท ในช่วงระยะเวลา 12 เดือน แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนต้องจ่ายเงินทั้งสิ้น 4,450 บาท

สำหรับในปี พ.ศ.2545-2546 รัฐบาลได้อนุญาตให้นายจ้างจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายชั่วคราวอีกโดยอนุญาตให้อยู่เมืองไทยได้ครั้งละ 1 ปี โดยกำหนดค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวไว้ 2 ส่วน คือแรงงานต่างด้าวต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใบอนุญาตทำงาน ตรวจโรค ประกันสุขภาพ และทำบัตร จำนวน 3,450 บาท ส่วนนายจ้างได้กำหนดให้รับผิดชอบในเรื่องการประกันชีวิต และค่าธรรมเนียมการใช้แรงงานต่างด้าว

กฤติยา อาชวนิจกุล และคณะ (2547) กล่าวว่า ในอดีตประเทศไทยไม่เคยมีนโยบายโดยตรงเรื่องแรงงานข้ามชาติมีแต่แนวปฏิบัติในเรื่องการควบคุมการทำงานของคนต่างชาติ ที่ตั้งอยู่บนระบบความคิดที่ต้องการสงวนอาชีพบางอย่างไว้ให้กับคนไทยทำ

จากประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 322/2515 กำหนดให้คนต่างชาติที่ต้องการทำงานต้องขออนุญาตจากกรมแรงงานก่อน ก่อนหน้านี้นักต่างชาติสามารถทำงานในประเทศไทยโดยไม่ต้องขออนุญาต ต่อมา ปี พ.ศ. 2521 ได้มีพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว มีประกาศแนบท้ายสงวนอาชีพและวิชาชีพให้คนไทยไว้จำนวน 36 อาชีพ หนึ่งในนั้นคือ งานกรรมกร ต่อมาได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 12 ของพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 อนุญาตให้นำคนต่างชาติเข้ามาทำงานเป็นกรรมกรในประเทศไทย

ในอดีตรัฐบาลไทย ไม่เคยคิดว่าจะมีการลัดลอบเข้าเมืองมาทำงานของคนต่างชาติเป็นจำนวนมาก จนกลายเป็นปัญหากระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองระหว่างประเทศ แต่สถานการณ์ตั้งแต่หลัง ปี พ.ศ. 2531 จนถึงปี 2548 รัฐบาลได้ออกมายอมรับการมีอยู่

ของแรงงานผิดกฎหมายกลุ่มนี้ สาเหตุหลักเนื่องจากเหตุการณ์ในประเทศสหภาพพม่าที่มีการปราบปรามประชาชนจนเป็นเหตุจลาจลทางการเมืองในปี พ.ศ. 2531 หลังจากนั้นทำให้มีประชาชนลักลอบเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ประกอบกับสถานะเศรษฐกิจของไทยในช่วงนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของเศรษฐกิจฟองสบู่ โดยเฉพาะในภาคการก่อสร้างและประมง ทำให้เกิดความต้องการแรงงานระดับล่างเป็นจำนวนมาก ภาคธุรกิจเอกชนได้เจรจาเรียกร้องให้รัฐบาล อนุญาตให้มีการจ้างแรงงานต่างชาติได้ การเรียกร้องนี้ได้ทำกันอย่างต่อเนื่องโดยการรวมตัวกันของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

ผลจากการกดดันนี้ทำให้รัฐบาลหันมาใช้นโยบายที่ยืดหยุ่น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เปิดนโยบายผ่อนผันให้บุคคลที่มีสถานะเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายสามารถทำงานได้ในลักษณะชั่วคราวตามเงื่อนไขที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ มีการออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี ประกาศการผ่อนผันและวางแนวทางปฏิบัติ ในการอนุญาตจดทะเบียนแรงงานข้ามชาติ ผิดกฎหมายเป็นรายปี มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 มีมติคณะรัฐมนตรีครั้งแรกที่มีการอนุญาตให้มีการผ่อนผันการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ คือ สหภาพพม่า ราชอาณาจักรกัมพูชา ราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. มติคณะรัฐมนตรี

(1) มติคณะรัฐมนตรีเดือนมิถุนายน 2539 กำหนดให้มีการผ่อนปรนการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจากประเทศพม่า ลาว กัมพูชา ให้ทำงานชั่วคราว โดยมีระยะเวลาผ่อนผันไม่เกิน 2 ปี พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตรวม 43 จังหวัด ทำงานได้เฉพาะ 8 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ เกษตร ก่อสร้าง ประมงทะเล ต่อเนื่องประมง การขนถ่ายสินค้าทางน้ำ กิจการเหมืองแร่เหมืองหิน การผลิต และคนรับใช้ในบ้าน ซึ่งแยกเป็นประเภทของกิจการที่จ้างงานรวม 36 ประเภท

(2) มติคณะรัฐมนตรีเดือนเมษายน 2541 เมื่อวันที่ 8 เมษายน และวันที่ 8 พฤษภาคม 2541 ได้ผ่อนผันให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อไปได้อีก 1 ปี มีการตั้งเป้าว่าจะอนุญาตไม่เกิน 158,253 คน แต่เมื่อดำเนินการจดทะเบียนจริงมีนายจ้างนำแรงงานต่างด้าวมาจดทะเบียนเพียง 90,911 คนเท่านั้น

(3) มติคณะรัฐมนตรีเดือนสิงหาคม 2542 ผ่อนผันให้แรงงานต่างชาติทำงานได้ใน 18 กิจการ พื้นที่ 37 จังหวัด คือเป็นจังหวัดชายแดน 10 จังหวัด จังหวัดที่มีกิจการประมงทะเล 18 จังหวัดและจังหวัดที่อยู่ระหว่างปรับปรุงกระบวนการผลิต 9 จังหวัด มีผู้มารายงานตัวและจดทะเบียนใบอนุญาต 99,974 คน

(4) มติคณะรัฐมนตรีเดือนสิงหาคม 2543 การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย เริ่มเป็นปัญหามากขึ้น คณะรัฐมนตรีได้คงจำนวนพื้นที่และกิจการที่ได้รับอนุญาตไว้เท่าเดิมตาม คณะรัฐมนตรีเมื่อปี 2542

(5) มติคณะรัฐมนตรีเดือนสิงหาคม 2544 ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สามารถขึ้นทะเบียนได้ทุกจังหวัดในทุกประเภทกิจการ มีผู้มาจดทะเบียน 568,249 คน

(6) มติคณะรัฐมนตรีเดือนสิงหาคม 2545 กำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนใน ปี 2544 มาต่ออายุใบอนุญาตทำงาน มีผู้มาต่ออายุ 430,074

(7) มติคณะรัฐมนตรีเดือนสิงหาคม 2546 ต่อบุคลากรให้แรงงานต่างด้าวเฉพาะกลุ่มที่มี ใบอนุญาตทำงานแล้ว มีผู้มาต่ออายุ 288,780 คน

(8) มติคณะรัฐมนตรีเดือนเมษายน 2547 มีการปรับเปลี่ยนระบบการจดทะเบียน แรงงานข้ามชาติดังนี้

- ให้มีการขึ้นทะเบียนทั้งในส่วนแรงงานและนายจ้าง โดยแรงงานที่มีนายจ้างมา รายงานตัว ให้ขึ้นทะเบียนตามทะเบียนของนายจ้าง ส่วนแรงงานข้ามชาติที่ไม่มีนายจ้างพามา รายงานตัว หรือทำงานรับจ้างรายวันไม่มีนายจ้างประจำสามารถขึ้นทะเบียนได้ด้วยตัวเอง ส่วน นายจ้างหากยังไม่ได้จ้างแรงงานหรือเคยจ้างแรงงานแต่จำนวนไม่พอ สามารถแจ้งความจำนงได้

- การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองให้รวมผู้ติดตาม โดยแบ่ง ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ในช่วงเดือนกรกฎาคมให้แรงงานและผู้ติดตามรายงานตัวที่เขตหรือ อำเภอทั่วประเทศ เพื่อขึ้นทะเบียนรับหมายเลขประจำตัว 13 หลัก โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ผู้ที่มา รายงานตัวที่ได้ถ่ายรูปและพิมพ์ลายมือจะได้รับการผ่อนผันให้สามารถอยู่ในประเทศไทยได้ 1 ปี

ขั้นที่ 2 แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทุกรายต้องไปตรวจร่างกายเพื่อสู่ระบบ การประกันสุขภาพ

ขั้นที่ 3 การใบอนุญาตทำงาน

(9) มติคณะรัฐมนตรีเดือนพฤษภาคม 2548 มีการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวหลบหนี เข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่จดทะเบียนราษฎรคนต่างด้าวและได้รับอนุญาตทำงานในปี 2547 และผู้ติดตามที่อยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวระหว่างรอการส่งกลับสามารถทำงานได้อีก 1 ปี สิ้นสุด ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 ทั้งนี้ได้อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับการรับรองสถานะให้เป็นคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย สามารถ ทำงานได้ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวรายใหม่ที่เข้าเมืองมาโดยถูกกฎหมายก็สามารถทำงานเป็น

กรรมการได้เช่นกัน ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือกันในการจ้างแรงงาน และสกัดกั้นแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองอย่างไม่ถูกกฎหมายโดยเคร่งครัด

2. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

มีสาระสำคัญ คือ ได้รู้ว่าคุณต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติเข้าไปพักอาศัย ช้อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติเข้าพักอาศัยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นรู้ว่าคุณต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ไว้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนไม่รู้โดยได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

(ข) ความจำเป็นในการใช้แรงงานต่างด้าว

เสกสิทธิ์ คุณศรี (2539) ได้ทำการศึกษาการประเมินความจำเป็นในการใช้แรงงานต่างด้าว ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนายจ้างส่วนใหญ่มีความจำเป็นในการใช้แรงงานต่างด้าว เพราะขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ ความต้องการลดค่าใช้จ่ายอัตราค่าจ้างภายในประเทศที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และความสำเร็จในการลดอัตราการผลิตของประชากรทำให้มีแรงงานไทยเข้าสู่ตลาดแรงงานลดลง สำหรับมาตรการในการใช้แรงงานต่างด้าวที่รัฐบาลกำหนดนั้น กลุ่มนายจ้างมีความเห็นในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน คือ มีทั้งส่วนที่ดีสามารถนำไปปฏิบัติได้และส่วนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ สิ่งที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรการการใช้แรงงานต่างด้าวก็คือลักษณะการติดต่อและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่ควบคุมมาตรการการใช้แรงงานต่างด้าว

ในส่วนความเห็นของลูกจ้างที่เป็นคนไทย พบว่า การใช้แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยนั้น ลูกจ้างคนไทยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากว่าแรงงานพม่ามีความขยัน อดทน ไม่เกียจงาน ไม่เข้าออกงานบ่อย เห็นด้วยว่าแรงงานพม่าอาจก่อปัญหาปล้น จี และนำโรคติดต่อมาสู่คนไทย และเป็นบ่อนทำลายชาติได้ แต่ไม่เห็นด้วยว่าแรงงานพม่าจะเข้ามาแย่งงานคนไทย การกำหนดพื้นที่ผ่อนผันการใช้แรงงานพม่าให้อยู่ในเขต 10 จังหวัดชายแดนไทย – พม่า ก็กำหนดประเภทของงานที่ทำ และเงื่อนไขการประกาศรับสมัครแรงงานไทย ก่อนรับแรงงานพม่าที่ได้รับใบอนุญาตทำงานแล้วเท่านั้น แต่มีมาตรการหนึ่งที่ลูกจ้างคนไทยไม่เห็นด้วยคือการจ่ายค่าจ้างและจัดสวัสดิการต่างๆ ให้เท่าเทียมกับแรงงานไทย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ พบว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นในการใช้แรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน เพราะแรงงานต่างด้าวสามารถทดแทนแรงงานไทยที่ขาดแคลนได้ อีกทั้งยังมีค่าจ้างต่ำ สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ และแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่จะเข้ามาทำงานที่แรงงานไทยไม่ทำแล้ว ดังนั้นการกำหนดมาตรการการใช้แรงงานต่างด้าวที่ชัดเจน

ขึ้นมาจะช่วยทำให้การใช้แรงงานต่างด้าว เข้ามาสู่ระบบและสามารถควบคุมได้อย่างไรก็ตาม มาตรการที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมานั้น ยังไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติในหลายๆ อย่างอีกทั้งยังมีปัญหา จาก การต่อต้านของกลุ่มอิทธิพลต่างๆ ที่มีกะหลีกเลียงไม่ยอมปฏิบัติตามมาตรการที่กฎหมาย กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามี 2 ระยะคือ

1) ในระยะสั้น

1.1) กำหนดงานและอาชีพที่แรงงานต่างด้าวสามารถทำได้ให้ชัดเจน

1.2) จัดโควตาการนำเข้าแรงงานต่างด้าวเป็น 3 ประเภทคือ **ประเภทรายวัน**สำหรับจังหวัด ชายแดน ไทย-พม่า โดยจัดเป็นศูนย์อพยพผู้หลบหนีเข้าเมืองจังหวัดละ 1 แห่ง **ประเภทรายฤดูกาล** และ**ประเภทรายปี** สำหรับพื้นที่ที่ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยอนุญาตให้มีตัวแทน นายหน้าจัดหาแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

1.3) ลดขั้นตอน ค่าใช้จ่ายในการประกันตัว และค่าธรรมเนียมในการอนุญาตทำงานของ แรงงานต่างด้าว

1.4) จัดทำทะเบียนประวัติและถ่ายรูปออกบัตรประจำตัวให้กับแรงงานต่างด้าวทุกคน เพื่อ การตรวจสอบและควบคุม

1.5) ควรมีการเจรจาในระดับรัฐบาลกับประเทศพม่าให้รับผู้อพยพกลับประเทศ 6) ส่งเสริม ให้มีการนำแรงงานชน กลุ่มน้อยชาวเขาในประเทศมาใช้

2) ในระยะยาว

2.1) ตั้งหน่วยงานกลางเฉพาะกิจซึ่งประกอบด้วยตัวแทนฝ่ายนายจ้างฝ่ายลูกจ้างคนไทย และฝ่ายรัฐบาลขึ้นมายกร่างกฎ ระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการนำเข้าแรงงานต่างด้าว

2.2) การจัดตั้งตลาดแรงงานกลาง

2.3) การย้ายทุนไปยังแหล่งแรงงานที่อพยพเข้ามาในประเทศ

2.4) ส่งเสริมสนับสนุนตั้งจัดจังหวัดชายแดนเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อชักจูงให้มีการลงทุน ในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก

2.5) การยกระดับฝีมือแรงงานของคนในประเทศจากภาคเกษตรให้เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม

2.6) ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาวิเคราะห์ และติดตามผลกระทบการใช้แรงงานต่างด้าวต่อ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

ศูนย์วิจัยจอร์จ (2547) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว ของผู้ประกอบการอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง ในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านแรงงานต่างด้าว มีความอุตสาหกรรมขยันอดทน และไม่เกี่ยงงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าวสูงสุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านแรงงานต่างด้าวมีความทุ่มเทในการทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพมากกว่าคนไทย

ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการจ้างแรงงานต่างด้าว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัญหาและอุปสรรคด้านนโยบายการขึ้นทะเบียน และต่อใบอนุญาตทำงานมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยและมีระยะเวลาดำเนินการเร่งรีบ เป็นปัญหาและอุปสรรคในการจ้างแรงงานต่างด้าวสูงสุด รองลงมา เป็นปัญหาและอุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ผู้ประกอบการหรือนายจ้างทราบถึงขั้นตอนการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีน้อย และเสียเวลาในการดำเนินการ เพราะต้องติดต่อกับหลายหน่วยงาน

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไม่จ้างแรงงานต่างด้าว จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัญหาและอุปสรรค ด้านนโยบายการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยและมีระยะเวลาดำเนินการที่เร่งรีบ เป็นปัญหาและอุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ผู้ประกอบการ หรือนายจ้างทราบถึงขั้นตอนการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีน้อยและไม่ทั่วถึง

(ค) ผลกระทบของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

วิพรรณ ประจวบเหมาะ และคณะ (2544) ศึกษาผลกระทบของการย้ายถิ่นต่อสภาพการณ์ของแรงงานข้ามชาติ ทำการวิจัยภาคสนามโดยสัมภาษณ์แรงงานย้ายถิ่นข้ามชาติทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานพม่า จำนวน 1,102 คน เก็บข้อมูลพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ อุดรธานี และระนอง ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2542 พบว่า ประเทศไทยประสบปัญหาจากการที่มีประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านด้านทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงเหนือเดินทางเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ภาระทางสังคม คือ ปัญหาที่ติดตามมาซึ่งเด่นชัดนั้น มีหลายประการ เช่น ความปลอดภัย ความมั่นคง การทะเลาะวิวาท อาชญากรรม ภาระความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่และด้านการเงิน เช่น ในด้านการศึกษา บริการสาธารณสุข ปัญหาโรคระบาด เป็นต้น ภาระดังกล่าวเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าหลายฝ่ายคำนึงถึงประโยชน์บางส่วนทางเศรษฐกิจจากแรงงานชาวพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการที่ชาวพม่าสามารถเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมบางประเภทที่แรงงานไทยขาดแคลนหรือไม่เต็มใจจะทำ ดังเห็นได้ชัดในกรณีของอุตสาหกรรมประมง และอุตสาหกรรมเกษตร อย่างไรก็ตาม ปัญหาของไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดระนอง คือ การที่ชาวพม่าหรือแรงงานต่างชาติเหล่านี้เข้ามาเมืองอย่างผิดกฎหมาย สามารถใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยได้ด้วย

ปัจจัยที่ผลักดันให้แรงงานชาวพม่าเข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น นอกจากความต้องการทางด้านเศรษฐกิจแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องของการไม่สงบและการเมืองภายในประเทศร่วมด้วย แรงงานพม่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่เข้ามาโดยไม่ถูกกฎหมายและส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงวัยแรงงานตอนต้น งานที่ทำมักเป็นงานไร้ฝีมือในส่วนของแรงงานไทยขาดแคลนหรือแรงงานไทยไม่เลือกที่จะทำ สภาพความไม่มั่นคงในการทำงานและการเงินค่อนข้างน้อย

พงศก อษา (2550) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในตำบลทาสบเส้า อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ผลการศึกษากระบวนการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า พบว่า แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้ามาทำงานในประเทศไทยเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจและหนีภัยการสู้รบในประเทศสหภาพพม่า โดยร้อยละ 80 มีเชื้อชาติไทยใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา และมีการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยมาที่สุทธระหว่างปี พ.ศ. 2534 – 2538 โดยการลักลอบเข้ามาตามแนวชายแดนด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน และอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีญาติหรือเพื่อนเป็นผู้ติดต่อให้มาทำงาน ซึ่งได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการในการทำงานในประเทศไทยดีกว่าในประเทศสหภาพพม่า โดยเพศชายจะได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานสูงกว่าเพศหญิง แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่จะส่งเงินกลับประเทศด้วยวิธีการฝากเพื่อนหรือญาติโดยเฉลี่ยปีละ 10,000 บาท จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอพยพเข้ามาในประเทศไทยของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ได้แก่ 1) ปัจจัยผลักดัน ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายในประเทศพม่า คือ ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาการสู้รบ 2) ปัจจัยดึงดูด ได้แก่สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดีกว่าประเทศสหภาพพม่า ทำให้มีการแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

จากการศึกษาผลกระทบจากแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่มีต่อชุมชน ทำให้เงินตราไหลออกนอกประเทศ โดยทำให้อัตราค่าจ้างแรงงานไทยลดลงอยู่ในระดับเดียวกันกับค่าจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ทั้งยังทำให้เงินหมุนเวียนในท้องถิ่นลดลง และทำให้สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวคนไทยในตำบลทาสบเส้า ตกต่ำกว่าเดิม เพราะถูกแย่งอาชีพโดยแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ส่วนผลกระทบด้านสังคมนั้น ก่อให้เกิดปัญหาการลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายเข้าประเทศ ทำให้เกิดปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยและปัญหาด้านสาธารณสุข

สำหรับผลการสัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการ พบว่ามีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าว เนื่องจากขาดแคลนแรงงานระดับล่างและค่าจ้างแรงงานไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเจ้าของ

สถานประกอบการเห็นว่าจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าไม่ส่งผลกระทบต่อจ้างแรงงานไทย โดยสนับสนุนให้นำแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าเข้ามาทำงานในประเทศไทยและไม่เห็นด้วยกับนโยบายผลักดันแรงงานต่างด้าวออกนอกประเทศ ส่วนข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามจับกุมแรงงานต่างด้าวและประชาชนทั่วไปเห็นว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม จึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า แต่กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มต่างเห็นตรงกันว่าประเทศไทยยังมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ดังนั้นรัฐบาลควรกำหนดนโยบายการจ้างแรงงานต่างด้าวให้ชัดเจนมากขึ้น

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และคณะ (2551) ได้ศึกษา เรื่องผลกระทบต่อด้านมหภาคของการจ้างแรงงานอพยพต่างชาติต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ตลาดแรงงาน การจ้างงานของคนไทยและการกระจายรายได้พบว่าประเทศไทยมีแรงงานเพิ่มขึ้นจากการเข้ามาของแรงงานต่างชาติ ทั้งถูกและผิดกฎหมาย มีผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมขยายตัวมากขึ้น อัตราเงินเฟ้อลดลงลดความกดดันจากการเพิ่มขึ้นของค่าแรงลดลง สำหรับธุรกิจที่อาศัยความได้เปรียบจากค่าจ้างที่ต่ำจะได้ประโยชน์จากการเพิ่มของแรงงานต่างชาติมากกว่าแรงงานไทย ในกรณีธุรกิจเพื่อการส่งออกหากมีการจำกัดแรงงานต่างชาติอาจประสบปัญหาในการแข่งขัน อย่างไรก็ตามธุรกิจที่มีแรงงานราคาถูกไหลเข้าประเทศตลอดเวลา จะทำให้ภาคธุรกิจไทยไม่ขวนขวายปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อาจก่อให้เกิด ภาวะการชะงักงันของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีประเทศโดยรวม

(ง) สถานการณ์การทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า รุ่นที่ 1

เกษมสันต์ วิลาวรรณ (2546) ได้ทำการศึกษาแนวคิดเรื่องการจ้างงานพบว่า ในอดีตแนวคิดการจ้างงานของนายจ้างจะคิดว่าตนเป็นนายมีอำนาจที่จะสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ลูกจ้างได้ แต่ปัจจุบันนายจ้างส่วนใหญ่จะมีแนวคิดเกี่ยวกับการจ้างงานโดยหันกลับมามองถึงความสำคัญของลูกจ้างมากขึ้น และเปลี่ยนแนวคิดจากนายจ้างเป็นนายคอยออกคำสั่งอย่างเดียว มาเป็นแนวทางการบริหารแบบใหม่โดยนายจ้างมีหน้าที่ในการวางแผนการจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก และการควบคุม นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างแล้ว ยังรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรของฝ่ายนายจ้าง และองค์กรของฝ่ายลูกจ้างที่เข้าไปมีบทบาทในการกำหนดความสัมพันธ์ ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การวางมาตรฐานในการจ้างงาน และการใช้แรงงาน การระงับข้อขัดแย้ง หรือข้อพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้น ให้อยู่ดีโดยเร็ว และด้วยความพอใจของทั้ง 2 ฝ่ายมากที่สุด

ในทางตรงกันข้าม สถานประกอบการได้นายจ้างและลูกจ้างต่างปฏิบัติด้วยการเอาใจเอาเปรียบ มีทัศนคติและกระทำการในเชิงเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ย่อมเกิดความไม่พอใจเกิดความขัดแย้ง ร้าวฉาน และอาจพัฒนาไปเป็นข้อพิพาทแรงงานที่รุนแรง ทำให้เกิดการชะงักของงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การถ่วงงานหรือทำงานช้า ๆ (Slowdown, go-slow) การลาออกทั้งกลุ่มโดยเฉพาะช่างหรือคนงานมีฝีมือ การลาเลิกพร้อมกัน การลาป่วยพร้อมกัน การทำงานแบบแฉวงตรง (work-to-rule) การทิ้งงาน (walkout) การนัดหยุดงาน (strike) เกิดการทำลายทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียหาย เช่น การกลั่นแกล้งทำให้ผลผลิตด้อยคุณภาพ หรือเสียหายทันทีที่ผู้บริโภคนำไปใช้ การลอบทำลายเครื่องจักรเครื่องมือของนายจ้าง การลอบวางเพลิงสถานประกอบการ เป็นต้น

ปัจจุบันมีการประกาศใช้กฎหมายและพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 เพื่อให้เกิดการจ้างแรงงานอย่างเป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย ฉะนั้นนายจ้างและลูกจ้างทุกประเภท กิจการ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เช่น การคุ้มครองทั่วไป ลูกจ้างซึ่งได้สิทธิหรือประโยชน์ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานแล้วย่อมเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ตามกฎหมายอื่นได้อีก นายจ้างที่ไม่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ หรือไม่คืนเงินประกัน ต้องเสียดอกเบี้ย 15% ต่อปี แต่ถ้านายจ้างจงใจไม่จ่าย หรือไม่คืนเงินดังกล่าวต้องเสียเงินเพิ่ม 15% ทุกระยะเวลา 7 วัน เป็นต้น

เท่าที่ผ่านมามีข้อเรียกร้องจากผู้ที่มีความหวังใจต่อแรงงานต่างด้าว ให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน (ฉบับ 2541) เช่นเดียวกับการคุ้มครองแรงงานไทย แต่เท่าที่ผ่านมามีหลายประเด็นที่นายจ้างมิได้ปฏิบัติตามจะด้วยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ประเด็นสำคัญ ๆ ที่แรงงานต่างด้าวพึงได้รับการคุ้มครอง เช่น

1. นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด (มาตรา 9)
2. ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชาย และหญิงโดยเท่าเทียมกัน ในการจ้างงาน (มาตรา 15)
3. ห้ามมิให้นายจ้างกระทำการล่วงเกินทางเพศต่อลูกจ้าง ซึ่งเป็นหญิงหรือเด็ก (ไม่ได้พูดเกี่ยวกับล่วงเกินทางเพศผู้ชายและเด็กชาย) (มาตรา 16)
4. ประเด็นในเรื่องของการใช้แรงงาน (ซึ่งนายจ้างไม่ค่อยถือปฏิบัติ) (หมวด 2)
 - 4.1. การประกาศเวลาทำงานตามปกติของลูกจ้าง (มาตรา 23)
 - 4.2. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุด (มีข้อยกเว้น) (มาตรา 25)
 - 4.3. ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลา เว้นแต่ได้รับคำยินยอมจากลูกจ้างก่อน (มาตรา 24)

- 4.4. ในวันที่มีการทำงานให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง (มาตรา 27)
- 4.5. ให้นายจ้างจัดให้มีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๑ วันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 วัน (ยกเว้นเป็นข้อตกลงพิเศษ) (มาตรา 28)
- 4.6. ให้นายจ้างกำหนดวันหยุดตามประเพณี ให้ลูกจ้างเหมาเป็นการล่วงหน้าปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 13 วัน (มาตรา 29)
- 4.7. ลูกจ้างทำงานครบ 1 ปี ให้ลูกจ้างมีวันหยุดพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่า 6 วัน (มาตรา 29)
- 4.8. ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วย ลาทำหมัน ลาเพื่อธุรกิจอันจำเป็น ลาฝึกอบรม (มาตรา 32-36)
- 4.9. ห้ามมิให้ลูกจ้างทำงานยก แบก หาม หาบ ทูน ลาก หรือเข็น ของหนัก ตามอัตราน้ำหนักกำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา 37)
5. ประเด็นในเรื่องใช้แรงงานหญิง แรงงานเด็กได้กำหนดไว้สอดคล้องกับกติกาสากลซึ่งนายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวยังไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร (มาตรา 37)
6. นายจ้างต้องกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกัน ซึ่งในหมวด 5 นี้ นายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวมิได้ถือปฏิบัติอย่างเห็นได้จากมาตรา 90 เขียนไว้ชัดเจนว่า เมื่อประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีผลบังคับใช้แล้ว ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้างน้อยกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งนายจ้างไม่มีสิทธิปฏิเสธไม่จ่ายค่าจ้างขั้นต่ำต่อลูกจ้างสัญชาติอื่น ๆ (มาตรา 89)
7. ด้านสวัสดิการซึ่งเป็นไปตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานโดยอาศัยอำนาจของรัฐมนตรี ออกกฎกระทรวงในการจัดสวัสดิการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กับลูกจ้างได้ ซึ่งประเด็นนี้เกือบจะไม่ได้อยู่ในประเด็นซึ่งนายจ้างต่างด้าวนำมาพิจารณา แม้แต่แรงงานไทยเองก็ยังไม่ได้รับสวัสดิการอย่างเพียงพอ ยิ่งตลาดแรงงานเป็นของนายจ้างด้วยแล้ว การเสนอสวัสดิการให้ลูกจ้างยิ่งน้อยตามไปด้วย
8. ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของแรงงานซึ่งปกติมีผู้แทนของนายจ้างและลูกจ้างอยู่ในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน แต่เนื่องจากแรงงานต่างด้าวไม่มีสิทธิที่จะมีตัวแทนเข้าไปนั่งเป็นกรรมการอย่างแน่นอน ผลพวงของการกำกับดูแลจึงแล้วแต่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ และฝ่ายนายจ้างจะเมตตาต่อแรงงานต่างด้าว การให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีของลูกจ้างต่างด้าวเกือบจะเป็นสิ่งฟุ่มเฟือยสำหรับลูกจ้าง (ตามความคิดของนายจ้าง)

9. ในการดำเนินการตามหมวด 9 การควบคุมนั้นไม่ได้ระบุไว้ว่า นายจ้างมีลูกจ้าง 10 คนขึ้นไป จัดให้มีวันบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย (มาตรา 108) ซึ่งไม่ให้พูดถึงกรณีที่จ้างแรงงานต่างด้าวไว้แต่อย่างใดว่าจะต้องทำข้อบังคับเป็นภาษาของแรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นในเรื่องข้อบังคับมาตรา 112 ซึ่งต้องให้นายจ้างทำทะเบียนลูกจ้างไว้ให้พนักงานตรวจแรงงาน (ตามแบบฟอร์มที่กำหนด) ภายใน 15 วัน นับแต่ลูกจ้างเข้าทำงาน ซึ่งจะเห็นชัดเจนว่า นายจ้างแรงงานต่างด้าวจะทำได้ง่ายกว่านี้มากเนื่องจากจะต้องรักษาทะเบียนลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี นอกจากนั้นนายจ้างต้องเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าล่วงเวลาในวันหยุดเอาไว้ (มาตรา 114) แต่ตามสภาพเป็นจริงนายจ้างมิได้ทำหรือถ้าทำก็จะทำหลอกลวง เอาไว้ เนื่องจากกลัวว่าจะถูกตรวจสอบว่าไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

10. เรื่องค่าชดเชย (หมวด 11) นั้นยังเป็นเรื่องห่างไกลที่ลูกจ้างจะได้รับประโยชน์จากนายจ้างกรณีที่นายจ้างเลิกจ้าง ที่จริงแล้วนายจ้างจะปฏิเสธการจ่ายค่าชดเชยพิเศษนี้ไม่ได้แม้แต่ทำงานมากกว่า 6 วัน เนื่องจากกฎหมายถือว่าได้ทำงานครบ 1 ปี เป็นต้น

อรรถสิทธิ์ อัตโถปกรณ์ (2550) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมก่อสร้างของไทยศึกษาพบว่า แรงงานไทยมีข้อดีทางด้านลักษณะและอุปนิสัยส่วนตัวคือ มีความแข็งแรง เชื่อฟังคำสั่งผู้ควบคุม มีอัธยาศัยดี เป็นต้น ส่วนข้อเสียคือ มีปัญหาการหลบงานหรืออุ้งงาน มีปัญหาการเรียนร้องสิทธิต่างๆ มีปัญหาการหยุดงานตามเทศกาล เป็นต้น แรงงานไทยมีข้อดีทางด้านทักษะทางวิชาชีพคือ มีฝีมือและทักษะในการทำงาน มีประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น ส่วนข้อเสียคือ ความสามารถในการอ่านแบบน้อย มีความประมาทในการทำงาน เป็นต้น และแรงงานไทยมีข้อดีทางด้านสังคมคือ มีปัญหาโรคติดต่อ น้อย ส่วนข้อเสียคือ มีปัญหาการดื่มสุราและของมึนเมา มีปัญหาทะเลาะวิวาท เป็นต้น ในส่วนของแรงงานต่างด้าวพบว่า ข้อดีของแรงงานต่างด้าวทางด้านลักษณะและอุปนิสัยส่วนตัวคือ มีความแข็งแรง มีความอดทน ไม่มีปัญหาการเรียกร้องสิทธิต่างๆ เป็นต้น ส่วนข้อเสียคือ มีอารมณ์รุนแรง ความซื่อสัตย์สุจริตน้อย ความมีระเบียบวินัยน้อย เป็นต้น ข้อดีของแรงงานต่างด้าวทางด้านทักษะทางวิชาชีพคือ มีความกระตือรือร้น มีพัฒนาการของทักษะ และฝีมือมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม เป็นต้น และข้อดีของแรงงานต่างด้าวทางด้านสังคมคือ มีความขัดแย้งกับนายจ้างหรือผู้ควบคุม น้อย มีปัญหาสุขภาพ น้อย ส่วนข้อเสียคือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้น้อย มีปัญหาการดื่มสุราและของมึนเมา ความสะอาดของที่พักน้อย เป็นต้น

แรงงานพม่าในบริบททางสังคมและเศรษฐกิจของไทย

ปัญหาคนข้ามชาติที่ลักลอบเข้ามาทำงานในประเทศไทยมีจำนวนมากที่สุดคือชนต่างด้าวที่หลั่งไหลมาจากพม่า การจำแนกแรงงานอพยพจากพม่าในประเทศไทยสามารถแยกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ตั้งใจเข้ามาหางานทำ มีทั้งผู้ที่มีจุดมุ่งหมายจะส่งเงินให้ครอบครัวและรวบรวมเงินกลับบ้าน รวมทั้งผู้ที่ต้องการหลบหนีความยากแค้นมายังประเทศไทย โดยทราบคู่ทางการทำงานอยู่ก่อนแล้ว จึงมุ่งตรงมาเพื่อหางานทำ คนกลุ่มนี้มักไม่ค่อยมีวางแผนอนาคตแน่นอนแต่จะคอยดูสถานการณ์ในพม่า หากสถานการณ์สู้รบเบาบางลงก็จะกลับไป หากสถานการณ์ยังไม่ดีขึ้นก็รับครอบครัวมาอยู่ด้วยกัน

2. กลุ่มที่ตั้งใจจะอพยพหนีภัยแต่ไม่พบค่ายหรือที่พักพิงรองรับ จึงกระจัดกระจายมาหางานทำในที่สุด ประชาชนกลุ่มนี้เป็นผู้ลี้ภัยจากการข่มเหงของรัฐบาลพม่า ซึ่งมีได้ตั้งใจเข้ามาเป็นแรงงานผิดกฎหมาย หากฝ่ายไทยมิได้มีมาตรการรองรับคนกลุ่มนี้ เช่น กรณีที่เกิดขึ้นกับชาวไทยใหญ่ที่อพยพเข้ามาทางจังหวัดแม่ฮ่องสอนและเชียงใหม่จากฝั่งรัฐบาลพม่า ซึ่งทางการไทยไม่มีค่ายอพยพในจุดดังกล่าว ไม่เหมือนกับบริเวณชายแดนตะวันตกของประเทศไทยที่มีค่ายผู้อพยพชาวมอญจากฝั่งพม่ารองรับอยู่ คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะอพยพมาทั้งครอบครัว ส่งผลให้คนกลุ่มนี้ประสบความยากลำบาก เพราะมีทั้งเด็กและคนชรา มิได้มีเฉพาะกลุ่มที่อยู่ในวันแรงงานแต่เพียงกลุ่มเดียว

3. กลุ่มผู้ลี้ภัยที่หลบหนีเข้ามาอาศัยในค่ายพักพิงตามแนวชายแดน คนกลุ่มนี้ไม่ได้ตั้งใจจะเข้ามาขายแรงงาน มักจะรอเวลามุ่งคืนถิ่น หากแต่สถานการณ์ในประเทศพม่าไม่ได้สอดคล้องกับความต้องการของคนเหล่านี้ เพราะสถานการณ์ทางการเมืองและความขัดแย้งระหว่างพลเรือนกับทหารในพม่ายังคงไม่สงบ ทำให้หลายคนหมดหวังในการกลับบ้านและผันตัวเองมาเป็นแรงงานในที่สุด มีการตั้งข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ หากผู้ลี้ภัยตระหนักว่าตนยังไม่สามารถกลับถิ่นฐานได้อย่างปลอดภัย การผลักดันกลับและการกักตุนไม่ให้สามารถอยู่ในค่ายอย่างสงบจะเป็นแรงผลักดันให้คนกลุ่มนี้หลบหนีออกมาหางานทำในประเทศไทยมากกว่าที่จะมุ่งหน้ากลับบ้านเกิด โดยจะเริ่มจากการทำงานแบบเข้าไปเย็นกลับในบริเวณใกล้เคียง จนถึงกรณีนายหน้าชักชวนไปรับขายแรงงานในส่วนต่าง ๆ ของประเทศต่อไป

4. กลุ่มผู้ลี้ภัยทางการเมือง ซึ่งบางคนได้ออกมาหางานทำเช่นกัน โดยคนกลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นแรงงานไร้ฝีมือและที่เป็นแรงงานฝีมือเพราะระดับการศึกษาของคนกลุ่มนี้ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่จัดหางานจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า

จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดจึงขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นหลักรองลงมาเป็นภาคเกษตร ดังนั้น ทุกด้านแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นจากทั่วทุกภาคของประเทศ และเป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นจากประเทศเพื่อนบ้าน จากการคาดการณ์ประมาณการณจำนวนแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครมากถึง 3-4 เท่าของการจดทะเบียนการทำงานชั่วคราว คือประมาณ 100,000 – 140,000 คน ในปี 2544 มีแรงงานต่างด้าวมาขึ้นทะเบียนจำนวน 49,145 คน แต่ในปี 2545 – 2546 ลดลงจากเดิมกว่า 10,000 คน เหลือ 35,371 คน

แรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาครเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการแรงงานด้านประมง และกิจการต่อเนื่องจากประมง ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าวเหล่านี้มีหลายลักษณะกระจายไปตามสถานประกอบการทั้งเล็กและใหญ่ กลุ่มแรงงานต่างด้าวเหล่านี้จะอยู่ไม่ค่อยเป็นที่พักอาศัยอยู่ในห้องแถวหรือห้องเช่าที่ใกล้สถานประกอบการ พฤติกรรมการทำงานมักมีการย้ายงานกันบ่อยแล้วแต่สถานประกอบการใดจะให้ค่าจ้างสูงกว่าการเข้าไปสำรวจ หรือเก็บข้อมูลใดทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากแรงงานต่างด้าวมักไม่ให้ความร่วมมือ เพราะเกิดการหวาดระแวงว่าจะเป็นสายของทางราชการ จึงทำให้การสำรวจหาข้อมูลแรงงานต่างด้าวทำได้ยากมาก เนื่องจากเสี่ยงอันตรายที่จะเกิดขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติงานในชุมชนแรงงานต่างด้าว ในส่วนของเจ้าของสถานประกอบการก็มักไม่ให้ความร่วมมือยังคงปิดบังจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แท้จริงสถานประกอบการจ้างอยู่ เนื่องจากเกรงว่าจะถูกการจับกุมทำให้บริษัทต้องสูญเสียค่าใช้จ่าย, เสียเวลา และเกิดความยุ่งยากให้กับบริษัท

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้จังหวัดประสบปัญหาแรงงานต่างด้าวในด้านการบริหารจัดการ ปัญหาสังคม ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพ ซึ่งแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ไม่กล้าเข้าไปรับบริการด้านการรักษา จึงทำให้เข้าไม่ถึงการบริการด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องเรื่องโรคติดต่อที่เกิดจากการนำโรคของแรงงานต่างด้าวสู่คนไทยในจังหวัดสมุทรสาครได้ เช่น โรคเท้าช้าง โรคเรื้อน ไข้กาฬหลังแอ่น รวมถึงปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด เป็นต้น

จากนโยบายด้านสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ ส่งผลให้แรงงานต่างด้าวส่วนหนึ่งที่ได้รับการผ่อนผันอนุญาตทำงานชั่วคราว 1 ปี ได้รับการประกันสุขภาพถ้วนหน้าในโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ครอบคลุมแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดโดยมีรายละเอียดดังนี้

การประกันสุขภาพกำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียน และได้รับอนุญาตทำงานเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพทุกคน อัตราค่าใช้จ่ายคน 1,200 บาท (ปี 2545 – 2546) โดยการประกัน

สุขภาพมีระยะเวลาคุ้มครอง 1 ปี ซึ่งแรงงานต่างด้าวจะต้องร่วมจ่ายในการรับบริการ ครั้งละ 30 บาท ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้มีการควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นระบบ และเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการเข้ารับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของผู้ใช้แรงงาน รวมถึงจะเป็นการประกันค่ารักษาพยาบาลให้กับสถานพยาบาลผู้รักษาพยาบาลอีกทางหนึ่ง

วัฒนา วนิชนพรัตน์ (2551) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของแรงงานต่างด้าวที่มีต่ออาชีพและรายได้ของแรงงานไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในส่วนของนายจ้าง ร้อยละ 69.57 เป็นเพศชาย เป็นกิจการที่รับเหมาก่อสร้างทั่วไป ที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 500,000 บาท โดยมีแหล่งเงินทุนมาจากการขอสินเชื่อธนาคาร และในกิจการมีแรงงานต่างด้าวทำงานร้อยละ 21- 40 ซึ่งมีสวัสดิการให้ทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในเรื่องของที่พัก น้ำดื่ม และรถรับ-ส่ง การจ้างแรงงานต่างด้าว นายจ้างให้เหตุผลว่า แรงงานไทยขาดแคลน อัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวถูกซึ่งช่วยทำให้กิจการสามารถดำเนินต่อไปได้ แต่ส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความเห็นว่าแรงงานต่างด้าวเข้ามาแย่งงานแรงงานไทยเช่นกัน

สราวุธ ไพฑูรย์พงษ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจ่ายค่าแรงงานต่างด้าว พบว่าแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ ได้รับค่าแรงเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาได้แก่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน และทุก 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 19.00 และ 15.00 ตามลำดับ (ตารางที่ 2 - 11)

ตารางที่ 2 - 11 รูปแบบการจ่ายค่าแรงให้กับแรงงานต่างด้าว

การจ่ายค่าแรง	ร้อยละ
รายเดือน	53.00
รายวัน	19.00
ทุก 2 สัปดาห์	15.00
ทุก 1 สัปดาห์	4.00
อื่น ๆ	9.00

และนอกจากนั้นได้ศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารแรงงานต่างด้าวในปัจจุบันพบว่า

1. การจ้างแรงงานต่างด้าวยังไม่ค่อยสะดวก เนื่องจากแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ลักลอบเข้าเมืองและกลัวถูกจับ
2. การพาแรงงานต่างด้าวไปขึ้นทะเบียนที่ผ่านมาก่อนข้างยุ่งยาก เสียเวลา
3. การพาแรงงานต่างด้าวไปขึ้นทะเบียนที่ผ่านมาเสียค่าใช้จ่ายมาก
4. การจ้างแรงงานต่างด้าวในปัจจุบันมีปัญหาทุจริต มีการวิ่งเต้น
5. การจ้างแรงงานต่างด้าวที่ผ่านมา หาแรงงานยากเพราะไม่กล้าทำโดยเปิดเผย
6. การนำเข้าแรงงานต่างด้าวอย่างถูกกฎหมายในปัจจุบันเป็นเรื่องใหม่ยังไม่ทราบกันมากนัก

2.3 กฎระเบียบเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว

1) คำจำกัดความ¹

คนต่างด้าว หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

ทำงาน หมายถึง การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้าง หรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

2) ข้อปฏิบัติของคนต่างด้าวที่ประสงค์จะทำงานในประเทศไทย¹

(1) คนต่างด้าวที่ยังไม่เข้ามาในราชอาณาจักรแต่ประสงค์จะทำงานต้องปฏิบัติดังนี้

1.1 ติดต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยประจำประเทศที่คนต่างด้าวอาศัยอยู่เพื่อขอคำแนะนำและขอรับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ในหนังสือเดินทางเท่านั้น

1.2 ให้นำจ้างในราชอาณาจักรยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานแทนเมื่อได้รับแจ้งอนุญาตแล้ว คนต่างด้าวจึงเดินทางเข้ามารับใบอนุญาตและทำงานได้

(2) คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรแล้วประสงค์จะทำงานต้องปฏิบัติดังนี้

2.1 ต่างด้าวที่จะขออนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่นต้องยื่นขอรับใบอนุญาต ทำงาน ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เข้ามาในราชอาณาจักร หรือ 30 วัน นับแต่วันที่ทราบการได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายนั้นๆ (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท)

¹ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน <http://www.doe.go.th/workpermit/>

2.2 คนต่างด้าวไม่ว่าจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรประเภทคนอยู่ชั่วคราว จะทำงานได้ต่อเมื่อ ได้รับใบอนุญาตแล้วเท่านั้น โดยยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานตามแบบที่กฎหมายกำหนด (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ ปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ)

2.3 คนต่างด้าวฝ่าฝืนการทำงาน ซึ่งห้ามโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพ และวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3) คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะขอใบอนุญาตทำงานได้

คุณสมบัติของคนต่างด้าวที่จะสามารถขอใบอนุญาตทำงานในประเทศไทยได้ มีดังนี้

1. มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (มิใช่นักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน)
2. ต้องไม่ขอทำงานที่ห้ามไว้ในพระราชกฤษฎีกา (39 อาชีพ)
3. มีความรู้ความสามารถในการทำงานตามที่ขอรับใบอนุญาตทำงาน
4. ต้องไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
5. ต้องไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง
6. ต้องไม่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

4) ประเภทคนต่างด้าวที่มีสิทธิขออนุญาตทำงานได้

ประเภทของคนต่างด้าวที่มีสิทธิขออนุญาตทำงานได้ มีดังนี้

1. คนต่างด้าวทั่วไป (ตามมาตรา 7) หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว (NON - IMMIGRANT VISA) เช่น เข้ามาทำธุรกิจหรือเข้ามาศึกษา
2. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวในลักษณะเดียวกัน เช่น พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม (ตามมาตรา 10)
3. คนต่างด้าวตามมาตรา 12 หมายถึง คนต่างด้าว 4 ประเภท คือ

3.1 คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใด แทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

3.2 คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร เช่น ญวนอพยพ, ลาวอพยพ, เนปาลอพยพ, พม่าพลัดถิ่น หรือคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2539 เป็นต้นไป

3.3 คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 หรือตามกำหนดอื่น เช่น บุคคลที่เกิดภายหลังวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ซึ่งเป็นวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว มีผลบังคับใช้

3.4 คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติ ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515

4. ประเภทตลอดชีพ หมายถึง คนต่างด้าวผู้ซึ่งได้รับอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ข้อ 10 (1) มีสาระสำคัญว่าใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ใช้ได้ตลอดชีวิตของคนต่างด้าวนั้น เว้นแต่คนต่างด้าวจะเปลี่ยนอาชีพใหม่

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 (เริ่มใช้บังคับวันที่ 22 กรกฎาคม 2521) ได้กำหนดไว้ว่า คนต่างด้าวจะทำงานใด เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน หรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเท่านั้น

5) การปฏิบัติตนของต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงาน¹

คนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแล้วต้องปฏิบัติตน ดังนี้

1. มีใบอนุญาตติดตัวไว้หรือมีอยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงานเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลา (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท)

2. ต้องทำงานตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น หากประสงค์จะทำงานอื่น หรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ต้องได้รับอนุญาตก่อน (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ)

3. คนต่างด้าวที่ได้รับการขยายระยะเวลาการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น ต้องแจ้งภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการขยายระยะเวลา (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท)

4. ก่อนใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุ และประสงค์จะทำงานต่อต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนจึงจะทำงานได้ (ผู้ฝ่าฝืนทำงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ)

5. กรณีใบอนุญาตชำรุดหรือสูญหาย ต้องยื่นขอใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบ (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท)

6. กรณีเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล สัญชาติ ที่อยู่อาศัยของคนต่างด้าว หรือชื่อสถานที่ทำงาน ต้องยื่นคำร้องขอแก้ไขโดยไม่ชักช้า

7. เมื่อเลิกทำงานต้องคืนใบอนุญาตทำงานภายใน 7 วัน นับแต่วันเลิกทำงาน (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท)

6) การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน¹

คนต่างด้าวจะต้องยื่นเรื่องขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่ใบอนุญาตจะหมดอายุ ถ้าหากคนต่างด้าวยื่นภายในกำหนดเวลาแล้ว สามารถทำงานไปพลางก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะแจ้งผลการพิจารณาต่อใบอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตจะได้รับการพิจารณาครั้งละไม่เกิน 1 ปี กรณีคนต่างด้าวทำงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยไม่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหรือได้ยื่นคำขอแล้วแต่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต และมีได้อุทธรณ์ หรืออุทธรณ์แล้วแต่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยไม่อนุญาต มีความผิดจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แรงงานต่างด้าว ที่มีบัตรประจำตัวแรงงานต่างด้าวแล้ว โกลัจะหมดอายุ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ให้ไปติดต่อที่กรมการจัดหางานในพื้นที่
2. แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา ให้ติดต่อที่กระทรวงแรงงาน
 - กรณีบัตรสีชมพู คือ แรงงานต่างด้าวรายเก่าที่ยังไม่มีการพิสูจน์สัญชาติ
 - กรณีบัตรสีเขียว คือ แรงงานต่างด้าวรายใหม่ที่ทำการพิสูจน์สัญชาติแล้ว

ขั้นตอนการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน

1. แรงงานต่างด้าวไปตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพ (ณ โรงพยาบาลเดิมที่เคยตรวจโรคมมาแล้ว) หลักฐานการตรวจสุขภาพและการประกันสุขภาพ ได้แก่

- หลักฐานสำหรับนายจ้าง สำเนาทะเบียนบ้าน หรือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน 1 ฉบับ
- หลักฐานสำหรับแรงงานต่างด้าว

1. สำเนา ท.ร.38/1 หรือ สำเนาบัตรประจำตัวแรงงานต่างด้าว หรือ สำเนาบัตรประกันสุขภาพเดิม
2. รูปถ่าย ขนาด 1 นิ้ว จำนวน 3 รูป
3. ใบรับรองแพทย์ ค่าตรวจโรค 600 บาท ค่าประกันสุขภาพปีละ 1,300 บาท (หลักฐานในการตรวจสุขภาพ ท.ร.38/1 หรือสำเนาใบอนุญาต และ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนายจ้าง)

ทั้งนี้ การต่อใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว ต้องเป็นแรงงานต่างด้าวที่ทำงานอยู่กับนายจ้างเดิมหากมีการเปลี่ยนนายจ้างจะต้องแจ้งขอเปลี่ยนนายจ้างและต้องไปต่อใบอนุญาตทำงานภายในกำหนดก่อนใบอนุญาตทำงานเดิมสิ้นสุด มิฉะนั้น ลูกจ้างจะหมดสิทธิอาศัยทำงานอยู่ในประเทศไทย

2. ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

- ยื่นแบบคำขอ ตท.13
- ใบอนุญาตทำงานเดิม (บัตรสีชมพู) หรือ ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการขออนุญาตทำงาน ปี 2551
- สำเนา ท.ร.38/1
- สำเนาใบเสร็จค่าตรวจสุขภาพและค่าประกันสุขภาพ
- สำเนาหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างคนต่างด้าว (โควตา)
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนายจ้างหรือหนังสือรับรองนิติบุคคล
- แผนที่ที่ตั้งสถานประกอบการ
- หนังสือมอบอำนาจกรณีแรงงานต่างด้าวไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองพร้อมติดอากรแสตมป์ 10 บาท
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปีละ 1,800 บาท
- ค่ายื่นคำขอ 100 บาท

กรมการจัดหางาน กำหนดยื่นต่ออายุใบอนุญาตทำงานแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว กัมพูชา สำหรับกลุ่มใบอนุญาตทำงานหมดอายุวันที่ 30 มิถุนายน 2552 ในระหว่างวันที่ 1 - 30 มิถุนายน 255 ซึ่งในวันที่ 30 มิถุนายน 2552 จะมีแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว กัมพูชา ที่ใบอนุญาตทำงานจะหมดอายุ จำนวนทั้งสิ้น 310,149 คน กรมการจัดหางานขอให้นายจ้าง/สถานประกอบการที่จ้างแรงงานต่างด้าวดังกล่าวไปยื่นตรวจสุขภาพได้ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน 2552

หากพ้นกำหนดแล้วแรงงานต่างด้าวไม่ไปยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตทำงาน และ
คนงานต่างด้าว จะมีความผิดในข้อหาทำงานในขณะที่ใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และถูกผลักดันส่งกลับประเทศ
ส่วนนายจ้าง จะมีความผิดในข้อหารับคนต่างด้าว ซึ่งไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงานหรือรับคนต่างด้าว
เข้าทำงานที่มีลักษณะหรือเงื่อนไขในการทำงานแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

7) ตำแหน่งงานสำหรับแรงงานต่างด้าว¹

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2552 เห็นชอบเปิดจดทะเบียนแรงงาน
ต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว กัมพูชา อยู่ ในราชอาณาจักรไทยเพื่อรอการส่งกลับไม่
เกินวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553 เป็นครั้งสุดท้าย หลังจากนั้นจะได้เร่งรัดให้มีการพิสูจน์สัญชาติเพื่อ
ปรับเปลี่ยนสถานะให้ เป็นผู้เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย ซึ่งการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวในตำแหน่ง
กรรมกรและผู้รับใช้ในบ้านครั้งนี้ ในกิจการ

- กิจการประมง
- กิจการเกษตรและปศุสัตว์
- กิจการก่อสร้าง
- กิจการต่อเนื่องประมงทะเล
- ผู้รับใช้ในบ้าน
- กิจการอื่น ในตำแหน่งกรรมกร จำนวน 19 กิจการได้แก่
 1. กิจการต่อเนื่องการเกษตร
 2. กิจการต่อเนื่องปศุสัตว์
 3. กิจการรีไซเคิล
 4. กิจการทำเหมืองแร่
 5. กิจการผลิต/จำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโลหะ
 6. กิจการผลิต/จำหน่ายอาหาร
 7. กิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากดิน
 8. กิจการผลิต/จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
 9. กิจการแปรรูปหิน
 10. กิจการผลิต/จำหน่ายเสื้อผ้า
 11. กิจการผลิต/จำหน่ายพลาสติก

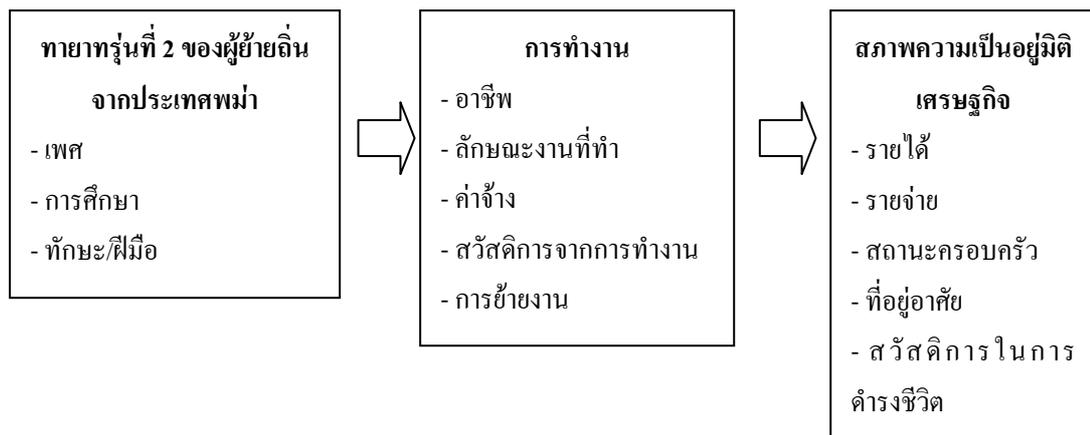
12. กิจการผลิต/จำหน่ายผลิตภัณฑ์กระดาษ
 13. กิจการผลิต/จำหน่ายผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
 14. กิจการขนส่งทางบก/น้ำ/คลังสินค้า
 15. กิจการค้าส่ง/ค้าปลีก/แผงลอย
 16. กิจการอยู่ซ่อมรถ/ล้าง/อัดฉีด
 17. กิจการปั้มน้ำมัน/แก๊ส/เชื้อเพลิง
 18. กิจการสถานศึกษา/มูลนิธิ/สมาคม
 19. กิจการให้บริการต่างๆ
- ทั้งนี้ให้มีประกาศรับสมัครคนไทยเข้าทำงานก่อน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบูรณาการทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์และจากเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาถึงความถึงชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและปัญหาทางเศรษฐกิจทางการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย โดยมีวิธีวิจัยดังนี้

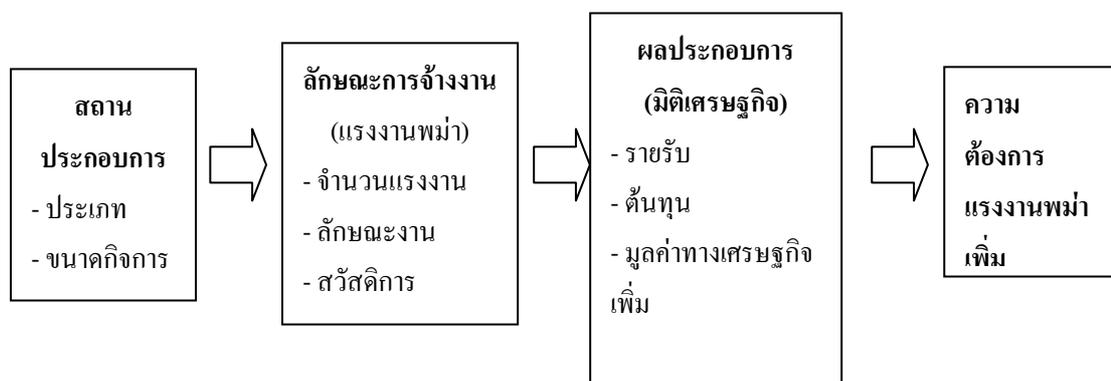
3.1 กรอบแนวคิด

1) กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อจะดูว่าแรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ๆ นั้นประกอบอาชีพอะไร ลักษณะของงานที่ทำคืออย่างไร ได้รับอัตราค่าจ้างเท่าใด และได้รับสวัสดิการประเภทไหนบ้าง ซึ่งการทำงานดังกล่าวจะส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่อย่างไรกล่าวคือจะส่งผลต่อการได้รับรายได้ในระดับใด การใช้จ่ายมากขึ้นเพียงใดตลอดจนลักษณะของการใช้จ่ายเป็นเช่นใด สถานะภาพของครอบครัวดีมากขึ้นเพียงใด รวมไปถึงสวัสดิการในการดำรงชีวิตสภาพความเป็นอยู่ ตามกรอบการศึกษาภาพที่ 3 - 1

ภาพที่ 3 - 1 กรอบการศึกษาของแรงงาน

2) **กรอบแนวคิด** การศึกษาทางการจ้างงานทายาทรุ่นที่ 2 ๆ ที่มีผลต่อสังคมไทยมีข้อสมมติฐานว่าผลกระทบทางการจ้างงานก็คือ สถานประกอบการจะมีการจ้างแรงงานพม่ามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากแรงงานพม่าสามารถทำงานที่มีความยากลำบาก มีความเสี่ยงสูง และได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นสถานประกอบการที่ใช้แรงงานพม่านั้นจะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นหรือมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการในแรงงานพม่าเพิ่มขึ้น ตามกรอบดังภาพที่ 3 - 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการที่ใช้แรงงานพม่าในการผลิตจะส่งผลให้เสียต้นทุนการผลิตต่ำลง มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจสูงขึ้นทำให้มีความต้องการแรงงานพม่าเพิ่มขึ้น ดังนั้นในอนาคตของสังคมไทยอาจเป็นไปได้ว่าสามารถจะใช้แรงงานพม่าเข้าไปทดแทนแรงงานไทยในสาขาการผลิตที่มีความขาดแคลนแรงงานได้

ภาพที่ 3 - 2 กรอบการศึกษาของผู้ประกอบการ

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากเอกสารสิ่งพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในรูปของเอกสารทางราชการ หนังสือ วารสาร บทความ ข้อมูลสถิติต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมถึงการค้นคว้าหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่นำมาใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยตรงจากพื้นที่ที่ทำการศึกษาจากแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ของแรงงานย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและผู้ประกอบการที่มีการใช้แรงงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า มีรายละเอียดดังนี้

2.1) กลุ่มตัวอย่าง แรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง จังหวัดละ 100 ตัวอย่าง รวม 400 ตัวอย่างโดยเป็นแรงงานผู้ประกอบการอาชีพต่างๆ ดังนี้

(1) แรงงานผู้ประกอบการอาชีพในกิจการต่างๆ ได้แก่ ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ หอพัก โรงแรม โรงงานต่างๆ

(2) แรงงานรับใช้ในบ้าน

(3) แรงงานผู้ประกอบการด้านการเกษตร และปศุสัตว์

(4) แรงงานผู้ประกอบการก่อสร้างต่างๆ

(5) แรงงานผู้ประกอบการต่อเนื่องประมงทะเล

(6) แรงงานผู้ประกอบการประมง

2.2) กลุ่มตัวอย่าง สถานประกอบการที่มีการจ้างงานทายาทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง จังหวัดละ 25 ตัวอย่าง รวม 100 ตัวอย่าง โดยเป็นสถานประกอบการต่างๆ ดังนี้

(1) เจ้าของสถานประกอบการในกิจการต่างๆ ได้แก่ ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ หอพัก โรงแรม โรงงานต่างๆ

(2) เจ้าของบ้านที่มีแรงงานรับใช้ในบ้าน

(3) เจ้าของสถานประกอบการ เจ้าของสวน ประเภทด้านการเกษตร และปศุสัตว์

(4) เจ้าของสถานประกอบการประเภทก่อสร้างต่างๆ

(5) เจ้าของสถานประกอบการประเภทต่อเนื่องประมงทะเล

(6) เจ้าของสถานประกอบการประเภทประมง

ตารางที่ 3 - 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

จังหวัด	แรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2	ผู้ประกอบการ
ระนอง	100	25
สมุทรสาคร	100	25
เชียงใหม่	100	25
ตาก	100	25
รวม	400	100

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสัมภาษณ์ แรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 (ภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ประกอบไปด้วยข้อมูล เพศ อายุ ศาสนา การศึกษา ชาติพันธุ์ สถานที่เกิด/ภูมิลำเนา ข้อมูลของครอบครัว การมีบัตรที่ประจำตัวที่ออกโดยรัฐบาลไทย ลักษณะและเหตุผลในการเดินทางเข้าประเทศไทย ความสามารถทางด้านภาษา

ส่วนที่ 2 การทำงาน สภาพความเป็นอยู่ ประกอบไปด้วยข้อมูลด้านลักษณะงานที่ทำ เงินเดือนที่ได้รับ ระยะเวลาทำงาน วันหยุด รายได้ของแรงงานและครอบครัว สวัสดิการที่ได้รับ ประเภทงานที่ทำ และงานที่เคยทำ สาเหตุของการเปลี่ยนงาน รายจ่าย เงินออม หนี้สิน การส่งเงินกลับภูมิลำเนา ปัญหาต่างๆ จากการทำงาน ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านความเป็นอยู่ และความพึงพอใจที่มีต่อประเทศไทยในด้านต่างๆ

2) แบบสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการ (ภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบไปด้วยข้อมูลของกิจการ ชื่อ ประเภทการทำกิจการ ลักษณะของกิจการ จำนวนแรงงานที่ใช้ คนไทย และต่างด้าวสัญชาติต่างๆ และขนาดของกิจการ

ส่วนที่ 2 ลักษณะการจ้างแรงงานไทยและแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ประกอบด้วย ข้อมูล จำนวนแรงงานจำแนกตามเพศ หน้าที่/ลักษณะงานที่ทำ ลักษณะการจ้าง ค่าจ้างที่ได้รับ จำนวนวันทำงาน และจำนวนชั่วโมงที่ทำงานต่อวัน ลักษณะการอพยพเข้ามาเมืองไทยของแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 การขึ้นทะเบียนและการมีบัตรของแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 สวัสดิการของแรงงานไทยและแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ในด้านต่างๆ เหตุผลในการจ้างแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 ข้อดีข้อเสีย ปัญหาที่พบจากการจ้างแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2 คุณลักษณะในการทำงานของแรงงานที่เป็นทายาทรุ่นที่ 2

ส่วนที่ 3 ผลประกอบการ (มิตีเศรษฐกิจ) และความต้องการแรงงานต่างด้าวในอนาคต นโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว

3.4 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการบรรยายเชิงพรรณนา ใช้วิธีการตีความสรุป เพื่อให้ได้เนื้อหาตามประเด็นการศึกษา

บทที่ 4

ผลการศึกษาแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2

จากวัตถุประสงค์ของ โครงการวิจัย คือ เพื่อศึกษาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในด้านการ ประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย สภาพความเป็นอยู่ รวมทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นของทนายาที่ 2 และเพื่อศึกษาปัญหาทางเศรษฐกิจทางการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย และศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว จึงได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นการวิจัย โดยจะวิเคราะห์แยกตามอาชีพของแรงงานต่างด้าว ทนายาที่ 2 ดังนี้

1. วิเคราะห์การทำงาน สภาพความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ และปัญหาของแรงงานต่างด้าว ทนายาที่ 2
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.2 สภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.3 การทำงานของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.4 สภาพเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.5 ปัญหาในทัศนะของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.6 ความพึงพอใจในทัศนะของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2
 - 1.7 ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย
2. การเปรียบเทียบการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวผู้ย้ายถิ่นจาก ประเทศพม่า รุ่นที่ 2 กับรุ่นที่ 1
3. เปรียบเทียบการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่ารุ่นที่ 2 กับ แรงงานไทย

ผลจากการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นการวิจัยจะถูกนำเสนอเป็นบทสรุปสำหรับผู้บริหาร และนำเสนอแนวโน้มนโยบายที่ภาครัฐควรดำเนินการกับแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ต่อไป

กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 จำนวน 400 ตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดและ อาชีพ ดังตารางที่ 4 - 1

ตารางที่ 4 - 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

อาชีพ	เชียงใหม่	ตาก	ระนอง	สมุทรสาคร	รวม
ธุรกิจต่างๆ	23 (23.00)	32 (32.00)	5 (5.00)	30 (30.00)	90 (22.50)
การเกษตร	23 (23.00)	30 (30.00)	1 (1.00)	13 (13.00)	67 (16.75)
ก่อสร้าง	34 (34.00)	21 (21.00)	5 (5.00)	10 (10.00)	70 (17.50)
รับใช้ในบ้าน	20 (20.00)	9 (9.00)	22 (22.00)	8 (8.00)	59 (14.75)
หญิงบริการ	0 (0.00)	8 (8.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (2.00)
ประมง	0 (0.00)	0 (0.00)	47 (47.00)	2 (2.00)	49 (12.25)
ประมงต่อเนื่อง	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (20.00)	37 (37.00)	57 (14.25)
รวม	100 (100.00)	100 (100.00)	100 (100.00)	100 (100.00)	400 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์แต่ละประเด็น ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา ชาติพันธุ์ ระดับการศึกษา ประเทศที่เกิดหรือภูมิลำเนา และระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทย (ตารางที่ 4 - 2) ได้ผลดังนี้

1) เพศ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.75 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.25 ของตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ทั้งหมด โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.67 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.33

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.19 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 38.81

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.14 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 22.86

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เป็นเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เป็นเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.89 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.11

2) อายุ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 และ 16.50 ของตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมด ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.89 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 17.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.90 และ 19.40 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.86 และ 22.86 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.29 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.59 และ 16.95 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 34.69 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.65 และ 20.41 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.82 และช่วงอายุ 25-29 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.75 เท่ากัน

3) ศาสนา

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมาคือ นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 8.75 และ 7.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 78.89 รองลงมาคือ นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 14.44 และ 5.56 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 88.06 รองลงมาคือ นับถือศาสนาคริสต์ และนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 5.97 และ 4.48 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 78.57 รองลงมาคือ นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 20.00 และ 1.43 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 66.10 รองลงมาคือ นับถือศาสนาคริสต์ และนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 25.42 และ 6.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ นับถือศาสนาคริสต์ และนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 12.50 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 97.96 และที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.04

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายท่ 2 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.25 และที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 1.75

4) ชชาติพันธุ์

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่าคิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์ไทยใหญ่ และมอญ คิดเป็นร้อยละ 21.25 และ 17.75 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ยะไข่ ละจัน ลีซอ อินเดีย ชนกลุ่มน้อย และพะโอ กระจายตามพื้นที่ต่างๆ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์ไทยใหญ่ และชาติพันธุ์มอญ คิดเป็นร้อยละ 26.67 และ 22.22 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 43.28 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์ไทยใหญ่ และชาติพันธุ์กะเหรี่ยง คิดเป็นร้อยละ 31.34 และ 13.43 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์ไทยใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์พม่า และชาติพันธุ์มอญ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 8.57 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 66.10 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์ไทยใหญ่ และชาติพันธุ์กะจัน คิดเป็นร้อยละ 11.86 และ 8.47 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 87.50 และที่เหลือมีชาติพันธุ์กะเหรี่ยง คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์พม่า คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์มอญ และชาติพันธุ์ยะไข่ คิดเป็นร้อยละ 12.24 และ 8.16 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีชาติพันธุ์มอญ คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ ชชาติพันธุ์พม่า และชาติพันธุ์กะเหรี่ยง คิดเป็นร้อยละ 43.86 และ 3.51 ตามลำดับ

5) ระดับการศึกษา

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.75 รองลงมาคือ ไม่ได้ได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 43.00 และ 8.25 ตามลำดับ และพบว่า มีเพียงร้อยละ 0.50 เท่านั้นที่ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งทั้งหมดเป็นแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ สาเหตุหลักที่

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไม่ได้รับการศึกษาคือ ต้องออกมาช่วยบิดา มารดาทำงาน หารายได้ให้ครอบครัว และมีสถาบันการศึกษาที่สอนแรงงานต่างด้าวน้อย โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 38.89 และ 11.11 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.19 รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 34.33 และ 2.99 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 32.86 และ 10.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 61.02 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 32.20 และ 5.08 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.00 และที่เหลือได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 18.37 และ 4.08 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงทะเล แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.39 รองลงมาคือ ไม่ได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 29.82 และ 15.79 ตามลำดับ

6) ประเทศเกิด/ภูมิลำเนาของทนายทรุ่นที่ 2

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 65.50 และเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 43.50 แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศพม่าและอพยพตามพ่อแม่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยก่อนอายุ 15 ปี โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 64.44 และเกิดในประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 35.56

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 52.24 และเกิดในประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 47.76

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดในประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 58.57 และเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 41.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดในประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 67.80 และเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 32.20

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 87.76 และเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.24

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดที่ประเทศพม่า คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 33.33

7) อายุที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทย

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทย อายุ 10 – 14 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.25 และ 15.00 ตามลำดับ แต่หากมองถึงสภาพการเป็นทนายทรุ่นที่ 2 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวทนายทมีสภาพเป็นแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1.5 คือ ไม่ได้เกิดที่ประเทศไทย แต่เดินทางตามบิดา มารดามาอาศัยอยู่ที่ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 56.50 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 64.44 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 10 – 14 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ 10.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 52.24 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 10 – 14 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปีซึ่งเท่ากับเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 1 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.88 และ 8.96 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 41.43 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 10 – 14 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.30 และ 17.14 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 10 – 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.59 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.20 และ 13.56 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดเข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 10 – 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 20.41 และ 12.24 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ เข้ามาอาศัยในประเทศไทย อายุ 10 – 14 ปี และเข้ามาอาศัยในประเทศไทยอายุ 5 – 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.32 เท่ากัน

8) จำนวนปีที่อยู่ในประเทศไทย

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่อาศัยในประเทศไทย ในช่วง 15 – 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ อาศัยในประเทศไทย ในช่วง 10 – 14 ปี และ 20 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.00 และ 19.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 2 ข้อมูลทั่วไปของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
เพศชาย	39 (43.33)	41 (61.19)	54 (77.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	49 (100.00)	24 (42.11)	207 (51.75)
เพศหญิง	51 (56.67)	26 (38.81)	26 (22.86)	59 (100.00)	8 (100.00)	0 (0.00)	33 (57.89)	193 (48.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
อายุเฉลี่ย	21	21	22	22	21	22	18	21
อายุต่ำสุด	15	15	15	15	19	15	15	15
อายุสูงสุด	42	39	37	35	23	33	30	42
อายุ 15-19 ปี	44 (48.89)	33 (49.25)	25 (35.71)	22 (37.29)	2 (25.00)	17 (34.69)	38 (66.67)	181 (45.25)
อายุ 20-24 ปี	27 (30.00)	14 (20.90)	23 (32.86)	21 (35.59)	6 (75.00)	16 (32.65)	17 (29.82)	124 (31.00)
อายุ 25-29 ปี	16 (17.78)	13 (19.40)	16 (22.86)	10 (16.95)	0 (0.00)	10 (20.41)	1 (1.75)	66 (16.50)
อายุ ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป	3 (3.33)	7 (10.45)	6 (8.57)	6 (10.17)	0 (0.00)	6 (12.24)	1 (1.75)	29 (7.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ศาสนา								
ไม่มีศาสนา	1 (1.11)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.50)
ศาสนาพุทธ	71 (78.89)	59 (88.06)	55 (78.57)	39 (66.10)	6 (75.00)	48 (97.96)	56 (98.25)	334 (83.50)
ศาสนาคริสต์	5 (5.56)	4 (5.97)	1 (1.43)	15 (25.42)	1 (12.50)	1 (2.04)	1 (1.75)	28 (7.00)
ศาสนาอิสลาม	13 (14.44)	3 (4.48)	14 (20.00)	4 (6.78)	1 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	35 (8.75)
ศาสนาฮินดู	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
ชาติพันธุ์								
พม่า	33 (36.67)	29 (43.28)	28 (40.00)	39 (66.10)	7 (87.50)	37 (75.51)	25 (43.86)	198 (49.50)
ไทยใหญ่	24 (26.67)	21 (31.34)	33 (47.14)	7 (11.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	85 (21.25)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ชาติพันธุ์								
มอญ	20 (22.22)	6 (8.96)	6 (8.57)	3 (5.08)	0 (0.00)	6 (12.24)	30 (52.63)	71 (17.75)
ยะไข่	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (8.16)	0 (0.00)	5 (1.25)
กะเหรี่ยง	10 (11.11)	9 (13.43)	2 (2.86)	3 (5.08)	1 (12.50)	2 (4.08)	2 (3.51)	29 (7.25)
กะฉิ่น	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (8.47)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (1.25)
อินเดีย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
ชนกลุ่มน้อย	0 (0.00)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
ลีซอ	3 (3.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
พะโอ	0 (0.00)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ระดับการศึกษา								
ไม่ได้รับการศึกษา	42 (46.67)	41 (61.19)	38 (54.29)	19 (32.20)	6 (75.00)	9 (18.37)	17 (29.82)	172 (43.00)
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	0 (0.00)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
ประถมศึกษา	35 (38.89)	23 (34.33)	23 (32.86)	36 (61.02)	23 (25.00)	37 (75.51)	31 (54.39)	187 (46.75)
มัธยมศึกษาตอนต้น	10 (11.11)	2 (2.99)	7 (10.00)	3 (5.08)	0 (0.00)	2 (4.08)	9 (15.79)	33 (8.25)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2 (2.22)	0 (0.00)	2 (2.86)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (2.04)	0 (0.00)	5 (1.25)
ปริญญาตรี	1 (1.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
ประเทศเกิด/ภูมิลำเนาเกิด								
ประเทศไทย	58 (64.44)	35 (52.24)	29 (41.34)	19 (32.20)	8 (100.00)	6 (12.24)	19 (33.33)	174 (43.50)
ประเทศพม่า	32 (35.56)	32 (47.76)	41 (58.57)	40 (67.80)	0 (0.00)	43 (87.76)	38 (66.67)	226 (56.50)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)
อายุที่เข้ามาอาศัยในประเทศไทย								
อายุเฉลี่ยที่เข้ามา	3	4	6	7	เกิดประเทศไทย	8	5	5
อายุต่ำสุดที่เข้ามา	เกิดประเทศไทย	เกิดประเทศไทย						
อายุสูงสุดที่เข้ามา	15	15	15	15	เกิดประเทศไทย	15	13	15
เกิดประเทศไทย	58	35	29	19	8	6	19	174
	(64.44)	(52.24)	(41.43)	(32.20)	(100.00)	(12.24)	(33.33)	(43.50)
อายุน้อยกว่า 1 ปี	0	1	1	0	0	0	0	2
	(0.00)	(1.49)	(1.43)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.50)
อายุ 1 - 4 ปี	8	6	2	4	0	3	8	31
	(8.89)	(8.96)	(2.86)	(6.78)	(0.00)	(6.12)	(14.04)	(7.75)
อายุ 5 - 9 ปี	9	6	12	8	0	10	15	60
	(10.00)	(8.96)	(17.14)	(13.56)	(0.00)	(20.41)	(26.32)	(15.00)
อายุ 10 - 14 ปี	12	16	21	21	0	28	15	113
	(13.33)	(23.88)	(30.30)	(35.59)	(0.00)	(57.14)	(26.32)	(28.25)
อายุ 15 ปี	3	3	5	7	0	2	0	20
	(3.33)	(4.48)	(7.14)	(11.86)	(0.00)	(4.08)	(0.00)	(5.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนปีที่อยู่ประเทศไทย								
จำนวนปีเฉลี่ย	18	17	16	15	21	14	13	16
จำนวนปีต่ำสุด	2	5	3	4	19	6	4	2
จำนวนปีสูงสุด	42	28	32	31	23	25	24	42
1 ปี - 4 ปี	1 (1.11)	0 (0.00)	4 (5.71)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	7 (1.75)
4 ปี - 9 ปี	7 (7.78)	10 (14.93)	6 (8.57)	12 (20.34)	0 (0.00)	7 (14.29)	17 (29.82)	59 (14.75)
10 ปี - 14 ปี	14 (15.56)	8 (11.94)	14 (20.00)	17 (28.81)	0 (0.00)	23 (46.94)	12 (21.05)	88 (22.00)
15 ปี - 19 ปี	39 (43.33)	25 (37.31)	26 (37.14)	13 (22.03)	2 (25.00)	11 (22.45)	19 (33.33)	135 (33.75)
20 ปี - 24 ปี	19 (21.11)	14 (20.90)	14 (20.00)	11 (18.64)	6 (75.00)	7 (14.29)	8 (14.04)	79 (19.75)
25 ปี ขึ้นไป	10 (11.11)	10 (14.93)	6 (8.57)	5 (8.47)	0 (0.00)	1 (2.04)	0 (0.00)	32 (8.00)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

8) ข้อมูลการถือบัตรของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

ประกอบไปด้วย ใบ ทร.38/1 ใบอนุญาตทำงาน บัตรประกันสุขภาพ หนังสือเดินทาง บัตรพื้นที่สูง และบัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน (ตารางที่ 4 - 3) ดังนี้

8.1) ใบ ทร.38/1

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 51.50 และมีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 48.50 ของตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมด จังหวัดระนองและสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบ ทร.38/1 ขณะเดียวกันพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีใบ ทร.38/1 ส่วนใหญ่ใบ ทร.38/1 จะหมดอายุ หรืออยู่ในระหว่างการต่ออายุ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 46.67

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 80.60 และมีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 19.40

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 52.86 และมีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 47.14

กลุ่มรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 54.24 และไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 45.76

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีและไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 67.35 และมีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 32.65

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 94.74 และไม่มีใบ ทร.38/1 คิดเป็นร้อยละ 5.26

8.2) ใบอนุญาตทำงาน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงานคิดเป็นร้อยละ 60.50 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 39.50 กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงเป็นกลุ่มอาชีพเดียวที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบอนุญาตทำงาน โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 33.33

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 89.55 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 10.45

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ร้อยละ 60.00 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 40.00

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 52.54 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 47.46

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีและไม่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ร้อยละ 71.43 และมีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.57

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 82.46 และไม่มีใบอนุญาตทำงาน คิดเป็นร้อยละ 17.54

8.3) บัตรประกันสุขภาพ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 63.00 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.00 กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงเป็นกลุ่มอาชีพเดียวที่แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีบัตรประกันสุขภาพ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 71.11 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.89

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 92.54 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 7.46

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 64.29 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.71

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 54.24 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 45.76

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 62.50 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 73.47 และมีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.53

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่มีบัตร
ประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 85.96 และไม่มีบัตรประกันสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.04

8.4) หนังสือเดินทาง

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนังสือเดินทาง คิดเป็น
ร้อยละ 98.50 และมีหนังสือเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 1.50 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ กลุ่มอาชีพก่อสร้าง กลุ่มอาชีพหญิงบริการ กลุ่มอาชีพ
ประมง และกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ทั้งหมดไม่มีหนังสือเดินทาง
คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนังสือ
เดินทาง คิดเป็นร้อยละ 94.03 และมีหนังสือเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 5.97

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนังสือ
เดินทาง คิดเป็นร้อยละ 96.61 และมีหนังสือเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 3.39

8.5) บัตรพื้นที่สูง

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิด
เป็นร้อยละ 97.25 และมีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 2.75 โดย

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ กลุ่มอาชีพประมง และกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง
แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ทั้งหมดไม่มีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรพื้นที่
สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 93.33 และมีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 6.67

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรพื้นที่
สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 98.51 และมีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 1.49

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรพื้นที่สูง
(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 98.57 และมีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 1.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตร
พื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 94.92 และมีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) คิดเป็นร้อยละ 5.08

8.6) บัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประจำตัวบุคคลฯ คิดเป็นร้อยละ 96.75 และมีบัตรประจำตัวบุคคลฯ คิดเป็นร้อยละ 3.25 โดย

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ กลุ่มอาชีพประมง และกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ทั้งหมดไม่มีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 94.44 และมีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 5.56

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 95.52 และมีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 4.48

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 98.57 และมีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 1.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 93.22 และมีบัตรประจำตัวฯ คิดเป็นร้อยละ 6.78

จากข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ยังมีการเข้ามาทำงานในประเทศไทยอย่างผิดกฎหมาย

ตารางที่ 4 - 3 ข้อมูลการถือบัตรของแรงงานต่างด้าวทนายาพรุ่นที่ 2 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลการถือบัตร	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ใบ ทร.38/1								
ไม่มีใบ ทร.38/1	48 (53.33)	54 (80.60)	37 (52.86)	27 (45.76)	4 (50.00)	33 (67.35)	3 (5.26)	206 (51.50)
มีใบ ทร.38/1	42 (46.67)	13 (19.40)	33 (47.14)	32 (54.24)	4 (50.00)	16 (32.65)	54 (94.74)	194 (48.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
ใบอนุญาต								
ไม่มีใบอนุญาต	60 (66.67)	60 (89.55)	42 (60.00)	31 (52.54)	4 (50.00)	35 (71.43)	10 (17.54)	242 (60.50)
มีใบอนุญาต	30 (33.33)	7 (10.45)	28 (40.00)	28 (47.46)	4 (50.00)	14 (28.57)	47 (82.46)	158 (39.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ข้อมูลการถือบัตร	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
บัตรประกันสุขภาพ								
ไม่มีบัตรประกันสุขภาพ	64	62	45	32	5	36	8	252
	(71.11)	(92.54)	(64.29)	(54.24)	(62.50)	(73.47)	(14.04)	(63.00)
มีบัตรประกันสุขภาพ	26	5	25	27	3	13	49	148
	(28.89)	(7.46)	(35.71)	(45.76)	(37.50)	(26.53)	(85.96)	(37.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
หนังสือเดินทาง								
ไม่มีหนังสือเดินทาง	90	63	70	57	8	49	57	394
	(100.00)	(94.03)	(100.00)	(96.61)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(98.50)
มีหนังสือเดินทาง	0	4	0	2	0	0	0	6
	(0.00)	(5.97)	(0.00)	(3.39)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.50)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ข้อมูลการถือบัตร	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่อง ประมง	รวม
บัตรพื้นที่สูง								
ไม่มีบัตรพื้นที่สูง	84 (93.33)	66 (98.51)	69 (98.57)	56 (94.92)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	389 (97.25)
มีบัตรพื้นที่สูง	6 (6.67)	1 (1.49)	1 (1.43)	3 (5.08)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (2.75)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
บัตรประจำตัวฯ								
ไม่มีบัตรประจำตัว	85 (94.44)	64 (95.52)	69 (98.57)	55 (93.22)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	387 (96.75)
มีบัตรประจำตัว	5 (5.56)	3 (4.48)	1 (1.43)	4 (6.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (3.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

9) ข้อมูลทักษะทางภาษาของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

ประกอบด้วย ทักษะทางภาษาภูมิลาเนา ทักษะทางภาษาพม่า ทักษะทางภาษาไทย และ ทักษะทางภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4 - 4) ดังนี้

9.1) ทักษะทางภาษาภูมิลาเนา

ทักษะทางภาษาภูมิลาเนา ได้แก่ ทักษะในการพูด / อ่าน / เขียนภาษาท้องถิ่นของแต่ละกลุ่มชนหรือชาติพันธุ์ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนา คิดเป็นร้อยละ 24.25 และ 16.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาคือ ไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนา และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 16.67 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 46.27 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนา คิดเป็นร้อยละ 25.37 และ 19.40 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 38.57 รองลงมาคือ ไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนาและมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 24.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 52.54 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนา คิดเป็นร้อยละ 30.51 และ 10.17 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 75.00 และที่เหลือไม่มีทักษะด้านภาษาภูมิลาเนา คิดเป็นร้อยละ 25.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 34.69 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ และมีทักษะด้านการพูด/อ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 34.69 และ 6.12 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาภูมิลาเนาได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 59.65 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนได้ และมีทักษะด้านการพูด/อ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 22.81 และ 14.04 ตามลำดับ

9.2) ทักษะทางภาษาพม่า

ทักษะทางภาษาพม่า คือ ทักษะในการพูด / อ่าน / เขียนภาษาพม่าของแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 23.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 35.56 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ 25.56 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า คิดเป็นร้อยละ 37.31 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ และมีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 31.34 และ 25.37 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 15.71 และ 4.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 50.85 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า คิดเป็นร้อยละ 18.64 และ 16.95 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 87.50 และที่เหลือมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 22.45 และ 10.20 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 35.09 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ คิดเป็นร้อยละ 24.56 และ 12.28 ตามลำดับ

9.3) ทักษะทางภาษาไทย

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 23.75 และ 13.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 42.22 และ 4.44 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 44.78 รองลงมาคือ ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 26.87 และ 25.37 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 25.71 และ 12.86 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 64.41 รองลงมาคือ ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 13.56 เท่ากัน และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 8.47

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 87.50 และที่เหลือมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 79.59 รองลงมาคือ ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ 6.12 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และไม่มีทักษะด้านภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 22.81 และ 10.53 ตามลำดับ

9.4) ทักษะทางภาษาอังกฤษ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 89.25 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ และมีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 4.25 และ 4.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 7.78 และ 5.56 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 89.55 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียว และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 5.97 และ 2.99 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 88.57 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 5.71 และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาอังกฤษได้ และมีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 86.44 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียวและมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 5.08 เท่ากัน และมีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 3.39

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 87.50 และที่เหลือมีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 92.98 รองลงมาคือ มีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษได้เพียงอย่างเดียว และมีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้ คิดเป็นร้อยละ 5.26 และ 1.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 4 ข้อมูลทักษะทางภาษาของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลทักษะทางภาษา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ทักษะทางภาษาภูมิภาค								
ไม่ได้เลย	20 (22.22)	13 (19.40)	20 (28.57)	6 (10.17)	2 (25.00)	1 (2.04)	2 (3.51)	64 (16.00)
พูดได้	51 (56.67)	31 (46.27)	27 (38.57)	31 (52.54)	6 (75.00)	28 (57.14)	34 (59.65)	208 (52.00)
พูด/อ่านได้	4 (4.44)	6 (8.96)	6 (8.57)	4 (6.78)	0 (0.00)	3 (6.12)	8 (14.04)	31 (7.75)
พูด/อ่าน/เขียนได้	15 (16.67)	17 (25.37)	17 (24.29)	18 (30.51)	0 (0.00)	17 (34.69)	13 (22.81)	97 (24.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
ทักษะทางภาษาพม่า								
ไม่ได้เลย	23 (25.56)	25 (37.31)	28 (40.00)	10 (16.95)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (10.53)	92 (23.00)
พูดได้	25 (27.78)	17 (25.37)	11 (15.71)	11 (18.64)	7 (87.50)	11 (22.45)	14 (24.56)	96 (24.00)

ตารางที่ 4 - 4 (ต่อ)

ข้อมูลทักษะทางภาษา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ทักษะทางภาษาพม่า								
พูด/อ่านได้	10	4	3	8	0	5	7	37
	(11.11)	(5.97)	(4.29)	(13.56)	(0.00)	(10.20)	(12.28)	(9.25)
พูด/อ่าน/เขียนได้	32	21	28	30	1	33	20	175
	(35.56)	(31.34)	(40.00)	(50.85)	(12.50)	(67.35)	(35.09)	(43.75)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ทักษะทางภาษาไทย								
ไม่ได้เลย	4	18	9	8	0	7	6	52
	(4.44)	(26.87)	(12.86)	(13.56)	(0.00)	(14.29)	(10.53)	(13.00)
พูดได้	46	30	35	38	7	39	36	231
	(51.11)	(44.78)	(50.00)	(64.41)	(87.50)	(79.59)	(63.16)	(57.75)
พูด/อ่านได้	2	2	8	5	0	3	2	22
	(2.22)	(2.99)	(11.43)	(8.47)	(0.00)	(6.12)	(3.51)	(5.50)
พูด/อ่าน/เขียนได้	38	17	18	8	1	0	13	95
	(42.22)	(25.37)	(25.71)	(13.56)	(12.50)	(0.00)	(22.81)	(23.75)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ตารางที่ 4 - 4 (ต่อ)

ข้อมูลทักษะทางภาษา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ทักษะภาษาอังกฤษ								
ไม่ได้เลย	75 (83.33)	60 (89.55)	62 (88.57)	51 (86.44)	7 (87.50)	49 (100.00)	53 (92.98)	357 (89.25)
พูดได้	3 (3.33)	4 (5.97)	2 (2.86)	3 (5.08)	1 (12.50)	0 (0.00)	3 (5.26)	16 (4.00)
พูด/อ่านได้	5 (5.56)	1 (1.49)	2 (2.86)	2 (3.39)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (2.50)
พูด/อ่าน/เขียนได้	7 (7.78)	2 (2.99)	4 (5.71)	3 (5.08)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	17 (4.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.2 สภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ประกอบด้วยข้อมูล ที่พักอาศัย สถานะทางครอบครัวปัจจุบัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ (ตารางที่ 4 - 5) ดังนี้

1) ที่พักอาศัย

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาคือ มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง) และมีบ้านเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 31.75 และ 7.75 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) คิดเป็นร้อยละ 68.89 รองลงมาคือ มีบ้านเป็นของตนเอง และมีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง)คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 14.44 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง) คิดเป็นร้อยละ 47.77 รองลงมาคือ มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) และมีบ้านเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 46.28 และ 5.97 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง) คิดเป็นร้อยละ 44.28 รองลงมาคือ มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) และมีบ้านเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 38.58 และ 17.14 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง) คิดเป็นร้อยละ 67.80 และมีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) คิดเป็นร้อยละ 38.57

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ทั้งหมดมีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) ร้อยละ 85.71 และมีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่ดงงาน/พักกับนายจ้าง) คิดเป็นร้อยละ 14.29

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยโดยต้องเสียดำเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) คิดเป็นร้อยละ 92.98 และมีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียดำเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไร่คังงาน/พักกับนายจ้าง) คิดเป็นร้อยละ 7.02

2) สถานะทางครอบครัวปัจจุบัน

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 69.50 รองลงมาคือ สมรสแล้ว และเป็นหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 29.50 และ 1.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 78.89 และสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 21.11

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 53.73 และสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 46.27

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 58.57 และสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 41.53

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 74.58 รองลงมาคือ สมรสแล้ว และเป็นหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 23.73 และ 1.69 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ทั้งหมดมีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาคือ สมรสแล้ว และเป็นหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 30.61 และ 2.04 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือ สมรสแล้ว และเป็นหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 17.54 และ 3.51 ตามลำดับ

3) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และ 15.50 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44 และ 15.56 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมาคือ มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.96 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.12 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกครอบครัว 1 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.03 และ 20.34 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 12.50 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 24.56 เท่ากัน รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 และ 17.54 ตามลำดับ

4) จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 และ 15.75 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 รองลงมาคือ มีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.89 และ 27.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 และ 14.93 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ 18.57 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 1 คน และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.12 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65 และ 28.57 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 3 คน และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 และ 12.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวชายที่ 2

สภาพความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะที่พักอาศัยปัจจุบัน								
บ้านตัวเอง	15 (16.67)	4 (5.97)	12 (17.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	31 (7.75)
เช่าบ้านเดี่ยว	21 (23.33)	19 (28.36)	9 (12.86)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	50 (12.50)
เช่าตึกแถว	28 (31.11)	8 (11.94)	10 (14.29)	1 (1.69)	5 (62.50)	1 (2.04)	4 (7.02)	57 (14.25)
เช่าหอพัก	13 (14.44)	2 (2.99)	8 (11.43)	17 (28.81)	3 (37.50)	41 (83.67)	49 (85.96)	133 (33.25)
เช่าที่ดิน	0 (0.00)	2 (2.99)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.50)
ที่พักอาศัยชั่วคราวที่ นายจ้างจัดหาให้	5 (5.56)	12 (17.91)	25 (35.71)	2 (3.39)	0 (0.00)	1 (2.04)	1 (1.75)	46 (11.50)
พักอาศัยกับนายจ้างที่บ้าน	8 (8.89)	18 (26.87)	6 (8.57)	38 (64.41)	0 (0.00)	1 (2.04)	3 (5.26)	74 (18.50)

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

สภาพความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะที่พักอาศัยปัจจุบัน								
อยู่ในเรือ	0	0	0	0	0	5	0	5
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(10.20)	(0.00)	(1.25)
อยู่ในสวน	0	2	0	0	0	0	0	2
	(0.00)	(2.99)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.50)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
สถานะทางครอบครัว								
โสด	71	36	41	44	8	33	45	278
	(78.89)	(53.73)	(58.57)	(74.58)	(100.00)	(67.35)	(78.95)	(69.50)
สมรส	19	31	29	14	0	15	10	118
	(21.11)	(46.27)	(41.53)	(23.73)	(0.00)	(30.61)	(17.54)	(29.50)
หม้าย	0	0	0	1	0	1	2	4
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.69)	(0.00)	(2.04)	(3.51)	(1.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

สภาพความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนสมาชิกในครอบครัว								
จำนวนเฉลี่ย	4	4	4	3	3	3	4	4
จำนวนต่ำสุด	2	2	1	1	2	1	2	1
จำนวนสูงสุด	6	9	7	7	4	6	9	9
1 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.43)	13 (22.03)	0 (0.00)	5 (10.20)	0 (0.00)	19 (4.75)
2 คน	9 (10.00)	6 (8.96)	10 (14.29)	7 (11.86)	1 (12.50)	7 (14.29)	10 (17.54)	50 (12.50)
3 คน	23 (25.56)	27 (40.30)	26 (37.14)	16 (27.12)	4 (50.00)	15 (30.61)	14 (24.56)	125 (31.25)
4 คน	31 (34.44)	18 (26.87)	14 (20.00)	12 (20.34)	3 (37.50)	14 (28.57)	11 (19.30)	103 (25.75)
5 คน	14 (15.56)	6 (8.96)	14 (20.00)	7 (11.86)	0 (0.00)	7 (14.29)	14 (24.56)	62 (15.50)
6 คน	13 (14.44)	5 (7.46)	3 (4.29)	3 (5.08)	0 (0.00)	1 (2.04)	5 (8.77)	30 (7.50)
7 คน	0 (0.00)	2 (2.99)	2 (2.86)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	6 (1.50)

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

สภาพความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนสมาชิกในครอบครัว								
8 คน	0	2	0	0	0	0	0	2
	(0.00)	(2.99)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.50)
9 คน	0	1	0	0	0	0	2	3
	(0.00)	(1.49)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.51)	(0.75)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้								
จำนวนเฉลี่ย	3	3	3	2	2	2	3	3
จำนวนต่ำสุด	1	1	1	1	1	1	1	1
จำนวนสูงสุด	6	9	7	5	4	5	6	9
1 คน	4	2	7	16	2	17	3	51
	(4.44)	(2.99)	(10.00)	(27.12)	(25.00)	(34.69)	(5.26)	(12.75)
2 คน	29	23	22	19	4	16	21	134
	(32.22)	(34.33)	(31.43)	(32.20)	(50.00)	(32.65)	(36.84)	(33.50)
3 คน	26	27	25	16	1	14	18	127
	(28.89)	(40.30)	(35.71)	(27.12)	(12.50)	(28.57)	(31.58)	(31.75)

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

สภาพความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้								
4 คน	25 (27.78)	10 (14.93)	13 (18.57)	6 (10.17)	1 (12.50)	1 (2.04)	7 (12.28)	63 (15.75)
5 คน	4 (4.44)	1 (1.49)	2 (2.86)	2 (3.39)	0 (0.00)	1 (2.04)	6 (10.53)	16 (4.00)
6 คน	2 (2.22)	3 (4.48)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (3.51)	7 (1.75)
7 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
9 คน	0 (0.00)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.3 การทำงานของแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน ประกอบด้วย ลักษณะงานที่ทำ ลักษณะค่าจ้างที่ได้รับ จำนวนวันที่ทำงานต่อเดือน จำนวนวันหยุดงานต่อเดือน จำนวนชั่วโมงที่ทำงานต่อวัน และจำนวนครั้งที่เปลี่ยนงาน (ตารางที่ 4 - 6) ดังนี้

1) ลักษณะงาน

พบว่า จากการจัดกลุ่มอาชีพในการศึกษาครั้งนี้ ลักษณะงานที่ทำของแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในแต่ละกลุ่มกลุ่มอาชีพ (ตารางที่ 4 - 6) มีลักษณะสำคัญดังนี้

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานลูกจ้างร้านค้าทำหน้าที่ขายของ จัดสินค้า ยก แบก หาม ทำความสะอาดในร้าน รับจ้างในร้านอาหาร เด็กเสิร์ฟร้านอาหาร รับจ้างร้านเสริมสวย รับจ้างซ่อมรถ รับจ้างในโรงแรม นอกจากนี้ยังทำงานในลักษณะลูกจ้างโรงงาน เช่น โรงงานทอผ้า จะทำงานในงานตัด เย็บ กรรมกรแบก หาม งานตรวจสอบคุณภาพ หรือหากทำงานมานาน มีประสบการณ์ และสามารถพูดภาษาไทยและพม่าได้ ก็จะได้รับงานในตำแหน่งหัวหน้า เช่น หัวหน้ากลุ่มตัดเย็บ ซึ่งจะทำหน้าที่รับงานจากหัวหน้าฝ่ายซึ่งเป็นคนไทย ประสานงาน มอบหมายงานให้ลูกน้อง และควบคุมดูแลการผลิต หรืองานในโรงงานผลิตอาหารหรือผลไม้กระป๋อง ก็จะทำงานในลักษณะลูกจ้างคัด แยก บรรจุกระป๋อง รวมถึงรับจ้างทั่วไป ร้านค้า ปรก, รับจ้างเย็บผ้า เป็นต้น

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานตามสวนเกษตร ไร่ นา สวนยาง งานด้านปศุสัตว์ โดยจะทำงานในลักษณะคนดูแลสวน เก็บเกี่ยวผลผลิต เป็นต้น

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานตามสถานที่ก่อสร้าง ไซต์งาน ในลักษณะงานกรรมกรก่อสร้าง

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะคนดูแลทำความสะอาดบ้านทั่วไป ซักรีดเสื้อผ้า เลี้ยงบุตรของนายจ้าง เป็นต้น

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะหญิงบริการ ตามธุรกิจให้บริการทางเพศ ธุรกิจให้บริการนวดแผนโบราณ ธุรกิจให้บริการคาราโอเกะ เป็นต้น

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะเป็นลูกเรือ ทำงานเกี่ยวกับการลากอวน ขึ้นอวน และงานกรรมกรบนเรือ ในการปล่อยอวนแต่ละครั้งจะใช้เวลา 4 ชั่วโมง และหลังจากปล่อยอวนจะมีเวลาพักผ่อนประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง หรือประมาณ 5-6 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งประเภทของเรือ แบ่งเป็น

- เรืออวนดำจะออกทะเลในช่วงวันข้างแรม ใช้เวลาในการออกเรือประมาณ 25 วัน (เรืออวนดำคือเรือที่จับปลาโดยใช้วิธีการวางอวนตามจุดต่างๆในทะเล)
- เรืออวนลากใช้เวลาในการออกเรือ 7-30 วัน (เรืออวนลากคือเรือที่จับปลาโดยใช้อวนซึ่งติดกับเรือลาก)ในส่วนใหญ่ทำงานตลอดทั้งวัน

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะรับจ้างอยู่ในโรงงานแร่ปลา ปลาหมึก และแกะกุ้ง ทำหน้าที่ ลอกปลาหมึก แร่เนื้อปลา แกะเปลือกกุ้ง และบรรจุกระป๋อง

ตารางที่ 4 - 6 จำแนกลักษณะงานในแต่ละกลุ่มอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มธุรกิจต่างๆ		
รับจ้างในร้านค้า	51	12.75
รับจ้างร้านอาหาร	7	1.75
รับจ้างร้านเสริมสวย	2	0.5
รับจ้างซ่อมรถ	2	0.5
รับจ้างในโรงแรม	1	0.25
รับจ้างในโรงงาน	4	1
รับจ้างทั่วไป	16	4
ค้าขาย	4	1
รถปก	1	0.25
รับจ้างเย็บผ้า	2	0.5
กลุ่มการเกษตร		
รับจ้างด้านการเกษตร	65	16.25
รับจ้างด้านปศุสัตว์	2	0.5
กลุ่มก่อสร้าง		
รับจ้างงานก่อสร้าง	70	17.50
กลุ่มรับใช้ในบ้าน		
รับใช้ในบ้าน	59	14.75
กลุ่มขายบริการ		
	8	2
ประมง		
รับจ้างงานประมง	49	12.25

ตารางที่ 4 - 6 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ต่อเนื่องประมง		
รับจ้างต่อเนื่องประมง	57	14.25
รวม	400	100.00

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

2) ลักษณะค่าจ้างที่ได้รับ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน และทำงานลักษณะรับจ้างรายกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 5.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน 53.33 รองลงมาคือ ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน และทำงานลักษณะรับจ้างรายชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 38.89 และ 4.44 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 50.75 และทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 49.25

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 32.86 และทำงานลักษณะรับจ้างรายชิ้นงาน และทำงานลักษณะรับจ้างรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 1.43 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 84.75 รองลงมาคือ ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน และทำงานลักษณะรับจ้างเป็นรายกิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 13.56 และ 1.69 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และทำงานลักษณะรับจ้างวัน และทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 91.84 และทำงานลักษณะรับจ้างรายชิ้นงาน และทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 4.08 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 45.61 รองลงมาคือ ทำงานลักษณะรับจ้างรายกิโลกรัม และทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 19.30 ตามลำดับ

3) จำนวนวันทำงานต่อเดือน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 55.50 แสดงให้เห็นว่า การทำงานของแรงงานต่างด้าวทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานเกินกว่าที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานกำหนด ที่กำหนดให้แรงงานทำงานไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน และไม่เกิน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือเท่ากับ 6 วัน/สัปดาห์ หรือประมาณ 26 วัน/เดือน รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน และมีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และ 18.00 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน และมีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือนคิดเป็นร้อยละ 32.22 และ 7.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 52.24 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน และมีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน คิดเป็นร้อยละ 26.87 และ 20.90 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน และมีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 22.86 และ 20.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 72.88 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน และมีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 15.25 และ 11.86 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน และมีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 51.02 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน และมีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน คิดเป็นร้อยละ 40.82 และ 8.16 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานเดือนละ 26 วัน คิดเป็นร้อยละ 59.65 รองลงมาคือ มีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน และมีจำนวนวันทำงานน้อยกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ 3.51 ตามลำดับ

4) จำนวนวันหยุดต่อเดือน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดเดือนละ 1-5 วัน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุด และมีวันหยุดเดือนละ 6-10 วัน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และ 8.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุดงาน และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 41.11 และ 4.44 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 47.76 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุดงาน และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.82 และ 13.43 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุดงาน และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 37.14 และ 12.86 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 49.15 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุดงาน คิดเป็นร้อยละ 44.07 และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน และมีวันหยุดงาน 11-15 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 3.39 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ไม่มีวันหยุดงาน และมีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุด และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่มีวันหยุดงาน 1-5 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาคือ ไม่มีวันหยุด และมีวันหยุดงาน 6-10 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.07 และ 3.51 ตามลำดับ

5) จำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 64.50 แสดงให้เห็นว่า การทำงานของแรงงานต่างด้าวที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานเกินกว่าที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานกำหนด ที่กำหนดให้แรงงานทำงานไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน รองลงมา

คือ กลุ่มที่ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และ 8.75 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคือ ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 31.11 และ 13.33 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 79.10 รองลงมาคือ ทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน และทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 11.94 และ 8.96 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมาคือ ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 2.86 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 74.58 รองลงมาคือ ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 22.03 และ 3.39 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ที่เป็นเช่นนี้เพราะจะทำงานเมื่อมีผู้มาใช้บริการ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 87.76 เหตุผลเพราะ แรงงานในอาชีพประมงต้องทำงานและใช้ชีวิตบนเรือตลอดทั้งวัน รองลงมาคือ ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 10.20 และ 2.04 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือ ทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน และทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 43.86 และ 3.51 ตามลำดับ

6) จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงาน คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.75 และ 16.50 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.89 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 67.16 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.40 และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้วมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.94 และ 1.49

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 58.57 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.57 และ 15.71 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 47.46 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.03 และ 16.95 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 12.50 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.33 และ 8.16 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย คิดเป็นร้อยละ 61.40 รองลงมาคือ เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.54 และ 10.53 ตามลำดับ

7) สาเหตุในการเปลี่ยนงาน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ คิดเป็นร้อยละ 25.45 และ 16.97 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือ มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 9.52 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 40.91 รองลงมาคือ ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ และมีปัญหาจากที่ทำงานเดิม คิดเป็นร้อยละ 27.27 และ 22.73 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 37.93 รองลงมาคือ ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ และมีปัญหาจากที่ทำงานเดิม คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ 17.24 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 35.49 รองลงมาคือ มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และอพยพ/ย้ายตามญาติ/กลับบ้าน คิดเป็นร้อยละ 25.81 และ 22.58 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากมีปัญหาจากที่ทำงานเดิม คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาคือ ค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนงานส่วนใหญ่มีสาเหตุจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 40.91 รองลงมาคือ มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ คิดเป็นร้อยละ 27.27 และ 18.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 7 ข้อมูลการทำงานของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะงานที่ทำ								
รับจ้างรายชิ้นงาน	4 (4.44)	0 (0.00)	1 (1.43)	0 (0.00)	6 (75.00)	2 (4.08)	1 (1.75)	14 (3.50)
รับจ้างรายกิโลกรัม	1 (1.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (33.33)	21 (5.25)
รับจ้างรายวัน	35 (38.89)	33 (49.25)	45 (64.29)	8 (13.56)	1 (12.50)	2 (4.08)	26 (45.61)	150 (37.50)
รับจ้างรายสัปดาห์	1 (1.11)	0 (0.00)	1 (1.43)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.50)
รับจ้างรายเดือน	48 (53.33)	34 (50.75)	23 (32.86)	50 (84.75)	1 (12.50)	45 (91.84)	11 (19.30)	212 (53.00)
ธุรกิจส่วนตัว	1 (1.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนวันทำงานต่อเดือน								
จำนวนวันทำงานเฉลี่ย	28	27	27	28	28	26	27	27
จำนวนวันทำงานต่ำสุด	15	15	20	15	25	15	20	15
จำนวนวันทำงานสูงสุด	30	30	30	30	30	30	30	30
น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	7 (7.78)	18 (26.87)	14 (20.00)	7 (11.86)	4 (50.00)	20 (40.82)	2 (3.51)	72 (18.00)
26 วัน/เดือน	29 (32.22)	14 (20.90)	16 (22.86)	9 (15.25)	0 (0.00)	4 (8.16)	34 (59.65)	106 (26.50)
มากกว่า 26 วัน/เดือน	54 (60.00)	35 (52.24)	40 (57.14)	43 (72.88)	4 (50.00)	25 (51.02)	21 (36.84)	222 (55.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
จำนวนวันหยุดต่อเดือน								
ไม่มีวันหยุด	37 (41.11)	24 (35.82)	26 (37.14)	26 (44.07)	4 (50.00)	7 (14.28)	16 (28.07)	140 (35.00)
1-5 วัน/เดือน	48 (53.33)	32 (47.76)	35 (50.00)	29 (49.15)	4 (50.00)	32 (65.31)	39 (68.42)	219 (54.75)
6-10 วัน/เดือน	4 (4.44)	9 (13.43)	9 (12.86)	2 (3.39)	0 (0.00)	7 (14.29)	2 (3.51)	33 (8.25)

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนวันหยุดต่อเดือน								
11-15 วัน/เดือน	1	2	0	2	0	3	0	8
	(1.11)	(2.99)	(0.00)	(3.39)	(0.00)	(6.12)	(0.00)	(2.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
จำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน								
ชั่วโมงทำงานเฉลี่ย	9	9	9	11	6	12	10	10
ชั่วโมงทำงานต่ำสุด	5	5	7	2	6	5	6	2
ชั่วโมงทำงานสูงสุด	15	24	24	16	7	21	15	24
ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	12	8	2	2	8	1	2	35
	(13.33)	(11.94)	(2.86)	(3.39)	(100.00)	(2.04)	(3.51)	(8.75)
8 ชั่วโมง/วัน	28	6	30	13	0	5	25	107
	(31.11)	(8.96)	(42.86)	(22.03)	(0.00)	(10.20)	(43.86)	(26.75)
มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	50	53	38	44	0	43	30	258
	(55.56)	(79.10)	(54.29)	(74.58)	(0.00)	(87.76)	(52.63)	(64.50)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
จำนวนครั้งที่เปลี่ยนงาน								
ไม่เคยเปลี่ยนงาน	48 (53.33)	45 (67.16)	41 (58.57)	28 (47.46)	1 (12.50)	37 (75.51)	35 (61.40)	235 (58.75)
1 ครั้ง	17 (18.89)	8 (11.94)	11 (15.71)	10 (16.95)	2 (25.00)	8 (16.33)	10 (17.54)	66 (16.50)
2 ครั้ง	17 (18.89)	13 (19.40)	13 (18.57)	13 (22.03)	5 (62.50)	4 (8.16)	6 (10.53)	71 (17.75)
3 ครั้ง	7 (7.78)	0 (0.00)	5 (7.14)	5 (8.47)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	18 (4.50)
มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	1 (1.11)	1 (1.49)	0 (0.00)	3 (5.08)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (8.77)	10 (2.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
สาเหตุของการเปลี่ยนงาน								
ค่าจ้างที่ใหม่สูงกว่า	16 (38.09)	9 (40.91)	11 (37.93)	11 (35.49)	6 (85.71)	4 (33.33)	9 (40.91)	66 (40.00)
อพยพ/ย้าย ตามญาติ/ กลับบ้าน	2 (4.76)	1 (4.55)	3 (10.34)	7 (22.58)	0 (0.00)	1 (8.33)	1 (4.55)	15 (9.09)
มีปัญหาจาก งานเดิม	12 (28.57)	5 (22.73)	5 (17.24)	8 (25.81)	1 (14.29)	5 (41.67)	6 (27.27)	42 (25.45)
ที่ทำงานเดิม ไม่มีงานให้	4 (9.52)	6 (27.27)	10 (34.48)	3 (9.68)	0 (0.00)	1 (8.33)	4 (18.18)	28 (16.97)
แต่งงาน	2 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.21)
เมื่องาน	3 (7.14)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.23)	0 (0.00)	1 (8.33)	2 (9.09)	7 (4.24)
ไม่มีบัตร	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.23)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.61)
สุขภาพไม่ดี	2 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.21)

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ข้อมูลการทำงานและสภาพ ความเป็นอยู่	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
สาเหตุของการเปลี่ยนงาน								
โดนจับ	1 (2.38)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.61)
ทำช่วงปิดเทอม	0 (0.00)	1 (4.55)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.61)
รวม	42 (100.00)	22 (100.00)	29 (100.00)	31 (100.00)	7 (100.00)	12 (100.00)	22 (100.00)	165 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

8) สวัสดิการที่ได้รับ

ประกอบด้วย สวัสดิการรักษายาบาล สวัสดิการอาหาร สวัสดิการที่พัก สวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และสวัสดิการการเดินทาง (ตารางที่ 4 - 8) ดังนี้

8.1) การได้รับสวัสดิการ

การได้รับสวัสดิการ คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างจากนายจ้าง ในด้านสวัสดิการรักษายาบาล อาหาร ที่พัก การเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร การเดินทาง พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 55.75 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 44.25 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 68.89 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 31.11

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 53.73 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46.27

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 54.29 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 45.71

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 81.36 และไม่ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 18.64

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 62.50 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 53.06 และไม่ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46.94

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการใดๆ จากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 84.21 และได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 15.79

8.2) สวัสดิการการรักษายาบาล

สวัสดิการการรักษายาบาล คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับจากนายจ้าง เกี่ยวกับการรักษายาบาลในโรงพยาบาล หรือคลินิก การพาไปรักษายาบาล การดูแลคำรักษายาบาล หรือ การดูแลหลังมาพักรักษายาบาล การจัดห้องพยาบาลประจำสถานที่ทำงาน การจัดชุดปฐมพยาบาลประจำสถานที่ทำงาน เป็นต้น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วน

ใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 85.50 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 14.50 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 82.22 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 17.78

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 89.55 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 10.45

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 85.71 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 14.29

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 71.19 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 28.81

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 62.50 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 95.92 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 4.08

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 94.74 และได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 5.26

8.3) สวัสดิการอาหาร

สวัสดิการอาหาร คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับจากนายจ้างเกี่ยวกับ เงินที่นายจ้างให้เพื่อใช้ซื้ออาหารรับประทาน นายจ้างจัดทำข้าวและ/หรืออาหารให้แรงงานทุกมื้อหรือบางมื้อฟรีหรือในราคาต่ำ เป็นต้น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 77.00 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 23.00 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 80.00 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 20.00

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 92.54 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 7.46

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 97.14 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 2.86

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 67.80 และไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 32.20

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เมื่ออยู่บนเรือนายจ้างทั้งหมดจะมีการจัดเตรียมอาหารไว้ให้แรงงานรับประทานตลอดทุกมื้อเมื่อออกทำประมง แต่เมื่อขึ้นบกแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 51.02 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 48.98

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 92.74 และได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็นร้อยละ 5.26

8.4) สวัสดิการที่พักอาศัย

สวัสดิการที่พักอาศัย คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับจากนายจ้างเกี่ยวกับ เงินที่นายจ้างจ่ายให้เพื่อเป็นค่าที่พักอาศัย ที่พักอาศัยที่นายจ้างจัดให้แรงงานพักพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 70.50 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 29.50 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 87.78 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 12.22

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 55.22 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 44.78

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 68.57 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 31.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย โดยจะเป็นลักษณะการพักอาศัยอยู่ที่บ้านของนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 66.10 และไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย โดยจะเป็นลักษณะมาทำงานไป – กลับในช่วงกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 33.90

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 75.51 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 24.49

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 92.98 และได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 7.02

8.5) สวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร

สวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ได้รับจากนายจ้างเกี่ยวกับ เงินที่นายจ้างให้เพื่อเป็นค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายให้บุตร หรือสถานที่ที่นายจ้างจัดให้เพื่อให้นักศึกษาแก่บุตรของแรงงาน พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดในทุกกลุ่มอาชีพไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร คิดเป็นร้อยละ 100.00

8.6) สวัสดิการการเดินทาง

สวัสดิการการเดินทาง คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ได้รับจากนายจ้างเกี่ยวกับ เงินที่นายจ้างให้เพื่อเป็นค่าเดินทางไปหรือกลับจากการทำงาน หรือกลับภูมิลำเนา รวมถึงบริการที่นายจ้างจัดรถรับส่งจากที่พักถึงที่ทำงาน เป็นต้น พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 98.00 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 2.00 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 98.89 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 1.11

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 97.14 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 2.86

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 96.61 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 3.39

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 97.96 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 2.04

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 96.49 และได้รับสวัสดิการการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 3.51

ตารางที่ 4 - 8 ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการต่างๆที่แรงงานต่างด้าวพม่าที่ 2 ได้รับ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลสวัสดิการ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
สวัสดิการโดยรวม								
ไม่ได้รับ	62 (68.89)	36 (53.73)	38 (54.29)	11 (18.64)	5 (62.50)	23 (46.94)	48 (84.21)	223 (55.75)
ได้รับ	28 (31.11)	31 (46.27)	32 (45.71)	48 (81.36)	3 (37.50)	26 (53.06)	9 (15.79)	177 (44.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
สวัสดิการค่าพยาบาล								
ไม่ได้รับ	74 (82.22)	60 (89.55)	60 (85.71)	42 (71.19)	5 (62.50)	47 (95.92)	54 (94.74)	342 (85.50)
ได้รับ	16 (17.78)	7 (10.45)	10 (14.29)	17 (28.81)	3 (37.50)	2 (4.08)	3 (5.26)	58 (14.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ข้อมูลสวัสดิการ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
สวัสดิการค่าอาหาร								
ไม่ได้รับ	72	62	68	19	8	25	54	308
	(80.00)	(92.54)	(97.14)	(32.20)	(100.00)	(51.02)	(94.74)	(77.00)
ได้รับ	18	5	2	40	0	24	3	92
	(20.00)	(7.46)	(2.86)	(67.80)	(0.00)	(48.98)	(5.26)	(23.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
สวัสดิการค่าที่พักอาศัย								
ไม่ได้รับ	79	37	48	20	8	37	53	282
	(87.78)	(55.22)	(68.57)	(33.90)	(100.00)	(75.51)	(92.98)	(70.50)
ได้รับ	11	30	22	39	0	12	4	118
	(12.22)	(44.78)	(31.43)	(66.10)	(0.00)	(24.49)	(7.02)	(29.50)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

ข้อมูลสวัสดิการ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
สวัสดิการค่าเล่าเรียนบุตร								
ไม่ได้รับ	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)
ได้รับ	0	0	0	0	0	0	0	0
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
สวัสดิการค่าเดินทาง								
ไม่ได้รับ	89	67	68	57	8	48	55	392
	(98.89)	(100.00)	(97.14)	(96.61)	(100.00)	(97.96)	(96.49)	(98.00)
ได้รับ	1	0	2	2	0	1	2	8
	(1.11)	(0.00)	(2.86)	(3.39)	(0.00)	(2.04)	(3.51)	(2.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.4 สภาพเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2

ประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย เงินออม หนี้สิน การจัดการเงินออม การส่งเงินกลับภูมิลำเนา ความถี่ในการส่งเงินกลับ และจำนวนเงินที่ส่งกลับต่อครั้ง (ตารางที่ 4 - 9) ดังนี้

1) รายได้ต่อคนต่อเดือน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,382.98 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 3,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.50 และ 18.00 ตามลำดับโดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,564.33 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท และ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.56 และ 23.33 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,187.61 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.69 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.85 และ 5.97 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,299.43 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.14 และ 20.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,690.68 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.07 เท่ากัน รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.17 และ 1.69 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 11,312.50 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.00 และที่เหลือมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 7,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,836.73 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.27 รองลงมาคือ

มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาทและมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.33 และ 12.24 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,958.25 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-7,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 10.53 ตามลำดับ

2) รายได้ครอบครัวต่อเดือน

พบว่า ครอบครัวแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 12,001.05 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.00 และ 14.75 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ ครอบครัวรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 13,480.44 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 18.89 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร ครอบครัวรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 9,745.07 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.27 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนในช่วง 10,001-15,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.88 และ 16.42 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง ครอบครัวรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 11,995.57 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ 20.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ครอบครัวรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 9,687.29 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.68 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.73 และ 20.34 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ ครอบคลุมแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 16,000.00 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท และ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.50 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง ครอบคลุมแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 9,908.16 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.78 รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.53 และ 24.49 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง ครอบคลุมแรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อเดือน 15,956.49 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.07 เท่ากัน รองลงมาคือ ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท และครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.79 และ 14.04 ตามลำดับ

3) รายจ่ายต่อคนต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,544.16 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001 – 3,00 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001 – 4,00 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.25 และ 17.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,711.77 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.22 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท/เดือน และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.11 และ 17.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,165.22 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.28 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.36 และ 13.43 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,424.79 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.57

รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.86 และ 14.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,641.86 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.98 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วงต่ำกว่า 501 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.64 และ 16.95 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 7,538.75 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง มากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.50 และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 4,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,871.73 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.69 รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 20.41 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,822.89 บาท โดยส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.82 และ 19.30 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายต่างๆ ของแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ได้ผลดังนี้

(3.1) ค่าอาหาร พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าอาหารต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ จ่ายค่าอาหารต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท และจ่ายค่าอาหารต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.62 และ 20.99 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน และกลุ่มอาชีพประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าอาหารต่อเดือนต่ำที่สุด คือ ต่ำกว่าเดือนละ 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.14 และ 52.27 เหตุผลเพราะกลุ่มอาชีพดังกล่าว ส่วนใหญ่นายจ้างจะมีสวัสดิการอาหารให้กับลูกจ้าง

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าอาหารต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.10

กลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มอาชีพก่อสร้าง กลุ่มอาชีพหญิงบริการ และกลุ่มอาชีพ
ต่อเนื่องประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าอาหารต่อเดือนสูง
ที่สุด คือ อยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.27 58.82 62.50 และ 44.64 ตามลำดับ

(3.2) ค่าที่พัก พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าที่พักต่อเดือนต่ำกว่า
501 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.13 รองลงมาคือ จ่ายค่าที่พักต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท และจ่าย
ค่าที่พักต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.16 และ 19.81 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน และกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง เป็นกลุ่ม
อาชีพที่แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าที่พักต่อเดือนต่ำที่สุด คือ ต่ำกว่า 501 บาท คิด
เป็นร้อยละ 69.23 60.00 และ 48.89 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ กลุ่มอาชีพก่อสร้าง และกลุ่มอาชีพประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่
แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าที่พักต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อย
ละ 40.38 42.31 และ 54.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ เป็นกลุ่มอาชีพที่แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่าย
ค่าที่พักต่อเดือนสูงที่สุด คือ อยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00

(3.3) ค่าน้ำ/ไฟฟ้า พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าน้ำ/ไฟฟ้าต่อ
เดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.26 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่าน้ำ/ไฟฟ้าต่อเดือน
อยู่ในช่วงเดียวกัน

(3.4) ค่าเดินทาง พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าเดินทางต่อเดือน
ต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.72 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่าเดินทางต่อเดือนอยู่
ในช่วงเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มอาชีพหญิงบริการที่ทั้งหมด จ่ายค่าเดินทางต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 –
2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00

(3.5) ค่าเลี้ยงบุตร พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อ
เดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.16 รองลงมาคือ จ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 –
1,000 บาท และจ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.32 และ
11.29 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ กลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน เป็นกลุ่มอาชีพที่
แรงงานต่างด้าวทนายาที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อเดือนต่ำที่สุด คือ ต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็น
ร้อยละ 60.00 64.29 และ 57.14 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง และกลุ่มอาชีพประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 50.00 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง เป็นกลุ่มอาชีพที่แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 มีสัดส่วนการจ่ายค่าเลี้ยงบุตรต่อเดือนอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท และอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

(3.6) ค่าของใช้/เสื้อผ้า พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าของใช้/เสื้อผ้าต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.25 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่าของใช้/เสื้อผ้าต่อเดือนอยู่ในช่วงเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มอาชีพหญิงบริการที่ส่วนใหญ่จ่ายของใช้/เสื้อผ้าต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00

(3.7) ค่ารักษาพยาบาล พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่ารักษาพยาบาลต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.22 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่ารักษาพยาบาลต่อเดือนอยู่ในช่วงเดียวกัน

(3.8) ค่าโทรศัพท์ พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าโทรศัพท์ต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 92.74 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่าโทรศัพท์ต่อเดือนอยู่ในช่วงเดียวกัน

(3.9) ค่าบันเทิง พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ส่วนใหญ่จ่ายค่าบันเทิงต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งในทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จ่ายค่าบันเทิงต่อเดือนอยู่ในช่วงเดียวกัน โดยกลุ่มอาชีพหญิงบริการที่มีสัดส่วนการจ่ายค่าบันเทิงต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท และอยู่ในช่วง 501 – 1,000 บาท เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00

(3.10) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆกับแรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 ในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภทค่าอาหารสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 1,267.86 บาท รองลงมาคือ ค่าเลี้ยงบุตรเฉลี่ยเดือนละ 979.87 บาท และค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 952.88 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรนต์ที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภทค่าเลี้ยงบุตรสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 535.71 บาท รองลงมาคือ ค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 473.08 บาท และค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 410.45 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภท ค่าอาหารสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 1,383.97 บาท รองลงมาคือ ค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 830.77 บาท และค่า เลี้ยงบุตรเฉลี่ยเดือนละ 750.00 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภท ค่าอาหารสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 898.57 บาท รองลงมาคือ ค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 743.33 บาท และค่า ของใช้/เสื้อผ้าเฉลี่ยเดือนละ 599.53 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภท ค่าอาหารสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 1,875.00 บาท รองลงมาคือ ค่าของใช้/เสื้อผ้าเฉลี่ยเดือนละ 1,837.50 บาท และค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 1,725.00 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประเภท ค่าอาหารสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 911.36 บาท รองลงมาคือ ค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 814.00 บาท และค่า บันเทิงเฉลี่ยเดือนละ 776.00 บาท ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 จะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน ประเภทค่าเลี้ยงบุตรสูงสุดเฉลี่ยเดือนละ 1,266.67 บาท รองลงมาคือ ค่าอาหารเฉลี่ยเดือนละ 1,225.18 บาท และค่าที่พักเฉลี่ยเดือนละ 788.44 บาท ตามลำดับ

4) การออม

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 44.25 ในขณะที่กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปแบบของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือ ออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร และออมเงินในรูปแบบซื้อทรัพย์สินมีค่า คิดเป็นร้อยละ 8.25 และ 7.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็น ร้อยละ 41.11 ในขณะที่กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปแบบของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร และเก็บไว้ที่พ่อและแม่ คิดเป็นร้อยละ 14.44 และ 7.78 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็น ร้อยละ 58.21 กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปแบบของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 26.87 รองลงมา คือ ออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร และเก็บไว้ที่พ่อและแม่ คิดเป็นร้อยละ 5.97 และ 4.48 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 58.57 กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร และเก็บไว้ที่พ่อแม่และแม่ คิดเป็นร้อยละ 4.29 และ 1.43 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 25.42 กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 37.29 รองลงมาคือ ออมเงินในรูปซื้อทรัพย์สินมีค่า และออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 20.34 และ 8.47 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร และออมเงินในรูปซื้อทรัพย์สินมีค่าคิดเป็นร้อยละ 37.50 เท่ากัน และออมเงินในรูปของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 25.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 48.98 กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาคือออมเงินในรูปซื้อทรัพย์สินมีค่า คิดเป็นร้อยละ 14.29

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม คิดเป็นร้อยละ 36.84 กลุ่มที่มีเงินออม ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปของเงินสด คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมาคือ ออมเงินในให้พ่อแม่เก็บ และฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 10.53 และ 8.77 ตามลำดับ

5) เงินออมต่อเดือนของแรงงานต่างด้าวฯ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,478.76 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 18,940.00 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.07 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.45 และ 23.53 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 956.94 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 10,575.00 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 22.22 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 717.65 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 19,345.45 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.18 และ 5.88 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทนายที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,419.05 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 32,657.14 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมอยู่ในช่วง 501-1,001 บาท และมีเงินออมอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.81 และ 19.05 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทนายที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,868.75 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 18,236.36 บาท โดยส่วนใหญ่มีการออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 18.75 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทนายที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,062.50 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 30,000.00 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 12.50 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทนายที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,057.14 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 25,285.71 บาท โดยส่วนใหญ่มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.43 และ 14.29 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทนายที่ 2 ในกลุ่มที่มีเงินออมมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,788.00 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 14,161.54 บาท โดยส่วนใหญ่มีการออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ มีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 501-1,000 บาท และมีเงินออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.00 เท่ากัน และมีเงินออมต่อเดือนต่ำกว่า 501 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

6) หนี้สิน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 83.75 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 17,005.08 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,0001 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.69 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดมากกว่า 25,000 บาท และมีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.08 และ 17.31 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 87.78 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 12.22 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 29,045.45 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.18 และมีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,001 บาท อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และมีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 65.67 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 34.33 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 12,064.29 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,001 บาทคิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.57 และมีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และมีหนี้สินทั้งหมดมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 17,594.86 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,001 บาท และ อยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท อยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท และมีหนี้สินทั้งหมดมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 84.75 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 17,133.33 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และมีหนี้สินทั้งหมดมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 83.67 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 16.33 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 8,285.71 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 92.98 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 7.02 ในกลุ่มที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ยทั้งหมดต่อคน 15,125.00 บาท โดยส่วนใหญ่มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีหนี้สินทั้งหมดอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน

7) การส่งเงินกลับภูมิลำเนา

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 79.75 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 20.25 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 90.00 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 10.00

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 80.60 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 19.40

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 71.43 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 28.57

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 64.41 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 35.59

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 87.50 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 89.80 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 10.20

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 78.95 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 21.05

8) ความถี่ในการส่งเงินกลับภูมิลำเนา

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 35.80 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 20.99 และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 2 เดือน และปีละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.82 เท่ากัน โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน 2 เดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 5 เดือน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และ 15.39

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 5 เดือน คิดเป็นร้อยละ 15.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 2 เดือน คิดเป็นร้อยละ 23.81

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 2 เดือน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 20.00

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน และส่งเงินกลับภูมิลำเนาปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.67 และ 8.33 ตามลำดับ

9) จำนวนเงินส่งกลับต่อครั้ง

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 80.25 รองลงมาคือ ส่งเงินกลับครั้งละ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.28 โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.67 และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.92 และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.08

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.00 และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.00

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.48 และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001-10,000 บาท และส่งเงินกลับครั้งละ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทั้งหมดส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน และส่งเงินกลับครั้งละ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาส่วนใหญ่ส่งเงินกลับครั้งละต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.00 และส่งเงินกลับครั้งละ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4 - 9 ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวชายาพหุนที่ 2 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
รายได้แรงงานเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน	4,564.33	3,187.61	4,299.43	3,690.68	11,312.50	4,836.73	4,958.25	4,382.98
รายได้ต่ำสุด	1,500.00	1,200.00	2,400.00	1,500.00	9,000.00	1,500.00	2,000.00	1,200.00
รายได้สูงสุด	20,000.00	7,500.00	10,000.00	10,000.00	13,000.00	10,000.00	12,000.00	20,000.00
1,001-3,000 บาท/เดือน	21 (23.33)	42 (62.69)	19 (27.14)	26 (44.07)	0 (0.00)	8 (16.33)	6 (10.53)	122 (30.50)
3,001-5,000 บาท/เดือน	42 (46.67)	20 (29.85)	35 (50.00)	26 (44.07)	0 (0.00)	31 (63.27)	29 (50.88)	183 (45.75)
5,001-7,000 บาท/เดือน	23 (25.56)	4 (5.97)	14 (20.00)	6 (10.17)	0 (0.00)	6 (12.24)	19 (33.33)	72 (18.00)
7,001-9,000 บาท/เดือน	2 (2.22)	1 (1.49)	1 (1.43)	0 (0.00)	2 (25.00)	1 (2.04)	2 (3.51)	9 (2.25)
มากกว่า 9,000 บาท/เดือน	2 (2.22)	0 (0.00)	1 (1.43)	1 (1.69)	6 (75.00)	3 (6.12)	1 (1.75)	14 (3.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน	13,480.44	9,745.07	11,995.57	9,687.29	16,000.00	9,908.16	15,956.49	12,001.05
รายได้ต่ำสุด	4,700.00	2,400.00	3,000.00	2,000.00	9,000.00	2,000.00	3,000.00	2,000.00
รายได้สูงสุด	35,000.00	29,000.00	22,500.00	30,000.00	23,000.00	50,000.00	42,000.00	50,000.00
ต่ำกว่า 5,001 บาท/เดือน	1 (1.11)	11 (16.42)	4 (5.71)	14 (23.73)	0 (0.00)	13 (26.53)	2 (3.51)	45 (11.25)
5,001 - 10,000 บาท/เดือน	27 (30.00)	31 (46.27)	25 (35.71)	24 (40.68)	1 (12.50)	19 (38.78)	16 (28.07)	143 (35.75)
10,001 - 15,000 บาท/เดือน	33 (36.67)	16 (23.88)	22 (31.43)	12 (20.34)	1 (12.50)	12 (24.49)	16 (28.07)	112 (28.00)
15,001 - 20,000 บาท/เดือน	17 (18.89)	6 (8.96)	14 (20.00)	6 (10.17)	5 (62.50)	2 (4.08)	9 (15.79)	59 (14.75)
20,001 - 25,000 บาท/เดือน	10 (11.11)	1 (1.49)	5 (7.14)	0 (0.00)	1 (12.50)	2 (4.08)	8 (14.04)	27 (6.75)
มากกว่า 25,000 บาท/เดือน	2 (2.22)	2 (2.99)	0 (0.00)	3 (5.08)	0 (0.00)	1 (2.04)	6 (10.53)	14 (3.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
รายจ่ายทั้งหมดเฉลี่ยต่อเดือน	2,711.77	2,165.22	2,424.79	1,641.86	7,538.75	2,871.73	2,822.89	2,544.16
ต่ำกว่า 501 บาท/เดือน	3 (3.33)	2 (2.99)	1 (1.43)	11 (18.64)	0 (0.00)	1 (2.04)	3 (5.26)	21 (5.25)
501-1,000 บาท/เดือน	2 (2.22)	5 (7.46)	3 (4.29)	9 (15.25)	0 (0.00)	1 (2.04)	0 (0.00)	20 (5.00)
1,001-2,000 บาท/เดือน	28 (31.11)	29 (43.28)	23 (32.86)	23 (38.98)	0 (0.00)	10 (20.41)	11 (19.30)	124 (31.00)
2,001-3,000 บาท/เดือน	29 (32.22)	19 (28.36)	27 (38.57)	10 (16.95)	0 (0.00)	17 (34.69)	19 (33.33)	121 (30.25)
3,001-4,000 บาท/เดือน	16 (17.78)	9 (13.43)	10 (14.29)	3 (5.08)	0 (0.00)	14 (28.57)	17 (29.82)	69 (17.25)
4,001-5,000 บาท/เดือน	8 (8.89)	3 (4.48)	5 (7.14)	3 (5.08)	1 (12.50)	4 (8.16)	6 (10.53)	30 (7.50)
มากกว่า 5,000 บาท	4 (4.44)	0 (0.00)	1 (1.43)	0 (0.00)	7 (87.50)	2 (4.08)	1 (1.75)	15 (3.75)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าอาหารเฉลี่ยต่อเดือน	1,267.86	1,293.28	1,383.97	898.57	1,875.00	911.36	1,225.18	1,222.15
ต่ำกว่า 501 บาท	13	10	7	13	0	23	10	76
	(15.48)	(14.93)	(10.29)	(37.14)	(0.00)	(52.27)	(17.86)	(20.99)
501 - 1,000 บาท	32	18	12	10	1	11	16	100
	(38.10)	(26.87)	(17.65)	(28.57)	(12.50)	(25.00)	(28.57)	(27.62)
1,001 - 2,000 บาท	25	31	40	11	5	6	25	143
	(29.76)	(46.27)	(58.82)	(31.43)	(62.50)	(13.64)	(44.64)	(39.50)
2,001 - 3,000 บาท	11	8	9	1	2	4	3	38
	(13.10)	(11.94)	(13.24)	(2.86)	(25.00)	(9.09)	(5.36)	(10.50)
3,001 - 4,000 บาท	3	0	0	0	0	0	2	5
	(3.75)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.57)	(1.38)
รวม	84	67	68	35	8	44	56	362
	(100.00)							

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือน	952.88	473.08	830.77	743.33	1,725.00	814.00	788.44	832.71
ต่ำกว่า 501 บาท	13 (25.00)	18 (69.23)	8 (30.77)	9 (60.00)	0 (0.00)	11 (31.43)	22 (48.89)	81 (39.13)
501 - 1,000 บาท	21 (40.38)	6 (23.08)	11 (42.31)	4 (26.67)	2 (25.00)	19 (54.29)	16 (35.56)	79 (38.16)
1,001 - 2,000 บาท	17 (32.69)	2 (7.69)	7 (26.92)	1 (6.67)	4 (50.00)	5 (41.29)	5 (11.11)	41 (19.81)
2,001 - 3,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (6.67)	2 (25.00)	0 (0.00)	2 (4.44)	5 (2.42)
3,001 - 4,000 บาท	1 (1.92)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.48)
รวม	52 (100.00)	26 (100.00)	26 (100.00)	15 (100.00)	8 (100.00)	35 (100.00)	45 (100.00)	207 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าน้ำไฟฟ้าเฉลี่ยต่อเดือน	291.27	256.79	223.16	245.31	443.75	280.43	236.00	263.83
ต่ำกว่า 501 บาท	51	37	37	15	6	35	49	230
	(92.73)	(88.10)	(97.37)	(93.75)	(75.00)	(100.00)	(98.00)	(94.26)
501 - 1,000 บาท	3	5	1	1	2	0	1	13
	(5.45)	(11.90)	(2.63)	(6.25)	(25.00)	(0.00)	(2.00)	(5.33)
1,001 - 2,000 บาท	1	0	0	0	0	0	0	1
	(1.82)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.41)
รวม	55	42	38	16	8	35	50	244
	(100.00)							
ค่าเดินทางเฉลี่ยต่อเดือน	510.58	410.458	485.87	277.00	1,300.00	181.85	430.63	399.42
ต่ำกว่า 501 บาท	14	17	16	18	0	25	11	101
	(53.85)	(77.27)	(69.57)	(90.00)	(0.00)	(92.59)	(68.75)	(73.72)
501 - 1,000 บาท	10	4	6	2	0	2	5	29
	(38.46)	(18.18)	(26.09)	(10.00)	(0.00)	(7.41)	(31.25)	(21.17)
1,001 - 2,000 บาท	2	1	1	0	3	0	0	7
	(7.69)	(4.55)	(4.35)	(0.00)	(100.00)	(0.00)	(0.00)	(5.11)
รวม	26	22	23	20	3	27	16	137
	(100.00)							

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าเลี้ยงบุตรเฉลี่ยต่อเดือน	979.87	535.71	750.00	478.58	0	760.00	1,266.67	778.19
ต่ำกว่า 501 บาท	9	9	2	4	0	4	0	28
	(60.00)	(64.29)	(20.00)	(57.14)	(0.00)	(40.00)	(0.00)	(45.16)
501 - 1,000 บาท	2	5	7	3	0	5	3	25
	(13.33)	(35.71)	(70.00)	(42.86)	(0.00)	(50.00)	(50.00)	(40.32)
1,001 - 2,000 บาท	2	0	1	0	0	1	3	7
	(13.33)	(0.00)	(10.00)	(0.00)	(0.00)	(10.00)	(50.00)	(11.29)
2,001 - 3,000 บาท	1	0	0	0	0	0	0	1
	(6.67)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.61)
3,001 - 4,000 บาท	1	0	0	0	0	0	0	1
	(6.67)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.61)
รวม	15	14	10	7	0	10	6	62
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(10.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าของใช้/เสื้อผ้าเฉลี่ยต่อเดือน	521.93	316.55	398.81	599.53	1,837.50	612.50	468.50	529.13
ต่ำกว่า 501 บาท	45	39	37	37	0	28	36	222
	(75.00)	(92.86)	(88.10)	(69.81)	(0.00)	(63.64)	(72.00)	(74.25)
501 - 1,000 บาท	12	3	5	12	2	15	14	63
	(20.00)	(7.14)	(11.90)	(22.64)	(25.00)	(34.09)	(28.00)	(21.07)
1,001 - 2,000 บาท	2	0	0	3	4	1	0	10
	(3.33)	(0.00)	(0.00)	(5.66)	(50.00)	(2.27)	(0.00)	(3.34)
2,001 - 3,000 บาท	1	0	0	1	2	0	0	4
	(1.67)	(0.00)	(0.00)	(1.89)	(25.00)	(0.00)	(0.00)	(1.34)
รวม	60	42	42	53	8	44	50	299
	(100.00)							

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ยต่อเดือน	125.00	82.00	105.83	211.67	86.67	425.00	92.31	126.25
ต่ำกว่า 501 บาท	14	20	12	5	3	3	13	70
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(83.33)	(100.00)	(75.00)	(100.00)	(97.22)
501 - 1,000 บาท	0	0	0	1	0	1	0	2
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(16.67)	(0.00)	(25.00)	(0.00)	(2.78)
รวม	14	20	12	6	3	4	13	72
	(100.00)							
ค่าโทรศัพท์เฉลี่ยต่อเดือน	243.75	153.91	267.39	267.04	537.50	291.67	300.00	260.08
ต่ำกว่า 501 บาท	29	23	23	25	5	5	5	115
	(90.63)	(100.00)	(100.00)	(92.59)	(62.50)	(83.33)	(100.00)	(92.74)
501 - 1,000 บาท	3	0	0	2	3	1	0	9
	(9.38)	(0.00)	(0.00)	(7.41)	(37.50)	(16.67)	(0.00)	(7.26)
รวม	32	23	23	27	8	6	5	124
	(100.00)							

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ค่าจ้างเหมาเฉลี่ยต่อเดือน	450.00	82.50	300.00	300.00	600.00	776.00	733.33	571.11
ต่ำกว่า 501 บาท	5	4	9	4	4	14	3	43
	(71.43)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(50.00)	(56.00)	(50.00)	(68.25)
501 - 1,000 บาท	2	0	0	0	4	7	1	14
	(28.57)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(50.00)	(28.00)	(16.67)	(22.22)
1,001 - 2,000 บาท	0	0	0	0	0	2	2	4
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(8.00)	(33.33)	(6.35)
2,001 - 3,000 บาท	0	0	0	0	0	2	0	2
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(8.00)	(0.00)	(3.17)
รวม	7	4	9	4	8	25	6	63
	(100.00)							

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ประเภทของรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน								
ค่าอาหาร	1,267.86	129.28	1,383.97	898.57	1,875.00	911.36	1,225.18	1,222.15
ค่าที่พัก	952.88	473.08	830.77	743.33	1,725.00	814.00	788.44	832.71
ค่าน้ำ/ไฟฟ้า	291.27	256.79	223.16	245.31	443.75	280.43	236.00	263.83
ค่าเดินทาง	510.58	410.45	485.87	277.00	1,300.00	181.85	430.63	399.42
ค่าเลี้ยงดูบุตร	979.87	535.71	750.00	478.57	0.00	760.00	1,266.67	778.19
ค่าของใช้/เสื้อผ้า	521.93	316.55	398.81	599.53	1,837.50	612.50	468.50	529.13
ค่ารักษาพยาบาล	125.00	82.00	105.83	211.67	86.67	425.00	92.31	126.25
ค่าโทรศัพท์	243.75	153.91	267.39	267.04	537.50	291.61	300.00	260.08
ค่าบันเทิง	450.00	82.50	300.00	300.00	600.00	776.00	733.33	571.11
สัดส่วนรายจ่ายค่าอาหารเมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								24.53
สัดส่วนรายจ่ายค่าที่พัก เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								16.71
สัดส่วนรายจ่ายค่าน้ำ/ไฟฟ้า เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								5.29
สัดส่วนรายจ่ายค่าเดินทาง เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								8.02
สัดส่วนรายจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตร เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								15.62
สัดส่วนรายจ่ายค่าของใช้/เสื้อผ้า เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								10.62
สัดส่วนรายจ่ายค่ารักษาพยาบาล เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								2.53
สัดส่วนรายจ่ายค่าโทรศัพท์ เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								5.22
สัดส่วนรายจ่ายค่าบันเทิง เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน (ร้อยละ)								11.46

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
การจัดการเงินออม								
ไม่มีเงินออม	37 (41.11)	39 (58.21)	41 (58.57)	15 (25.42)	0 (0.00)	24 (48.98)	21 (36.84)	177 (44.25)
เงินสด	30 (33.33)	18 (26.87)	25 (35.71)	22 (37.29)	2 (25.00)	18 (36.73)	21 (36.84)	136 (34.00)
ฝากธนาคาร	13 (14.44)	4 (5.97)	3 (4.29)	5 (8.47)	3 (37.50)	0 (0.00)	5 (8.77)	33 (8.25)
ซื้อทรัพย์สินมีค่า	2 (2.22)	2 (2.99)	0 (0.00)	12 (20.34)	3 (37.50)	7 (14.29)	3 (5.26)	29 (7.25)
เงินสดและซื้อทรัพย์สินมี	1 (1.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (6.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	6 (1.50)
ฝากธนาคารและซื้อ	0 (0.00)	1 (1.49)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.25)
ให้พ่อแม่เก็บ	7 (7.78)	3 (4.48)	1 (1.43)	1 (1.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (10.53)	18 (4.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	956.94	717.65	1,419.05	1,868.75	2,062.50	2,057.14	1,788.00	1,478.76
ต่ำกว่า 501 บาท/เดือน	16	7	5	5	0	1	2	36
	(44.44)	(41.18)	(23.81)	(15.63)	(0.00)	(7.14)	(8.00)	(23.53)
501-1,000 บาท/เดือน	9	9	6	8	1	3	6	42
	(25.00)	(52.94)	(28.57)	(25.00)	(12.50)	(21.43)	(24.00)	(27.45)
1,001-2,000 บาท/เดือน	8	1	6	10	5	6	10	46
	(22.22)	(5.88)	(28.57)	(31.25)	(62.50)	(42.86)	(40.00)	(30.07)
2,001-3,000 บาท/เดือน	2	0	4	6	2	1	6	21
	(5.56)	(0.00)	(19.05)	(18.75)	(25.00)	(7.14)	(24.00)	(13.73)
3,001-4,000 บาท/เดือน	1	0	0	0	0	2	0	3
	(2.78)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(14.29)	(0.00)	(1.96)
4,001-5,000 บาท/เดือน	0	0	0	2	0	1	1	4
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(6.25)	(0.00)	(7.14)	(4.00)	(2.61)
มากกว่า 5,000 บาท	0	0	0	1	0	0	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(3.13)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.65)
รวม	36	17	21	32	8	14	25	153
	(100.00)							
เงินออมทั้งหมดเฉลี่ย	10,575.00	19,345.45	32,657.14	18,236.36	30,000.00	25,285.71	14,161.54	18,940.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ภาวะหนี้สิน								
ไม่มีหนี้สิน	79	44	60	50	8	41	53	335
	(87.78)	(65.67)	(85.71)	(84.75)	(100.00)	(83.67)	(92.98)	(83.75)
มีหนี้สิน	11	23	10	9	0	8	4	65
	(12.22)	(34.33)	(14.29)	(15.25)	(0.00)	(16.33)	(7.02)	(16.25)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ยต่อคน	29,045.45	12,064.29	17,594.86	17,133.33	0.00	8,285.71	15,125.00	17,005.08
ต่ำกว่า 5,001 บาท	1	6	2	3	0	5	0	17
	(9.09)	(42.86)	(28.57)	(33.33)	(0.00)	(71.43)	(0.00)	(32.69)
5,001-10,000 บาท	1	2	0	2	0	0	2	7
	(9.09)	(14.29)	(0.00)	(22.22)	(0.00)	(0.00)	(50.00)	(13.46)
10,001-15,000 บาท	0	0	1	1	0	1	0	3
	(0.00)	(0.00)	(14.29)	(11.11)	(0.00)	(14.29)	(0.00)	(5.77)
15,001-20,000 บาท	2	4	1	1	0	0	1	9
	(18.18)	(28.57)	(14.29)	(11.11)	(0.00)	(0.00)	(25.00)	(17.31)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่อง ประมง	รวม
หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ยต่อคน								
20,000-25,000 บาท	1 (9.09)	0 (0.00)	2 (28.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (25.00)	4 (7.69)
มากกว่า 25,000 บาท	6 (54.55)	2 (14.29)	1 (14.29)	2 (22.22)	0 (0.00)	1 (14.29)	0 (0.00)	12 (23.08)
รวม	11 (100.00)	14 (100.00)	7 (100.00)	9 (100.00)	0 (100.00)	7 (100.00)	4 (100.00)	52 (100.00)
การส่งเงินภูมิลำเนา								
ไม่ส่งเงินกลับ	81 (90.00)	54 (80.60)	50 (71.43)	38 (64.41)	7 (87.50)	44 (89.80)	45 (78.95)	319 (79.75)
ส่งเงินกลับ	9 (10.00)	13 (19.40)	20 (28.57)	21 (35.59)	1 (12.50)	5 (10.20)	12 (21.05)	81 (20.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความถี่ในการส่งเงินกลับ								
ทุกๆ 20 วัน	0 (0.00)	1 (7.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.23)
ทุกเดือน	2 (22.22)	4 (30.77)	8 (40.00)	6 (28.57)	1 (100.00)	2 (40.00)	6 (50.00)	29 (35.80)
2 เดือน/ครั้ง	2 (22.22)	1 (7.69)	2 (10.00)	5 (23.81)	0 (0.00)	2 (40.00)	0 (0.00)	12 (14.81)
3 เดือน/ครั้ง	2 (22.22)	0 (0.00)	3 (15.00)	6 (28.57)	0 (0.00)	1 (20.00)	5 (41.67)	17 (20.99)
4 เดือน/ครั้ง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.47)
5 เดือน/ครั้ง	0 (0.00)	2 (15.39)	3 (15.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (6.17)
1 ปี/ครั้ง	3 (33.33)	5 (38.46)	2 (10.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (8.33)	12 (14.81)
3 ปี/ครั้ง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.47)

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความถี่ในการส่งเงินกลับ								
4 ปี/ครั้ง	0	0	0	1	0	0	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(4.76)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.23)
รวม	9	13	20	21	1	5	12	81
	(100.00)							
จำนวนเงินที่ส่งกลับต่อครั้ง								
ต่ำกว่า 5,001 บาท	6	10	18	19	1	2	9	65
	(66.67)	(76.92)	(90.00)	(90.48)	(100.00)	(40.00)	(75.00)	(80.25)
5,001-10,000 บาท	3	3	2	1	0	2	3	14
	(33.33)	(23.08)	(10.00)	(4.76)	(0.00)	(40.00)	(25.00)	(17.28)
10,001-15,000 บาท	0	0	0	0	0	1	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(20.00)	(0.00)	(1.23)
15,001-20,000 บาท	0	0	0	1	0	0	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(4.76)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(1.23)
รวม	9	13	20	21	1	5	12	81
	(100.00)							

หมายเหตุ : คำนวณค่าเฉลี่ยจากจำนวนผู้ตอบ และสัดส่วนรายจ่ายประเภทต่างๆ คำนวณสัดส่วนจากรายจ่ายเฉลี่ยประเภทต่างๆ

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

10) รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามเพศ

ในภาพรวม (ตารางที่ 4 - 10) แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,401 บาท เพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,364 บาท และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพต่างๆ พบว่า กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,734 บาท เพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,435 บาท กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,384 บาท เพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 2,878 บาท กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,369 บาท เพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,066 บาท กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานเพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,691 บาท กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานเพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 11,313 บาท กลุ่มอาชีพประมง แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,837 บาท กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานเพศชาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,779 บาท เพศหญิง มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,088 บาท

11) รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามการศึกษา

ในภาพรวม (ตารางที่ 4 - 11) แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,222 บาท แรงงานที่มีการศึกษาดำกว่าประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,447 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,847 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,492 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 7,200 บาท และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพต่างๆ พบว่า

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,410 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,591 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,756 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,230 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 8,900 บาท

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 2,842 บาท แรงงานที่มีการศึกษาดำกว่าประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,807 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,000 บาท

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,200 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,498 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,557 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,000 บาท

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,521 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 6,333 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,500 บาท

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 11,000 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 12,250 บาท

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,944 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,824 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,000 บาท

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานที่ไม่มีการศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,172 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,845 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,944 บาท

12) รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน

ในภาพรวม (ตารางที่ 4 - 12) แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,088 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,835 บาท และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพต่างๆ พบว่า

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,410 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,873 บาท

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,101 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,929 บาท

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,894 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,907 บาท

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,552 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,845 บาท

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 10,750 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 11,875 บาท

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,186 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 3,964 บาท

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 4,050 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,151 บาท

13) รายได้ของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามลักษณะงาน

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานรับจ้างรายชิ้นงาน (ตารางที่ 4 - 13) พบว่า ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และ มากกว่า 11,000 บาท ร้อยละ 28.57 เท่ากัน รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท และ 9,001 บาท - 11,000 บาท ร้อยละ 14.29 เท่ากัน

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานรับจ้างรายวัน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.00 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 25.33 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท และร้อยละ 24.67 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานรับจ้างรายเดือน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.06 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 36.79 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 10.38 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานธุรกิจส่วนตัว พบว่า ร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.62 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 38.10 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท

แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ที่ทำงานรับจ้างรายสัปดาห์ พบว่า ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และ 5,001 บาท - 7,000 บาท ร้อยละ 50.00 เท่ากัน

ตารางที่ 4 - 10 รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามเพศ

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ ต่างๆ	ชาย	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	5,527	6
			รับจ้างรายเดือน	3,713	16
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,285	23
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	7,067	3
			รวม	7,067	3
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,875	2
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	4,117	3
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,530	4
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,853	6
		รถปก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		รวม	รับจ้างรายวัน	5,156	13
			รับจ้างรายเดือน	4,542	24
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
รวม	4,734		39		
หญิง	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1	
		รับจ้างรายวัน	3,514	7	
		รับจ้างรายเดือน	4,075	20	
		รวม	4,004	28	
	รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2	
		รับจ้างรายเดือน	4,000	2	
		รวม	3,375	4	
	รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
		รับจ้างรายวัน	5,460	1	
		รวม	4,230	2	

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ธุรกิจ ต่างๆ (ต่อ)	หญิง (ต่อ)	รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	3,600	1	
			รวม	3,600	1	
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,833	9	
			รวม	4,850	10	
			ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
				รับจ้างรายเดือน	14,000	2
		ธุรกิจส่วนตัว		2,500	1	
		รวม	8,875	4		
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
			รับจ้างรายวัน	1,500	1	
			รวม	2,250	2	
			รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,250	4
				รับจ้างรายวัน	4,053	22
		รับจ้างรายเดือน		4,896	24	
		รวม	2,500	1		
		รวม	4,435	51		
		รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,443	13	
			รับจ้างรายเดือน	3,914	36	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รวม	4,131	51	
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2	
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5	
			รวม	4,957	7	
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
			รับจ้างรายวัน	5,460	1	
			รวม	4,230	2	
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1	
			รวม	5,200	2	
		รับจ้างในโรงแรม		รับจ้างรายเดือน	7,000	1
รวม	7,000			1		

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ธุรกิจ ต่างๆ (ต่อ) (ต่อ)	รวม	รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3	
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1	
			รวม	3,988	4	
			รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	4,740	13	
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2	
			รวม	4,851	16	
			รับจ้างรายวัน	5,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	14,000	2	
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1	
			รวม	8,875	4	
			รถสก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
				รวม	6,000	1
			รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
				รับจ้างรายวัน	1,500	1
				รวม	2,250	2
		รวม		รับจ้างรายชิ้นงาน	4,250	4
			รับจ้างรายวัน	4,463	35	
			รับจ้างรายเดือน	4,719	48	
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1	
รับจ้างรายกิโกลกรัม	6,000		1			
รับจ้างรายสัปดาห์	2,600		1			
รวม	4,564	90				
การเกษตร	ชาย	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	4,020	20	
			การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,871	19
			รวม	3,460	39	
		รับจ้างด้านปลุสตัด	รับจ้างรายวัน	1,800	1	
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1	
			รวม	1,900	2	
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,914	21	
			รับจ้างรายเดือน	2,828	20	
		รวม	3,384	41		

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
การเกษตร (ต่อ)	หญิง	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,168	12	
			รับจ้างรายเดือน	2,629	14	
			รวม	2,878	26	
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,168	12	
			รับจ้างรายเดือน	2,629	14	
			รวม	2,878	26	
		รวม	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,701	32
				รับจ้างรายเดือน	2,768	33
				รวม	3,227	65
			รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1
				รับจ้างรายเดือน	2,000	1
				รวม	1,900	2
	รวม	รับจ้างรายวัน	3,643	33		
		รับจ้างรายเดือน	2,746	34		
		รวม	3,188	67		
	ก่อสร้าง	ชาย	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
				รับจ้างรายวัน	4,663	32
				รับจ้างรายเดือน	3,485	20
				รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
รวม				4,369	54	
รวม			รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,663	32	
			รับจ้างรายเดือน	3,485	20	
หญิง		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,150	13	
			รับจ้างรายเดือน	3,700	3	
			รวม	4,066	16	
			รวม	รับจ้างรายวัน	4,150	13
				รับจ้างรายเดือน	3,700	3
		รวม		4,066	16	

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ก่อสร้าง (ต่อ)	รวม	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,299	70
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,299	70
รับใช้ใน บ้าน	หญิง	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,691	59
			รวม	4,644	8
	รวม	รวม	รับจ้างรายวัน	4,644	8
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,691	59
			รวม	4,644	8
หญิง บริการ	หญิง	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8
			รวม	11,583	6
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8
			รวม	11,313	8

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
หญิง บริการ (ต่อ)	รวม	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6	
			รับจ้างรายวัน	12,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1	
			รวม	11,313	8	
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6	
			รับจ้างรายวัน	12,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1	
			รวม	11,313	8	
	ประมง	ชาย	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
				รับจ้างรายวัน	7,000	2
				รับจ้างรายเดือน	4,878	45
				รวม	4,837	49
รวม			รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
				รับจ้างรายวัน	7,000	2
				รับจ้างรายเดือน	4,878	45
				รวม	4,837	49
รวม		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2	
			รับจ้างรายวัน	7,000	2	
			รับจ้างรายเดือน	4,878	45	
			รวม	4,837	49	
		รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
				รับจ้างรายวัน	7,000	2
				รับจ้างรายเดือน	4,878	45
				รวม	4,837	49
ประมง ต่อเนื่อง	ชาย	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	5,000	8	
			รับจ้างรายเดือน	4,150	8	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,188	8	
			รวม	4,779	24	
	รวม	รวม	รับจ้างรายวัน	5,000	8	
			รับจ้างรายเดือน	4,150	8	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,188	8	
			รวม	4,779	24	

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ประมง ต่อเนื่อง (ต่อ)	หญิง	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,801	18
			รับจ้างรายเดือน	5,000	3
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,636	11
			รวม	5,088	33
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,801	18
			รับจ้างรายเดือน	5,000	3
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,636	11
			รวม	5,088	33
	รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
รวม	ชาย	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	5,527	6
			รับจ้างรายเดือน	3,713	16
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,285	23
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	7,067	3
			รวม	7,067	3
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,875	2
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	4,117	3

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	ชาย	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	4,020	20
(ต่อ)	(ต่อ)	การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,871	19
			รวม	3,460	39
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1
			รวม	1,900	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,663	32
			รับจ้างรายเดือน	3,485	20
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,369	54
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	5,000	8
		ประมง	รับจ้างรายเดือน	4,150	8
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,188	8
			รวม	4,779	24
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
			รับจ้างรายวัน	7,000	2
			รับจ้างรายเดือน	4,878	45
			รวม	4,837	49
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,530	4
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,853	6
		รถก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	3
			รับจ้างรายวัน	4,637	76
			รับจ้างรายเดือน	4,171	117
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,278	9
			รับจ้างรายสัปดาห์	4,800	2
			รวม	4,401	207
	หญิง	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
			รับจ้างรายวัน	3,514	7
			รับจ้างรายเดือน	4,075	20
			รวม	4,004	28

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม (ต่อ)	หญิง (ต่อ)	รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	4,000	2
			รวม	3,375	4
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	4,230	2
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	3,600	1
			รวม	3,600	1
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,691	59
		รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,168	12
		การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,629	14
			รวม	2,878	26
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,150	13
			รับจ้างรายเดือน	3,700	3
			รวม	4,066	16
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
		ประมง	รับจ้างรายวัน	4,801	18
			รับจ้างรายเดือน	5,000	3
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,636	11
			รวม	5,088	33
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,833	9
			รวม	4,850	10
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม (ต่อ)	หญิง (ต่อ)	รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	8,273	11
			รับจ้างรายวัน	4,280	74
			รับจ้างรายเดือน	3,832	95
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,667	12
			รวม	4,364	193
	รวม		รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000
		รับจ้างรายวัน		4,443	13
		รับจ้างรายเดือน		3,914	36
		รับจ้างรายกิโลกรัม		6,000	1
		รวม		4,131	51
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	4,230	2
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
	รวม		7,000	1	
	รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3	
		รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1	
		รวม	3,988	4	
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8
	รับจ้างรายเดือน		3,492	50	
	รับจ้างรายกิโลกรัม		6,000	1	
	รวม		3,691	59	

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	รวม	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,701	32
(ต่อ)	(ต่อ)	การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,768	33
			รวม	3,227	65
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1
			รวม	1,900	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,299	70
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
		ประมง	รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
			รับจ้างรายวัน	7,000	2
			รับจ้างรายเดือน	4,878	45
			รวม	4,837	49
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,740	13
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,851	16
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
		รถสก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	เพศ	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	รวม	รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
(ต่อ)	(ต่อ)		รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	7,464	14
			รับจ้างรายวัน	4,461	150
			รับจ้างรายเดือน	4,019	212
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,500	21
			รับจ้างรายสัปดาห์	4,800	2
			รวม	4,383	400

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 4 - 11 รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามระดับการศึกษา

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ธุรกิจ ต่างๆ	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	4,367	3	
			รับจ้างรายเดือน	3,769	26	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รวม	3,903	30	
			รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	4,000	1
			รวม	4,000	1	
			รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รวม	3,000	1	
			รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	2,600	1	
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,583	6	
		รับจ้างรายเดือน	5,000	1		
		รวม	4,643	7		
		ค้าขาย	รับจ้างรายเดือน	20,000	1	
		รวม	20,000	1		
		รถยก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1	
		รวม	6,000	1		
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,511	9	
			รับจ้างรายเดือน	4,433	30	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1	
			รวม	4,410	42	
ประถมศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1		
		รับจ้างรายวัน	5,167	6		
		รับจ้างรายเดือน	3,917	6		
		รวม	4,654	13		
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2	
		รับจ้างรายเดือน	5,100	2		
		รวม	3,925	4		
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1	
		รวม	6,000	1		
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3	
รวม	4,450	3				

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ ต่างๆ (ต่อ)	ประถมศึกษา (ต่อ)	รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,874	7
			รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	5,013	9
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รับจ้างรายเดือน	8,000	1
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	5,167	3
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,667	3
			รับจ้างรายวัน	4,594	21
			รับจ้างรายเดือน	4,770	10
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	4,591	35
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	3,553	3
			รับจ้างรายเดือน	3,500	3
			รวม	3,527	6
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	7,500	2
			รวม	7,500	2
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	4,400	1
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,553	3
			รับจ้างรายเดือน	5,271	7
			รวม	4,756	10
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	3,000	1
			รวม	3,000	1
		รับจ้างร้านเสริม	รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	5,460	1
		รวม	รับจ้างรายวัน	4,230	2
			รวม	4,230	2

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ ต่างๆ (ต่อ)	ปริญญาตรี	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายเดือน	8,900	1
			รวม	8,900	1
		รวม	รับจ้างรายเดือน	8,900	1
			รวม	8,900	1
	รวม	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,443	13
			รับจ้างรายเดือน	3,914	36
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,131	51
			รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750
				รับจ้างรายเดือน	5,840
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	4,230	2
			รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000
				รับจ้างรายเดือน	4,400
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	3,988	4
			รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000
				รับจ้างรายวัน	4,740
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,851	16
			ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000
				รับจ้างรายเดือน	14,000
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
			ปลูก	รับจ้างรายเดือน	6,000
				รวม	6,000

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ธุรกิจ ต่างๆ (ต่อ)	รวม	รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
			รับจ้างรายวัน	1,500	1	
	รวม	รวม	รวม	2,250	2	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	4,250	4	
			รับจ้างรายวัน	4,463	35	
			รับจ้างรายเดือน	4,719	48	
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1	
			รวม	4,564	90	
การเกษตร	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,245	16	
			รับจ้างรายเดือน	2,608	24	
			รวม	2,863	40	
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายเดือน	2,000	1	
			รวม	2,000	1	
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,245	16	
			รับจ้างรายเดือน	2,584	25	
		รวม	รวม	รวม	2,842	41
				รวม	3,500	1
		ต่ำกว่าประถม ศึกษา	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,500	1
	รวม			3,500	1	
	รวม			3,500	1	
	รวม		รวม	รวม	3,500	1
				รับจ้างรายวัน	4,385	13
				รับจ้างรายเดือน	3,194	9
	ประถมศึกษา	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	4,385	13	
			รับจ้างรายเดือน	3,194	9	
			รวม	3,898	22	
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1	
			รวม	1,800	1	
รวม		รวม	รับจ้างรายวัน	4,200	14	
			รับจ้างรายเดือน	3,194	9	
			รวม	3,807	23	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างด้าน การเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,000	2		
		รวม	3,000	2		
	รวม	รวม	รับจ้างรายวัน	3,000	2	
รวม	รวม	รวม	3,000	2		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
การเกษตร (ต่อ)	รวม	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,701	32	
		การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,768	33	
			รวม	3,227	65	
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1	
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1	
			รวม	1,900	2	
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,643	33	
			รับจ้างรายเดือน	2,746	34	
			รวม	3,188	67	
	ก่อสร้าง	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,467	27
รับจ้างรายเดือน				3,200	10	
รับจ้างรายสัปดาห์				7,000	1	
รวม				4,200	38	
		รวม	รับจ้างรายวัน	4,467	27	
			รับจ้างรายเดือน	3,200	10	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
			รวม	4,200	38	
		ประถมศึกษา	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
				รับจ้างรายวัน	4,670	15
				รับจ้างรายเดือน	3,343	7
				รวม	4,498	23
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,670	15	
			รับจ้างรายเดือน	3,343	7	
			รวม	4,498	23	
		มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,167	3
				รับจ้างรายเดือน	4,850	4
				รวม	4,557	7
				รวม	4,167	3
		รับจ้างรายเดือน	4,850	4		
		รวม	4,557	7		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ก่อสร้าง (ต่อ)	มัธยมศึกษา	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายเดือน	3,000	2	
			รวม	3,000	2	
	ตอนปลาย	รวม	รับจ้างรายเดือน	3,000	2	
			รวม	3,000	2	
			รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45	
	รวม	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายเดือน	3,513	23	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
			รวม	4,299	70	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,515	45	
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
			รวม	4,299	70	
	รับใช้ใน บ้าน	ไม่มีการศึกษา	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	3,000	1
				รับจ้างรายเดือน	3,382	17
รับจ้างรายกิโลกรัม				6,000	1	
รวม				3,500	19	
รวม			รับจ้างรายวัน	3,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	3,382	17	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รวม	3,500	19	
ประถม ศึกษา		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	3,930	5	
			รับจ้างรายเดือน	3,455	31	
			รวม	3,521	36	
			รวม	3,930	5	
		รวม	รับจ้างรายเดือน	3,455	31	
			รวม	3,521	36	
			รับจ้างรายวัน	7,250	2	
			รับจ้างรายเดือน	4,500	1	
มัธยมศึกษา ตอนต้น		รับใช้ในบ้าน	รวม	6,333	3	
			รวม	7,250	2	
			รับจ้างรายเดือน	4,500	1	
		รวม	รับจ้างรายวัน	7,250	2	
	รับจ้างรายเดือน		4,500	1		
	รวม		6,333	3		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
รับใช้ใน บ้าน (ต่อ)	ปริญญาตรี	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายเดือน	5,500	1	
			รวม	5,500	1	
		รวม	รับจ้างรายเดือน	5,500	1	
			รวม	5,500	1	
	รวม	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8	
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รวม	3,691	59	
		รวม	รับจ้างรายวัน	4,644	8	
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
			รวม	3,691	59	
	หญิง บริการ	ไม่มีการศึกษา	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,400	5
				รับจ้างรายเดือน	9,000	1
รวม				11,000	6	
รวม			รับจ้างรายชิ้นงาน	11,400	5	
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1	
			รวม	11,000	6	
ประถมศึกษา		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	12,500	1	
			รับจ้างรายวัน	12,000	1	
			รวม	12,250	2	
			รวม	12,250	2	
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	12,500	1	
			รับจ้างรายวัน	12,000	1	
			รวม	12,250	2	
			รวม	12,250	2	
รวม	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6		
		รับจ้างรายวัน	12,000	1		
		รับจ้างรายเดือน	9,000	1		
		รวม	11,313	8		
	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6		
		รับจ้างรายวัน	12,000	1		
		รับจ้างรายเดือน	9,000	1		
		รวม	11,313	8		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
ประมง	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	5,313	8	
			รวม	4,944	9	
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1	
			รับจ้างรายเดือน	5,313	8	
			รวม	4,944	9	
		ประถมศึกษา	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1
				รับจ้างรายวัน	7,000	2
				รับจ้างรายเดือน	4,794	34
	รวม		รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1	
			รับจ้างรายวัน	7,000	2	
			รับจ้างรายเดือน	4,794	34	
	รวม		รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1	
			รับจ้างรายวัน	7,000	2	
			รับจ้างรายเดือน	4,794	34	
	มัธยมศึกษาตอนต้น	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายเดือน	5,500	2	
			รวม	5,500	2	
			รวม	5,500	2	
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายเดือน	3,000	1	
			รวม	3,000	1	
รวม			3,000	1		
รวม	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2		
		รับจ้างรายวัน	7,000	2		
		รับจ้างรายเดือน	4,878	45		
	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2		
		รับจ้างรายวัน	7,000	2		
		รับจ้างรายเดือน	4,878	45		
	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2		
		รับจ้างรายวัน	7,000	2		
		รับจ้างรายเดือน	4,878	45		
ประมงต่อเนื่อง	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างต่อเนื่องประมง	รับจ้างรายวัน	5,042	10	
			รับจ้างรายเดือน	4,375	4	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,667	3	
			รวม	5,172	17	

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N				
ประมง ต่อเนื่อง (ต่อ)	ไม่มีการศึกษา (ต่อ)	รวม	รับจ้างรายวัน	5,042	10				
			รับจ้างรายเดือน	4,375	4				
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,667	3				
			รวม	5,172	17				
			ประถมศึกษา	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1		
					ประมง	รับจ้างรายวัน	4,400	10	
						รับจ้างรายเดือน	4,240	5	
						รับจ้างรายกิโลกรัม	5,367	15	
			รวม	4,845	31				
			มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1		
					ประมง	รับจ้างรายวัน	4,400	10	
						รับจ้างรายเดือน	4,240	5	
						รับจ้างรายกิโลกรัม	5,367	15	
				รวม	4,845	31			
				รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	5,333	6	
						ประมง	รับจ้างรายเดือน	4,750	2
							รับจ้างรายกิโลกรัม	3,000	1
			รวม				4,944	9	
รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	5,333	6					
		ประมง	รับจ้างรายเดือน	4,750	2				
			รับจ้างรายกิโลกรัม	3,000	1				
			รวม	4,944	9				
		รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1			
				ประมง	รับจ้างรายวัน	4,862	26		
					รับจ้างรายเดือน	4,382	11		
					รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19		
					รวม	4,958	57		
				รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1	
						ประมง	รับจ้างรายวัน	4,862	26
							รับจ้างรายเดือน	4,382	11
รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447						19		
รวม	4,958	57							

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
รวม	ไม่มีการศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	4,367	3	
			รับจ้างรายเดือน	3,769	26	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
				รวม	3,903	30
			รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	4,000	1
				รวม	4,000	1
			รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
				รวม	3,000	1
			รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
				รวม	2,600	1
			รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	3,000	1
				รับจ้างรายเดือน	3,382	17
				รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
				รวม	3,500	19
			รับจ้างค่านการเกษตร	รับจ้างรายวัน	3,245	16
				รับจ้างรายเดือน	2,608	24
				รวม	2,863	40
			รับจ้างค่านปลูสดัด	รับจ้างรายเดือน	2,000	1
				รวม	2,000	1
			รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,467	27
				รับจ้างรายเดือน	3,200	10
				รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
				รวม	4,200	38
			รับจ้างต่อเนื่องประมง	รับจ้างรายวัน	5,042	10
				รับจ้างรายเดือน	4,375	4
				รับจ้างรายกิโลกรัม	6,667	3
				รวม	5,172	17
	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1		
		รับจ้างรายเดือน	5,313	8		
		รวม	4,944	9		
	รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,583	6		
		รับจ้างรายเดือน	5,000	1		
		รวม	4,643	7		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	ไม่มีการศึกษา	ค้าขาย	รับจ้างรายเดือน	20,000	1
(ต่อ)	(ต่อ)		รวม	20,000	1
		รถยก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,400	5
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,000	6
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	8,857	7
			รับจ้างรายวัน	4,231	63
			รับจ้างรายเดือน	3,748	95
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,400	5
			รับจ้างรายสัปดาห์	4,800	2
			รวม	4,222	172
	ต่ำกว่า	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,500	1
	ประถมศึกษา	การเกษตร	รวม	3,500	1
		รวม	รับจ้างรายวัน	3,500	1
			รวม	3,500	1
	ประถมศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,167	6
			รับจ้างรายเดือน	3,917	6
			รวม	4,654	13
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,100	2
			รวม	3,925	4
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3
			รวม	4,450	3
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	3,930	5
			รับจ้างรายเดือน	3,455	31
			รวม	3,521	36
		รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	4,385	13
		การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	3,194	9
			รวม	3,898	22

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
รวม (ต่อ)	ประถมศึกษา (ต่อ)	รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1	
			รวม	1,800	1	
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,670	15	
			รับจ้างรายเดือน	3,343	7	
			รวม	4,498	23	
			รับจ้างต่อเนื่อง ประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
				รับจ้างรายวัน	4,400	10
				รับจ้างรายเดือน	4,240	5
			รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายกิโลกรัม	5,367	15
				รวม	4,845	31
				รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1
		รับจ้างรายวัน		7,000	2	
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายเดือน	4,794	34	
			รวม	4,824	37	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,874	7	
		ค้าขาย	รับจ้างรายเดือน	6,000	1	
			รวม	5,013	9	
			รับจ้างรายวัน	5,000	1	
		ขายบริการ	รับจ้างรายเดือน	8,000	1	
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1	
			รวม	5,167	3	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	12,500	1	
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายวัน	12,000	1	
			รวม	12,250	2	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1	
			รับจ้างรายวัน	1,500	1	
			รวม	2,250	2	

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม (ต่อ)	ประถมศึกษา (ต่อ)	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,071	7
			รับจ้างรายวัน	4,632	68
			รับจ้างรายเดือน	4,074	96
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,367	15
			รวม	4,447	187
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	3,553	3
			รับจ้างรายเดือน	3,500	3
			รวม	3,527	6
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายเดือน	7,500	2
			รวม	7,500	2
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	4,400	1
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	7,250	2
			รับจ้างรายเดือน	4,500	1
			รวม	6,333	3
		รับจ้างค้าย	รับจ้างรายวัน	3,000	2
		การเกษตร	รวม	3,000	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,167	3
			รับจ้างรายเดือน	4,850	4
			รวม	4,557	7
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	5,333	6
		ประมง	รับจ้างรายเดือน	4,750	2
			รับจ้างรายกิโลกรัม	3,000	1
			รวม	4,944	9
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	5,500	2
		รวม	รับจ้างรายวัน	4,729	16
			รับจ้างรายเดือน	5,081	16
			รับจ้างรายกิโลกรัม	3,000	1
			รวม	4,847	33

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม (ต่อ)	มัธยมศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	3,000	1
	ตอนปลาย		รวม	รวม	3,000
รับจ้างร้านเสริม			รับจ้างรายวัน	5,460	1
รวม			รวม	5,460	1
รับจ้างงานก่อสร้าง			รับจ้างรายเดือน	3,000	2
รวม			รวม	3,000	2
รับจ้างงานประมง		รับจ้างรายเดือน	3,000	1	
รวม		รวม	3,000	1	
รวม		รับจ้างรายวัน	4,230	2	
รวม		รับจ้างรายเดือน	3,000	3	
รวม		รวม	3,492	5	
ปริญญาตรี	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายเดือน	8,900	1	
		รวม	8,900	1	
	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายเดือน	5,500	1	
		รวม	5,500	1	
	รวม	รับจ้างรายเดือน	7,200	2	
รวม	รับจ้างในร้านค้า	รวม	7,200	2	
		รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1	
		รับจ้างรายวัน	4,443	13	
		รับจ้างรายเดือน	3,914	36	
		รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
		รวม	4,131	51	
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
	รับจ้างรายวัน		5,460	1	
	รวม	รวม	4,230	2	
	รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1	
		รับจ้างรายเดือน	4,400	1	
		รวม	5,200	2	
รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1		
	รวม	7,000	1		

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม (ต่อ)	รวม (ต่อ)	รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	3,988	4
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,691	59
		รับจ้างค้ำ	รับจ้างรายวัน	3,701	32
	การเกษตร		รับจ้างรายเดือน	2,768	33
			รวม	3,227	65
		รับจ้างค้ำปลุสตัด	รับจ้างรายวัน	1,800	1
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1
			รวม	1,900	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,299	70
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
	ประมง		รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
			รับจ้างรายวัน	7,000	2
			รับจ้างรายเดือน	4,878	45
			รวม	4,837	49
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,740	13
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,851	16

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	การศึกษา	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	รวม	ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
(ต่อ)	(ต่อ)		รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
		รถก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	7,464	14
			รับจ้างรายวัน	4,461	150
			รับจ้างรายเดือน	4,019	212
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,500	21
			รับจ้างรายสัปดาห์	4,800	2
			รวม	4,383	400

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 4 - 12 รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ	ไม่มีใบ	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	4,026	10
ต่างๆ	อนุญาต		รับจ้างรายเดือน	3,650	24
	ทำงาน		รวม	3,761	34
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	5,460	1
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	3,425	2
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	3,150	3
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,624	5
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,890	8
		ค้าขาย	รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	10,167	3
		รถยก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,000	2
			รับจ้างรายวัน	3,938	21
			รับจ้างรายเดือน	4,823	35
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	4,410	60

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ	มีใบ	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
ต่างๆ	อนุญาต		รับจ้างรายวัน	5,833	3
(ต่อ)	ทำงาน		รับจ้างรายเดือน	4,442	12
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,871	17
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รวม	3,000	1
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	6,500	1
			รวม	6,500	1
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,813	8
			รวม	4,813	8
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รวม	5,000	1
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	2
			รับจ้างรายวัน	5,250	14
			รับจ้างรายเดือน	4,438	13
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,873	30
	รวม	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,443	13
			รับจ้างรายเดือน	3,914	36
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,131	51
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	4,230	2

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ธุรกิจ	รวม	รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
ต่างๆ	(ต่อ)		รับจ้างรายเดือน	4,400	1
(ต่อ)			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	3,988	4
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,740	13
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,851	16
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
		รถสก๊อต	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,250	4
			รับจ้างรายวัน	4,463	35
			รับจ้างรายเดือน	4,719	48
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	4,564	90

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
การเกษตร	ไม่มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,711	28	
			รับจ้างรายเดือน	2,612	30	
			รวม	3,143	58	
	มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1	
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1	
			รวม	1,900	2	
			รวม	3,646	29	
			รับจ้างรายเดือน	2,592	31	
			รวม	3,101	60	
	รวม	ไม่มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,625	4
				รับจ้างรายเดือน	4,333	3
				รวม	3,929	7
		รวม	รวม	รับจ้างรายวัน	3,625	4
				รับจ้างรายเดือน	4,333	3
				รวม	3,929	7
รับจ้างด้าน				3,701	32	
การเกษตร				รับจ้างรายเดือน	2,768	33
รวม				3,227	65	
รวม	รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1		
		รับจ้างรายเดือน	2,000	1		
		รวม	1,900	2		
		รวม	3,643	33		
		รับจ้างรายเดือน	2,746	34		
		รวม	3,188	67		
ก่อสร้าง	ไม่มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,194	23	
			รับจ้างรายเดือน	3,532	19	
			รวม	3,894	42	
	รวม	รวม	รับจ้างรายวัน	4,194	23	
			รับจ้างรายเดือน	3,532	19	
			รวม	3,894	42	

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N	
(ต่อ)	มีใบ	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,850	22	
	อนุญาต ทำงาน	รวม	รับจ้างรายเดือน	3,425	4	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
			รวม	4,907	28	
			รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
	รวม	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,850	22	
			รับจ้างรายเดือน	3,425	4	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
			รวม	4,907	28	
	รวม	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1	
			รับจ้างรายวัน	4,515	45	
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23	
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1	
		รวม	รวม	รวม	4,299	70
				รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
รับจ้างรายวัน				4,515	45	
รับจ้างรายเดือน				3,513	23	
รวม	รวม	รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1		
		รวม	4,299	70		
		รับจ้างรายวัน	5,000	4		
		รับจ้างรายเดือน	3,337	27		
รับใช้ใน บ้าน	ไม่มีใบ	รับใช้ในบ้าน	รวม	3,552	31	
			รับจ้างรายวัน	5,000	4	
			รับจ้างรายเดือน	3,337	27	
	อนุญาต ทำงาน	รวม	รวม	3,552	31	
			รับจ้างรายวัน	5,000	4	
			รับจ้างรายเดือน	3,337	27	
			รวม	3,552	31	
	มีใบ	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,288	4	
			รับจ้างรายเดือน	3,674	23	
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
รวม	รวม	รวม	3,845	28		

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N			
รับใช้ใน บ้าน (ต่อ)	มีใบ	รวม	รับจ้างรายวัน	4,288	4			
			อนุญาต	รับจ้างรายเดือน	3,674	23		
				ทำงาน	รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1	
				รวม	รวม	3,845	28	
	รวม	รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8			
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50			
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1			
			รวม	3,691	59			
		รวม	รับจ้างรายวัน	4,644	8			
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50			
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1			
			รวม	3,691	59			
	หญิง บริการ	ไม่มีใบ	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,000	2		
				อนุญาต	รับจ้างรายวัน	12,000	1	
					ทำงาน	รับจ้างรายเดือน	9,000	1
					รวม	รวม	10,750	4
รวม		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,000	2			
			รับจ้างรายวัน	12,000	1			
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1			
			รวม	10,750	4			
		ไม่มีใบ	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,875	4		
				อนุญาต	รวม	11,875	4	
				ทำงาน	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,875	4
					รวม	รวม	11,875	4
รวม		รวม	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6		
			รับจ้างรายวัน	12,000	1			
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1			
			รวม	11,313	8			
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6			
			รับจ้างรายวัน	12,000	1			
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1			
			รวม	11,313	8			

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ประมง	ไม่มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,000	1
			รับจ้างรายเดือน	5,333	33
			รวม	5,186	35
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,000	1
			รับจ้างรายเดือน	5,333	33
			รวม	5,186	35
	มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1
			รับจ้างรายวัน	10,000	1
			รับจ้างรายเดือน	3,625	12
			รวม	3,964	14
	รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1
			รับจ้างรายวัน	10,000	1
รับจ้างรายเดือน			3,625	12	
รวม			3,964	14	
รวม	รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2	
		รับจ้างรายวัน	7,000	2	
		รับจ้างรายเดือน	4,878	45	
		รวม	4,837	49	
รวม	รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2	
		รับจ้างรายวัน	7,000	2	
		รับจ้างรายเดือน	4,878	45	
		รวม	4,837	49	
ประมง ต่อเนื่อง	ไม่มีใบ อนุญาต ทำงาน	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	3,625	4
			รวม	4,050	10
	รวม	ประมง	รับจ้างรายเดือน	3,667	3
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,000	3
			รวม	3,625	4
			รับจ้างรายเดือน	3,667	3
รวม	รวม	รับจ้างรายกิโลกรัม	5,000	3	
		รวม	4,050	10	

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
ประมง	มีใบ	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
ต่อเนื่อง (ต่อ)	อนุญาต ทำงาน	ประมง	รับจ้างรายวัน	5,087	22
			รับจ้างรายเดือน	4,650	8
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,531	16
			รวม	5,151	47
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	5,087	22
			รับจ้างรายเดือน	4,650	8
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,531	16
			รวม	5,151	47
	รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
		ประมง	รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,862	26
			รับจ้างรายเดือน	4,382	11
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
รวม	ไม่มีใบ	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายวัน	4,026	10
	อนุญาต		รับจ้างรายเดือน	3,650	24
	ทำงาน		รวม	3,761	34
		รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	5,460	1
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	ไม่มีใบ	รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	3,425	2
(ต่อ)	อนุญาต		รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
	ทำงาน		รวม	3,150	3
(ต่อ)		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	5,000	4
			รับจ้างรายเดือน	3,337	27
			รวม	3,552	31
		รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,711	28
		การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,612	30
			รวม	3,143	58
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1
			รวม	1,900	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายวัน	4,194	23
			รับจ้างรายเดือน	3,532	19
			รวม	3,894	42
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายวัน	3,625	4
		ประมง	รับจ้างรายเดือน	3,667	3
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,000	3
			รวม	4,050	10
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,500	1
			รับจ้างรายวัน	4,000	1
			รับจ้างรายเดือน	5,333	33
			รวม	5,186	35
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,624	5
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,890	8
		ค้าขาย	รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	10,167	3
		รถสก๊อต	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	ไม่มีใบ	ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,000	2
(ต่อ)	อนุญาต		รับจ้างรายวัน	12,000	1
	ทำงาน		รับจ้างรายเดือน	9,000	1
	(ต่อ)		รวม	10,750	4
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,300	5
			รับจ้างรายวัน	4,041	83
			รับจ้างรายเดือน	4,043	149
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,000	3
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	4,088	242
	มีใบ	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
	อนุญาต		รับจ้างรายวัน	5,833	3
	ทำงาน		รับจ้างรายเดือน	4,442	12
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	4,871	17
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รวม	3,000	1
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	6,500	1
			รวม	6,500	1
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,288	4
			รับจ้างรายเดือน	3,674	23
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,845	28
		รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,625	4

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	มีใบ	การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	4,333	3
(ต่อ)	อนุญาต		รวม	3,929	7
	ทำงาน	รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
(ต่อ)			รับจ้างรายวัน	4,850	22
			รับจ้างรายเดือน	3,425	4
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,907	28
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
		ประมง	รับจ้างรายวัน	5,087	22
			รับจ้างรายเดือน	4,650	8
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,531	16
			รวม	5,151	47
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	2,000	1
			รับจ้างรายวัน	10,000	1
			รับจ้างรายเดือน	3,625	12
			รวม	3,964	14
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายวัน	4,813	8
			รวม	4,813	8
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รวม	5,000	1
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,875	4
			รวม	11,875	4
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	8,111	9
			รับจ้างรายวัน	4,982	67
			รับจ้างรายเดือน	3,962	63
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,583	18
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,835	158
	รวม	รับจ้างในร้านค้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	6,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,443	13
			รับจ้างรายเดือน	3,914	36
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	รวม	รับจ้างในร้านค้า(ต่อ)	รวม	4,131	51
(ต่อ)	(ต่อ)	รับจ้างร้านอาหาร	รับจ้างรายวัน	2,750	2
			รับจ้างรายเดือน	5,840	5
			รวม	4,957	7
		รับจ้างร้านเสริมสวย	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	5,460	1
			รวม	4,230	2
		รับจ้างซ่อมรถ	รับจ้างรายวัน	6,000	1
			รับจ้างรายเดือน	4,400	1
			รวม	5,200	2
		รับจ้างในโรงแรม	รับจ้างรายเดือน	7,000	1
			รวม	7,000	1
		รับจ้างในโรงงาน	รับจ้างรายวัน	4,450	3
			รับจ้างรายสัปดาห์	2,600	1
			รวม	3,988	4
		รับใช้ในบ้าน	รับจ้างรายวัน	4,644	8
			รับจ้างรายเดือน	3,492	50
			รับจ้างรายกิโลกรัม	6,000	1
			รวม	3,691	59
		รับจ้างด้าน	รับจ้างรายวัน	3,701	32
		การเกษตร	รับจ้างรายเดือน	2,768	33
			รวม	3,227	65
		รับจ้างด้านปศุสัตว์	รับจ้างรายวัน	1,800	1
			รับจ้างรายเดือน	2,000	1
			รวม	1,900	2
		รับจ้างงานก่อสร้าง	รับจ้างรายชิ้นงาน	10,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,515	45
			รับจ้างรายเดือน	3,513	23
			รับจ้างรายสัปดาห์	7,000	1
			รวม	4,299	70
		รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4,500	1
		ประมง	รับจ้างรายวัน	4,862	26

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพ	ใบอนุญาต	อาชีพ	ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยรายได้	N
รวม	รวม	รับจ้างต่อเนื่อง	รับจ้างรายเดือน	4,382	11
(ต่อ)	(ต่อ)	ประมง (ต่อ)	รับจ้างรายกิโลกรัม	5,447	19
			รวม	4,958	57
		รับจ้างงานประมง	รับจ้างรายชิ้นงาน	1,750	2
			รับจ้างรายวัน	7,000	2
			รับจ้างรายเดือน	4,878	45
			รวม	4,837	49
		รับจ้างทั่วไป	รับจ้างรายชิ้นงาน	5,000	1
			รับจ้างรายวัน	4,740	13
			รับจ้างรายเดือน	5,500	2
			รวม	4,851	16
		ค้าขาย	รับจ้างรายวัน	5,000	1
			รับจ้างรายเดือน	14,000	2
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รวม	8,875	4
		รถสก	รับจ้างรายเดือน	6,000	1
			รวม	6,000	1
		ขายบริการ	รับจ้างรายชิ้นงาน	11,583	6
			รับจ้างรายวัน	12,000	1
			รับจ้างรายเดือน	9,000	1
			รวม	11,313	8
		รับจ้างเย็บผ้า	รับจ้างรายชิ้นงาน	3,000	1
			รับจ้างรายวัน	1,500	1
			รวม	2,250	2
		รวม	รับจ้างรายชิ้นงาน	7,464	14
			รับจ้างรายวัน	4,461	150
			รับจ้างรายเดือน	4,019	212
			ธุรกิจส่วนตัว	2,500	1
			รับจ้างรายกิโลกรัม	5,500	21
			รับจ้างรายสัปดาห์	4,800	2
			รวม	4,383	400

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 4 - 13 รายได้ของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามลักษณะงาน

ลักษณะงาน	รายได้ต่อเดือน	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รับจ้างรายชิ้นงาน	1,001 บาท - 3,000 บาท	2	-	-	-	-	2	-	4
		(50.00)	-	-	-	-	(100.00)	-	(28.57)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	1	-	-	-	-	-	1	2
		(25.00)	-	-	-	-	-	(100.00)	(14.29)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	1	-	-	-	-	-	-	1
		(25.00)	-	-	-	-	-	-	(7.14)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	-	-	-	-	-	1	-	1
		-	-	-	-	-	(16.67)	-	(7.14)
	9,001 บาท - 11,000 บาท	-	-	-	1	-	1	-	2
		-	-	-	(100.00)	-	(16.67)	-	(14.29)
	มากกว่า 11,000 บาท	-	-	-	-	-	4	-	4
		-	-	-	-	-	(66.67)	-	(28.57)
	รวม		4	-	1	-	6	2	14
			(100.00)	-	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
รับจ้างรายวัน	1,001 บาท - 3,000 บาท	7	17	7	3	-	-	3	37
		(20.00)	(51.52)	(15.56)	(37.50)	-	-	(11.54)	(24.67)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	16	11	25	3	-	1	13	69
		(45.71)	(33.33)	(55.56)	(37.50)	-	(50.00)	(50.00)	(46.00)

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ลักษณะงาน	รายได้ต่อเดือน	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รับจ้างรายวัน (ต่อ)	5,001 บาท - 7,000 บาท	12	4	12	1	-	-	9	38
		(34.29)	(12.12)	(26.67)	(12.50)	-	-	(34.62)	(25.33)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	-	1	1	-	-	-	1	3
		-	(3.03)	(2.22)	-	-	-	(3.85)	(2.00)
	9,001 บาท - 11,000 บาท	-	-	-	1	-	1	-	2
		-	-	-	(12.50)	-	(50.00)	-	(1.33)
มากกว่า 11,000 บาท		-	-	-	-	1	-	-	1
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(0.67)
รวม		35	33	45	8	1	2	26	150
		(100.00)							
รับจ้างรายเดือน	1,001 บาท - 3,000 บาท	10	25	12	23	-	6	2	78
		(20.83)	(73.53)	(52.17)	(46.00)	-	(13.33)	(18.18)	(36.79)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	25	9	10	23	-	30	7	104
		(52.08)	(26.47)	(43.48)	(46.00)	-	(66.67)	(63.64)	(49.06)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	9	-	1	4	-	6	2	22
		(18.75)	-	(4.35)	(8.00)	-	(13.33)	(18.18)	(10.38)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	1	-	-	-	1	1	-	3
		(2.08)	-	-	-	(100.00)	(2.22)	-	(1.42)

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ลักษณะงาน	รายได้ต่อเดือน	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รับจ้างรายเดือน (ต่อ)	9,001 บาท - 11,000 บาท	1	-	-	-	-	2	-	3
		(2.08)	-	-	-	-	(4.44)	-	(1.42)
	มากกว่า 11,000 บาท	2	-	-	-	-	0	-	2
		(4.17)	-	-	-	-	(0.00)	-	(0.94)
รวม		48	34	23	50	1	45	11	212
		(100.00)							
ธุรกิจส่วนตัว	1,001 บาท - 3,000 บาท	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(100.00)
รวม		1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.11)	-	-	-	-	-	-	(0.25)
รับจ้างรายกิโลกรัม	1,001 บาท - 3,000 บาท	-	-	-	-	-	-	1	1
		-	-	-	-	-	-	(5.26)	(4.76)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	-	-	-	-	-	-	8	8
		-	-	-	-	-	-	(42.11)	(38.10)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	1	-	-	-	1	-	8	10
		(100.00)	-	-	-	(100.00)	-	-	(42.11)
7,001 บาท - 9,000 บาท	-	-	-	-	-	-	1	1	
		-	-	-	-	-	(5.26)	(4.76)	

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ลักษณะงาน	รายได้ต่อเดือน	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รับจ้างรายกิโกรัม	มากกว่า 11,000 บาท	-	-	-	-	-	-	1	1
(ต่อ)		-	-	-	-	-	-	(5.26)	(4.76)
	รวม	1	-	-	1	-	-	19	21
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)
รับจ้างรายสัปดาห์	1,001 บาท - 3,000 บาท	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(50.00)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	-	-	1	-	-	-	-	1
		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(50.00)
	รวม	1	-	1	-	-	-	-	2
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	-	-	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

14) การศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามเพศ

การศึกษาถึงอาชีพโดยจำแนกตามเพศ (ตารางที่ 4 - 14) พบว่า เพศชาย ร้อยละ 26.09 ของเพศชายทำงานรับจ้างในงานก่อสร้าง รองลงมาคือ ร้อยละ 23.67 ทำงานรับจ้างในงานประมง และร้อยละ 18.84 ทำงานรับจ้างในงานเกษตร ในขณะที่เพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.57 ของเพศหญิงทำงานรับใช้ในบ้าน รองลงมาคือ ร้อยละ 17.10 ทำงานรับจ้างในงานต่อเนื่องประมง และร้อยละ 14.51 ทำงานรับจ้างในร้านค้า

การศึกษารายได้ต่อเดือนโดยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.34 ของเพศชาย มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 27.54 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 20.77 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท เช่นเดียวกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.04 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 33.68 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 15.03 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท

การศึกษาลักษณะงานโดยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.52 ของเพศชายทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 36.71 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 4.35 ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม เช่นเดียวกับเพศหญิง ที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.22 ทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 38.34 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 6.22 ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม

การศึกษาจำนวนวันทำงานโดยจำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.62 ของเพศชาย ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 24.64 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 21.74 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน เช่นเดียวกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.51 ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 28.50 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 13.99 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน

การศึกษาชั่วโมงทำงานต่อวันโดยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.18 ของเพศชาย ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 28.02 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 5.80 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน เช่นเดียวกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.69 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 25.39 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 11.92 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน

การศึกษาววันหยุดต่อเดือนโดยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.49 ของเพศชาย มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 29.95 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 10.63 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน เช่นเดียวกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.81 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 40.41 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 5.70 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน

การศึกษาการเปลี่ยนงานโดยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.77 ของเพศชายไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 15.94 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 14.49 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง เช่นเดียวกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.37 ไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 19.69 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 18.65 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง

15) การศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษาถึงอาชีพโดยจำแนกตามระดับการศึกษา (ตารางที่ 4 - 15) พบว่า ผู้ไม่มีการศึกษา ร้อยละ 23.26 ของผู้ไม่มีการศึกษาทำงานรับจ้างในงานด้านเกษตร รองลงมาคือ ร้อยละ 22.09 ทำงานรับจ้างในงานก่อสร้าง และร้อยละ 17.44 ทำงานรับจ้างในร้านค้า ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 100.00 ทำงานรับจ้างในงานด้านเกษตร และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 19.79 ทำงานรับจ้างในงานประมง รองลงมาคือ ร้อยละ 19.25 ทำงานรับใช้ในบ้าน และร้อยละ 16.58 ทำงานรับจ้างในงานต่อเนื่องประมง ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.27 ทำงานรับจ้างในงานต่อเนื่องประมง รองลงมาคือ ร้อยละ 21.21 ทำงานรับจ้างในงานก่อสร้าง และร้อยละ 18.18 ทำงานรับจ้างในร้านค้า ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.00 ทำงานรับจ้างในงานก่อสร้าง รองลงมาคือ ทำงานรับจ้างในร้านค้า ร้านเสริมสวย และงานประมง ร้อยละ 20.00 เท่ากัน และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ ทำงานรับจ้างในร้านค้าและ รับใช้ในบ้าน ร้อยละ 50.00 เท่ากัน

การศึกษารายได้ต่อเดือนโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ไม่มีการศึกษา ร้อยละ 40.12 ของผู้ไม่มีการศึกษามีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 38.95 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 15.12 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.34 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 24.06 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 19.79 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.52 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 21.21 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท และร้อยละ 18.18 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.00 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 20.00 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท และสำหรับผู้มีการศึกษา

ระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท และ 7,001 บาท - 9,000 บาท ร้อยละ 50.00 เท่ากัน

การศึกษาลักษณะงานโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ผู้ไม่มีการศึกษา** ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.23 ของผู้ไม่มีการศึกษาทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 36.63 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 4.07 ทำงานรับจ้างรายชิ้นงาน ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 ทำงานรับจ้างรายวัน และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.34 ทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 36.36 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 8.02 ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ทำงานรับจ้างรายวัน และรายเดือน ร้อยละ 48.48 เท่ากัน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.00 ทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 40.00 ทำงานรับจ้างรายวัน และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100.00 ทำงานรับจ้างรายวัน

การศึกษาจำนวนวันทำงานโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ผู้ไม่มีการศึกษา** ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.21 ของผู้ไม่มีการศึกษาทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 19.19 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 18.60 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.34 ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 29.95 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 18.72 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ทำงาน 26 วันต่อเดือน และทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน ร้อยละ 45.45 เท่ากัน รองลงมาคือ ร้อยละ 9.09 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.00 ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 40.00 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน และทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน ร้อยละ 50.00 เท่ากัน

การศึกษาชั่วโมงทำงานต่อวันโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ผู้ไม่มีการศึกษา** ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.51 ของผู้ไม่มีการศึกษาทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 15.70 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 12.79 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.96 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 33.16 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 5.88 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.48 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 45.45 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 6.06 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ผู้มีการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.00 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 40.00 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน และทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 50.00 เท่ากัน

การศึกษาวันหยุดต่อเดือนโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ผู้ไม่มีการศึกษา** ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.26 ของผู้ไม่มีการศึกษามีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 43.02 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 5.81 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.68 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 29.95 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 11.76 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.73 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 24.24 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 3.03 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.00 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 40.00 ไม่มีวันหยุด และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100.00 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน

การศึกษาการเปลี่ยนงานโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า **ผู้ไม่มีการศึกษา** ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.14 ของผู้ไม่มีการศึกษาไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 20.93 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 16.86 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง ส่วนผู้มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 ไม่เคยเปลี่ยนงาน และผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.96 ไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 15.51 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 14.97 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.48 ไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 24.24 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และร้อยละ 12.12 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ ไม่เคยเปลี่ยนงาน และเคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง ร้อยละ 40.00 เท่ากัน รองลงมาคือ ร้อยละ 20.00 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และสำหรับผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 100.00 ไม่เคยเปลี่ยนงาน

16) การศึกษาข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน

การศึกษาถึงอาชีพโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน (ตารางที่ 4 - 16) พบว่า **แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน** ส่วนใหญ่ ร้อยละ 23.97 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ทำงานรับจ้างในงานด้านเกษตร รองลงมาคือ ร้อยละ 17.63 ทำงานรับจ้างในงานก่อสร้าง และร้อยละ

ละ 14.46 ทำงานรับจ้างในงานประมง ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.75 ของแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ทำงานรับจ้างต่อเนื่องประมง รองลงมาคือ ทำงานรับใช้ในบ้าน และรับจ้างในงานก่อสร้าง ร้อยละ 17.72 เท่ากัน และร้อยละ 10.76 ทำงานรับจ้างในร้านค้า

การศึกษารายได้ต่อเดือนโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 44.63 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 38.84 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท และร้อยละ 11.16 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.47 มีรายได้ต่อเดือน 3,001 บาท - 5,000 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 28.48 มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาท - 7,000 บาท และร้อยละ 17.72 มีรายได้ต่อเดือน 1,001 บาท - 3,000 บาท

การศึกษาลักษณะงานโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 61.57 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ทำงานรับจ้างรายเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 34.30 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 2.07 ทำงานรับจ้างรายชิ้นงาน ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.41 ทำงานรับจ้างรายวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 39.87 ทำงานรับจ้างรายเดือน และร้อยละ 11.39 ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม

การศึกษาจำนวนวันทำงานโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 59.50 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 20.66 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 19.83 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.37 ทำงานมากกว่า 26 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 35.44 ทำงาน 26 วันต่อเดือน และร้อยละ 15.19 ทำงานน้อยกว่า 26 วันต่อเดือน

การศึกษาชั่วโมงทำงานต่อวันโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 68.60 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 22.31 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 9.09 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.23 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ ร้อยละ 33.54 ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 8.23 ทำงานต่ำกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน

การศึกษาวันหยุดต่อเดือนโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 53.31 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 35.12 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 9.92 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน

ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.96 มีวันหยุด 1 - 5 วันต่อเดือน รองลงมาคือ ร้อยละ 34.81 ไม่มีวันหยุด และร้อยละ 5.70 มีวันหยุด 6 - 10 วันต่อเดือน

การศึกษาการเปลี่ยนงานโดยจำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน พบว่า แรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่ร้อยละ 62.40 ของแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 16.94 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 15.70 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง ส่วนแรงงานที่มีใบอนุญาตทำงาน ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.16 ไม่เคยเปลี่ยนงาน รองลงมาคือ ร้อยละ 18.99 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 17.72 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง

ตารางที่ 4 - 14 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามเพศ

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ชาย	รับจ้างในร้านค้า	23	-	-	-	-	-	-	23
		(58.97)	-	-	-	-	-	-	(11.11)
	รับจ้างร้านอาหาร	3	-	-	-	-	-	-	3
		(7.69)	-	-	-	-	-	-	(1.45)
	รับจ้างซ่อมรถ	2	-	-	-	-	-	-	2
		(5.13)	-	-	-	-	-	-	(0.97)
	รับจ้างในโรงแรม	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.56)	-	-	-	-	-	-	(0.48)
	รับจ้างในโรงงาน	3	-	-	-	-	-	-	3
		(7.69)	-	-	-	-	-	-	(1.45)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	39	-	-	-	-	-	39
		-	(95.12)	-	-	-	-	-	(18.84)
	รับจ้างด้านปศุสัตว์	-	2	-	-	-	-	-	2
		-	(4.88)	-	-	-	-	-	(0.97)
รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	-	54	-	-	-	54	
	-	-	-	(100.00)	-	-	-	(26.09)	

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ชาย (ต่อ)	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	24	24
		-	-	-	-	-	-	(100.00)	(11.59)
	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	49	-	49
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(23.67)
	รับจ้างทั่วไป	6	-	-	-	-	-	-	6
		(15.38)	-	-	-	-	-	-	(2.90)
รปภ		1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.56)	-	-	-	-	-	-	(0.48)
	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	รับจ้างในร้านค้า	28	-	-	-	-	-	-	28
		(54.90)	-	-	-	-	-	-	(14.51)
	รับจ้างร้านอาหาร	4	-	-	-	-	-	-	4
		(7.84)	-	-	-	-	-	-	(2.07)
	รับจ้างร้านเสริมสวย	2	-	-	-	-	-	-	2
		(3.92)	-	-	-	-	-	-	(1.04)
	รับจ้างในโรงงาน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.96)	-	-	-	-	-	-	(0.52)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
หญิง (ต่อ)	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	59	-	-	-	59
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(30.57)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	26	-	-	-	-	-	26
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(13.47)
	รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	16	-	-	-	-	16
		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(8.29)
	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	33	33
		-	-	-	-	-	-	(100.00)	(17.10)
	รับจ้างทั่วไป	10	-	-	-	-	-	-	10
		(19.61)	-	-	-	-	-	-	(5.18)
	ค้าขาย	4	-	-	-	-	-	-	4
		(7.84)	-	-	-	-	-	-	(2.07)
	ขายบริการ	-	-	-	-	8	-	-	8
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(4.15)
	รับจ้างเย็บผ้า	2	-	-	-	-	-	-	2
		(3.92)	-	-	-	-	-	-	(1.04)
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รายได้ต่อเดือน									
ชาย	1,001 บาท - 3,000 บาท	8	22	16	-	-	8	3	57
		(20.51)	(53.66)	(29.63)	-	-	(16.33)	(12.50)	(27.54)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	15	16	24	-	-	31	12	98
		(38.46)	(39.02)	(44.44)	-	-	(63.27)	(50.00)	(47.34)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	15	2	12	-	-	6	8	43
		(38.46)	(4.88)	(22.22)	-	-	(12.24)	(33.33)	(20.77)
7,001 บาท - 9,000 บาท		-	1	1	-	-	1	1	4
		-	(2.44)	(1.85)	-	-	(2.04)	(4.17)	(1.93)
มากกว่า 9,000 บาท		1	-	1	-	-	3	-	5
		(2.56)	-	(1.85)	-	-	(6.12)	-	(2.42)
รวม		39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	1,001 บาท - 3,000 บาท	13	20	3	26	-	-	3	65
		(25.49)	(76.92)	(18.75)	(44.07)	-	-	(9.09)	(33.68)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	27	4	11	26	-	-	17	85
		(52.94)	(15.38)	(68.75)	(44.07)	-	-	(51.52)	(44.04)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	8	2	2	6	-	-	11	29
		(15.69)	(7.69)	(12.50)	(10.17)	-	-	(33.33)	(15.03)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	รายได้ต่อเดือน								
หญิง (ต่อ)	7,001 บาท - 9,000 บาท	2	-	-	-	2	-	1	5
		(3.92)	-	-	-	(25.00)	-	(3.03)	(2.59)
	มากกว่า 9,000 บาท	1	-	-	1	6	-	1	9
		(1.96)	-	-	(1.69)	(75.00)	-	(3.03)	(4.66)
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)
	ลักษณะงาน								
ชาย	รับจ้างรายชิ้นงาน	-	-	1	-	-	2	-	3
		-	-	(1.85)	-	-	(4.08)	-	(1.45)
	รับจ้างรายวัน	13	21	32	-	-	2	8	76
		(33.33)	(51.22)	(59.26)	-	-	(4.08)	(33.33)	(36.71)
	รับจ้างรายเดือน	24	20	20	-	-	45	8	117
		(61.54)	(48.78)	(37.04)	-	-	(91.84)	(33.33)	(56.52)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	1	-	-	-	-	-	8	9
		(2.56)	-	-	-	-	-	(33.33)	(4.35)
	รับจ้างรายสัปดาห์	1	-	1	-	-	-	-	2
		(2.56)	-	(1.85)	-	-	-	-	(0.97)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
ลักษณะงาน									
ชาย (ต่อ)	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	รับจ้างรายชิ้นงาน	4	-	-	-	6	-	1	11
		(7.84)	-	-	-	(75.00)	-	(3.03)	(5.70)
	รับจ้างรายวัน	22	12	13	8	1	-	18	74
		(43.14)	(46.15)	(81.25)	(13.56)	(12.50)	-	(54.55)	(38.34)
	รับจ้างรายเดือน	24	14	3	50	1	-	3	95
		(47.06)	(53.85)	(18.75)	(84.75)	(12.50)	-	(9.09)	(49.22)
	ธุรกิจส่วนตัว	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.96)	-	-	-	-	-	-	(0.52)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	-	-	-	1	-	-	11	12
		-	-	-	(1.69)	-	-	(33.33)	(6.22)
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันทำงาน								
ชาย	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	3	9	12	-	-	20	1	45
		(7.69)	(21.95)	(22.22)	-	-	(40.82)	(4.17)	(21.74)
	26 วัน/เดือน	11	9	14	-	-	4	13	51
		(28.21)	(21.95)	(25.93)	-	-	(8.16)	(54.17)	(24.64)
มากกว่า 26 วัน/เดือน	25	23	28	-	-	25	10	111	
	(64.10)	(56.10)	(51.85)	-	-	(51.02)	(41.67)	(53.62)	
	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	4	9	2	7	4	-	1	27
		(7.84)	(34.62)	(12.50)	(11.86)	(50.00)	-	(3.03)	(13.99)
	26 วัน/เดือน	18	5	2	9	-	-	21	55
		(35.29)	(19.23)	(12.50)	(15.25)	-	-	(63.64)	(28.50)
มากกว่า 26 วัน/เดือน	29	12	12	43	4	-	11	111	
	(56.86)	(46.15)	(75.00)	(72.88)	(50.00)	-	(33.33)	(57.51)	
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ชั่วโมงทำงาน								
ชาย	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	5	4	1	-	-	1	1	12
		(12.82)	(9.76)	(1.85)	-	-	(2.04)	(4.17)	(5.80)
	8 ชั่วโมง/วัน	17	3	24	-	-	5	9	58
		(43.59)	(7.32)	(44.44)	-	-	(10.20)	(37.50)	(28.02)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	17	34	29	-	-	43	14	137
		(43.59)	(82.93)	(53.70)	-	-	(87.76)	(58.33)	(66.18)
	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	7	4	1	2	8	-	1	23
		(13.73)	(15.38)	(6.25)	(3.39)	(100.00)	-	(3.03)	(11.92)
	8 ชั่วโมง/วัน	11	3	6	13	-	-	16	49
		(21.57)	(11.54)	(37.50)	(22.03)	-	-	(48.48)	(25.39)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	33	19	9	44	-	-	16	121
		(64.71)	(73.08)	(56.25)	(74.58)	-	-	(48.48)	(62.69)
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
ชาย	ไม่มีวันหยุด	14	15	17	-	-	7	9	62
		(35.90)	(36.59)	(31.48)	-	-	(14.29)	(37.50)	(29.95)
	1-5 วัน/เดือน	23	20	30	-	-	32	14	119
		(58.97)	(48.78)	(55.56)	-	-	(65.31)	(58.33)	(57.49)
	6-10 วัน/เดือน	2	5	7	-	-	7	1	22
		(5.13)	(12.20)	(12.96)	-	-	(14.29)	(4.17)	(10.63)
ชาย	11-15 วัน/เดือน	-	1	-	-	-	3	-	4
		-	(2.44)	-	-	-	(6.12)	-	(1.93)
	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
หญิง	ไม่มีวันหยุด	23	9	9	26	4	-	7	78
		(45.10)	(34.62)	(56.25)	(44.07)	(50.00)	-	(21.21)	(40.41)
	1-5 วัน/เดือน	25	12	5	29	4	-	25	100
		(49.02)	(46.15)	(31.25)	(49.15)	(50.00)	-	(75.76)	(51.81)
	6-10 วัน/เดือน	2	4	2	2	-	-	1	11
		(3.92)	(15.38)	(12.50)	(3.39)	-	-	(3.03)	(5.70)
หญิง	11-15 วัน/เดือน	1	1	-	2	-	-	-	4
		(1.96)	(3.85)	-	(3.39)	-	-	-	(2.07)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
หญิง (ต่อ)	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)
	การเปลี่ยนงาน								
ชาย	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	18	29	31	-	-	37	17	132
		(46.15)	(70.73)	(57.41)	-	-	(75.51)	(70.83)	(63.77)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	7	6	7	-	-	8	2	30
		(17.95)	(14.63)	(12.96)	-	-	(16.33)	(8.33)	(14.49)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	9	6	11	-	-	4	3	33
		(23.08)	(14.63)	(20.37)	-	-	(8.16)	(12.50)	(15.94)
	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	4	-	5	-	-	-	1	10
		(10.26)	-	(9.26)	-	-	-	(4.17)	(4.83)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	1	-	-	-	-	-	1	2
		(2.56)	-	-	-	-	-	(4.17)	(0.97)
	รวม	39	41	54	-	-	49	24	207
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

เพศ	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	การเปลี่ยนงาน								
หญิง	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	30	16	10	28	1	-	18	103
		(58.82)	(61.54)	(62.50)	(47.46)	(12.50)	-	(54.55)	(53.37)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	10	2	4	10	2	-	8	36
		(19.61)	(7.69)	(25.00)	(16.95)	(25.00)	-	(24.24)	(18.65)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	8	7	2	13	5	-	3	38
		(15.69)	(26.92)	(12.50)	(22.03)	(62.50)	-	(9.09)	(19.69)
	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	3	-	-	5	-	-	-	8
	(5.88)	-	-	(8.47)	-	-	-	(4.15)	
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	-	1	-	3	-	-	4	8
		-	(3.85)	-	(5.08)	-	-	(12.12)	(4.15)
	รวม	51	26	16	59	8	-	33	193
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 4 - 15 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ไม่มีการศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	30	-	-	-	-	-	-	30
		(71.43)	-	-	-	-	-	-	(17.44)
	รับจ้างร้านอาหาร	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.38)	-	-	-	-	-	-	(0.58)
	รับจ้างร้านเสริมสวย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.38)	-	-	-	-	-	-	(0.58)
	รับจ้างในโรงงาน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.38)	-	-	-	-	-	-	(0.58)
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	19	-	-	-	19
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(11.05)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	40	-	-	-	-	-	40
		-	(97.56)	-	-	-	-	-	(23.26)
	รับจ้างด้านปศุสัตว์	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(2.44)	-	-	-	-	-	(0.58)
รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	38	-	-	-	-	38	
	-	-	(100.00)	-	-	-	-	(22.09)	
รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	17	17	
	-	-	-	-	-	-	(100.00)	(9.88)	

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ไม่มีการศึกษา (ต่อ)	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	9	-	9
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(5.23)
	รับจ้างทั่วไป	7	-	-	-	-	-	-	7
		(16.67)	-	-	-	-	-	-	(4.07)
	ค้าขาย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.38)	-	-	-	-	-	-	(0.58)
	รปภ	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.38)	-	-	-	-	-	-	(0.58)
	ขายบริการ	-	-	-	-	6	-	-	6
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(3.49)
	รวม	42	41	38	19	6	9	17	172
		(100.00)							
ต่ำกว่า	รับจ้างด้านการเกษตร	-	1	-	-	-	-	-	1
ประถมศึกษา		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
	รวม	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม	
	อาชีพ									
ประถมศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	13 (37.14)	-	-	-	-	-	-	13 (6.95)	
	รับจ้างร้านอาหาร	4 (11.43)	-	-	-	-	-	-	4 (2.14)	
	รับจ้างซ่อมรถ	1 (2.86)	-	-	-	-	-	-	1 (0.53)	
	รับจ้างในโรงงาน	3 (8.57)	-	-	-	-	-	-	3 (1.60)	
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	36 (100.00)	-	-	-	36 (19.25)	
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	22 (95.65)	-	-	-	-	-	22 (11.76)	
	รับจ้างด้านปศุสัตว์	-	1 (4.35)	-	-	-	-	-	1 (0.53)	
	รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	-	23 (100.00)	-	-	-	23 (12.30)	
	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	31 (100.00)	31 (16.58)	
			-	-	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ประถมศึกษา (ต่อ)	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	37	-	37
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(19.79)
	รับจ้างทั่วไป	9	-	-	-	-	-	-	9
		(25.71)	-	-	-	-	-	-	(4.81)
	ค้าขาย	3	-	-	-	-	-	-	3
		(8.57)	-	-	-	-	-	-	(1.60)
	ขายบริการ	-	-	-	-	2	-	-	2
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(1.07)
	รับจ้างเย็บผ้า	2	-	-	-	-	-	-	2
		(5.71)	-	-	-	-	-	-	(1.07)
	รวม	35	23	23	36	2	37	31	187
		(100.00)							
มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างในร้านค้า	6	-	-	-	-	-	-	6
		(60.00)	-	-	-	-	-	-	(18.18)
	รับจ้างร้านอาหาร	2	-	-	-	-	-	-	2
		(20.00)	-	-	-	-	-	-	(6.06)
	รับจ้างซ่อมรถ	1	-	-	-	-	-	-	1
	(10.00)	-	-	-	-	-	-	(3.03)	

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
อาชีพ									
มัธยมศึกษา	รับจ้างในโรงแรม	1	-	-	-	-	-	-	1
ตอนต้น (ต่อ)		(10.00)	-	-	-	-	-	-	(3.03)
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	3	-	-	-	3
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(9.09)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	2	-	-	-	-	-	2
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(6.06)
	รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	7	-	-	-	-	7
		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(21.21)
	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	9	9
		-	-	-	-	-	-	(100.00)	(27.27)
	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	2	-	2
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(6.06)
	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
มัธยมศึกษา	รับจ้างในร้านค้า	1	-	-	-	-	-	-	1
	ตอนปลาย	(50.00)	-	-	-	-	-	-	(20.00)
	รับจ้างร้านเสริมสวย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(50.00)	-	-	-	-	-	-	(20.00)
	รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	2	-	-	-	-	2
		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(40.00)
	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	1	-	1
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(20.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	รับจ้างในร้านค้า	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(50.00)
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	1	-	-	-	1
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(50.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รายได้ต่อเดือน									
ไม่มีการศึกษา	1,001 บาท - 3,000 บาท	11	31	13	9	-	3	-	67
		(26.19)	(75.61)	(34.21)	(47.37)	-	(33.33)	-	(38.95)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	21	9	16	8	-	3	12	69
		(50.00)	(21.95)	(42.11)	(42.11)	-	(33.33)	(70.59)	(40.12)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	9	1	9	2	-	1	4	26
		(21.43)	(2.44)	(23.68)	(10.53)	-	(11.11)	(23.53)	(15.12)
7,001 บาท - 9,000 บาท		-	-	-	-	2	1	-	3
		-	-	-	-	(33.33)	(11.11)	-	(1.74)
มากกว่า 9,000 บาท		1	-	-	-	4	1	1	7
		(2.38)	-	-	-	(66.67)	(11.11)	(5.88)	(4.07)
รวม		42	41	38	19	6	9	17	172
		(100.00)							
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	3,001 บาท - 5,000 บาท	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
	รวม	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รายได้ต่อเดือน									
ประถมศึกษา	1,001 บาท - 3,000 บาท	7 (20.00)	9 (39.13)	3 (13.04)	17 (47.22)	-	4 (10.81)	5 (16.13)	45 (24.06)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	15 (42.86)	10 (43.48)	15 (65.22)	16 (44.44)	-	27 (72.97)	13 (41.94)	96 (51.34)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	12 (34.29)	3 (13.04)	3 (13.04)	3 (8.33)	-	4 (10.81)	12 (38.71)	37 (19.79)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	1 (2.86)	1 (4.35)	1 (4.35)	-	-	-	1 (3.23)	4 (2.14)
	มากกว่า 9,000 บาท	-	-	1 (4.35)	-	2 (100.00)	2 (5.41)	-	5 (2.67)
รวม	35 (100.00)	23 (100.00)	23 (100.00)	36 (100.00)	2 (100.00)	37 (100.00)	31 (100.00)	187 (100.00)	
มัธยมศึกษา ตอนต้น	1,001 บาท - 3,000 บาท	2 (20.00)	2 (100.00)	1 (14.29)	-	-	-	1 (11.11)	6 (18.18)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	6 (60.00)	-	4 (57.14)	2 (66.67)	-	1 (50.00)	4 (44.44)	17 (51.52)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	1 (10.00)	-	2 (28.57)	-	-	1 (50.00)	3 (33.33)	7 (21.21)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
รายได้ต่อเดือน									
มัธยมศึกษา	7,001 บาท - 9,000 บาท	-	-	-	-	-	-	1	1
ตอนต้น (ต่อ)		-	-	-	-	-	-	(11.11)	(3.03)
	มากกว่า 9,000 บาท	1	-	-	1	-	-	-	2
		(10.00)	-	-	(33.33)	-	-	-	(6.06)
	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
มัธยมศึกษา	1,001 บาท - 3,000 บาท	1	-	2	-	-	1	-	4
ตอนปลาย		(50.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(80.00)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	1	-	-	-	-	-	-	1
		(50.00)	-	-	-	-	-	-	(20.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	5,001 บาท - 7,000 บาท	-	-	-	1	-	-	-	1
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(50.00)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(50.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ลักษณะงาน								
ไม่มีการศึกษา	รับจ้างรายชิ้นงาน	1 (2.38)	-	-	-	5 (83.33)	1 (11.11)	-	7 (4.07)
	รับจ้างรายวัน	9 (21.43)	16 (39.02)	27 (71.05)	1 (5.26)	-	-	10 (58.82)	63 (36.63)
	รับจ้างรายเดือน	30 (71.43)	25 (60.98)	10 (26.32)	17 (89.47)	1 (16.67)	8 (88.89)	4 (23.53)	95 (55.23)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	1 (2.38)	-	-	1 (5.26)	-	-	3 (17.65)	5 (2.91)
	รับจ้างรายสัปดาห์	1 (2.38)	-	1 (2.63)	-	-	-	-	2 (1.16)
	รวม	42 (100.00)	41 (100.00)	38 (100.00)	19 (100.00)	6 (100.00)	9 (100.00)	17 (100.00)	172 (100.00)
	ต่ำกว่า	รับจ้างรายวัน	-	1	-	-	-	-	1
ประถมศึกษา		-	(100.00)	-	-	-	-	(100.00)	
	รวม	-	1 (100.00)	-	-	-	-	1 (100.00)	

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ลักษณะงาน								
ประถมศึกษา	รับจ้างรายชิ้นงาน	3	-	1	-	1	1	1	7
		(8.57)	-	(4.35)	-	(50.00)	(2.70)	(3.23)	(3.74)
	รับจ้างรายวัน	21	14	15	5	1	2	10	68
		(60.00)	(60.87)	(65.22)	(13.89)	(50.00)	(5.41)	(32.26)	(36.36)
	รับจ้างรายเดือน	10	9	7	31	-	34	5	96
		(28.57)	(39.13)	(30.43)	(86.11)	-	(91.89)	(16.13)	(51.34)
	ธุรกิจส่วนตัว	1	-	-	-	-	-	-	1
		(2.86)	-	-	-	-	-	-	(0.53)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	-	-	-	-	-	-	15	15
		-	-	-	-	-	-	(48.39)	(8.02)
	รวม	35	23	23	36	2	37	31	187
		(100.00)							
มัธยมศึกษา ตอนต้น	รับจ้างรายวัน	3	2	3	2	-	-	6	16
		(30.00)	(100.00)	(42.86)	(66.67)	-	-	(66.67)	(48.48)
	รับจ้างรายเดือน	7	-	4	1	-	2	2	16
		(70.00)	-	(57.14)	(33.33)	-	(100.00)	(22.22)	(48.48)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	-	-	-	-	-	-	1	1
		-	-	-	-	-	-	(11.11)	(3.03)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
ลักษณะงาน									
มัธยมศึกษา	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
ตอนต้น (ต่อ)		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
มัธยมศึกษา	รับจ้างรายวัน	2	-	-	-	-	-	-	2
ตอนปลาย		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(40.00)
	รับจ้างรายเดือน	-	-	2	-	-	1	-	3
		-	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(60.00)
	รวม	-	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	รับจ้างรายเดือน	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันทำงาน								
ไม่มีการศึกษา	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	2	11	6	2	3	8	-	32
		(4.76)	(26.83)	(15.79)	(10.53)	(50.00)	(88.89)	-	(18.60)
	26 วัน/เดือน	9	5	4	3	-	1	11	33
		(21.43)	(12.20)	(10.53)	(15.79)	-	(11.11)	(64.71)	(19.19)
	มากกว่า 26 วัน/เดือน	31	25	28	14	3	-	6	107
		(73.81)	(60.98)	(73.68)	(73.68)	(50.00)	-	(35.29)	(62.21)
	รวม	42	41	38	19	6	9	17	172
		(100.00)							
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
	รวม	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
ประถมศึกษา	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	3	6	7	5	1	11	2	35
		(8.57)	(26.09)	(30.43)	(13.89)	(50.00)	(29.73)	(6.45)	(18.72)
	26 วัน/เดือน	13	8	9	6	-	3	17	56
		(37.14)	(34.78)	(39.13)	(16.67)	-	(8.11)	(54.84)	(29.95)
	มากกว่า 26 วัน/เดือน	19	9	7	25	1	23	12	96
		(54.29)	(39.13)	(30.43)	(69.44)	(50.00)	(62.16)	(38.71)	(51.34)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันทำงาน								
ประถมศึกษา	รวม	35	23	23	36	2	37	31	187
(ต่อ)		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)
มัธยมศึกษา	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	1	-	1	-	-	1	-	3
ตอนต้น		(10.00)	-	(14.29)	-	-	(50.00)	-	(9.09)
	26 วัน/เดือน	5	1	3	-	-	-	6	15
		(50.00)	(50.00)	(42.86)	-	-	-	(66.67)	(45.45)
	มากกว่า 26 วัน/เดือน	4	1	3	3	-	1	3	15
		(40.00)	(50.00)	(42.86)	(100.00)	-	(50.00)	(33.33)	(45.45)
	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
มัธยมศึกษา	26 วัน/เดือน	2	-	-	-	-	-	-	2
ตอนปลาย		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(40.00)
	มากกว่า 26 วัน/เดือน	-	-	2	-	-	1	-	3
		-	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(60.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันทำงาน								
ปริญญาตรี	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(50.00)
	มากกว่า 26 วัน/เดือน	-	-	-	1	-	-	-	1
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(50.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)
	ชั่วโมงทำงาน								
ไม่มีการศึกษา	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	7	7	2	-	6	-	-	22
		(16.67)	(17.07)	(5.26)	-	(100.00)	-	-	(12.79)
	8 ชั่วโมง/วัน	9	2	6	2	-	1	7	27
		(21.43)	(4.88)	(15.79)	(10.53)	-	(11.11)	(41.18)	(15.70)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	26	32	30	17	-	8	10	123
		(61.90)	(78.05)	(78.95)	(89.47)	-	(88.89)	(58.82)	(71.51)
	รวม	42	41	38	19	6	9	17	172
		(100.00)							

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ชั่วโมงทำงาน								
ต่ำกว่า	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	-	1	-	-	-	-	-	1
ประถมศึกษา		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
	รวม	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
ประถมศึกษา	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	4	1	-	1	2	1	2	11
		(11.43)	(4.35)	-	(2.78)	(100.00)	(2.70)	(6.45)	(5.88)
	8 ชั่วโมง/วัน	14	4	16	11	-	3	14	62
		(40.00)	(17.39)	(69.57)	(30.56)	-	(8.11)	(45.16)	(33.16)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	17	18	7	24	-	33	15	114
		(48.57)	(78.26)	(30.43)	(66.67)	-	(89.19)	(48.39)	(60.96)
	รวม	35	23	23	36	2	37	31	187
		(100.00)							
มัธยมศึกษา	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	1	-	-	1	-	-	-	2
ตอนต้น		(10.00)	-	-	(33.33)	-	-	-	(6.06)
	8 ชั่วโมง/วัน	4	-	6	0	-	1	4	15
		(40.00)	-	(85.71)	(0.00)	-	(50.00)	(44.44)	(45.45)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	5	2	1	2	-	1	5	16
		(50.00)	(100.00)	(14.29)	(66.67)	-	(50.00)	(55.56)	(48.48)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ชั่วโมงทำงาน								
มัธยมศึกษา	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
ตอนต้น (ต่อ)		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)
มัธยมศึกษา	8 ชั่วโมง/วัน	-	-	2	-	-	-	-	2
ตอนปลาย		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(40.00)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	2	-	-	-	-	1	-	3
		(100.00)	-	-	-	-	(100.00)	-	(60.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	8 ชั่วโมง/วัน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(50.00)
	มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	-	-	-	1	-	-	-	1
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(50.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
ไม่มีการศึกษา	ไม่มีวันหยุด	23	17	18	9	3	-	4	74
		(54.76)	(41.46)	(47.37)	(47.37)	(50.00)	-	(23.53)	(43.02)
	1-5 วัน/เดือน	18	17	17	9	3	6	13	83
		(42.86)	(41.46)	(44.74)	(47.37)	(50.00)	(66.67)	(76.47)	(48.26)
	6-10 วัน/เดือน	-	5	3	1	-	1	-	10
		-	(12.20)	(7.89)	(5.26)	-	(11.11)	-	(5.81)
	11-15 วัน/เดือน	1	2	-	-	-	2	-	5
		(2.38)	(4.88)	-	-	-	(22.22)	-	(2.91)
	รวม	42	41	38	19	6	9	17	172
		(100.00)							
ต่ำกว่า	1-5 วัน/เดือน	-	1	-	-	-	-	-	1
ประถมศึกษา		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
	รวม	-	1	-	-	-	-	-	1
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(100.00)
ประถมศึกษา	ไม่มีวันหยุด	12	6	4	17	1	7	9	56
		(34.29)	(26.09)	(17.39)	(47.22)	(50.00)	(18.92)	(29.03)	(29.95)
	1-5 วัน/เดือน	20	13	13	16	1	23	20	106
		(57.14)	(56.52)	(56.52)	(44.44)	(50.00)	(62.16)	(64.52)	(56.68)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
วันหยุด									
	6-10 วัน/เดือน	3	4	6	1	-	6	2	22
		(8.57)	(17.39)	(26.09)	(2.78)	-	(16.22)	(6.45)	(11.76)
	11-15 วัน/เดือน	-	-	-	2	-	1	-	3
		-	-	-	(5.56)	-	(2.70)	-	(1.60)
	รวม	35	23	23	36	2	37	31	187
		(100.00)							
มัธยมศึกษา	ไม่มีวันหยุด	2	1	2	-	-	-	3	8
ตอนต้น		(20.00)	(50.00)	(28.57)	-	-	-	(33.33)	(24.24)
	1-5 วัน/เดือน	7	1	5	3	-	2	6	24
		(70.00)	(50.00)	(71.43)	(100.00)	-	(100.00)	(66.67)	(72.73)
	6-10 วัน/เดือน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(10.00)	-	-	-	-	-	-	(3.03)
	รวม	10	2	7	3	-	2	9	33
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	-	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
มัธยมศึกษา	ไม่มีวันหยุด	-	-	2	-	-	-	-	2
ตอนปลาย		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(40.00)
	1-5 วัน/เดือน	2	-	-	-	-	1	-	3
		(100.00)	-	-	-	-	(100.00)	-	(60.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	1-5 วัน/เดือน	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)
	การเปลี่ยนงาน								
ไม่มีการศึกษา	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	22	28	24	8	1	6	11	100
		(52.38)	(68.29)	(63.16)	(42.11)	(16.67)	(66.67)	(64.71)	(58.14)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	10	8	7	2	1	-	1	29
		(23.81)	(19.51)	(18.42)	(10.53)	(16.67)	-	(5.88)	(16.86)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	9	5	6	5	4	3	4	36
		(21.43)	(12.20)	(15.79)	(26.32)	(66.67)	(33.33)	(23.53)	(20.93)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	การเปลี่ยนงาน								
ไม่มีการศึกษา (ต่อ)	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	1 (2.38)	-	1 (2.63)	2 (10.53)	-	-	-	4 (2.33)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	-	-	-	2 (10.53)	-	-	1 (5.88)	3 (1.74)
	รวม	42 (100.00)	41 (100.00)	38 (100.00)	19 (100.00)	6 (100.00)	9 (100.00)	17 (100.00)	172 (100.00)
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	-	1 (100.00)	-	-	-	-	-	1 (100.00)
	รวม	-	1 (100.00)	-	-	-	-	-	1 (100.00)
ประถมศึกษา	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	18 (51.43)	16 (69.57)	12 (52.17)	18 (50.00)	-	30 (81.08)	20 (64.52)	114 (60.96)
		เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	5 (14.29)	-	2 (8.70)	8 (22.22)	1 (50.00)	6 (16.22)	6 (19.35)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	6 (17.14)	7 (30.43)	6 (26.09)	7 (19.44)	1 (50.00)	1 (2.70)	1 (3.23)	29 (15.51)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	การเปลี่ยนงาน								
ประถมศึกษา (ต่อ)	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	5 (14.29)	-	3 (13.04)	3 (8.33)	-	-	-	11 (5.88)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	1 (2.86)	-	-	-	-	-	4 (12.90)	5 (2.67)
	รวม	35 (100.00)	23 (100.00)	23 (100.00)	36 (100.00)	2 (100.00)	37 (100.00)	31 (100.00)	187 (100.00)
มัธยมศึกษา ตอนต้น	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	7 (70.00)	-	3 (42.86)	1 (33.33)	-	1 (50.00)	4 (44.44)	16 (48.48)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	2 (20.00)	-	2 (28.57)	-	-	1 (50.00)	3 (33.33)	8 (24.24)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	-	1 (50.00)	1 (14.29)	1 (33.33)	-	-	1 (11.11)	4 (12.12)
	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	1 (10.00)	-	1 (14.29)	-	-	-	1 (11.11)	3 (9.09)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	-	1 (50.00)	-	1 (33.33)	-	-	-	2 (6.06)
	รวม	10 (100.00)	2 (100.00)	7 (100.00)	3 (100.00)	-	2 (100.00)	9 (100.00)	33 (100.00)

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การศึกษา	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	การเปลี่ยนงาน								
มัธยมศึกษา	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	-	-	2	-	-	-	-	2
ตอนปลาย		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(40.00)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	-	-	-	-	-	1	-	1
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(20.00)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	2	-	-	-	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	-	-	-	-	(40.00)
	รวม	2	-	2	-	-	1	-	5
		(100.00)	-	(100.00)	-	-	(100.00)	-	(100.00)
ปริญญาตรี	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)
	รวม	1	-	-	1	-	-	-	2
		(100.00)	-	-	(100.00)	-	-	-	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 4 - 16 ข้อมูลทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จำแนกตามการมีใบอนุญาตทำงาน

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ไม่มีใบอนุญาต	รับจ้างในร้านค้า	34	-	-	-	-	-	-	34
		(56.67)	-	-	-	-	-	-	(14.05)
	รับจ้างร้านอาหาร	7	-	-	-	-	-	-	7
		(11.67)	-	-	-	-	-	-	(2.89)
	รับจ้างร้านเสริมสวย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.67)	-	-	-	-	-	-	(0.41)
	รับจ้างในโรงแรม	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.67)	-	-	-	-	-	-	(0.41)
	รับจ้างในโรงงาน	3	-	-	-	-	-	-	3
		(5.00)	-	-	-	-	-	-	(1.24)
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	-	31	-	-	31
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(12.81)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	58	-	-	-	-	-	58
		-	(96.67)	-	-	-	-	-	(23.97)
รับจ้างค้ำปลูสดัก	-	2	-	-	-	-	-	2	
	-	(3.33)	-	-	-	-	-	(0.83)	
รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	-	42	-	-	-	42	
	-	-	-	(100.00)	-	-	-	(17.36)	

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
ไม่มีใบอนุญาต (ต่อ)	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	10	10
		-	-	-	-	-	-	(100.00)	(4.13)
	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	35	-	35
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(14.46)
	รับจ้างทั่วไป	8	-	-	-	-	-	-	8
		(13.33)	-	-	-	-	-	-	(3.31)
	ค้าขาย	3	-	-	-	-	-	-	3
		(5.00)	-	-	-	-	-	-	(1.24)
	รถ	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.67)	-	-	-	-	-	-	(0.41)
	ขายบริการ	-	-	-	-	4	-	-	4
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(1.65)
	รับจ้างเย็บผ้า	2	-	-	-	-	-	-	2
		(3.33)	-	-	-	-	-	-	(0.83)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
มีใบอนุญาต	รับจ้างในร้านค้า	17	-	-	-	-	-	-	17
		(56.67)	-	-	-	-	-	-	(10.76)
	รับจ้างร้านเสริมสวย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(3.33)	-	-	-	-	-	-	(0.63)
	รับจ้างซ่อมรถ	2	-	-	-	-	-	-	2
		(6.67)	-	-	-	-	-	-	(1.27)
	รับจ้างในโรงงาน	1	-	-	-	-	-	-	1
		(3.33)	-	-	-	-	-	-	(0.63)
	รับใช้ในบ้าน	-	-	-	28	-	-	-	28
		-	-	-	(100.00)	-	-	-	(17.72)
	รับจ้างด้านการเกษตร	-	7	-	-	-	-	-	7
		-	(100.00)	-	-	-	-	-	(4.43)
	รับจ้างงานก่อสร้าง	-	-	28	-	-	-	-	28
		-	-	(100.00)	-	-	-	-	(17.72)
	รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	-	-	-	-	-	47	47
		-	-	-	-	-	-	(100.00)	(29.75)
	รับจ้างงานประมง	-	-	-	-	-	14	-	14
		-	-	-	-	-	(100.00)	-	(8.86)

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	อาชีพ								
มีใบอนุญาต	รับจ้างทั่วไป	8	-	-	-	-	-	-	8
(ต่อ)		(26.67)	-	-	-	-	-	-	(5.06)
	ค้าขาย	1	-	-	-	-	-	-	1
		(3.33)	-	-	-	-	-	-	(0.63)
	ขายบริการ	-	-	-	-	4	-	-	4
		-	-	-	-	(100.00)	-	-	(2.53)
	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
		(100.00)							
	รายได้ต่อเดือน								
ไม่มีใบอนุญาต	1,001 บาท - 3,000 บาท	16	41	16	16	-	1	4	94
		(26.67)	(68.33)	(38.10)	(51.61)	-	(2.86)	(40.00)	(38.84)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	31	14	22	12	-	25	4	108
		(51.67)	(23.33)	(52.38)	(38.71)	-	(71.43)	(40.00)	(44.63)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	9	4	4	2	-	6	2	27
		(15.00)	(6.67)	(9.52)	(6.45)	-	(17.14)	(20.00)	(11.16)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	2	1	-	-	1	1	-	5
		(3.33)	(1.67)	-	-	(25.00)	(2.86)	-	(2.07)

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	รายได้ต่อเดือน								
ไม่มีใบอนุญาต (ต่อ)	มากกว่า 9,000 บาท	2	0	-	1	3	2	-	8
		(3.33)	(0.00)	-	(3.23)	(75.00)	(5.71)	-	(3.31)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							
มีใบอนุญาต	1,001 บาท - 3,000 บาท	5	1	3	10	-	7	2	28
		(16.67)	(14.29)	(10.71)	(35.71)	-	(50.00)	(4.26)	(17.72)
	3,001 บาท - 5,000 บาท	11	6	13	14	-	6	25	75
		(36.67)	(85.71)	(46.43)	(50.00)	-	(42.86)	(53.19)	(47.47)
	5,001 บาท - 7,000 บาท	14	-	10	4	-	-	17	45
		(46.67)	-	(35.71)	(14.29)	-	-	(36.17)	(28.48)
	7,001 บาท - 9,000 บาท	-	-	1	-	1	-	2	4
		-	-	(3.57)	-	(25.00)	-	(4.26)	(2.53)
มากกว่า 9,000 บาท	-	-	1	-	3	1	1	6	
	-	-	(3.57)	-	(75.00)	(7.14)	(2.13)	(3.80)	
รวม	30	7	28	28	4	14	47	158	
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ลักษณะงาน								
ไม่มีใบอนุญาต	รับจ้างรายชิ้นงาน	2	-	-	-	2	1	-	5
		(3.33)	-	-	-	(50.00)	(2.86)	-	(2.07)
	รับจ้างรายวัน	21	29	23	4	1	1	4	83
		(35.00)	(48.33)	(54.76)	(12.90)	(25.00)	(2.86)	(40.00)	(34.30)
	รับจ้างรายเดือน	35	31	19	27	1	33	3	149
		(58.33)	(51.67)	(45.24)	(87.10)	(25.00)	(94.29)	(30.00)	(61.57)
	ธุรกิจส่วนตัว	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.67)	-	-	-	-	-	-	(0.41)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	-	-	-	-	-	-	3	3
		-	-	-	-	-	-	(30.00)	(1.24)
	รับจ้างรายสัปดาห์	1	-	-	-	-	-	-	1
		(1.67)	-	-	-	-	-	-	(0.41)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ลักษณะงาน								
มีใบอนุญาต	รับจ้างรายชิ้นงาน	2	-	1	-	4	1	1	9
		(6.67)	-	(3.57)	-	(100.00)	(7.14)	(2.13)	(5.70)
	รับจ้างรายวัน	14	4	22	4	-	1	22	67
		(46.67)	(57.14)	(78.57)	(14.29)	-	(7.14)	(46.81)	(42.41)
	รับจ้างรายเดือน	13	3	4	23	-	12	8	63
		(43.33)	(42.86)	(14.29)	(82.14)	-	(85.71)	(17.02)	(39.87)
	รับจ้างรายกิโลกรัม	1	-	-	1	-	-	16	18
		(3.33)	-	-	(3.57)	-	-	(34.04)	(11.39)
	รับจ้างรายสัปดาห์	-	-	1	-	-	-	-	1
		-	-	(3.57)	-	-	-	-	(0.63)
	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันทำงาน								
ไม่มีใบอนุญาต	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	3	17	10	2	-	14	2	48
		(5.00)	(28.33)	(23.81)	(6.45)	-	(40.00)	(20.00)	(19.83)
	26 วัน/เดือน	16	11	10	7	-	3	3	50
		(26.67)	(18.33)	(23.81)	(22.58)	-	(8.57)	(30.00)	(20.66)
มากกว่า 26 วัน/เดือน	41	32	22	22	4	18	5	144	
	(68.33)	(53.33)	(52.38)	(70.97)	(100.00)	(51.43)	(50.00)	(59.50)	
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							
มีใบอนุญาต	น้อยกว่า 26 วัน/เดือน	4	1	4	5	4	6	-	24
		(13.33)	(14.29)	(14.29)	(17.86)	(100.00)	(42.86)	-	(15.19)
	26 วัน/เดือน	13	3	6	2	-	1	31	56
		(43.33)	(42.86)	(21.43)	(7.14)	-	(7.14)	(65.96)	(35.44)
มากกว่า 26 วัน/เดือน	13	3	18	21	-	7	16	78	
	(43.33)	(42.86)	(64.29)	(75.00)	-	(50.00)	(34.04)	(49.37)	
	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	ชั่วโมงทำงาน								
ไม่มีใบอนุญาต	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	8	7	2	1	4	-	-	22
		(13.33)	(11.67)	(4.76)	(3.23)	(100.00)	-	-	(9.09)
	8 ชั่วโมง/วัน	12	5	21	5	-	4	7	54
		(20.00)	(8.33)	(50.00)	(16.13)	-	(11.43)	(70.00)	(22.31)
มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน		40	48	19	25	-	31	3	166
		(66.67)	(80.00)	(45.24)	(80.65)	-	(88.57)	(30.00)	(68.60)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							
ไม่มีใบอนุญาต	ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	4	1	-	1	4	1	2	13
		(13.33)	(14.29)	-	(3.57)	(100.00)	(7.14)	(4.26)	(8.23)
	8 ชั่วโมง/วัน	16	1	9	8	-	1	18	53
		(53.33)	(14.29)	(32.14)	(28.57)	-	(7.14)	(38.30)	(33.54)
มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน		10	5	19	19	-	12	27	92
		(33.33)	(71.43)	(67.86)	(67.86)	-	(85.71)	(57.45)	(58.23)
	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
		(100.00)							

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
ไม่มีใบอนุญาต	ไม่มีวันหยุด	29	22	14	11	4	2	3	85
		(48.33)	(36.67)	(33.33)	(35.48)	(100.00)	(5.71)	(30.00)	(35.12)
	1-5 วัน/เดือน	29	27	23	19	-	26	5	129
		(48.33)	(45.00)	(54.76)	(61.29)	-	(74.29)	(50.00)	(53.31)
	6-10 วัน/เดือน	2	9	5	1	-	5	2	24
	(3.33)	(15.00)	(11.90)	(3.23)	-	(14.29)	(20.00)	(9.92)	
	11-15 วัน/เดือน	-	2	-	-	-	2	-	4
		-	(3.33)	-	-	-	(5.71)	-	(1.65)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)							
มีใบอนุญาต	ไม่มีวันหยุด	8	2	12	15	-	5	13	55
		(26.67)	(28.57)	(42.86)	(53.57)	-	(35.71)	(27.66)	(34.81)
	1-5 วัน/เดือน	19	5	12	10	4	6	34	90
		(63.33)	(71.43)	(42.86)	(35.71)	(100.00)	(42.86)	(72.34)	(56.96)
	6-10 วัน/เดือน	2	-	4	1	-	2	-	9
	(6.67)	-	(14.29)	(3.57)	-	(14.29)	-	(5.70)	
	11-15 วัน/เดือน	1	-	-	2	-	1	-	4
		(3.33)	-	-	(7.14)	-	(7.14)	-	(2.53)

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	วันหยุด								
มีใบอนุญาต	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
(ต่อ)		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)
	การเปลี่ยนงาน								
ไม่มีใบอนุญาต	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	36	38	23	16	1	28	9	151
		(60.00)	(63.33)	(54.76)	(51.61)	(25.00)	(80.00)	(90.00)	(62.40)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	9	8	9	5	2	4	1	38
		(15.00)	(13.33)	(21.43)	(16.13)	(50.00)	(11.43)	(10.00)	(15.70)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	11	13	7	6	1	3	-	41
		(18.33)	(21.67)	(16.67)	(19.35)	(25.00)	(8.57)	-	(16.94)
	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	4	-	3	2	-	-	-	9
		(6.67)	-	(7.14)	(6.45)	-	-	-	(3.72)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	-	1	-	2	-	-	-	3
		-	(1.67)	-	(6.45)	-	-	-	(1.24)
	รวม	60	60	42	31	4	35	10	242
		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ใบอนุญาตทำงาน	ข้อมูลทางเศรษฐกิจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
	การเปลี่ยนงาน								
มีใบอนุญาต	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	12	7	18	12	-	9	26	84
		(40.00)	(100.00)	(64.29)	(42.86)	-	(64.29)	(55.32)	(53.16)
	เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง	8	-	2	5	-	4	9	28
		(26.67)	-	(7.14)	(17.86)	-	(28.57)	(19.15)	(17.72)
	เคยเปลี่ยนงาน 2 ครั้ง	6	-	6	7	4	1	6	30
		(20.00)	-	(21.43)	(25.00)	(100.00)	(7.14)	(12.77)	(18.99)
	เคยเปลี่ยนงาน 3 ครั้ง	3	-	2	3	-	-	1	9
		(10.00)	-	(7.14)	(10.71)	-	-	(2.13)	(5.70)
	เคยเปลี่ยนงานมากกว่า 3 ครั้ง	1	-	-	1	-	-	5	7
		(3.33)	-	-	(3.57)	-	-	(10.64)	(4.43)
	รวม	30	7	28	28	4	14	47	158
		(100.00)							

ที่มา : จากใบอนุญาตทำงาน (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.5 ปัญหาในทัศนะของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวฯ ประกอบด้วย ปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง ลักษณะปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง ปัญหาค่าแรงที่ได้รับ ลักษณะปัญหาค่าแรง ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ลักษณะปัญหาสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ปัญหาสิทธิมนุษยชน ปัญหาความเป็นอยู่ ลักษณะปัญหาด้านความเป็นอยู่ ปัญหาด้านครอบครัว และลักษณะปัญหาด้านครอบครัว (ตารางที่ 4 - 17) ดังนี้

1) ปัญหาการถูกนายจ้างเอาเปรียบ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 94.25 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 5.75 กลุ่มที่ถูกเอาเปรียบจากนายจ้างส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการถูกนายจ้างต่อว่ารุนแรง นายจ้างไม่จ่ายเงิน ได้ค่าแรงไม่เท่าเทียมกัน และงานหนักเกินไป โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 95.56 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 4.44

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 98.51 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 1.49

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 95.71 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 4.29

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 91.53 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 8.47

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพหญิงประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 93.88 และมีปัญหาถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 6.12

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจ้างนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 87.72 และมีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.28

2) ปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 82.75 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 17.25 กลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการได้รับค่าแรงน้อยเกินไป นายจ้างจ่ายเงินไม่ตรงเวลา และโดนหักค่าแรงเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งกลุ่มอาชีพหญิงบริการเป็นกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงสูงสุด โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 88.89 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 11.11

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 80.60 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 19.40

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 72.86 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 27.14

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 89.83 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 10.17

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 62.50 และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 37.50 ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการได้รับค่าแรงไม่ตรงเวลา

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 87.76 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 12.24

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 82.46 และมีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 17.54

3) ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 90.00 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 8.00 กลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการทำงานที่ไม่มีวันหยุด

ความต้องการสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการด้านที่พัก สวัสดิการด้านอาหาร สวัสดิการค่าเดินทาง อุปกรณ์การทำงานที่อำนวยความสะดวก และการประกันสังคมให้แรงงาน โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 90.00 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 10.00

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 95.52 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 4.48

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 14.29

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 91.53 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 8.47

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 93.88 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 6.12

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ สวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 96.49 และมีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิด เป็นร้อยละ 3.51

4) ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็น ร้อยละ 96.00 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 4.00 กลุ่มที่มีปัญหาด้านสิทธิ มนุษยชนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับถูกนายจ้างทำร้ายร่างกาย ถูกนายจ้างใช้แรงงานแม้ไม่สบาย ทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน ทำงานเกินเวลา ถูกเหยียดหยาม และสภาพความเป็นอยู่ไม่ดีเสี่ยงต่อการ ติดเชื้อและไม่ปลอดภัย โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 98.89 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 1.11

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 98.51 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 1.49

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 94.92 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 5.08

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 93.88 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 6.12

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 91.23 และมีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 8.77

5) ปัญหาด้านความเป็นอยู่

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 92.25 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.75 กลุ่มที่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัยคับแคบ สุขลักษณะไม่ดี ค่าเช่าแพง และถูกไล่ที่ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 95.56 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 4.44

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 86.57 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 13.43

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 90.00 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 10.00

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 93.22 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 6.78

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 87.50 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 12.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 95.92 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 4.08

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 92.98 และมีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.02

6) ปัญหาบุตร/การศึกษบุตร

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 98.00 และมีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 2.00 กลุ่มที่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตรส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการศึกษาสูง ขาดอุปกรณ์การศึกษา และมีการศึกษาน้อยโดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 95.56 และมีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 4.44

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 97.01 และมีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 2.99

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 98.57 และมีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 1.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านการศึกษาของบุตร

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านการศึกษาของบุตร

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 97.96 และมีปัญหาบุตร/การศึกษบุตร คิดเป็นร้อยละ 2.04

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านการศึกษาของบุตร

7) ปัญหาด้านครอบครัว

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรันที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 95.75 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 4.25 กลุ่มที่มีปัญหาด้านครอบครัวส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของคนในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน ปัญหาคนใน

ครอบครัวติดยาเสพติด ไม่ช่วยกันทำมาหากิน ไม่มีงานทำ และปัญหาสุขภาพของคนในครอบครัว โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 97.78 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 2.22

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 88.06 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.94

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 98.57 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.43

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 96.61 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.39

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 62.50 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 100.00

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 98.25 และมีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 4 - 17 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาการถูกนายจ้างเอาเปรียบ								
ไม่มีปัญหา	86	66	67	54	8	46	50	377
	(95.56)	(98.51)	(95.71)	(91.53)	(100.00)	(93.88)	(87.72)	(94.25)
มีปัญหา	4	1	3	5	0	3	7	23
	(4.44)	(1.49)	(4.29)	(8.47)	(0.00)	(6.12)	(12.28)	(5.75)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ลักษณะการถูกเอาเปรียบ								
ถูกนายจ้างต่อว่ารุนแรง	4	0	2	3	0	2	4	15
	(100.00)	(0.00)	(66.67)	(60.00)	(0.00)	(66.67)	(57.14)	(65.22)
ไม่จ่ายเงิน	0	0	0	0	0	1	2	3
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(33.33)	(28.57)	(13.04)
ค่าแรงไม่เท่ากัน	0	0	1	1	0	0	1	3
	(0.00)	(0.00)	(33.33)	(20.00)	(0.00)	(0.00)	(14.29)	(13.04)
งานหนักไป	0	1	0	1	0	0	0	2
	(0.00)	(100.00)	(0.00)	(20.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(8.70)
รวม	4	1	3	5	0	3	7	23
	(100.00)							

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาด้านค่าแรงที่ได้รับ								
ไม่มีปัญหา	80	54	51	53	3	43	47	331
	(88.89)	(80.60)	(72.86)	(89.83)	(37.50)	(87.76)	(82.46)	(82.75)
มีปัญหา	10	13	19	6	5	6	10	69
	(11.11)	(19.40)	(27.14)	(10.17)	(62.50)	(12.24)	(14.54)	(17.25)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ลักษณะปัญหาค่าแรงที่ได้รับ								
จ่ายเงินไม่ตรงเวลา	4	6	8	2	5	1	2	28
	(40.00)	(46.15)	(42.11)	(33.33)	(100.00)	(16.67)	(20.00)	(40.58)
ค่าแรงน้อย	5	6	10	4	0	5	7	37
	(50.00)	(46.15)	(52.63)	(66.67)	(0.00)	(83.33)	(70.00)	(53.62)
โดนหักค่าอื่นๆ	1	1	1	0	0	0	1	4
	(10.00)	(7.69)	(5.26)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(10.00)	(5.80)
รวม	10	13	19	6	5	6	10	69
	(100.00)							

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาด้านสวัสดิการ								
ไม่มีปัญหา	81	64	60	54	8	46	55	368
	(90.00)	(95.52)	(85.71)	(91.53)	(100.00)	(93.88)	(96.49)	(92.00)
มีปัญหา	9	3	10	5	0	3	2	32
	(10.00)	(4.48)	(14.29)	(8.47)	(0.00)	(6.12)	(3.51)	(8.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ลักษณะปัญหาด้านสวัสดิการ								
ไม่มีวันหยุดให้	1	0	1	0	0	0	0	2
	(11.11)	(0.00)	(10.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(6.25)
อยากได้ค่าพยาบาล	4	2	6	1	0	2	0	15
	(44.44)	(66.67)	(60.00)	(20.00)	(0.00)	(66.67)	(0.00)	(46.88)
อยากได้ที่พัก	0	0	0	1	0	1	0	2
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(20.00)	(0.00)	(33.33)	(0.00)	(6.25)
อยากได้ค่าเดินทาง	1	0	0	0	0	0	1	2
	(11.11)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(50.00)	(6.25)
อยากได้อุปกรณ์ทำงาน	0	0	0	0	0	0	1	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(50.00)	(3.13)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะปัญหาด้านสวัสดิการ								
อยากได้ค่าอาหาร	2 (22.22)	1 (33.33)	0 (0.00)	2 (40.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (15.63)
ไม่มีสวัสดิการใดๆเลย	0 (0.00)	0 (00.00)	3 (30.00)	1 (20.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (12.50)
อยากได้ประกันสังคม	1 (11.11)	0 (00.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (3.13)
รวม	9 (100.00)	3 (100.00)	10 (100.00)	5 (100.00)	0 (100.00)	3 (100.00)	2 (100.00)	32 (100.00)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน								
ไม่มีปัญหา	89	66	70	56	5	46	52	384
	(98.89)	(98.51)	(100.00)	(94.92)	(62.50)	(93.88)	(91.23)	(96.00)
มีปัญหา	1	1	0	3	3	3	5	16
	(1.11)	(1.49)	(0.00)	(5.08)	(37.50)	(6.12)	(8.77)	(4.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ลักษณะปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน								
ถูกนายจ้างทำร้าย	0	0	0	2	3	0	0	5
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(66.67)	(100.00)	(0.00)	(0.00)	(31.25)
ถูกใช้แรงงานอย่างไม่สบาย	0	1	0	1	0	1	0	3
	(0.00)	(100.00)	(0.00)	(33.33)	(0.00)	(33.33)	(0.00)	(18.75)
ไม่ถูกกับคนงานด้วยกัน	0	0	0	0	0	1	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(33.33)	(0.00)	(6.25)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน								
อยากให้นายจ้างดูแล	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (33.33)	0 (0.00)	1 (6.25)
ทำงานเกินเวลา	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (40.00)	2 (12.50)
ถูกคุกคามเหยียดหยาม	1 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (60.00)	4 (25.00)
รวม	1 (100.00)	1 (100.00)	0 (100.00)	3 (100.00)	3 (100.00)	3 (100.00)	5 (100.00)	16 (100.00)
ปัญหาด้านสภาพความเป็นอยู่								
ไม่มีปัญหา	86 (95.56)	58 (86.57)	63 (90.00)	55 (93.22)	7 (87.50)	47 (95.92)	53 (92.98)	369 (92.25)
มีปัญหา	4 (4.44)	9 (13.43)	7 (10.00)	4 (6.78)	1 (12.50)	2 (4.08)	4 (7.02)	31 (7.75)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะปัญหาด้านสภาพความเป็นอยู่								
ที่อยู่คับแคบ	1 (25.00)	6 (66.67)	5 (71.43)	1 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (41.94)
ค่าเช่าแพง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)	0 (0.00)	1 (25.00)	2 (6.45)
สุขลักษณะบริเวณที่พักแ่	2 (50.00)	1 (11.11)	1 (14.29)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (75.00)	7 (22.58)
งานไม่ดี(พักที่งาน)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (6.45)
เงินไม่พอใช้	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (50.00)	0 (0.00)	2 (100.00)	0 (0.00)	4 (12.90)
ถูกไล่ที่	1 (25.00)	1 (11.11)	1 (14.29)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (9.68)
รวม	4 (100.00)	9 (100.00)	7 (100.00)	4 (100.00)	1 (100.00)	2 (100.00)	4 (100.00)	31 (100.00)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาบุตร/การศึกษามบุตร								
ไม่มีปัญหา	86	65	69	59	8	48	57	392
	(95.56)	(97.01)	(98.57)	(100.00)	(100.00)	(97.96)	(100.00)	(98.00)
มีปัญหา	4	2	1	0	0	1	0	8
	(4.44)	(2.99)	(1.43)	(0.00)	(0.00)	(2.04)	(0.00)	(2.00)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
ลักษณะปัญหาการศึกษาบุตร								
ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง	2	0	0	0	0	0	0	2
	(50.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(25.00)
ขาดอุปกรณ์การศึกษา	0	1	1	0	0	1	0	3
	(0.00)	(50.00)	(100.00)	(0.00)	(0.00)	(100.00)	(0.00)	(37.50)
ได้รับการศึกษาน้อย	2	1	0	0	0	0	0	3
	(50.00)	(50.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(37.50)
รวม	4	2	1	0	0	1	0	8
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(0.00)	(100.00)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาด้านครอบครัว								
ไม่มีปัญหา	88 (97.78)	59 (88.06)	69 (98.57)	57 (96.61)	5 (62.50)	49 (100.00)	56 (98.25)	383 (95.75)
มีปัญหา	2 (2.22)	8 (11.94)	1 (1.43)	2 (3.39)	3 (37.50)	0 (0.00)	1 (1.75)	17 (4.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
ลักษณะปัญหาด้านครอบครัว								
ความรุนแรงในครอบครัว	2 (100.00)	2 (25.00)	1 (100.00)	1 (50.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (35.29)
มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่	0 (0.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (66.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (17.65)
คนในครอบครัวติดยา	0 (0.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (11.76)

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ลักษณะปัญหาด้านครอบครัว								
ไม่ช่วยกันทำงานมาหากิน	0 (0.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.88)
คนในครอบครัวไม่มีงานทำ	0 (0.00)	2 (25.00)	0 (0.00)	1 (50.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)	4 (23.53)
สุขภาพคนในครอบครัวไม่แข็งแรง	0 (0.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.88)
รวม	2 (100.00)	8 (100.00)	1 (100.00)	2 (100.00)	3 (100.00)	0 (100.00)	1 (100.00)	17 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.6 ความพึงพอใจในทักษะของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ประกอบด้วย ความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐ ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความพึงพอใจด้านสาธารณสุข ความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ความพึงพอใจด้านความเสมอภาค และความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษา (ตารางที่ 4 - 18) ดังนี้

1) ความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐ

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือพึงพอใจในระดับน้อย และพึงพอใจระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ 23.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐอยู่ในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.81

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.71

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.68

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.06

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.86

2) ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับมากและพึงพอใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.75 และ 18.75 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.44

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.34

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.71

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.98

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.98

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.86

3) ความพึงพอใจด้านสาธารณสุข

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับมาก และพึงพอใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.00 และ 17.50 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.56

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.33

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.29

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.76

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับมาก และพึงพอใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.50 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.90

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.39

4) ความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับมาก และพึงพอใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.00 และ 20.25 ตามลำดับ โดย

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.33

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับมาก และพึงพอใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.36 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.86

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.29

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.50

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.18

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.63

5) ความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคม

พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับน้อย และพึงพอใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.25 และ 19.75 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.56

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.85

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.57

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.76

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 75.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.02

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.86

6) ความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษา

พบว่า แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมาคือ พึงพอใจในระดับมาก และพึงพอใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 23.75 และ 17.75 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.22

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.33

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.29

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.68

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุรุษที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.98

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวชายาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ
ด้านโอกาสทางการศึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.88

ตารางที่ 4 - 18 ข้อมูลด้านความพึงพอใจของแรงงานต่างด้าวจำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านการดูแลจาก								
ภาครัฐ								
มากที่สุด	19	17	13	5	2	0	3	59
	(21.11)	(25.37)	(18.57)	(8.47)	(25.00)	(0.00)	(5.26)	(14.75)
มาก	27	17	19	21	1	1	7	93
	(30.00)	(25.37)	(27.14)	(35.59)	(12.50)	(2.04)	(12.28)	(23.25)
ปานกลาง	27	26	25	24	1	26	20	149
	(30.00)	(38.81)	(35.71)	(40.68)	(12.50)	(53.06)	(35.09)	(37.25)
น้อย	15	7	13	8	4	22	25	94
	(16.67)	(10.45)	(18.57)	(13.56)	(50.00)	(44.90)	(43.86)	(23.50)
น้อยที่สุด	2	0	0	1	0	0	2	5
	(2.22)	(0.00)	(0.00)	(1.69)	(0.00)	(0.00)	(3.51)	(1.25)
รวม	90	67	70	59	8	49	57	400
	(100.00)							
เฉลี่ย	3.51	3.66	3.46	3.36	3.13	2.57	2.72	3.27

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านความ								
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน								
มากที่สุด	13 (14.44)	16 (23.88)	17 (24.29)	5 (8.47)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	52 (13.00)
มาก	27 (30.00)	15 (22.39)	22 (31.43)	23 (38.98)	4 (50.00)	8 (16.33)	4 (7.02)	103 (25.75)
ปานกลาง	31 (34.44)	21 (31.34)	25 (35.71)	20 (33.90)	2 (25.00)	24 (48.98)	25 (43.86)	148 (37.00)
น้อย	16 (17.78)	15 (22.39)	5 (7.14)	8 (13.56)	2 (25.00)	12 (24.49)	17 (29.82)	75 (18.75)
น้อยที่สุด	3 (3.33)	0 (0.00)	1 (1.43)	3 (5.08)	0 (0.00)	5 (10.20)	10 (17.54)	22 (5.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
เฉลี่ย	3.34	3.48	3.70	3.32	3.25	2.71	2.46	3.22

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านสาธารณสุข								
มากที่สุด	12 (13.33)	17 (25.37)	10 (14.29)	4 (6.78)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (3.51)	45 (11.25)
มาก	29 (32.22)	23 (34.33)	24 (34.29)	27 (45.76)	3 (37.50)	11 (22.45)	11 (19.30)	128 (32.00)
ปานกลาง	32 (35.56)	14 (20.90)	22 (31.43)	20 (33.90)	2 (25.00)	22 (44.90)	31 (54.39)	143 (35.75)
น้อย	13 (14.44)	10 (14.93)	13 (18.57)	6 (10.17)	3 (37.50)	12 (24.49)	13 (22.81)	70 (17.50)
น้อยที่สุด	4 (4.44)	3 (4.48)	1 (1.43)	2 (3.39)	0 (0.00)	4 (8.16)	0 (0.00)	14 (3.50)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
เฉลี่ย	3.36	3.61	3.41	3.42	3.00	2.82	3.04	3.30

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่								
มากที่สุด	13 (14.44)	13 (19.40)	16 (22.86)	6 (10.17)	1 (12.50)	0 (0.00)	1 (1.75)	50 (12.50)
มาก	28 (31.11)	19 (28.36)	17 (24.29)	22 (37.29)	3 (37.50)	2 (4.08)	13 (22.81)	104 (26.00)
ปานกลาง	30 (33.33)	19 (28.36)	23 (32.86)	21 (35.59)	2 (25.00)	29 (59.18)	30 (52.63)	154 (38.50)
น้อย	18 (20.00)	12 (17.91)	13 (18.57)	7 (11.86)	1 (12.50)	17 (34.69)	13 (22.81)	81 (20.25)
น้อยที่สุด	1 (1.11)	4 (5.97)	1 (1.43)	3 (5.08)	1 (12.50)	1 (2.04)	0 (0.00)	11 (2.75)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
เฉลี่ย	3.38	3.37	3.49	3.36	3.25	2.65	3.04	3.25

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสังคม								
มากที่สุด	8 (8.89)	11 (16.42)	11 (15.71)	3 (5.08)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.75)	34 (8.50)
มาก	24 (26.67)	19 (28.36)	18 (25.71)	15 (25.42)	0 (0.00)	1 (2.04)	2 (3.51)	79 (19.75)
ปานกลาง	32 (35.56)	20 (29.85)	20 (28.57)	27 (45.76)	0 (0.00)	25 (51.02)	25 (43.86)	149 (37.25)
น้อย	18 (20.00)	9 (13.43)	17 (24.29)	9 (15.25)	6 (75.00)	11 (22.45)	23 (40.35)	93 (23.25)
น้อยที่สุด	8 (8.89)	8 (11.94)	4 (5.71)	5 (8.47)	2 (25.00)	12 (24.49)	6 (10.53)	45 (11.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
เฉลี่ย	3.07	3.24	3.21	3.03	1.75	2.31	2.46	2.91

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ข้อมูลระดับความพึงพอใจ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ความพึงพอใจด้านโอกาสทาง								
การศึกษา								
มากที่สุด	21 (23.33)	11 (16.42)	10 (14.29)	2 (3.39)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (10.53)	50 (12.50)
มาก	29 (32.22)	23 (34.33)	19 (27.14)	16 (27.12)	1 (12.50)	3 (6.12)	4 (7.02)	95 (23.75)
ปานกลาง	25 (27.78)	18 (26.87)	24 (34.29)	24 (40.68)	3 (37.50)	24 (48.98)	29 (50.88)	147 (36.75)
น้อย	12 (13.33)	4 (5.97)	11 (15.71)	9 (15.25)	4 (50.00)	17 (34.69)	14 (24.56)	71 (17.75)
น้อยที่สุด	3 (3.33)	11 (16.42)	6 (8.57)	8 (13.56)	0 (0.00)	5 (10.20)	4 (7.02)	37 (9.25)
รวม	90 (100.00)	67 (100.00)	70 (100.00)	59 (100.00)	8 (100.00)	49 (100.00)	57 (100.00)	400 (100.00)
เฉลี่ย	3.59	3.28	3.23	2.92	2.63	2.51	2.89	3.13

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4.7 ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย (ตารางที่ 4 – 19) พบว่า แรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 52.28 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และอยากให้คุณดูแลเรื่องการศึกษา คิด เป็นร้อยละ 14.15 และ 9.11 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมาคือ อยากให้คุณดูแลเรื่องการศึกษา และช่วยแก้ปัญหาค่าแรง คิดเป็นร้อยละ 18.60 และ 9.30 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพการเกษตร แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 54.21 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และให้รัฐบาลดูแลเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 10.84 และ 9.63 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 62.62 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และอยากให้คุณดูแลเรื่องการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.02 และ 8.41 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง คิดเป็นร้อยละ 16.33 และอยากให้คุณดูแลเรื่องการศึกษา และช่วยแก้ปัญหาเรื่องค่า ครองชีพสูง คิดเป็นร้อยละ 8.16 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพหญิงบริการ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง และช่วยเข้ามาจัดหางานที่ดีกว่านี้ คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน

กลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการให้รัฐช่วย แก้ปัญหาเรื่องค่าครองชีพที่สูง คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และช่วยออก บัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 32.35 และ 14.71 ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และปัญหาการว่างงาน/จัดหางานให้ทำ คิดเป็นร้อยละ 13.73 และ 7.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 19 ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย

ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ต้องการบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง	42 (48.84)	45 (54.21)	67 (62.62)	27 (55.10)	2 (28.57)	5 (14.71)	30 (58.82)	218 (52.28)
ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง	8 (9.30)	9 (10.84)	15 (14.02)	8 (16.33)	1 (14.29)	11 (32.35)	7 (13.73)	59 (14.15)
ปัญหาค่าครองชีพสูง	2 (2.33)	1 (1.20)	1 (0.93)	4 (8.16)	1 (14.29)	12 (35.29)	2 (3.92)	23 (5.52)
ต้องการให้รัฐเข้ามาดูแลในชุมชน	4 (4.65)	1 (1.20)	2 (1.87)	1 (2.04)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (1.92)
อยากมีงานที่ดีกว่านี้	3 (3.49)	0 (0.00)	2 (1.87)	1 (2.04)	2 (28.57)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (1.92)
อยากให้ดูแลเรื่องการศึกษา	16 (18.60)	7 (8.43)	9 (8.41)	4 (8.16)	0 (0.00)	2 (5.88)	0 (0.00)	38 (9.11)
อยากได้สิทธิขั้นพื้นฐาน/ สวัสดิการต่าง	4 (4.65)	3 (3.61)	3 (2.80)	2 (4.08)	1 (14.29)	0 (0.00)	1 (1.96)	14 (3.36)
ช่วยเหลือด้านความเป็นอยู่	1 (1.16)	2 (2.41)	2 (1.87)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (1.20)
อยากให้รัฐบาลดูแลเจ้าหน้าที่ให้ ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง	3 (3.49)	8 (9.63)	5 (4.67)	2 (4.08)	0 (0.00)	3 (8.82)	3 (5.88)	24 (5.76)

ตารางที่ 4 - 19 (ต่อ)

ความต้องการการช่วยเหลือจาก รัฐบาลไทย	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	หญิงบริการ	ประมง	ต่อเนื่องประมง	รวม
ปัญหาการว่างงาน/จัดหางานให้ ทำ	2 (2.33)	4 (4.82)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (7.84)	10 (2.40)
ดูแลเรื่องดูนายหน้าหักค่าแรง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (2.94)	0 (0.00)	1 (0.24)
ดูแลเรื่องความปลอดภัย	0 (0.00)	1 (1.20)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (3.92)	3 (0.72)
ความเท่าเทียมกัน	1 (1.16)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (3.92)	3 (0.72)
ดูแลเรื่องเวลาการทำงาน/ วันหยุด	0 (0.00)	1 (1.20)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.24)
รวม	86 (100.00)	83 (100.00)	107 (100.00)	49 (100.00)	7 (100.00)	34 (100.00)	51 (100.00)	417 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

หมายเหตุ : ตอบได้หลายข้อ

4.8 การเปรียบเทียบการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า รุ่นที่ 1 กับรุ่นที่ 2

1) เปรียบเทียบลักษณะการพักอาศัย

ลักษณะการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ลักษณะการพักอาศัยส่วนใหญ่ไม่ต้องจัดหาและไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย เช่น อาศัยอยู่กับนายจ้าง/อาศัยอยู่ในที่พักงาน คิดเป็นร้อยละ 71.08 และที่เหลือต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 28.92 ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งเป็นสัดส่วนมากกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 (ตารางที่ 4 - 20) ด้วยเหตุผลที่ แรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 ต้องการพักอาศัยเป็นการส่วนตัว มีอิสระ หรืออีกเหตุผลคือ นายจ้างลดต้นทุนการดูแล จึงไม่จัดสวัสดิการดังกล่าวให้

2) เปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาไทย

ทักษะการใช้ภาษาไทยของแรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 87.00 ซึ่งน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ที่มีสัดส่วนผู้ทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 93.31 (ตารางที่ 4 - 20) ด้วยเหตุผลเพราะ แรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 ส่วนใหญ่แท้ที่จริงยังเป็นรุ่นที่ 1.5 คือ อพยพมากับบิดามารดา ไม่ได้ใช้ภาษาไทยตั้งแต่กำเนิด แต่มาฝึกใช้เมื่อมาอาศัยในประเทศไทย ทำให้มีทักษะการใช้ภาษาไทยน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ที่อาศัยในประเทศไทยมานานกว่า

3) เปรียบเทียบรูปแบบการจ้างงาน

รูปแบบการจ้างงานของแรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาที่ 2 ส่วนใหญ่มีรูปแบบการได้รับการจ้างงานรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ รูปแบบการจ้างงานรายวัน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ในขณะที่แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ส่วนใหญ่มีรูปแบบการได้รับการจ้างงานรายวัน คิดเป็นร้อยละ 63.41 รองลงมาคือ รูปแบบการจ้างงานรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 23.95 (ตารางที่ 4 - 20) ด้วยเหตุผลหลักคือ การจ้างงานรายเดือนเมื่อคิดเป็นค่าจ้างต่อวัน จะมีต้นทุนต่ำกว่ารายวัน และสามารถควบคุมการทำงาน เวลาการทำงานของลูกค้าได้ (ที่มาของเหตุผล : จากการประเมินการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ)

ตารางที่ 4 - 20 เปรียบเทียบการหาที่พัก ภาษา และการจ้างงานแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 กับรุ่นที่ 2

รายการ	แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 1 (ร้อยละ)	แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 (ร้อยละ)
ที่พักอาศัย		
ไม่ต้องจัดหาเอง	71.08	31.75
จัดหาเอง	28.92	68.25
รวม	100.00	100.00
ทักษะทางภาษาไทย		
ไม่สามารถภาษาไทยได้	6.69	13.00
สามารถใช้ภาษาไทยได้	93.31	87.00
รวม	100.00	100.00
ลักษณะการจ้างงาน		
รายชั่วโมง	0.14	0.00
รายชิ้นงาน	6.27	3.50
รายกิโลกรัม	0.00	5.25
รายวัน	63.41	37.50
รายสัปดาห์	0.00	0.50
รายเดือน	23.95	53.00
จ้างเหมา	6.23	0.00
ธุรกิจส่วนตัว	0.00	0.25
รวม	100.00	100.00

ที่มา : ข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 จากสำนักงานสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จากการศึกษา

หมายเหตุ : แรงงานต่างด้าวที่มีทักษะทางภาษาไทยเพียงพอได้ถือว่าสามารถใช้ภาษาไทยได้

4) เปรียบเทียบอัตราค่าจ้างต่อวัน

อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 จะสูงกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 (ตารางที่ 4 - 21) ด้วยเหตุผลหลักคือ การจ้างงานแรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน ในกลุ่มแรงงานกรรมกร ส่วนใหญ่นายจ้างจะใช้เกณฑ์อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่อวัน

ตารางที่ 4 - 21 เปรียบเทียบอัตราค่าจ้างต่อวันของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 กับรุ่นที่ 2

อัตราค่าจ้างต่อวัน	แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2					แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1
	ตาก	ระนอง	เชียงใหม่	สมุทรสาคร	รวมรุ่นที่ 2	
ค่าจ้างเฉลี่ย บาทต่อวัน	131.38	140.37	181.75	196.04	176.28	159.70
ค่าจ้างต่ำสุด บาทต่อวัน	80.00	50.00	66.67	100.00	50.00	44.00
ค่าจ้างสูงสุด บาทต่อวัน	400.00	230.77	1,875.00	333.33	1,875.00	800.00

ที่มา : ข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 จากสำนักงานสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จากการศึกษา

4.9 เปรียบเทียบการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่ารุ่นที่ 2 กับแรงงานไทย

1) เปรียบเทียบระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของแรงงานต่างด้าวทாயาทุรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุรุ่นที่ 2 มีโอกาสทางการศึกษา โดยได้รับการศึกษาน้อยกว่าแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย เหตุผลหลัก คือ บิดา มารดาของกลุ่มแรงงานดังกล่าวต้องการให้แรงงานออกมาทำงานหารายได้ช่วยครอบครัว

เมื่อพิจารณาในกลุ่มผู้ที่ได้รับการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.00 รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 17.65 และ 0.90 ตามลำดับ ในขณะที่แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับก่อนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.98 รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.27 และ 22.42 ตามลำดับ เหตุผลหลักที่สัดส่วนระดับการศึกษาของแรงงานต่างด้าวทாயาทุรุ่นที่ 2 สูงกว่าแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย คือ เมื่อแรงงานต่างด้าวทாயาทุรุ่นที่ 2 มีโอกาสทางการศึกษาแล้ว บิดา มารดาของกลุ่มแรงงานดังกล่าวก็จะพยายามให้ได้เรียนในระดับการศึกษาที่สูงที่สุด (ตารางที่ 4 - 22)

ตารางที่ 4 - 22 การเปรียบเทียบระดับการศึกษาระหว่างแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 (ร้อยละ)	แรงงานไทย ^๑ รายได้น้อย ที่วราขอาณาจักร (ร้อยละ)
ไม่มีการศึกษา	44.75	4.65
มีการศึกษา	55.25	95.35
รวม	100.00	100.00
มีการศึกษา		
ก่อนประถมศึกษา	0.45	38.98
ประถมศึกษา	81.00	22.42
มัธยมศึกษา	17.65	30.27
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	0.00	3.33
ปริญญาตรี	0.90	4.67
สูงกว่าปริญญาตรี	0.00	0.26
อื่นๆ	0.00	0.07
รวม	100.00	100.00
จากจำนวนแรงงาน	400 คน	1,175,090 คน

ที่มา : ข้อมูลแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ข้อมูลแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 จากการศึกษา

2) เปรียบเทียบที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย พบว่า ที่อยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะอาศัยแบบเช่าอาศัย (บ้านเช่า/ห้องเช่า/ห้องแบ่งเช่า) คิดเป็นร้อยละ 60.00 ในขณะที่แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทยส่วนใหญ่จะอาศัยในบ้านที่เป็นเจ้าของบ้านในที่ดินตนเอง/ที่ของญาติ/ที่สาธารณะ/ที่บุญกรู กคิดเป็นร้อยละ 39.50 ด้วยเหตุผลหลักคือเหตุผลทางกฎหมายที่ไม่ให้แรงงานต่างด้าวมีสิทธิในการเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย (ตารางที่ 4 - 23)

ตารางที่ 4 - 23 การเปรียบเทียบลักษณะที่อยู่อาศัยระหว่างแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 กับ
แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย

ลักษณะที่อยู่อาศัยของครัวเรือน	แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 (ร้อยละ)	แรงงานไทยรายได้น้อย ทั่วราชอาณาจักร (ร้อยละ)
- เป็นเจ้าของบ้านในที่ดินตนเอง/ที่ของญาติ/ที่ สาธารณะ/ที่บุกรุก	7.75	39.50
- เป็นเจ้าของบ้านในที่ดินเช่า/เช่าซื้อ	0.50	25.90
- อยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า	31.75	4.90
- เช่า (บ้านเช่า/ห้องเช่า/ห้องแบ่งเช่า)	60.00	29.60
- อื่นๆ	-	0.10
รวม	100.00	100.00

ที่มา : ข้อมูลแรงงานไทยในชุมชนภาคเหนือและทั่วราชอาณาจักรมาจากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ

ข้อมูลแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 มาจากการศึกษา

3) เปรียบเทียบลักษณะอาชีพ

ลักษณะอาชีพของแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะอาชีพรับจ้างหรือกรรมกร เช่น โรงงาน ซ่อมรถ เสริมสวย ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 47.75 รองลงคือ ทำงานในลักษณะอาชีพลูกจ้างรายวัน/รายชิ้นงาน และอาชีพพนักงาน/รับจ้างในบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 32.25 และ 17.00 ตามลำดับ ในขณะที่แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทยส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะอาชีพพนักงาน/รับจ้างในบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 36.52 รองลงมาคือ ทำงานในลักษณะอาชีพค้าขาย และอาชีพลูกจ้างรายวัน/รายชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 21.71 และ 13.81 ตามลำดับ จากลักษณะอาชีพดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่นายจ้างยังต้องการให้ทำงานในลักษณะแรงงานกรรมกร รับจ้าง งานที่มีความเสี่ยง งานหนัก และจ้างเป็นรายวัน ซึ่งไม่มั่นคงและมีรายได้น้อยไม่แน่นอน และแรงงานคนไทยไม่นิยมการทำงานในลักษณะดังกล่าว (ตารางที่ 4 - 24)

ตารางที่ 4 - 24 การเปรียบเทียบลักษณะอาชีพระหว่างแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย (หน่วย : ร้อยละ)

ลักษณะอาชีพ	แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่น 2 (ร้อยละ)	แรงงานไทยฯ รายได้น้อย ที่วราชอาณาจักร (ร้อยละ)
พนักงาน/รับจ้างในบริษัท/ห้างร้าน/ร้านค้า	17.00	36.52
ค้าขาย	1.00	21.71
ลูกจ้างรายวัน/รายชิ้นงาน	32.25	13.81
รับจ้าง / กรรมกร	47.75	7.25
ขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง	0.00	6.45
ขายบริการ	2.00	0.00
นักเรียน/นักศึกษา	0.00	0.00
อื่นๆ	0.00	14.26
รวม	100.00	100.00

ที่มา : ข้อมูลแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ข้อมูลแรงงานต่างด้าวทุ่นที่ 2 จากการศึกษา

4) เปรียบเทียบรายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน

รายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สินของแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 มีรายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน ของทั้งครอบครัวและส่วนตัว ต่ำกว่าแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และต่ำกว่าครัวเรือนไทยทั่วประเทศ แสดงให้เห็นว่าลักษณะของการใช้จ่ายเป็นไปตามฐานะความเป็นอยู่ ที่ถึงแม้แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 จะมีรายได้ต่ำกว่าคนไทย แต่การใช้จ่ายและหนี้สินของแรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ก็ต่ำด้วย (ตารางที่ 4 - 25)

ตารางที่ 4 - 25 การเปรียบเทียบรายได้ รายจ่าย และหนี้สินระหว่างแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 กับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และครัวเรือนไทย

รายการ	ต่างด้าวรุ่นที่ 2		แรงงานไทยในชุมชนฯ ที่วราชอาณาจักร		ครัวเรือน ไทย (บาท)
	ครอบครัว	ส่วนตัว	ครอบครัว	ส่วนตัว	
	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	11,211.5	4,382.98	13,568	4,321	20,903
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	7,632.48	2,544.16	10,990	3,500	16,205
หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย	N/A	17,005.08	N/A	N/A	134,699

ที่มา : ข้อมูลแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย จากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูลครัวเรือนไทยจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จากการศึกษา

5) เปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรแต่ละจังหวัด

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรแต่ละจังหวัด พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในทุกจังหวัดมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในจังหวัด (ตารางที่ 4 - 26)

ตารางที่ 4 - 26 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรแต่ละจังหวัด กับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

จังหวัด	รายได้เฉลี่ยต่อหัว ของประชากร (บาท/คน/เดือน)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของแรงงานต่าง ด้าวทนายทรุ่นที่ 2 (บาท/คน/เดือน)
เชียงใหม่	6,896.00	4,395.20
ตาก	6,127.50	3,747.00
ระนอง	8,066.67	4,040.00
สมุทรสาคร	6,865.00	5,464.00

ที่มา : ข้อมูลของรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร จากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปี พ.ศ.2552)

ข้อมูลของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จากการศึกษา

6) เปรียบเทียบกับเส้นความยากจน

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 2 ในแต่ละจังหวัดและลักษณะอาชีพ เมื่อเปรียบเทียบกับเส้นความยากจนของคนไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายาทรุ่นที่ 2 ในทุกจังหวัด และทุกระดับอาชีพมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าเส้นความยากจนของคนไทยในแต่ละจังหวัดและสูงกว่าเส้นความยากจนของคนไทยเฉลี่ยรวมทั้งประเทศ (ตารางที่ 4 - 27)

จากตารางที่ 4 - 25 และ 4 - 27 แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้แรงงานต่างด้าวทนายาทรุ่นที่ 2 จะมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำกว่ารายได้ต่อหัวประชากรไทย แต่ก็ยังสูงกว่าเส้นความยากจน แสดงว่าแรงงานต่างด้าวทนายาทรุ่นที่ 2 เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยไม่ถึงเป็นกลุ่มคนยากจน และมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีกว่าคนจนในแต่ละจังหวัด และคนจนเฉลี่ยรวมของประชากรไทยทั่วประเทศ

ตารางที่ 4 - 27 การเปรียบเทียบเส้นความยากจนของคนไทย กับรายได้เฉลี่ยต่อหัว/เดือนของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

ลักษณะอาชีพ	ตาก (บาทต่อคนต่อเดือน)	ระนอง (บาทต่อคนต่อเดือน)	เชียงใหม่ (บาทต่อคนต่อเดือน)	สมุทรสาคร (บาทต่อคนต่อเดือน)
รายได้เฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 จำแนกตามอาชีพ*				
พนักงานบริษัท/ ร้านค้า/ร้านอาหาร	3,641.94	3,000.00	4,761.43	5,114.29
ค้าขาย	2,500.00	-	8,000.00	12,500.00
รับใช้ในบ้าน	2,511.11	2,909.09	4,552.63	5,018.75
รับจ้างด้านการเกษตร	2,600.00	-	3,136.80	4,869.23
รับจ้างก่อสร้าง	3,285.71	3,160.00	4,662.42	5,530.00
รับจ้างด้านปศุสัตว์	1,800.00	2,000.00	-	-
ขายบริการ	11,312.50	-	-	-
รับจ้างทั่วไป	-	-	4,977.65	4,961.54
รับจ้างเย็บผ้า	-	1,500.00	3,750.00	-
รับจ้างร้านเสริมสวย	-	-	4,230.00	-
รับจ้างต่อเนื่องประมง	-	4,056.00	-	5,628.21
รับจ้างประมงทะเล	-	4,765.96	-	5,625.00
รับจ้างร้านซ่อมรถ	-	6,000.00	-	4,400.00
รับจ้างในโรงงาน	-	3,600.00	-	6,000.00
เส้นความยากจนของประชากรไทยทั่วประเทศ (บาทต่อคนต่อเดือน)**		1,443		
เส้นความยากจนของไทยจำแนกตามจังหวัด (บาทต่อคนต่อเดือน)**	1,310	1,358	1,394	1,564

ที่มา : *ข้อมูลจากการศึกษา **รายงานการประเมินความยากจน ปี 2550 โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

บทที่ 5

ผลการศึกษสถานประกอบการ

ในบทนี้จะเป็นผลการศึกษสถานประกอบการและผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการ Focus Group เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน (NGOs) มุขนิธิต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวในแต่ละพื้นที่ ได้รายละเอียดผลการศึกษา ดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไป

1) จำนวนตัวอย่างในแต่ละจังหวัด

ในการศึกษาความต้องการแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ จากการสัมภาษณ์สถานประกอบการจำนวน 100 ตัวอย่างในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร ระนอง จังหวัดละ 25 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 100 ตัวอย่าง ได้กระจายการสัมภาษณ์ประเภทสถานประกอบการ ออกเป็น สถานประกอบการประเภทธุรกิจต่างๆ การเกษตร ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ประมง และประมงต่อเนื่อง (ตารางที่ 5 - 1)

ตารางที่ 5 - 1 ประเภทสถานประกอบการจำแนกตามจังหวัด

ประเภทสถานประกอบการ	เชียงใหม่	ตาก	สมุทรสาคร	ระนอง	รวม
ธุรกิจต่างๆ	7 (28.00)	9 (36.00)	3 (12.00)	5 (20.00)	24 (24.00)
การเกษตร	6 (24.00)	8 (32.00)	3 (12.00)	3 (12.00)	20 (20.00)
ก่อสร้าง	6 (24.00)	0 (0.00)	3 (12.00)	0 (0.00)	9 (9.00)
รับใช้ในบ้าน	6 (24.00)	8 (32.00)	3 (12.00)	5 (20.00)	22 (22.00)
ประมง	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (20.00)	5 (20.00)	10 (10.00)
ประมงต่อเนื่อง	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (32.00)	7 (28.00)	15 (15.00)
รวม	25 (100.00)	25 (100.00)	25 (100.00)	25 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

2) ประเภทสถานประกอบการ

ในการสัมภาษณ์สถานประกอบการ ได้แบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น สถานประกอบการ ประเภทธุรกิจต่างๆ การเกษตร ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ประมง และประมงต่อเนื่อง และผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานประกอบการประเภทธุรกิจต่างๆในการศึกษานี้ประกอบไปด้วย ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ โรงงาน โรงทอผ้า และขนส่งสินค้าข้ามฝั่ง และสำหรับสถานประกอบการประเภทการเกษตรในการศึกษานี้ ประกอบไปด้วย การเกษตร และปศุสัตว์ (ตารางที่ 5 - 2) สำหรับลักษณะและขนาดของสถานประกอบการกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 65.00 ของสถานประกอบการ และส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของสถานประกอบการ (ตารางที่ 5 - 3)

ตารางที่ 5 - 2 สถานประกอบการแต่ละประเภท

ประเภทสถานประกอบการ	สถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจต่างๆ	ร้านค้า	9	(9.00)
	ร้านอาหาร	5	(5.00)
	ร้านเสริมสวย	1	(1.00)
	ร้านซ่อมรถ	2	(2.00)
	โรงงาน	5	(5.00)
	โรงทอผ้า	1	(1.00)
	ขนส่งสินค้าข้ามฝั่ง	1	(1.00)
	รวม	24	(24.00)
การเกษตร	การเกษตร	19	(19.00)
	ปศุสัตว์	1	(1.00)
	รวม	20	(20.00)
ก่อสร้าง	งานก่อสร้างต่างๆ	9	(9.00)
	รวม	9	(9.00)
รับใช้ในบ้าน	ผู้มีแรงงานรับใช้ในบ้าน	22	(22.00)
	รวม	22	(22.00)
ประมง	ประมง	10	(10.00)
	รวม	10	(10.00)
ประมงต่อเนื่อง	ประมงต่อเนื่อง	15	(15.00)
	รวม	15	(15.00)
รวม		100	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 3 ลักษณะสถานประกอบการ

ลักษณะของกิจการ	ธุรกิจ ต่างๆ	การ เกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ ในบ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
เจ้าของคนเดียว	18 (75.00)	18 (90.00)	7 (77.78)	0 (0.00)	10 (100.00)	12 (80.00)	65 (65.00)
ห้างหุ้นส่วน	1 (4.17)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
บริษัท	5 (20.83)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (20.00)	9 (9.00)
สหกรณ์	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
มีแรงงานรับใช้ในบ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (22.00)
เจ้าของร่วม 2 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)
ขนาดกิจการ							
ขนาดเล็ก	20 (83.33)	18 (90.00)	5 (55.56)	0 (0.00)	10 (100.00)	7 (46.67)	60 (60.00)
ขนาดกลาง	2 (8.33)	2 (10.00)	3 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (33.33)	12 (12.00)
ขนาดใหญ่	2 (8.33)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (20.00)	6 (6.00)
มีแรงงานรับใช้ในบ้าน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (22.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5.2 การจ้างแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

1) จำนวนแรงงานต่างด้าว

การจ้างแรงงานของสถานประกอบการ พบว่า ร้อยละ 6.00 ของสถานประกอบการมีการจ้างแรงงานทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวมากกว่า 200 คน และ ร้อยละ 5.00 ของสถานประกอบการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวมากกว่า 200 คน แม้ว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่จะจ้างแรงงานต่างด้าวเพียง 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ของสถานประกอบการ (ตารางที่ 5 - 4)

เมื่อจำแนกตามประเภทสถานประกอบการ จะพบว่า สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่องมีความต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนที่มากกว่า 100 คน มากกว่าสถานประกอบการประเภทอื่นๆ (ตารางที่ 5 - 5)

ตารางที่ 5 - 4 จำนวนแรงงาน ในสถานประกอบการ

จำนวนแรงงาน ในสถานประกอบการ	แรงงานทั้งหมด		แรงงานไทย		แรงงานต่างด้าว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 คน	26	(26.00)	16	(29.63)	32	(32.00)
3 - 5 คน	14	(14.00)	17	(31.4)	16	(16.00)
6 - 10 คน	17	(17.00)	9	(16.67)	15	(15.00)
11 - 15 คน	7	(7.00)	4	(7.41)	7	(7.00)
16 - 20 คน	7	(7.00)	0	(0.00)	7	(7.00)
21 - 25 คน	4	(4.00)	0	(0.00)	3	(3.00)
26 - 30 คน	3	(3.00)	1	(1.85)	2	(2.00)
31 - 35 คน	2	(2.00)	1	(1.85)	2	(2.00)
36 - 40 คน	1	(1.00)	2	(3.70)	1	(1.00)
41 - 100 คน	9	(9.00)	1	(1.85)	6	(6.00)
101 - 200 คน	4	(4.00)	1	(1.85)	4	(4.00)
มากกว่า 200 คน	6	(6.00)	2	(3.70)	5	(5.00)
รวม	100	(100.00)	54	(100.00)	100	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 5 จำนวนแรงงานต่างด้าวจำแนกตามประเภทสถานประกอบการ

จำนวนแรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
จำนวน 1 - 2 คน	7 (29.17)	3 (15.00)	0 (0.00)	21 (95.45)	1 (10.00)	0 (0.00)	32 (32.00)
จำนวน 3 - 5 คน	7 (29.17)	6 (30.00)	1 (11.11)	1 (4.55)	1 (10.00)	0 (0.00)	16 (16.00)
จำนวน 6 - 10 คน	6 (25.00)	5 (25.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (20.00)	15 (15.00)
จำนวน 11 - 15 คน	1 (4.17)	3 (15.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	1 (10.00)	1 (6.67)	7 (7.00)
จำนวน 16 - 20 คน	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	4 (40.00)	1 (6.67)	7 (7.00)
จำนวน 21 - 25 คน	1 (4.17)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	3 (3.00)
จำนวน 26 - 30 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	1 (6.67)	2 (2.00)
จำนวน 31 - 35 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
จำนวน 36 - 40 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
จำนวน 41 - 100 คน	0 (0.00)	1 (5.00)	2 (22.22)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (20.00)	6 (6.00)
จำนวน 101 - 200 คน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (26.67)	4 (4.00)
จำนวนมากกว่า 200 คน	2 (8.33)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (13.33)	5 (5.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)
จำนวนแรงงานเฉลี่ย (คน)	57	12	120	1	24	224	63

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

2) แหล่งที่มาของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ในกิจการ

แหล่งที่มาของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ในสถานประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 80.00 และแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 19.00 โดย (ตารางที่ 5 - 6)

ผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ ส่วนใหญ่จะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 79.17 และแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.67

ผู้ประกอบการการเกษตร ส่วนใหญ่จะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 80.00 และแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผู้ประกอบการก่อสร้าง ทั้งหมดจะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผู้ประกอบการที่มีแรงงานรับใช้ในบ้าน ส่วนใหญ่จะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 54.55 และแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 45.45

ผู้ประกอบการประมง ส่วนใหญ่จะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 90.00 และแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.00

ผู้ประกอบการประมงต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นเข้ามา คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 5 - 6 แหล่งที่มาของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ในสถานประกอบการ

แหล่งที่มา	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ ในบ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
แรงงานต่างด้าวที่เกิดใน ประเทศไทย	4 (16.67)	4 (20.00)	0 (0.00)	10 (45.45)	1 (10.00)	0 (0.00)	19 (19.00)
แรงงานต่างด้าวอพยพ ย้ายถิ่นมา มีทั้งเกิดในไทยและ อพยพมา	19 (79.17)	16 (80.00)	9 (100.00)	12 (54.55)	9 (90.00)	15 (100.00)	80 (80.00)
	1 (4.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

3) ลักษณะงานแรงงานต่างด้าว

ลักษณะงานของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวทำงานในตำแหน่งลูกน้องหรือรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 89.43 ของตำแหน่งงาน และร้อยละ 10.57 ที่ทำงานในตำแหน่งหัวหน้า ได้แก่ หัวหน้าคูมนงาน ซึ่งแรงงานต่างด้าวที่ได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้าคูมนงาน ส่วนมากเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ ทำงานกับนายจ้างมานาน มีความซื่อสัตย์ เป็นที่ไว้วางใจของนายจ้าง และสามารถสื่อสารกับลูกจ้างต่างด้าวได้ และสำหรับงานในตำแหน่งลูกน้องหรือลูกจ้าง มีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 5 - 7)

ประเภทธุรกิจต่างๆ ได้แก่ งานทอผ้า ปักผ้า พิมพ์ลายผ้า เสริฟน้ำ- อาหาร ล้างจาน ขายอาหาร ขายของ แพคของ จัดร้าน ทำความสะอาดร้าน ขายเสื้อผ้า ขายข้าวสาร สีข้าวสาร ตากข้าวสาร ขายขนมจีน ขายพลอย คณงานผลิตผลไม้กระป๋อง ยกของ ขับรถ แบกห้าม ทำผม ตัดเล็บ สระผมในร้านเสริมสวย ซ่อมเครื่องรถ เป็นต้น

ประเภทเกษตร ได้แก่ งาน ดูแลสวน ไล่ปุ๋ย กำจัดวัชพืช ตัดหญ้า เลี้ยงปู เก็บพลู ทำสวนยาง ทำสวนองุ่น ทำนา เกี่ยวข้าว เป็นต้น

ประเภทธุรกิจก่อสร้าง ได้แก่ ก่อสร้าง และตกแต่งภายใน เป็นต้น

ประเภทรับใช้ในบ้าน ได้แก่ งานทำความสะอาดบ้าน ดูแลคนป่วย ดูแลผู้สูงอายุ เลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ประเภทธุรกิจประมง ได้แก่ งานบนเรือ ผู้ช่วยนายท้ายเรือ ผู้ช่วย Engineer บนเรือ คัดแยกกุ้ง ลอกปลาหมึก เป็นต้น

ประเภทธุรกิจประมงต่อเนื่อง ได้แก่ งานแปรรูปอาหารทะเล แคะกุ้ง คัดแยกปลา ปู กุ้ง ลอกปลาหมึก เป็นต้น

ตารางที่ 5 - 7 ลักษณะงานแรงงานต่างด้าว

ลักษณะงาน แรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ ในบ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
หัวหน้า	0 (0.00)	2 (8.70)	0 (0.00)	1 (4.35)	10 (43.48)	0 (0.00)	13 (10.57)
ลูกน้อง/รับจ้าง	29 (100.00)	21 (91.30)	9 (100.00)	22 (95.65)	13 (56.52)	16 (100.00)	110 (89.43)
รวม	29 (100.00)	23 (100.00)	9 (100.00)	23 (100.00)	23 (100.00)	16 (100.00)	123 (100.00)

หมายเหตุ : จากการศึกษา 123 ตำแหน่งงาน

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

4) จำนวนวันทำงานของแรงงานต่างด้าว

โดยส่วนใหญ่แล้วแรงงานต่างด้าวทำงาน 7 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 57.41 ของตำแหน่งงานทั้งหมด รองลงมาคือทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 36.11 ของตำแหน่งงานทั้งหมด โดยประเภทของงานที่ส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวต้องทำงาน 7 วันต่อสัปดาห์ คือ งานรับใช้ในบ้าน และการเกษตร และงานที่ส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวต้องทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ คือ งานในธุรกิจต่างๆ และประมงต่อเนื่อง

จำนวนชั่วโมงในการทำงานของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ของงานทั้งหมด รองลงมาคือ ทำงาน 9 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ของตำแหน่งงานทั้งหมด (ตารางที่ 5 - 8)

ตารางที่ 5 - 8 จำนวนวันและชั่วโมงการทำงานของแรงงานต่างด้าว

จำนวนวันทำงาน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ ในบ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
1 วันต่อสัปดาห์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.17)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)
4 วันต่อสัปดาห์	0 (0.00)	3 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.78)
5 วันต่อสัปดาห์	0 (0.00)	3 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.78)
6 วันต่อสัปดาห์	16 (55.17)	4 (16.67)	3 (30.00)	0 (0.00)	1 (100.00)	15 (75.00)	39 (36.11)
7 วันต่อสัปดาห์	13 (44.83)	14 (58.33)	7 (70.00)	23 (95.83)	0 (0.00)	5 (25.00)	62 (57.41)
รวม	29 (100.00)	24 (100.00)	10 (100.00)	24 (100.00)	1 (100.00)	20 (100.00)	108 (100.00)

ตารางที่ 5 - 8 (ต่อ)

จำนวนวันทำงาน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
จำนวนชั่วโมงทำงาน							
4 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	3 (12.00)	0 (0.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.70)
5 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	3 (12.00)	0 (0.00)	1 (4.76)	1 (33.33)	0 (0.00)	5 (4.63)
6 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	1 (4.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)
7 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	3 (12.00)	0 (0.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (3.70)
8 ชั่วโมงต่อวัน	15 (51.72)	4 (16.00)	7 (70.00)	4 (19.05)	1 (33.33)	17 (85.00)	48 (44.44)
9 ชั่วโมงต่อวัน	7 (24.14)	9 (36.00)	3 (30.00)	5 (23.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (22.22)
10 ชั่วโมงต่อวัน	3 (10.34)	1 (4.00)	0 (0.00)	2 (9.52)	0 (0.00)	1 (5.00)	7 (6.48)
11 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (0.93)
12 ชั่วโมงต่อวัน	3 (10.34)	1 (4.00)	0 (0.00)	4 (19.05)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (7.41)
13 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (0.93)
14 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (33.33)	0 (0.00)	1 (0.93)
15 ชั่วโมงต่อวัน	1 (3.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (9.52)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.78)
24 ชั่วโมงต่อวัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.76)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.93)
รวม	29 (100.00)	25 (100.00)	10 (100.00)	21 (100.00)	3 (100.00)	20 (100.00)	108 (100.00)

หมายเหตุ : จากการศึกษา 108 ตำแหน่งงาน

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5) ลักษณะการจ้างงานแรงงานต่างด้าว

การจ้างแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ สถานประกอบการได้แรงงานต่างด้าวจากการที่แรงงานเข้ามาสมัครงานที่สถานประกอบการด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 71.00 ของสถานประกอบการ รองลงมาคือ สถานประกอบการสรรหาแรงงานเอง คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของสถานประกอบการ นอกจากนี้คือ การมีนายหน้าพาแรงงานมาสมัครงาน (ตารางที่ 5 - 9)

ตารางที่ 5 - 9 ลักษณะการจ้างงานแรงงานต่างด้าว

การจ้างแรงงาน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
- แรงงานมาสมัครงานด้วย ตนเอง	17 (70.83)	14 (70.00)	7 (77.78)	15 (68.18)	3 (30.00)	15 (100.00)	71 (71.00)
- มีนายหน้าพามา	4 (16.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (9.09)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (6.00)
- สถานประกอบการสรร หาเอง	1 (4.17)	3 (15.00)	2 (22.22)	4 (18.18)	6 (60.00)	0 (0.00)	16 (16.00)
- แรงงานที่ทำงานอยู่ชว นเพื่อนมาทำด้วย	0 (0.00)	2 (10.00)	0 (0.00)	1 (4.55)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (3.00)
- มีทั้งสถานประกอบการ รับมาเอง และมีนายหน้า	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
- มีทั้งแรงงานมาสมัคร และมีนายหน้าพามา	2 (8.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
- มีทั้งแรงงานมาสมัคร นายหน้าพามา และสถาน ประกอบการสรรหา	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

6) สวัสดิการแรงงานต่างด้าว

สถานประกอบการส่วนใหญ่มีสวัสดิการให้แรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของสถานประกอบการ โดยสวัสดิการที่แรงงานได้รับได้แก่ สวัสดิการรักษาพยาบาล อาหาร ที่พัก และอื่นๆ เช่น ชุดทำงาน การตรวจร่างกายประจำปีฟรี การได้รับค่าเดินทาง และโบนัส เป็นต้น

โดยรูปแบบการจ่ายสวัสดิการรักษาพยาบาล ของสถานประกอบการ ได้แก่ การทำบัตร ประกันสุขภาพให้แรงงาน จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้เมื่อเจ็บป่วย หรือ เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน มี ยาสามัญประจำบ้านในสถานประกอบการ หรือมีห้องพยาบาลที่มีหมอมาคูแล เป็นต้น

รูปแบบการจ่ายสวัสดิการอาหาร ของสถานประกอบการ ได้แก่ ให้ค่าอาหารแก่ แรงงาน มีอาหารฟรีให้แรงงานต่างด้าว การแจกข้าวสารให้แรงงาน เป็นต้น

รูปแบบการจ่ายสวัสดิการที่พัก ของสถานประกอบการ ได้แก่ การมีที่พักให้แรงงาน โดยแรงงานชำระค่าน้ำ ค่าไฟ ในสวนเกษตร ในเรือ หรือตามสถานที่ก่อสร้าง หรือแรงงานพักอยู่ อาศัยฟรีกับนายจ้าง เป็นต้น (ตารางที่ 5 - 10)

ตารางที่ 5 - 10 สวัสดิการแรงงานต่างด้าว

การได้รับสวัสดิการ	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ไม่ได้รับ	7 (29.17)	7 (35.00)	4 (44.44)	6 (27.27)	0 (0.00)	1 (6.67)	25 (25.00)
ได้รับ	17 (70.83)	13 (65.00)	5 (55.56)	16 (72.73)	10 (100.00)	14 (93.33)	75 (75.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)
ประเภทสวัสดิการ							
มีสวัสดิการรักษาพยาบาล	10 (30.30)	6 (23.08)	3 (33.33)	5 (15.15)	5 (20.00)	14 (51.85)	43 (28.10)
มีสวัสดิการอาหาร	11 (33.33)	5 (19.23)	0 (0.00)	15 (45.45)	10 (40.00)	5 (18.52)	46 (30.07)
มีสวัสดิการที่พัก	10 (30.30)	13 (50.00)	5 (55.56)	12 (36.36)	10 (40.00)	6 (22.22)	56 (36.60)
มีสวัสดิการอื่นๆ	2 (6.06)	2 (7.69)	1 (11.11)	1 (3.03)	0 (0.00)	2 (7.41)	8 (5.23)
รวม	33 (100.00)	26 (100.00)	9 (100.00)	33 (100.00)	25 (100.00)	27 (100.00)	153 (100.00)

หมายเหตุ : จากผู้ตอบจำนวน 100 ราย และเลือกตอบสวัสดิการได้มากกว่า 1 ประเภท

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

7) การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

การขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าว สถานประกอบการส่วนใหญ่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของสถานประกอบการ ทั้งนี้เหตุผลที่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวเพราะ ต้องการทำให้ถูกต้องกฎหมาย ต้องการให้แรงงานมีบัตรที่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ ป้องกันการตรวจสอบ เป็นต้น และสถานประกอบการที่ไม่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวนั้น เนื่องจาก แรงงานมาทำงานใหม่ แรงงานมักหนีเมื่อขึ้นทะเบียนให้ หรือเป็นการจ้างแรงงานทำงานชั่วคราว (ตารางที่ 5 - 11)

ตารางที่ 5 - 11 การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

การขึ้นทะเบียน แรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ขึ้นทะเบียน	22 (91.67)	16 (80.00)	9 (100.00)	19 (86.36)	9 (90.00)	15 (100.00)	90 (90.00)
ไม่ได้ขึ้นทะเบียน	2 (8.33)	3 (15.00)	0 (0.00)	2 (9.09)	1 (10.00)	0 (0.00)	8 (8.00)
มีทั้งขึ้นทะเบียนและไม่ได้ ขึ้นทะเบียน	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	1 (4.55)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)
เหตุผลที่ขึ้นทะเบียนให้							
แรงงานมีบัตรมาตั้งแต่แรก	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.11)
ต้องการให้แรงงานมีบัตรที่ ถูกต้อง	6 (27.27)	1 (6.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (46.67)	14 (15.56)
เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย	15 (68.18)	12 (75.00)	9 (100.00)	14 (70.00)	7 (87.50)	8 (53.33)	65 (72.22)
เพื่อให้มีสิทธิรักษาพยาบาล	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.11)
แรงงานกลัว และหากไม่ทำ บัตรให้ แรงงานจะไม่ทำงาน	0 (0.00)	1 (6.25)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.11)
เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ	1 (4.55)	2 (12.50)	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	5 (5.56)

ตารางที่ 5 - 11 (ต่อ)

การขึ้นทะเบียน แรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
มีโควต้า	0	0	0	1	0	0	1
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(5.00)	(0.00)	(0.00)	(1.11)
ป้องกันการตรวจสอบ	0	0	0	2	0	0	2
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(10.00)	(0.00)	(0.00)	(2.22)
รวม	22	16	9	20	8	15	90
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

8) การจ่ายค่าจ้างแรงงานต่างด้าว

กรณี แรงงานต่างด้าวรับค่าจ้างรายวัน

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการจ่ายค่าจ้างรายวันให้แรงงานต่างด้าว ในอัตรา 60 บาทต่อวัน – 350 บาทต่อวัน และส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้าง 150 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ของตำแหน่งงาน (ตารางที่ 5 - 12)

เมื่อจำแนกค่าจ้างรายวันตามสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 221.00 บาทต่อวัน รองลงมาคือ ก่อสร้าง และรับใช้ในบ้าน มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 191.50 บาทต่อวัน และ 172.00 บาทต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 5 - 13)

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าจ้างรายวันกับค่าแรงขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน ในปี พ.ศ.2553 ที่ได้กำหนดให้ค่าแรงขั้นต่ำ จังหวัดตาก 153 บาทต่อวัน จังหวัดระนอง 173 บาทต่อวัน จังหวัดสมุทรสาคร 205 บาทต่อวัน และจังหวัดเชียงใหม่ 171 บาทต่อวัน พบว่า ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดตาก ค่าจ้างรายวันเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว ต่ำกว่าอัตราที่กระทรวงแรงงานกำหนด ในขณะที่พื้นที่จังหวัดระนองและสมุทรสาคร แรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้างรายวันเฉลี่ยในอัตราที่สูงกว่ากระทรวงแรงงานกำหนด (ตารางที่ 5 - 14)

กรณี แรงงานต่างด้าวรับค่าจ้างรายเดือน

จากการศึกษา พบว่า ค่าจ้างรายเดือนอยู่ระหว่าง 1,000 บาทต่อเดือน – 10,000 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่แรงงานได้รับค่าจ้าง 4,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 17.57 ของตำแหน่งงาน (ตารางที่ 5 - 12)

เมื่อจำแนกค่าจ้างรายเดือนตามสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่จ่ายค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานประกอบการประเภทประมง มีค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ย 5,821.43 บาทต่อเดือน รองลงมาคือ ประมงต่อเนื่อง และเกษตร มีค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ย 4,333.33 บาทต่อเดือน และ 3,777.27 บาทต่อเดือน ตามลำดับ (ตารางที่ 5 - 13)

กรณี แรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลา

กรณีที่แรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลา สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.00 ของสถานประกอบการ ไม่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนสถานประกอบการที่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มีค่าทำงานล่วงเวลาชั่วโมงละ 30 บาท (ตารางที่ 5 - 15)

เมื่อเปรียบเทียบค่าทำงานล่วงเวลาที่สถานประกอบการจ่ายให้แรงงานต่างด้าวกับอัตราค่าทำงานล่วงเวลาในวันทำงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ตามสิทธิหน้าที่ นายจ้างลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ที่ได้กำหนดให้การจ่ายค่าล่วงเวลาในวันทำงาน ให้จ่ายในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงหรือต่อหน่วย สำหรับลูกจ้างตามผลงาน พบว่า ยังคงมีแรงงานที่ได้รับค่าล่วงเวลาในวันทำงานต่ำกว่าอัตราที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนด (ตารางที่ 5 - 16)

ตารางที่ 5 - 12 ค่าจ้างของแรงงานต่างด้าว

ค่าจ้างรายวัน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
60 บาท/วัน	0 (0.00)	1 (6.67)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
100 บาท/วัน	0 (0.00)	4 (26.67)	0 (0.00)	2 (40.00)		0 (0.00)	6 (11.11)
120 บาท/วัน	4 (30.77)	1 (6.67)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	5 (9.26)
140 บาท/วัน	0 (0.00)	1 (6.67)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
150 บาท/วัน	6 (46.15)	4 (26.67)	3 (30.00)	1 (20.00)		1 (9.09)	15 (27.78)
160 บาท/วัน	1 (7.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
170 บาท/วัน	0 (0.00)	1 (6.67)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)

ตารางที่ 5 - 12 (ต่อ)

ค่าจ้างรายวัน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
180 บาท/วัน	0 (0.00)	2 (13.33)	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	2 (3.70)
190 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
200 บาท/วัน	0 (0.00)	1 (6.67)	3 (30.00)	0 (0.00)		1 (9.09)	5 (9.26)
203 บาท/วัน	1 (7.69)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)		2 (18.18)	3 (5.56)
205 บาท/วัน	1 (7.69)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)		5 (45.45)	7 (12.96)
210 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (20.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
220 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
250 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (1.85)
300 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (20.00)		1 (9.09)	2 (3.70)
350 บาท/วัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)		1 (9.09)	1 (1.85)
รวม	13 (100.00)	15 (100.00)	10 (100.00)	5 (100.00)		11 (100.00)	54 (100.00)
ค่าจ้างรายเดือน							
1,000 บาท/เดือน	1 (5.56)	0 (0.00)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
1,250 บาท/เดือน	0 (0.00)	1 (9.09)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
1,500 บาท/เดือน	2 (11.11)	0 (0.00)		1 (4.55)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (4.05)
2,000 บาท/เดือน	3 (16.67)	1 (9.09)		3 (13.64)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (9.46)

ตารางที่ 5 - 12 (ต่อ)

ค่าจ้างรายวัน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
2,500 บาท/เดือน	1 (5.56)	3 (27.27)		5 (22.73)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (12.16)
3,000 บาท/เดือน	1 (5.56)	0 (0.00)		3 (13.64)	0 (0.00)	1 (11.11)	5 (6.76)
3,500 บาท/เดือน	0 (0.00)	1 (9.09)		2 (9.09)	1 (7.14)	1 (11.11)	5 (6.76)
3,800 บาท/เดือน	1 (5.56)	0 (0.00)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
4,000 บาท/เดือน	4 (22.22)	2 (18.18)		3 (13.64)	1 (7.14)	3 (33.33)	13 (17.57)
4,500 บาท/เดือน	3 (16.67)	1 (9.09)		2 (9.09)	4 (28.57)	2 (22.22)	12 (16.22)
4,800 บาท/เดือน	0 (0.00)	1 (9.09)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
5,000 บาท/เดือน	0 (0.00)	0 (0.00)		1 (4.55)	0 (0.00)	1 (11.11)	2 (2.70)
6,000 บาท/เดือน	0 (0.00)	0 (0.00)		2 (9.09)	1 (7.14)	0 (0.00)	3 (4.05)
6,500 บาท/เดือน	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	1 (1.35)
7,000 บาท/เดือน	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	6 (42.86)	0 (0.00)	6 (8.11)
7,500 บาท/เดือน	1 (5.56)	0 (0.00)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
8,000 บาท/เดือน	0 (0.00)	0 (0.00)		0 (0.00)	1 (7.14)	0 (0.00)	1 (1.35)
9,000 บาท/เดือน	1 (5.56)	0 (0.00)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)
10,000 บาท/เดือน	0 (0.00)	1 (9.09)		0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.35)

ตารางที่ 5 - 12 (ต่อ)

ค่าจ้างรายวัน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
รวม	18	11		22	14	9	74
	(100.00)	(100.00)		(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : จากการศึกษาตำแหน่งงาน 54 ตำแหน่งงานที่จ้างรายวัน และ 74 ตำแหน่งงานที่จ้างรายเดือน

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 13 ค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ

ประเภทสถานประกอบการ	ค่าจ้างรายวัน		ค่าจ้างรายเดือน	
	จำนวน	ค่าจ้างรายวันเฉลี่ย	จำนวน	ค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ย
	ผู้ตอบ	(บาท/วัน)	ผู้ตอบ	(บาท/เดือน)
ธุรกิจต่างๆ	13	149.85	18	3,627.78
การเกษตร	15	136.67	11	3,777.27
ก่อสร้าง	10	191.50	-	-
รับใช้ในบ้าน	5	172.00	22	3,363.64
ประมง	-	-	14	5,821.43
ประมงต่อเนื่อง	11	221.00	9	4,333.33
รวม	54	170.44	74	4,072.30

หมายเหตุ : คำนวณค่าเฉลี่ยจากจำนวนผู้ตอบ

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 14 ค่าจ้างแรงงานต่างด้าวเฉลี่ย จำแนกตามจังหวัดที่ศึกษา

จังหวัด	ค่าจ้างแรงงานต่างด้าว จากการศึกษา				ค่าจ้างรายวันตาม ประกาศกระทรวง แรงงาน (บาท/วัน)
	ค่าจ้างรายวันเฉลี่ย		ค่าจ้างรายเดือนเฉลี่ย		
	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าจ้างรายวัน เฉลี่ย (บาท/วัน)	จำนวน ผู้ตอบ	ค่าจ้างรายเดือน เฉลี่ย (บาท/เดือน)	
เชียงใหม่	16	158.75	12	4,625.00	171.00
ตาก	17	125.29	18	3,033.33	153.00
สมุทรสาคร	17	219.65	8	3,812.50	205.00
ระนอง	4	200.00	36	4,465.28	173.00
รวม	54	170.44	74	4,072.30	

หมายเหตุ : คำนวณค่าเฉลี่ยจากจำนวนผู้ตอบ

ที่มา : จากการศึกษา และข้อมูลค่าจ้างรายวันจากกระทรวงแรงงาน (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 15 ค่าทำงานล่วงเวลาของแรงงานต่างด้าว

ค่าทำงานล่วงเวลา	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ไม่ได้รับ	19 (79.17)	13 (65.00)	3 (33.33)	21 (95.45)	7 (70.00)	10 (66.67)	73 (73.00)
10 บาทต่อชั่วโมง	1 (4.17)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
20 บาทต่อชั่วโมง	1 (4.17)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
25 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
27 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (6.67)	1 (1.00)
30 บาทต่อชั่วโมง	1 (4.17)	3 (15.00)	1 (11.11)	1 (4.55)	1 (10.00)	2 (13.33)	9 (9.00)
35 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
38 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (13.33)	3 (3.00)
50 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
ไม่ระบุ	2 (8.33)	1 (5.00)	3 (33.33)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	7 (7.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 16 ค่าทำงานล่วงเวลาของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามจังหวัด

ค่าทำงานล่วงเวลา	เชียงใหม่	ตาก	สมุทรสาคร	ระนอง	รวม
ไม่ได้รับ	18 (72.00)	21 (84.00)	10 (40.00)	24 (96.00)	73 (73.00)
10 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	2 (8.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
20 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	2 (8.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (2.00)
25 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
27 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
30 บาทต่อชั่วโมง	3 (12.00)	0 (0.00)	6 (24.00)	0 (0.00)	9 (9.00)
35 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (4.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
38 บาทต่อชั่วโมง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (12.00)	0 (0.00)	3 (3.00)
50 บาทต่อชั่วโมง	1 (4.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
ไม่ระบุ	3 (12.00)	0 (0.00)	3 (12.00)	1 (4.00)	7 (7.00)
รวม	25 (100.00)	25 (100.00)	25 (100.00)	25 (100.00)	100 (100.00)
ค่าจ้างรายวันตามประกาศ กระทรวงแรงงาน	171.00	153.00	205.00	173.00	
ค่าทำงานล่วงเวลา 1.5 เท่า (บาทต่อชั่วโมง)	32.06	28.69	38.44	32.44	

หมายเหตุ : ค่าทำงานล่วงเวลาในวันทำงานคิดจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของแต่ละจังหวัดหารด้วย 8 ชั่วโมงและคูณด้วย 1.5 เท่า

ที่มา : จากการศึกษา และข้อมูลจาก กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

9) ต้นทุนของสถานประกอบการ

ต้นทุนของสถานประกอบการเมื่อมีการจ้างแรงงานต่างด้าว พบว่า ส่วนใหญ่สถานประกอบการมีต้นทุนลดลงจากการจ้างแรงงานต่างด้าว เนื่องจากแรงงานต่างด้าวมีค่าแรงที่ถูกกว่าทำงานได้ปริมาณมากกว่าคนไทย คิดเป็นร้อยละ 29.00 ของสถานประกอบการ ซึ่งส่งผลให้สถานประกอบการมีรายรับเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 5 - 17)

ตารางที่ 5 - 17 ต้นทุนของสถานประกอบการหลังจากการจ้างแรงงานต่างด้าว

รายได้	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ต้นทุนเพิ่มขึ้น	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
ต้นทุนเท่าเดิม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
ต้นทุนลดลง	10 (41.67)	6 (30.00)	5 (55.56)	0 (0.00)	1 (10.00)	7 (46.67)	29 (29.00)
ไม่ตอบ	14 (58.33)	13 (65.00)	4 (44.44)	22 (100.00)	8 (80.00)	8 (53.33)	69 (69.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

10) ผลประกอบการของสถานประกอบการ

ผลประกอบการของสถานประกอบการหลังจากมีการจ้างแรงงานต่างด้าว ร้อยละ 29.00 ของสถานประกอบการที่ให้ข้อมูลว่ามีผลประกอบการที่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้นจาก 1 ปีที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับผลประกอบการปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 5 - 18)

ตารางที่ 5 - 18 รายได้ของสถานประกอบการหลังจากการจ้างแรงงานต่างด้าว

รายได้	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
รายได้เพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ 20	10 (41.67)	5 (25.00)	4 (44.44)	0 (0.00)	1 (10.00)	6 (40.00)	26 (26.00)
รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 - 40	0 (0.00)	1 (5.00)	1 (11.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (6.67)	3 (3.00)
รายได้ลดลง	0 (0.00)	1 (5.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
รายได้เท่าเดิม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	1 (1.00)
ไม่ตอบ	14 (58.33)	13 (65.00)	4 (44.44)	22 (100.00)	8 (80.00)	8 (53.33)	69 (69.00)
รวม	24 (100.00)	20 (100.00)	9 (100.00)	22 (100.00)	10 (100.00)	15 (100.00)	100 (100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5.3 ปัญหาของการจ้างแรงงานต่างด้าว

ปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่สถานประกอบการที่จ้างแรงงานต่างด้าว ประสบกับปัญหาในเรื่องของการทำงานไม่มีประสิทธิภาพของแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 41.77 ของผู้ตอบ รองลงมาคือ ปัญหาทางด้านนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น ขโมยของ ปัญหาผู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 26.58 ของผู้ตอบ ส่วนปัญหาอื่นๆ เช่น การชอบเปลี่ยนงาน ปัญหาในการต้องจัดสวัสดิการให้ ปัญหาสุขภาพ เช่น ติดโรคร้ายและแพร่สู่ผู้อื่น ติดสุรา เป็นต้น (ตารางที่ 5 - 19)

ตารางที่ 5 - 19 ปัญหาของการจ้างแรงงานต่างด้าว

ปัญหาของแรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ชอบเปลี่ยนงาน	3 (15.79)	4 (40.00)	1 (25.00)	2 (11.76)	1 (9.09)	8 (44.44)	19 (24.05)
นิสัยไม่ดี เช่น ขโมยของ ผู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว	6 (31.58)	2 (20.00)	0 (0.00)	7 (41.18)	5 (45.45)	1 (5.56)	21 (26.58)

ตารางที่ 5 - 19 (ต่อ)

ปัญหาของแรงงานต่างด้าว	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ไม่มีประสิทธิภาพในการ ทำงาน	9 (47.37)	3 (30.00)	3 (75.00)	7 (41.18)	4 (36.36)	7 (38.89)	33 (41.77)
ต้องจัดสวัสดิการให้ เช่น ที่ พัก อาหาร	1 (5.26)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.88)	0 (0.00)	2 (11.11)	4 (5.06)
สุขภาพไม่ดี เช่น แพร่โรค ร้าย คีดสุรา	0 (0.00)	1 (10.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (9.09)	0 (0.00)	2 (2.53)
รวม	19 (100.00)	10 (100.00)	4 (100.00)	17 (100.00)	11 (100.00)	18 (100.00)	79 (100.00)

หมายเหตุ : ข้อมูลจากผู้ที่ตอบ และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ปัญหา

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5.4 ความต้องการแรงงานต่างด้าว

สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.00 ของสถานประกอบการ มีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวในอนาคต สถานประกอบการที่ต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนมาก คือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง ก่อสร้าง และธุรกิจต่างๆ (ตารางที่ 5 - 20)

สำหรับเหตุผลในการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ ส่วนใหญ่ คือ เนื่องจากต้องการให้แรงงานต่างด้าวทำงานในลักษณะของงานที่หนัก งานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะในงานประมงต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.70 ของจำนวนทั้งหมด รองลงมาคือ การจ้างแรงงานต่างด้าวมี่ค่าแรงที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานไทย ช่วยลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการได้ คิดเป็นร้อยละ 17.42 ของจำนวนทั้งหมด ส่วนเหตุผลอื่นในการจ้างแรงงานต่างด้าว คือ ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก ความสามารถของแรงงานต่างด้าว เช่น ความขยัน อดทน สู้งาน ตั้งใจ และสามารถหาแรงงานได้ง่าย เป็นต้น (ตารางที่ 5 - 21)

ข้อดีของการมีแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการ ส่วนใหญ่ คือ แรงงานต่างด้าวสู้งาน คิดเป็นร้อยละ 41.04 ของจำนวนทั้งหมด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวไม่เรียกร้องในเรื่องต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 22.39 ของจำนวนทั้งหมด และข้อดีอื่นๆ ของแรงงานต่างด้าว คือ มีความแข็งแรง ทำงานได้ตลอด ทำงานเสร็จเร็ว ไม่เลื่องงาน สามารถสื่อสารกับลูกค้าต่างด้าวได้ (ตารางที่ 5 - 22)

ตารางที่ 5 - 20 จำนวนแรงงานต่างด้าวที่สถานประกอบการต้องการ

จำนวน	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ต้องการใช้แรงงานต่างด้าว	19	13	5	22	4	9	72
ในอนาคต	(79.17)	(65.00)	(55.56)	(100.00)	(40.00)	(60.00)	(72.00)
ต่ำกว่า 10 คน	15	10	2	22	1	3	53
	(62.50)	(50.00)	(22.22)	(100.00)	(10.00)	(20.00)	(53.00)
10 - 50 คน	2	3	1	0	3	0	9
	(8.33)	(15.00)	(11.11)	(0.00)	(30.00)	(0.00)	(9.00)
51 - 100 คน	0	0	1	0	0	1	2
	(0.00)	(0.00)	(11.11)	(0.00)	(0.00)	(6.67)	(2.00)
101 - 500 คน	2	0	0	0	0	4	6
	(8.33)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(26.67)	(6.00)
1,001 - 2,000 คน	0	0	1	0	0	1	2
	(0.00)	(0.00)	(11.11)	(0.00)	(0.00)	(6.67)	(2.00)
ไม่ต้องการใช้แรงงานต่าง ด้าวในอนาคต	5	7	4	0	6	6	28
	(20.83)	(35.00)	(44.44)	(0.00)	(60.00)	(40.00)	(28.00)
รวม	24	20	9	22	10	15	100
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 21 เหตุผลของการจ้างแรงงานต่างด้าว

เหตุผล	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
ค่าแรงถูก	9	6	1	5	1	1	23
	(23.68)	(20.69)	(9.09)	(20.83)	(9.09)	(5.26)	(17.42)
เพื่อทำงานหนัก งานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ	11	10	6	11	7	14	59
	(28.95)	(34.48)	(54.55)	(45.83)	(63.64)	(73.68)	(44.70)
ต้องใช้กำลังแรงงานจำนวน มาก	1	3	0	0	0	1	5
	(2.63)	(10.34)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(5.26)	(3.79)
ความสามารถของแรงงาน ต่างด้าว เช่น ความขยัน อดทน สู้งาน ตั้งใจ	14	9	4	8	3	2	40
	(36.84)	(31.03)	(36.36)	(33.33)	(27.27)	(10.53)	(30.30)

ตารางที่ 5 - 21 (ต่อ)

เหตุผล	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
หาแรงงานได้ง่าย	3 (7.89)	1 (3.45)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (5.26)	5 (3.79)
รวม	38 (100.00)	29 (100.00)	11 (100.00)	24 (100.00)	11 (100.00)	19 (100.00)	132 (100.00)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

ตารางที่ 5 - 22 ข้อดีของแรงงานต่างด้าว

ข้อดี	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
แข็งแรง	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (11.76)	1 (7.69)	1 (5.26)	6 (4.48)
สูงงาน	8 (32.00)	11 (36.67)	6 (46.15)	12 (35.29)	5 (38.46)	13 (68.42)	55 (41.04)
ไม่เรียกร้อง	6 (24.00)	8 (26.67)	1 (7.69)	8 (23.53)	5 (38.46)	2 (10.53)	30 (22.39)
ทดแทนแรงงานไทยได้	2 (8.00)	0 (0.00)	1 (7.69)	0 (0.00)	1 (7.69)	1 (5.26)	5 (3.73)
ไม่เลือกงาน	0 (0.00)	2 (6.67)	0 (0.00)	3 (8.82)	0 (0.00)	1 (5.26)	6 (4.48)
ทำงานได้ตลอด	3 (12.00)	3 (10.00)	1 (7.69)	3 (8.82)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (7.46)
ทำงานเสร็จเร็ว	5 (20.00)	6 (20.00)	4 (30.77)	3 (8.82)	0 (0.00)	1 (5.26)	19 (14.18)
สื่อสารกับลูกค้าต่างด้าวได้	1 (4.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (2.94)	1 (7.69)	0 (0.00)	3 (2.24)
รวม	25 (100.00)	30 (100.00)	13 (100.00)	34 (100.00)	13 (100.00)	19 (100.00)	134 (100.00)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5.5 ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะและความต้องการในมุมมองของสถานประกอบการ ส่วนใหญ่สถานประกอบการเรียกร้องให้ภาครัฐเข้ามาดูแลในเรื่องการทำบัตรให้กับแรงงานต่างด้าว คิดเป็นร้อยละ 47.30 ของผู้ตอบ เนื่องจากในปัจจุบันการจ้างแรงงานต่างด้าวประสบกับปัญหาการทำบัตรให้แรงงานต่างด้าวที่มีความยุ่งยาก ใช้เวลานาน โดยมีความต้องการให้มีการเปิดทำบัตรแรงงานได้ตลอด ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากในการทำบัตร และมีความชัดเจนพร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในการทำ Passport ของแรงงานต่างด้าว เป็นต้น รองลงมาคือ ควรมีกฎระเบียบคุ้มครองแรงงานที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 14.86 ของผู้ตอบ เพื่อป้องกันมิให้แรงงานต่างด้าวถูกเรียกหาผลประโยชน์

และนอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับเรื่องสวัสดิการของแรงงานต่างด้าว การควบคุมจำนวนของแรงงานต่างด้าว การจัดสรรแรงงานเข้าสู่ภาคการผลิตของคนไทยที่ขาดแคลน และการฝึกอบรมเพิ่มทักษะให้แรงงานต่างด้าว (ตารางที่ 5 - 23)

ตารางที่ 5 - 23 ข้อเสนอแนะและความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อเสนอแนะและความต้องการ	ธุรกิจต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ในบ้าน	ประมง	ประมงต่อเนื่อง	รวม
การทำบัตรให้แรงงานต่างด้าว	10 (66.67)	5 (31.25)	4 (44.44)	2 (18.18)	6 (66.67)	8 (57.14)	35 (47.30)
สุขภาพอนามัยของแรงงานต่างด้าว	0 (0.00)	1 (6.25)	1 (11.11)	1 (9.09)	1 (11.11)	0 (0.00)	4 (5.41)
สวัสดิการแรงงานต่างด้าว	2 (13.33)	3 (18.75)	1 (11.11)	2 (18.18)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (10.81)
การฝึกอบรมเพิ่มทักษะในการทำงาน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (9.09)	1 (11.11)	0 (0.00)	2 (2.70)
การจัดสรรแรงงานเข้าสู่ภาคการผลิตของไทยที่ขาดแคลน	1 (6.67)	1 (6.25)	1 (11.11)	0 (0.00)	1 (11.11)	2 (14.29)	6 (8.11)
การควบคุมจำนวนของแรงงานต่างด้าวที่จะเข้ามา	0 (0.00)	3 (18.75)	0 (0.00)	2 (18.18)	0 (0.00)	3 (21.43)	8 (10.81)
มีกฎระเบียบคุ้มครองแรงงานที่ชัดเจน	2 (13.33)	3 (18.75)	2 (22.22)	3 (27.27)	0 (0.00)	1 (7.14)	11 (14.86)

ตารางที่ 5 - 23 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะและความ ต้องการ	ธุรกิจ ต่างๆ	การเกษตร	ก่อสร้าง	รับใช้ใน บ้าน	ประมง	ประมง ต่อเนื่อง	รวม
รวม	15	16	9	11	9	14	74
	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ : ข้อมูลจากผู้ที่ตอบ และเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา : จากการศึกษา (ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ)

5.6 ความต้องการแรงงาน

จากการศึกษาของกองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานในการประมาณการแนวโน้มความต้องการแรงงานในช่วงปี 2553-2557 ตามตารางที่ 5 -24 พบว่าความต้องการแรงงานในแต่ละภาคการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ในภาคบริการจะมีความต้องการแรงงานมากที่สุด นอกจากนั้นในภาคบริการที่เป็นแรงงานระดับล่างที่แรงงานต่างด้าวสามารถจะเข้าไปทดแทนได้ก็มีความต้องการมาก ประเด็นที่จะต้องพิจารณาก็คือการที่ภาคการผลิตของไทยมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จะทำให้มีการขาดแคลนแรงงานในอนาคตอันใกล้หรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจาก

ก) จากการประมาณการประชากรของประเทศตามช่วงอายุของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (2546) พบว่ากำลังแรงงานทดแทนของผู้ที่ยังไม่เข้าสู่กำลังแรงงานไม่สามารถทดแทนกำลังแรงงานของผู้สูงอายุที่กำลังจะเกษียณอายุได้

ข) นโยบายของรัฐบาลที่มีการสนับสนุนให้แรงงานไทยเน้นหนักไปในการปรับคุณภาพที่เน้นด้านความรู้ ทักษะเพิ่มขึ้น แต่โครงสร้างทางภาคการผลิตและภาคบริการต้องการแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในระดับล่าง

ดังนั้นเป็นที่คาดหมายว่าจะมีการขาดแคลนแรงงานไทยดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาที่จะทำได้ก็คือการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทดแทนแรงงานไทย

ตารางที่ 5 - 24 ประมาณการความต้องการแรงงานตั้งแต่ปี 2553-2557

หน่วย : พันคน

กลุ่มอาชีพ	2553	2554	2555	2556	2557
ภาคเกษตร	14,540	14,686	14,836	14,985	15,137
ภาคประมง	469	473	478	483	488
ภาคอุตสาหกรรม	7,806	7,899	7,994	8,091	8,189
ภาคบริการ	15,421	15,835	16,261	16,698	17,416
ผู้จำหน่ายสินค้าในตลาดแผงลอย	2,930	3,009	3,090	3,173	3,259
ผู้ปฏิบัติงานจำหน่ายอาหารข้างถนน	1,597	1,640	1,684	1,730	1,776
ผู้ปฏิบัติงานด้านการทำความสะอาด	1,093	1,122	1,153	1,184	1,215
ผู้ปฏิบัติงานจำหน่ายสินค้าที่ไม่ใช่อาหาร	1,070	1,099	1,129	1,159	1,190
ผู้ปฏิบัติงานเก็บกวาดถนน	825	847	870	893	917
พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม	317	326	334	343	353
ผู้ช่วยปฏิบัติงานด้านการทำงานบ้าน	290	298	306	314	323
ยามรักษาการณ์	127	130	134	137	141

ที่มา : กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

5.7 ความคิดเห็นของหน่วยงานและองค์กรเอกชน

จากการสัมภาษณ์ในลักษณะการ Focus Group เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน (NGOs) และมูลนิธิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว ทำให้เห็นสภาพเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าว และการว่าจ้างทำงานของผู้ประกอบการ โดยพิจารณาแยกตามสภาพของแต่ละจังหวัด และวิเคราะห์ปัญหาของแรงงานต่างด้าวในภาพรวม พบว่า

1) จังหวัดเชียงใหม่

แรงงานส่วนใหญ่มาจากรัฐฉานหรือไทยใหญ่ สามารถพูดภาษาไทยได้ ส่วนใหญ่แรงงานชายทำงานก่อสร้าง และรับจ้างเกษตร แรงงานหญิงทำงานรับใช้ในบ้าน โดยแรงงานเกษตรจะทำในพื้นที่อำเภอรอบนอก เช่น อำเภอแม่แตง ฝาง และไชยปราการ แรงงานจะมีรายได้วันละประมาณ 180 บาท และรายได้ต่ำสุดวันละประมาณ 100 บาท แรงงานชายจะได้รับค่าจ้างสูงกว่าแรงงานหญิง ส่วนการใช้จ่าย แรงงานส่วนใหญ่จะพยายามเก็บออม มีนิสัยประหยัด เช่น สมมติแรงงานได้รับเงินเดือน เดือนละ 3,000 บาท แรงงานจะสามารถมีเงินออมประมาณเดือนละ 1,000 - 2,000 บาท ค่าอาหารในแต่ละวันก็จะรวมกัน ใช้เพียงคนละ 20 - 30 บาทต่อวัน

ที่พักอาศัย กรณีแรงงานก่อสร้าง ลักษณะการพักอาศัยของแรงงานก่อสร้างจะพักอาศัยในไซต์ (Site) งานก่อสร้าง ซึ่งเป็นบ้านพักที่ไม่มีมาตรฐานทั้งในด้านสุขลักษณะและคุณภาพชีวิต

เรือนพักถูกสร้างชั่วคราวรวมกันในพื้นที่ที่นายจ้างจัดให้ และย้ายที่พักเมื่องานก่อสร้างแล้วเสร็จ ที่พักที่สร้างขึ้นมาชั่วคราวเป็นลักษณะกระท่อมเล็กๆ สร้างด้วยวัสดุง่ายๆ เช่น สังกะสี เศษไม้ และหญ้าคา ใช้ห้องน้ำรวมมักจะไม่มีฝักันมิดชิด น้ำใช้เป็นลักษณะบรรจุที่ใช้ถึงขนาดใหญ่เก็บน้ำและใช้ร่วมกัน ส่วนกรณีแรงงานที่ทำงานรับใช้ในบ้านจะมีการพักอาศัยใน 2 ลักษณะคือ พักร่วมกับนายจ้าง และพักโดยเช่าหอ ซึ่งหอพักที่แรงงานเช่ามักจะเป็นหอพักที่ทั้งหอพักหรือส่วนใหญ่มีแต่แรงงานต่างด้าวพักอาศัย การพักอาศัยในแต่ละห้องก็จะพักอาศัยรวมกันประมาณ 5 คน

อาหาร กรณีแรงงานก่อสร้างจะมีร้านค้าชั่วคราวในSiteงานที่นายจ้างหรือผู้รับเหมาอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวในSiteงานรับซื้อจากตลาดมาขายให้ หรือจะมีรถเร่ขายสินค้าโดยใช้รถกระบะ หรือมอเตอร์ไซด์นำสินค้าประเภทผัก เนื้อ หมู ขนม เครื่องปรุงรสต่างๆมาขายประจำ ซึ่งการซื้อขายส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อเชื่อโดยผู้ขายจะจดสินค้า จำนวน และราคาให้และเรียกเก็บเมื่อแรงงานได้รับค่าจ้างในแต่ละงวด เช่น รายสัปดาห์ หรือ รายเดือน ส่วนกรณีแรงงานรับใช้ในบ้านจะรับประทานอาหารที่นายจ้างจัดไว้ให้

การรักษาพยาบาล ถ้าเป็นแรงงานที่ขึ้นทะเบียนจะมีบัตรประกันสุขภาพเมื่อเข้ารับรักษา จะเสียค่าใช้จ่ายครั้งละ 30 บาท ส่วนแรงงานที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนจะจ่ายเต็มตามอัตราค่ารักษาที่โรงพยาบาลเรียกเก็บ

การศึกษาบุตร ส่วนใหญ่จะได้เรียนในโรงเรียนเฉพาะที่ทางราชการจัดให้ กรณีโรงเรียนอยู่ไกลก็จะว่าจ้างรถเดือนเพื่อรับส่งบุตร แรงงานต่างด้าวในเชียงใหม่มักจะทำให้บุตรเรียนในโรงเรียนที่ประเทศไทย

2) จังหวัดตาก

แรงงานส่วนใหญ่อาศัยอยู่กันเป็นชุมชน โดยมี 2 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มที่เป็นชุมชนที่นับถือศาสนาพุทธ และนับถือศาสนาอิสลาม โดยแรงงานจะมีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่จะทำงานรับจ้างในร้านค้าและโรงงานต่างๆ เช่น โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า โรงงานอาหารกระป๋อง เป็นต้น และทำงานในไร่ นา สวนเกษตร รวมถึงทำงานในงานก่อสร้าง

แรงงานที่อยู่ในชุมชนนับถือศาสนาอิสลาม มักจะมีฐานะความเป็นอยู่ มีการศึกษา มีอาชีพการที่ดีเมื่อเทียบกับแรงงานที่นับถือศาสนาพุทธ แรงงานที่มีการศึกษาที่ดี สามารถพูดภาษาไทยได้ และมีบัตรประจำตัว จะมีอาชีพการงานที่มั่นคง ทำงานในหน่วยงานราชการได้ ในลักษณะงานที่ต้องประสานหรือติดต่อกับแรงงานต่างด้าวที่พูดภาษาไทยไม่ได้ เช่น ทำงานเป็นล่ามในโรงพยาบาล ทำงานเป็นล่ามในองค์การปกครองท้องถิ่น ทำงานเป็นหัวหน้าฝ่ายควบคุมและประสานการทำงานระหว่างนายจ้างและแรงงานต่างด้าว ทำงานเป็นแคชเชียร์ในร้านค้า เป็นต้น

3) จังหวัดระนอง

แรงงานส่วนใหญ่เป็นชนชาติมอญ นิยมอยู่กันแบบกระจาย ส่วนใหญ่อยู่ที่ตำบลปากคลอง ในปากน้ำหมู่ 1 สถานะครอบครัวส่วนใหญ่ สามีมืออาชีพประมง ภรรยาอาชีพประมง ต่อเนื่องในโรงงานต่างๆ เช่น โรงงานปลาหมึกสด โรงงานกุ้ง ซึ่งจ้างเป็นรายวันและทำงานทุกวัน โดยเข้างาน 8.00 น. - 17.00 น. แรงงานที่ทำงานส่วนใหญ่จะมีบัตรอนุญาตทำงาน ได้รับค่าจ้าง 100 บาทต่อวัน หากเป็นลูกจ้างที่อยู่มานานจะได้รับ 110-120 บาท ทั้งนี้ในระนองมีโรงงานเดียว คือ โรงงานกิทเช่น (Kitchen) ที่ให้ค่าแรงตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กระทรวงแรงงานกำหนดไว้ 169 บาท ในส่วนของโรงงานอื่นให้ค่าแรงไม่สูง เนื่องจากระนองมีพื้นที่ติดกับชายแดนหากคนงานง่ายกว่าจังหวัดอื่นๆ อาทิ สมุทรสาคร หรือ ภูเก็ต ตัวอย่างเช่น ในการทำงาน 1 อาทิตย์แรงงานสามารถกลับเกาะสองได้ เพราะคนเข้าออกเยอะจึงทำให้ค่าแรงต่ำ

แรงงานที่จังหวัดระนองมี 2 ประเภท คือ แรงงานที่อยู่ในจังหวัดระนอง และแรงงานประเภท ไป – กลับ ในส่วน Work Permit แรงงานสามารถอยู่ในประเทศไทยได้ 1 ปี ถ้าหากเป็นบัตรคนพลัดถิ่นสามารถอยู่ในประเทศได้ 7 วัน มีค่าธรรมเนียม ดังนี้ 3 วัน ค่าธรรมเนียม 10 บาท 7 วัน ค่าธรรมเนียม 40 บาท หากเกินกำหนดจะเสียค่าปรับ 50 บาทต่อวัน ในส่วนใหญ่แรงงานที่ประกอบอาชีพประมงจะได้รับค่าจ้างเดือนละ 5,000 บาท/เดือน โดยออกทะเล 7-8 วัน หากอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าเรือหรือไต้เรือมีรายได้ 15,000 บาท/เดือน และหากเป็นพ่อครัวจะมีรายได้ 6,000 บาท/เดือน ภายในเรือ 1 ลำ มีตำแหน่งงานดังต่อไปนี้

1. ไต้เรือ
2. นายท้าย
3. ผู้ช่วยนายท้าย 2 คน
4. คนคุมเครื่อง
5. พ่อครัว
6. ลูกเรือ รวม 20 คนต่อลำ

ในขณะที่อยู่บนเรือแรงงานจะรับประทานอาหารประเภท ปลา หมู ไก่ และทำงานปล่อยอวนเป็นช่วงเวลา เช่น ในเวลาตี 5 และใช้เวลา 4 ชั่วโมงจึงอวนขึ้นตอน 9 โมงเช้า และจะทำเช่นเดิมในเวลา 15.00 น. 18.00 น. และเที่ยงคืน ในการจับปลาแต่ละครั้งไต้เรือจะได้รับรายได้เป็นเปอร์เซ็นต์ประมาณ 3-4 เปอร์เซ็นต์ของรายได้จากการขายปลาครั้งนั้นๆ เมื่อกลับขึ้นฝั่งแรงงานจะเช่าห้องพักราคาประมาณ 1,500 บาท/เดือน ซึ่งอาศัยอยู่กันหลายคน และการเก็บค่าน้ำ/ค่าไฟจะเก็บตามมิเตอร์ หากในกรณีที่คลอดลูกแรงงานจะแจ้งทางโรงพยาบาล โดยถ้าแรงงานมีบัตรประกัน

สุขภาพแรงงานจะเสียค่ารักษาครั้งละ 30 บาท ทั้งนี้ศาสนาที่คนพม่าส่วนใหญ่นับถือ คือ ศาสนาพุทธ

ในการสำรวจที่พักแรงงานพม่าที่มีฐานะระดับปานกลาง พบว่า แรงงานจะอาศัยในลักษณะครอบครัวประกอบด้วย บิดา มารดา และบุตร รวมกันครอบครัวละประมาณ 4 คน โดยมาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี ฐานะในครอบครัวอยู่ในระดับกลาง กล่าวคือ มีเงินเก็บและส่งเงินกลับบ้านได้พอสมควร โดยบิดาประกอบอาชีพประมง รายได้เดือนละ 5,000 บาท มีภาระค่าใช้จ่ายเป็นแบ่งเป็นค่าห้องพัก 1,500 บาท หากรวมค่าน้ำค่าไฟด้วยจะเสียค่าห้องพักประมาณ 2,000 บาท ทั้งนี้บุตรได้เข้ารับการศึกษาศาสนาใหญ่นิยมส่งบุตรกลับไปเรียนในโรงเรียนของรัฐบาลพม่า ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล - ป.6 ในกรณีบุตรของแรงงานสามารถพูดภาษาไทยได้จะสามารถเข้าศึกษาในโรงเรียนของรัฐบาลไทยได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเสียก่อน

ในการสำรวจที่พักแรงงานพม่าที่มีฐานะยากจน พบว่า มีภาระแบ่งออกเป็น ค่าห้องพักประมาณ 900 บาทในส่วนน้ำประปาไม่มีให้อุปโภค บริโภค จะต้องซื้อจากรถบรรทุกน้ำประปาโดยคิดราคาถังละ 12 บาท จากการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจแรงงาน พบว่า แรงงานมีรายได้แต่ยังคงเป็นหนี้จากค่าบัตรอนุญาตทำงานในทุกปี โดยส่วนใหญ่แล้วสามีจะประกอบอาชีพประมง รายได้เดือนละ 5,500 บาท/เดือน ส่วนภรรยาจะเก็บหอยซึ่งมีรายได้เฉลี่ยวันละ 70-80 บาท/วัน เมื่อสอบถามถึงระยะเวลาการเข้ามาทำงานของแรงงาน พบว่า แรงงานเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยประมาณ 13-14 ปี โดยอาศัยอยู่กับครอบครัวทั้งนี้แรงงานยังไม่มีโอกาสกลับบ้านในประเทศพม่าแต่อย่างใด แม้สถานะทางการเงินจะยากลำบากแต่แรงงานคนหนึ่งได้บอกว่า “อยู่ในประเทศไทย มีเงิน 30 บาท ก็สามารถกินข้าวได้ 1 มื้อ แต่ที่ประเทศพม่าเงินจำนวนดังกล่าวไม่สามารถกินข้าวได้ ที่ประเทศพม่ามีงานน้อยและหางานยาก ซึ่งบางคนก็ไม่มีที่ดินทำกิน” ในการประกอบอาชีพประมงจะมีเรือ 2 ประเภท คือ เรือจะมีวนดำ กับวนลาก ค่าใช้จ่ายในการออกเรือคิดเป็นรายเหมาในราคา 100,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าได้เรือจะจ่ายให้กับแรงงานคนละเท่าใด

4) จังหวัดสมุทรสาคร

เป็นจังหวัดที่มีอัตราค่าแรงสูงที่สุด เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในการศึกษาครั้งนี้ จังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนแรงงานต่างด้าวประมาณ 300,000 คน และในอีก 5-10 ปีข้างหน้าจะมีจำนวนแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้นประมาณ 400,000-500,000 คน หากจังหวัดสมุทรสาครไม่มีงานรองรับแล้วกลุ่มแรงงานต่างด้าวจะกระจายไปจังหวัดอื่น ได้แก่ ระยอง, สัตหีบ, ชลบุรี, สระบุรี, อุทัย, โคโราช และกรุงเทพฯ แรงงานต่างด้าวจะได้รับค่าแรงที่สูงที่สุด คือ ในกรุงเทพฯ ประมาณ 203 บาท/วัน รองลงมา คือ จังหวัดระยองประมาณ 190 บาท/วัน และแม่สอดประมาณ 170 บาท/วัน

ในการย้ายถิ่นของแรงงานต่างด้าวอาจเป็นการย้ายถิ่นตามนายจ้าง หรือตามญาติ ซึ่งการเคลื่อนไหว ยังไม่มีความชัดเจนบางกลุ่มมีการเดินทางไปกลับ แรงงานส่วนใหญ่จะทำงานในอาชีพประมง ต่อเนื่อง ในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเล ถ้าเปรียบเทียบความเป็นอยู่ระหว่างจังหวัด สมุทรสาครกับจังหวัดอื่นมีความแตกต่างที่ความเป็นเมือง สิ่งก่อสร้าง และการกระจุกตัวของ แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งในกรณีนี้ทำให้วิถีการเอาตัวรอดเปรียบจากเจ้าของห้องเช่าโดยการหากำไรจากค่าน้ำค่าไฟ อีกทั้งในจังหวัดสมุทรสาครยังมีทิศทางการทำงานที่ง่าย สะดวก คล่องตัว อาหารมีมากโดยเฉพาะปลา ส่วนหนึ่งเป็นอาหารประจำฝั่งพม่าโดยรับมาจาก อำเภอแม่สอดและสังขละและร้านค้าส่วนใหญ่ที่จำหน่ายสินค้าเหล่านี้จะเป็นชาวมอญและชาว รามัญ

โรคระบาดจากแรงงานต่างด้าวนั้นในกลุ่มที่เข้ามาในเมืองไทย ได้แก่ ไข้ป่า(มาลาเลีย), ไข้กาฬหลังแอ่น, โรคเท้าช้าง(แต่ปัจจุบันไม่พบ) และโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค และโรค เอ็ดส์

กรณีสิทธิของพม่าเมื่อบุตรคลอดในประเทศไทยจะได้รับใบสูติบัตรหรือใบเกิด

นายหน้าแบ่งออกได้หลายประเภท คือ นายหน้าคั่นทาง, นายหน้าปลายทาง, นายหน้าส่งคนเข้า, นายหน้ารับคนออก, นายหน้าเงินกู้, นายหน้าส่งคนลงเรือ, นายหน้าหางาน, นายหน้าเคลียร์ตำรวจ, นายหน้าค้ำมนุษย์ และนายหน้าทำบัตร(ส่วนหนึ่งเป็นคนไทย)

ด้านสถานะทางการเงินของแรงงาน พบว่า แรงงานบางส่วนจะเก็บเงินได้บ้างเพื่อ ส่งกลับประเทศ แต่โดยส่วนใหญ่จะไม่มีเงินออม เนื่องจากรายได้ของแรงงานได้รับเฉลี่ย 3,000 – 4,000 บาท/เดือน แบ่งเป็นค่าเช่าบ้าน 1,500 บาท/เดือน ค่าน้ำค่าไฟ 2,000 บาท/เดือน ค่าต่อบัตรปีละ 3,800 บาท/ปี ทั้งนี้ยังไม่รวมค่าปรับที่จะต้องเสียแก่ตำรวจ 2,000 – 3,000 บาท/ครั้ง

5) ปัญหาการเข้ามาของแรงงานพม่าที่มีผลต่อสังคมไทยในมุมมององค์กรเอกชน และ มูลนิธิที่เกี่ยวข้อง

ในลักษณะทั่วไปแล้วแรงงานพม่าโดยเฉพาะในจังหวัดระนองจะแตกต่างจากแรงงาน พม่าที่อยู่ในอำเภอแม่สอดเนื่องจากแรงงานจะไม่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนสนใจในด้านการงานเสียมากกว่า สังเกตได้จากในมูลนิธิมีศูนย์การเรียนรู้อยู่ 12 ศูนย์ ซึ่งแรงงานเหล่านี้ไม่ได้ให้ความสำคัญในการ เรียนหนังสือให้ความสนใจก็แต่การทำงานเพียงอย่างเดียวแม้จะอายุเพียง 12- 13 ปีเท่านั้น อีกทั้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแรงงานเอง เช่น การไม่สามารถแจ้งเกิดได้ ซึ่งทางมูลนิธิเห็นว่าการไม่สามารถ แจ้งเกิดได้เป็นปัญหาเพราะ ทางกรมจะไม่ทราบว่าเป็นบุตรของใคร บิดา มารดา คือ คนไหน และหากในอนาคตแรงงานเหล่านี้ต้องการที่จะกลับประเทศพม่า ค่าเหล่านี้ก็จะไม่สามารถ

กลับได้เนื่องจากเป็นบุคคลไร้สัญชาติ ไม่มีหลักฐานในการแสดงตัว สุดท้ายก็จะทำให้แรงงานเหล่านี้จะต้องอยู่ในประเทศไทยเช่นเดิม และหากว่าแรงงานเหล่านี้ก่ออาชญากรรมขึ้นมา เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่ทราบได้เลยว่าแรงงานคนนี้เกิดที่ไหน บิดา มารดา เป็นใคร และจะไม่สามารถตามจับกุมตัวคนเหล่านี้ได้ ถึงแม้ว่าจะมีการออกใบอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวแต่ทว่าบัตรนี้เป็นการต่อบัตรแบบปีต่อปี ดังนั้นจึงง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนตัวของแรงงาน ตัวอย่างเช่นในปีนี้แรงงานให้ชื่อแก่เจ้าหน้าที่ว่า หม่องเอ แต่ในปีถัดไปแรงงานสามารถเปลี่ยนชื่อตัวกับเจ้าหน้าที่เป็นชื่ออื่นได้เนื่องจากแรงงานไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานในการแสดงตัว แม้รัฐจะพยายามแก้ปัญหาโดยการถ่ายรูปและการพิสูจน์สัญชาติแล้วก็ตาม แต่จากสถิตินับตั้งแต่วันแรกในการเปิดพิสูจน์สัญชาติ เดือน กรกฎาคมจนถึงเดือนธันวาคมแรงงานเข้ามาพิสูจน์สัญชาติเพียง 6,000 คน แต่มีแรงงานทั้งหมด 800,000 คนทั้งนี้เนื่องจากรัฐยังไม่ได้ให้ความสนใจแก่แรงงานและผู้ประกอบการว่าการพิสูจน์สัญชาติแล้วจะส่งผลดีต่อแรงงานและผู้ประกอบการอย่างไร แม้รัฐจะพยายามหาวิธีแก้ไขแล้วก็ตามแต่นั้นก็ยังไม่เป็นการช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้แต่อย่างใด ปัจจุบันแรงงานพม่ามีการกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศต่างจาก 20 ปีที่แล้ว แม้ในข้อเท็จจริงแรงงานพม่าสามารถช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยแต่ในความเป็นจริงแล้วแรงงานพม่าส่งผลดีต่อนักลงทุนเสียมากกว่าและไม่ได้ช่วยส่งเสริมแก่แรงงานในประเทศ เพราะมีการแย่งงานของแรงงานไทยทำให้แรงงานไทยทำงานลำบาก เนื่องจากแรงงานไทยมีค่าแรงที่สูงกว่า ได้รับสิทธิที่มากกว่าแรงงานพม่า หากรัฐต้องการจะแก้ไขปัญหาควรเริ่มจากความจริงจังในการแก้ปัญหาโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่แอบแฝงอยู่ในส่วนของภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการมักคิดเพียงว่าการเพิ่มค่าแรงเป็นการเพิ่มภาระต้นทุน ซึ่งจะทำได้กำไรของตกลง ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรต้องมีธรรมมาภิบาลมากกว่านี้

ปัญหาด้านสาธารณสุขสุขจากการเข้ามาทำงานของแรงงานพม่าคือแรงงานพม่าเหล่านี้ได้นำพาโรคที่ประเทศไทยเคยสามารถควบคุมได้หรือไม่พบภายในประเทศแล้ว กลับมาระบาดอีกครั้งหนึ่ง เช่น โรควัณโรค อหิวาตกโรค โรคเท้าช้าง และไข้มาลาเรีย

ปัญหาด้านการศึกษาเห็นได้จากสถิติแรงงานพม่ามักจะมีบุตรเฉลี่ยครอบครัวละ 3 คน ซึ่งไม่มีโรงเรียนของรัฐบาลที่จะเข้ารับการศึกษา ขาดความรู้และเป็นคนด้อยคุณภาพในสังคม

ปัญหาจากความยืดหยุ่นทางการจดทะเบียนของแรงงานต่างด้าวไม่มีปัญหาการขูดรีดและการเก็บภาษีจากทางฝั่งพม่าแต่มีการอิงผลประโยชน์กับกลุ่มบริษัทนายหน้าและนายจ้าง ซึ่งมีเงื่อนไขทางด้านราคาโดยผู้ที่มีความสามารถซื้อหรือสามารถจ่ายนั้นก็จะตกเป็นเครื่องมือ รวมทั้งการเป็นหนี้จากการกู้ยืมเงิน ส่วนชนกลุ่มน้อย เช่น มอญ และกะเหรี่ยง เป็นต้น ที่ไม่ต้องการเข้าระบบการจดทะเบียนเนื่องจากกลัวการตรวจสอบ แต่ผู้ประกอบการบางแห่งบังคับให้แรงงานทุก

คนต้องทำการจดทะเบียน การจดทะเบียนนั้นจะทำได้ในจังหวัดที่อยู่กลางเมืองแต่จังหวัดที่อยู่ตามแนวตะเข็บชายแดนจะยากเพราะแรงงานต่างด้าวจะเดินทางไป-กลับ

ปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญของแรงงาน คือ การเงิน ในอาชีพประมงและประมงต่อเนื่องจะขาดแคลนแรงงานและมีความต้องการแรงงานไทยแต่กลับมีแรงงานไทยเพียง 0.14 % กล่าวคือ ต้องการรับสมัครแรงงานไทยจำนวน 150,000 คน แต่มีผู้มาสมัครเพียง 210 คน เพราะแรงงานไทยไม่สนใจงานประเภทที่ใช้แรงงาน ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องใช้แรงงานต่างด้าวแทน อีกทั้งยังเป็นการลดต้นทุนและไม่มีการเรียกร้องสิทธิ เช่น การประมงต่อเนื่องในประเภทของการแกะกุ้ง แรงงานต่างด้าวจะไม่มีสิทธิในการคุตราซัง กล่าวคือ แรงงานต่างด้าวแกะกุ้งได้น้ำหนัก 10 กิโลกรัม แต่แจ้งว่าได้เพียง 8 กิโลกรัม ซึ่งเป็นการ โกงรายได้ของแรงงานต่างด้าวและมีการโกงค่าแรงหลากหลายรูปแบบ ในสภาวะเศรษฐกิจถดถอยทำให้ความต้องการแรงงานต่างด้าวเพิ่มมากขึ้นและมีค่าจ้างที่ไม่เป็นธรรมทุกอย่างขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการหรือนายจ้างว่ามีธรรมาภิบาล ความรับผิดชอบ แรงงานที่ได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรมมีประมาณร้อยละ 20 ส่วนแรงงานที่ได้รับค่าจ้างไม่เป็นธรรมมีประมาณร้อยละ 80 ซึ่งสวัสดิการพื้นฐานที่แรงงานต่างด้าวที่มีบัตร work permit ได้รับ คือ การประกันสุขภาพ ส่วนแรงงานต่างด้าวที่ทำงานในโรงงานที่มีมาตรฐานจะมีห้องพยาบาลให้บริการ แต่สำหรับกลุ่มแรงงานที่ไม่มีบัตรจะเป็นการหาประโยชน์และแสวงหากำไรจากนายจ้าง โดยการให้ตำรวจจับหากทำการขูดเงินค่าส่งของนายจ้าง การทำบัตรของแรงงานต่างด้าวในกรณีของผู้ที่มี work permit สามารถทำ passport ได้ แต่ผู้ที่ไม่มี work permit ไม่สามารถทำ passport ได้ ซึ่งตามระเบียบจะมีเงื่อนไขการทำ work permit มีค่าใช้จ่ายประมาณ 3,380 บาท และการทำ passport มีค่าใช้จ่ายทางฝั่งพม่าประมาณ 100 บาท และมีค่าใช้จ่ายในฝั่งไทยในการทำ visa ประมาณ 500 บาท

แรงงานอาชีพประมงในขณะออกเรือมักมีปัญหาเรื่องเวลาทำงานที่ไม่มีการแบ่งเวลาอย่างชัดเจน รวมถึงการกระทบกระทั่งกัน อาหารที่มีไม่เพียงพอ และที่พักคับแคบ ทั้งนี้หากแรงงานเป็นไข้หรือไม่สบายจะมียารักษาโรคในเรือเป็นการเบื้องต้นและหากอาการหนักขึ้น จะขึ้นอยู่กับได้เรือว่าจะเข้ามาฝั่งหรือไม่

รัฐบาลควรทำการบริหารควบคุมเกี่ยวกับการควบคุมการจัดระเบียบโดยไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนต้องคุ้มครองแรงงานต่างด้าวตามกฎหมายกำหนด และมีการบังคับใช้ ในส่วนการจดทะเบียนแรงงานควรทำการจดทะเบียนให้ครบทุกคนที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยและควรให้สิทธิตามที่รัฐบาลควรจะให้เหมาะสมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ รวมถึงการขจัดเกล้าเด็กในเรื่องการศึกษา

5.8 ข้อสังเกตจากคณะวิจัยจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้ประกอบการ

ข้อสังเกตจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้ประกอบการ คณะวิจัยตั้งข้อสังเกตว่าผู้ประกอบการบางรายยังไม่มี ความโปร่งใสในว่าจ้างแรงงานและด้านสวัสดิการ ดังจะเห็นได้จากมีการห้ามคณะนักวิจัยเข้าไปสัมผัสกับแรงงานต่างด้าวโดยตรง ห้ามคณะนักวิจัยเข้าไปเยี่ยมชมการทำงาน ที่พักอาศัยของแรงงาน ดังนั้นคณะวิจัยจึงเชื่อว่า ปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ปัญหาค่าแรงที่ได้รับ ปัญหาสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ปัญหาความเป็นอยู่ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพและสาธารณสุขของแรงงานต่างด้าวยังคงมีอยู่ในปัจจุบันและจะยังคงอยู่ต่อไป ดังนั้นภาครัฐควรมีการบังคับใช้ และเข้าไปตรวจสอบการทำงาน การจัดสวัสดิการของผู้ประกอบการอย่างเข้มข้นและทั่วถึง

บทที่ 6

สรุป วิจารณ์ผล และข้อเสนอแนะ

จากการที่จำนวนแรงงานต่างด้าวที่อพยพเข้ามาทำงาน และสร้างครอบครัวอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาอยู่อาศัยของชาวพม่า วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาถึงการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะการทำงานของทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าในประเทศไทย ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากกลุ่มทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดกับทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อลดความรุนแรง และช่องว่างทางสังคมของแรงงานชาวพม่า และคนไทยที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน

ทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่ใช้ในการศึกษานี้หมายความว่ารวมถึงรุ่นที่ 1.5 และรุ่นที่ 2 ที่มีทั้งพ่อและแม่เป็นคนพม่า โดยรุ่นที่ 1.5 นั้น จะต้องเป็นเด็กที่อพยพตามพ่อหรือแม่เข้ามาอาศัยในประเทศไทยก่อนอายุ 15 ปี ส่วนรุ่นที่ 2 คือเด็กที่เกิดในประเทศไทย ส่วนแรงงานทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า หมายความว่าถึงทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่า ที่มีงานทำและมีอายุ 15 ปีขึ้นไป

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบูรณาการทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์และจากเอกสารต่างๆ เพื่อศึกษาถึงความถึงชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพทางเศรษฐกิจของทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าและปัญหาทางเศรษฐกิจทางด้านการจ้างงานที่เกิดจากกลุ่มทนายทรุ่นที่ 2 ของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าที่มีผลต่อสังคมไทย พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร และระนอง โดยศึกษาข้อมูลจากแรงงานและจากเจ้าของสถานประกอบการในกิจการต่างๆคือธุรกิจบริการ ได้แก่ ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านซ่อมรถ หอพัก โรงแรม โรงงานต่างๆ การเกษตรและปศุสัตว์ ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ประมง และ ต่อเนื่องประมงทะเล

6.1 สรุปผลการศึกษา

6.1.1 สรุปสภาพความเป็นอยู่และสถานภาพทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 ในภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 จำนวน 400 ตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัดและอาชีพดังตาราง

ตารางที่ 6 - 1 กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 จำแนกตามจังหวัด

อาชีพ	เชียงใหม่	ตาก	ระนอง	สมุทรสาคร	รวม
ธุรกิจต่างๆ	23	32	5	30	90
การเกษตร	23	30	1	13	67
ก่อสร้าง	34	21	5	10	70
รับใช้ในบ้าน	20	9	22	8	59
หญิงบริการ	0	8	0	0	8
ประมง	0	0	47	2	49
ประมงต่อเนื่อง	0	0	20	37	57
รวม	100	100	100	100	400

ที่มา : จากการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง แรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 เป็นเพศชายร้อยละ 51.75 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 48.25 มีอายุเฉลี่ย 21 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี อายุสูงสุด 42 ปี ร้อยละ 83.50 นับถือศาสนาพุทธ นอกนั้น นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 49.50 มีชาติพันธุ์พม่า ส่วนชาติพันธุ์ไทยใหญ่ และมอญ คิดเป็นร้อยละ 21.25 และ 17.75 ตามลำดับ ที่เหลือมีชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ยะไข่ คะฉิ่น ลีซอ อินเดียนชนกลุ่มน้อย และพะโอ กระจายตามพื้นที่ต่างๆ ร้อยละ 46.75 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา นอกจากนั้นไม่ได้รับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 43.00 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 8.25 และพบว่ามีเพียงร้อยละ 0.50 เท่านั้นที่ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ สาเหตุหลักที่แรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 ไม่ได้รับการศึกษาคือ ต้องออกมาช่วยบิดา มารดาทำงาน หารายได้ให้ครอบครัว และมีสถาบันการศึกษาที่สอนแรงงานต่างด้าวน้อย ร้อยละ 56.50 เกิดที่ประเทศพม่า และร้อยละ 43.50 เกิดในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเกิดที่ประเทศพม่าและอพยพตามพ่อแม่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ก่อนอายุ 15 ปี ร้อยละ 48.50 มีใบ ทร.38/1 โดยที่จังหวัดระนองและสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบ ทร.38/1 ขณะเดียวกับพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีใบ ทร.38/1 ส่วนใหญ่ใบ ทร.38/1 จะหมดอายุ หรืออยู่ในระหว่างการต่ออายุ ร้อยละ 39.50 มีใบอนุญาตทำงานโดยที่กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงเป็นกลุ่มอาชีพเดียวที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีใบอนุญาตทำงาน ร้อยละ 37.00 ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีบัตรประกันสุขภาพ โดยที่กลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงเป็นกลุ่มอาชีพเดียวที่ส่วนใหญ่มีบัตรประกันสุขภาพ ร้อยละ 1.50 มีหนังสือเดินทาง ร้อยละ 2.75 มีบัตรพื้นที่สูง(สีขาว) และร้อยละ 3.25 มีบัตรประจำตัวบุคคลฯ

ด้านทักษะทางภาษา พบว่า ร้อยละ 43.75 ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 24.00 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 23.00 ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า ด้านทักษะทางภาษาไทย พบว่า ร้อยละ 57.75 พูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 23.75 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และร้อยละ 13.00 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย ร้อยละ 89.25 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ที่เหลือ มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาอังกฤษได้เป็นสัดส่วนน้อย

ในด้านที่อยู่อาศัยพบว่า ร้อยละ 60.50 ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีที่พักอาศัยโดยต้องเสียดค่าเช่าที่พักอาศัย (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) ร้อยละ 31.75 มีที่พักอาศัยโดยไม่ต้องเสียดค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/ไซค์งาน/พักกับนายจ้าง) และร้อยละ 7.75 มีบ้านเป็นของตนเองโดยสร้างบ้านอยู่ในที่สาธารณะหรือที่ของคนรู้จัก ร้อยละ 69.50 มีสถานะโสด ร้อยละ 29.50 สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คน โดยส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ทำงานหารายได้ 2 คน

ลักษณะการทำงานพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ร้อยละ 53.00 ทำงานรับจ้างรายเดือน ร้อยละ 37.50 ทำงานรับจ้างรายวัน และร้อยละ 5.25 ทำงานรับจ้างรายกิโลกรัม ทำงานเฉลี่ย 27 วัน/เดือน โดยมีจำนวนวันทำงานมากกว่า 26 วัน/เดือน คิดเป็นร้อยละ 55.50 จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันเฉลี่ย 10 ชั่วโมง/วัน โดยส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 64.50 แสดงให้เห็นว่า การทำงานของแรงงานต่างด้าวทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ทำงานเกินกว่าที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานกำหนด ที่กำหนดให้แรงงานทำงานไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน และไม่เกิน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือเท่ากับ 6 วัน/สัปดาห์ หรือประมาณ 26 วัน/เดือน ร้อยละ 58.75 ไม่เคยเปลี่ยนงาน ร้อยละ 17.75 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 16.50 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง สาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานเนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 40.00 ร้อยละ 25.45 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และร้อยละ 16.97 ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ

ด้านสวัสดิการการรักษาพยาบาล พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 85.50 และได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 14.50 โดยที่สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับจากนายจ้าง เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล หรือคลินิก การพาไปรักษาพยาบาล การดูแลค่ารักษาพยาบาล หรือการดูแลหลังมาพักรักษาพยาบาล การจัดห้องพยาบาลประจำสถานที่ทำงาน การจัดชุดปฐมพยาบาลประจำสถานที่ทำงาน เป็นต้น ร้อยละ 23.00 ได้รับสวัสดิการอาหารจากนายจ้างในรูปแบบการจ่ายเงินที่นายจ้างให้เพื่อใช้ซื้ออาหารรับประทาน นายจ้างจัดทำข้าวและ/หรืออาหารให้แรงงานทุกมื้อหรือบางมื้อฟรีหรือในราคาต่ำ ร้อยละ 29.50 ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย ในรูปแบบการได้รับเงินที่นายจ้างจ่ายให้เพื่อเป็นค่าที่พักอาศัย หรือที่ที่พักอาศัยที่นายจ้างจัดให้แรงงานพัก ส่วนสวัสดิการด้านการศึกษาบุตร คือ สวัสดิการที่ได้รับจากนายจ้างสำหรับค่าเล่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายให้บุตร หรือสถานที่ที่นายจ้างจัดให้เพื่อให้เกิดการศึกษาแก่บุตรของแรงงาน พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทั้งหมดในทุกกลุ่มอาชีพไม่ได้รับสวัสดิการด้านนี้เลย ส่วนสวัสดิการการเดินทาง คือ สวัสดิการที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับจากนายจ้างเกี่ยวกับ เงินที่นายจ้างให้เพื่อเป็นค่าเดินทางไปหรือกลับจากการทำงาน หรือกลับภูมิลำเนา รวมถึงบริการที่นายจ้างจัดรถรับส่งจากที่พักถึงที่ทำงาน เป็นต้น พบว่า ร้อยละ 98.00 ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไม่ได้รับสวัสดิการด้านนี้

สถานภาพทางเศรษฐกิจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,382 บาท รายได้ต่ำสุดคือ 1,200 บาทต่อเดือน สูงสุด 20,000 บาทต่อเดือน มีรายได้อบรมครัวเฉลี่ยต่อเดือน 12,001 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,544 บาท สัดส่วนค่าใช้จ่ายของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 พบว่า สัดส่วนรายจ่ายค่าอาหารร้อยละ 24.53 สัดส่วนรายจ่ายค่าที่พักร้อยละ 16.71 สัดส่วนรายจ่ายค่าน้ำ-ค่าไฟ-โทรศัพท์ร้อยละ 10.51 สัดส่วนรายจ่ายค่าเดินทางร้อยละ 8.02 สัดส่วนรายจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตรร้อยละ 15.62 สัดส่วนรายจ่ายค่าของใช้-เสื้อผ้าร้อยละ 10.62 สัดส่วนรายจ่ายค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 2.53 และสัดส่วนรายจ่ายค่าบันเทิงร้อยละ 11.46

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.75 ตอบว่ามีเงินออม โดยที่ส่วนใหญ่ออมเงินในรูปแบบของเงินสด รองลงมาคือ ออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร และออมเงินในรูปแบบซื้อทรัพย์สินมีค่า ในกลุ่มที่มีเงินออมในรูปแบบเงินสดมีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,478 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 18,940 บาท ร้อยละ 16.25 ตอบว่ามีหนี้สิน โดยมีหนี้สินเฉลี่ยต่อคน 17,005 บาท

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ร้อยละ 20.25 ตอบว่าส่งเงินกลับภูมิลำเนา ส่วนใหญ่มีการส่งเงินกลับทุกเดือน รองลงมาคือ ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 2-3 เดือน จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 4,185 บาท

ทางด้านปัญหาพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 5.75 เป็นปัญหาเกี่ยวกับการถูกนายจ้างต่อว่ารุนแรง นายจ้างไม่จ่ายเงินได้ค่าแรงไม่เท่าเทียมกัน และงานหนักเกินไป มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 17.25 เป็นปัญหาเกี่ยวกับนายจ้างจ่ายเงินไม่ตรงเวลา ได้รับค่าแรงน้อยเกินไป และโดนหักค่าแรงเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซึ่งกลุ่มอาชีพหญิงบริการเป็นกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับในลักษณะได้รับไม่ตรงเวลาสูงที่สุด มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ คิดเป็นร้อยละ 8.00 เป็นปัญหาเกี่ยวกับการทำงานที่ไม่มีวันหยุด ความต้องการสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการด้านที่พัก สวัสดิการด้านอาหาร สวัสดิการค่าเดินทาง อุปกรณ์การทำงานที่อำนวยความสะดวก และการประกันสังคมให้แรงงาน มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน คิดเป็นร้อยละ 4.00 เป็นปัญหาเกี่ยวกับถูกนายจ้างทำร้ายร่างกาย ถูกนายจ้างใช้แรงงานแม้ไม่สบาย ทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน ทำงานเกินเวลา ถูกเหยียดหยาม และสภาพความเป็นอยู่ไม่ดีเสี่ยงต่อการติดเชื้อและไม่ปลอดภัย มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.75 เป็นปัญหาเกี่ยวกับ สภาพที่อยู่อาศัยคับแคบ สุขลักษณะไม่ดี ค่าเช่าแพง และถูกไล่ที่ มีปัญหาบุตร/การศึกษานบุตร คิดเป็นร้อยละ 2.00 กลุ่มเป็นปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการศึกษาสูง ขาดอุปกรณ์การศึกษา และมีการศึกษาน้อย มีปัญหาด้านครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 4.25 เป็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของคนในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน ปัญหาคนในครอบครัวคิดยาเสพติด ไม่ช่วยกันทำมาหากิน ไม่มีงานทำ และปัญหาสุขภาพของคนในครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านสาธารณสุข การได้รับการบริการทางการแพทย์จากสาธารณสุข และโรงพยาบาล มีความพึงพอใจ จากการมีหน่วยงาน องค์กร ต่างๆ เข้ามาดูแล ประสานงาน และคอยช่วยเหลือแรงงานพม่าจากการถูกกดขี่ ข่มเหง ที่ไม่เป็นธรรม นอกจากนี้แรงงานยังมีความพึงพอใจในด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ แม้ว่าคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่จะไม่เทียบเท่ากับคนไทย แต่การได้อยู่ในประเทศไทยก็ยังมีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า ความเป็นอยู่ที่ดีกว่า และมีความปลอดภัยมากกว่าประเทศพม่า

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ส่วนใหญ่มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 52.28 รองลงมาคือ ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และอยากให้ดูแลเรื่องการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.15 และ 9.11 ตามลำดับ

6.1.2 สรุปสภาพความเป็นอยู่และสถานภาพทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวทாயา รุ่นที่ 2 จำแนกตามการทำงานในกลุ่มอาชีพต่างๆ

1) แรงงานต่างด้าวทாயารุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างแรงงานต่างด้าวทாயารุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ จำนวน 90 คน ส่วนใหญ่เป็นงานลูกจ้างร้านค้าทำหน้าที่ขายของ จัดสินค้า ยก แยก หาม ทำความสะอาดในร้าน รับจ้างในร้านอาหาร เด็กเสิร์ฟร้านอาหาร รับจ้างร้านเสริมสวย รับจ้างซ่อมรถ รับจ้างในโรงแรม นอกจากนี้ยังทำงานในลักษณะลูกจ้างโรงงาน เช่น โรงงานทอผ้า จะทำงานในงานตัด เย็บกรรมกรแยก หาม งานตรวจสอบคุณภาพ หรือหากทำงานมานาน มีประสบการณ์ และสามารถพูดภาษาไทยและพม่าได้ ก็จะได้รับการจ้างในตำแหน่งหัวหน้า เช่น หัวหน้ากลุ่มตัดเย็บ ซึ่งจะทำหน้าที่รับงานจากหัวหน้าฝ่ายซึ่งเป็นคนไทย ประสานงาน มอบหมายงานให้ลูกน้อง และควบคุมดูแลการผลิตหรืองานในโรงงานผลิตอาหารหรือผลไม้กระป๋อง ก็จะทำงานในลักษณะลูกจ้างคัด แยก บรรจุ กระป๋อง รวมถึงรับจ้างทั่วไป ร้านค้า ปลูก. รับจ้างเย็บผ้า เป็นต้น มีอายุเฉลี่ย 21 ปี อายุสูงสุด 42 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 46.67 ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 38.89 ได้รับความศึกษาระดับประถมศึกษา และ ร้อยละ 11.11 ได้รับความศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 35.56 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 27.78 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 25.56 ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า ร้อยละ 51.11 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 42.22 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และร้อยละ 4.44 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย ร้อยละ 83.33 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงานพบว่า ร้อยละ 53.33 ทำงานรับจ้างรายเดือน ร้อยละ 38.89 ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน และร้อยละ 4.44 รับจ้างรายชิ้นงาน และที่เหลือเป็นกลุ่มที่ทำงานลักษณะรับจ้างรายกิโลกรัม รับจ้างรายสัปดาห์ และธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละที่เท่ากันร้อยละ 1.11 มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 28 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 9 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 53.33 ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ร้อยละ 38.09 เคยเปลี่ยนงานมาแล้วเนื่องจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่าเดิม ร้อยละ 28.57 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และร้อยละ 9.52 ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ

ที่พักอาศัยปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทாயารุ่นที่ 2 ร้อยละ 68.89 เช่าห้องพัก (ตึกแถว/หอพัก/ห้องแถว/เรือนแถว) พักอาศัย ร้อยละ 16.67 มีบ้านเป็นของตนเอง และที่เหลือ อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า คิดเป็นร้อยละ 14.44 ร้อยละ 78.89 มีสถานะโสด และที่เหลือร้อยละ 21.11 สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คน

ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ร้อยละ 31.11 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 17.78 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 20.00 ได้รับสวัสดิการอาหาร คิดเป็น ร้อยละ 12.22 ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และร้อยละ 1.11 ได้รับสวัสดิการการเดินทางจากนายจ้าง

แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ในกลุ่มทำงานในอาชีพธุรกิจต่างๆ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,564 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 13,480 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,712 บาท มีเงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 957 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 10,575 บาท มีหนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 29,045 บาท ร้อยละ 58.89 มีเงินออม ร้อยละ 33.33 ออมเงินในรูปของเงินสด ร้อยละ 14.44 ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร และร้อยละ 7.78 เก็บไว้ที่พ่อแม่และแม่ ร้อยละ 12.22 มีหนี้สิน ร้อยละ 10.00 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนา โดยร้อยละ 33.33 ส่งเงินกลับภูมิลำเนาปีละ 1 ครั้ง จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 4,778 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงานในอาชีพธุรกิจต่างๆ พบว่า ผู้ชายมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,734 บาท สูงกว่าผู้หญิง ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,435 บาท แรงงานที่มีการศึกษาสูงจะมีรายได้สูงกว่า โดยแรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,410 บาท ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,591 บาท ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,756 บาท ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,230 บาท ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 8,900 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานจะมีรายได้สูงกว่า โดยแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,410 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,873 บาท

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ ถูกนายจ้างเอาเปรียบในเรื่อง การจ่ายค่าแรงที่ไม่ตรงเวลา หักเงินเดือนสูงเกินควรเมื่อแรงงานทำผิดหรือทำความเสียหายกับกิจการ ทำงานเกินเวลา ใช้งานหนักเกินไป และไม่มีสวัสดิการให้ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า ร้อยละ 4.44 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 11.11 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ร้อยละ 10.00 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ร้อยละ 1.11 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 4.44 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ ร้อยละ 4.44 มีปัญหาบุตร/การศึกษานบุตร และร้อยละ 2.22 มีปัญหาด้านครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการได้รับโอกาสทางการศึกษา ด้านการดูแลจากหน่วยงาน องค์กร ต่างๆ ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ การปลอดภัยจากสงคราม

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพธุรกิจต่างๆ ร้อยละ 48.84 มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง ร้อยละ 18.60 อยากให้ดูแลเรื่องการศึกษาและร้อยละ 9.30 อยากให้ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง

2) แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มทำงานในอาชีพการเกษตร

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มทำงานในอาชีพการเกษตร จำนวน 67 คน จะทำงานตามสวนเกษตร ไร่ นา สวนยาง งานด้านปศุสัตว์ โดยจะทำงานในลักษณะคนดูแลสวน เก็บเกี่ยวผลผลิต มีอายุเฉลี่ย 21 ปี อายุสูงสุด 39 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 61.19 ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 34.33 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และร้อยละ 2.99 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 37.31 ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า ร้อยละ 31.34 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ และร้อยละ 25.37 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 44.78 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 26.87 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย และร้อยละ 25.37 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ ร้อยละ 89.55 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 50.75 รับจ้างรายเดือน ร้อยละ 49.25 รับจ้างรายวัน มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 27 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 9 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 67.16 ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ร้อยละ 19.40 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง ร้อยละ 11.94 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 40.91 เปลี่ยนงานเนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า ร้อยละ 27.27 เปลี่ยนงานเนื่องจากที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ และร้อยละ 22.73 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพการเกษตร ร้อยละ 47.76 มีที่อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า (ที่พักชั่วคราว/เช่ากับนายจ้าง) ร้อยละ 46.27 เช่าที่อยู่อาศัย และที่เหลือร้อยละ 5.97 มีบ้านเป็นของตนเอง ร้อยละ 53.73 มีสถานะโสด และที่เหลือร้อยละ 46.27 สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คน

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพการเกษตร ร้อยละ 46.27 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 10.45 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 7.46 ได้รับสวัสดิการอาหาร ร้อยละ 44.78 ได้รับสวัสดิการที่ที่พักอาศัย ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และไม่ได้รับสวัสดิการการเดินทาง

แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพเกษตร มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,188 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 9,745 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,165 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 718 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 19,345 บาท หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 12,064 บาท สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ร้อยละ 58.21 ไม่มีเงินออม ส่วนกลุ่มที่มีเงินออม ร้อยละ 26.87 ออมเงินในรูปของเงินสด ร้อยละ 5.97 ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร และร้อยละ 4.48 เก็บไว้ที่พ่อแม่และแม่ สำหรับภาระหนี้สินพบว่า ร้อยละ 65.67 ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ 34.33 มีหนี้สิน ร้อยละ 80.60 ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา และร้อยละ 19.40 ส่งเงินกลับภูมิลำเนา โดยร้อยละ 38.46 ส่งเงินกลับปีละ 1 ครั้ง จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 4,131 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงาน ในกลุ่มอาชีพเกษตร พบว่า ผู้ชายมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,384 บาท สูงกว่าผู้หญิงที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,878 บาท แรงงานที่มีการศึกษาสูงจะมีรายได้สูงกว่าที่ไม่มีการศึกษา โดยที่แรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,842 บาท ที่มีการศึกษาดำกว่าประถมศึกษาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,500 บาท ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,807 บาท ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,000 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,929 บาท สูงกว่าแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,101 บาท ต่ำกว่า

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ ทำงานหนักเกินควร ทำงานเกินเวลา เวลาทำงานที่ไม่มีการแบ่งเวลาอย่างชัดเจน รวมถึงการกระทบกระทั่งกันมีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ที่พ่อกับแม่ สาธารณูปโภคไม่ได้มาตรฐาน และน้ำดื่มน้ำใช้ไม่สะอาด เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพการเกษตร ร้อยละ 1.49 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 19.40 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ร้อยละ 4.48 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ร้อยละ 1.49 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 13.43 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ ร้อยละ 2.99 มีปัญหาบุตร/การศึกษานบุตร และร้อยละ 11.94 มีปัญหาด้านครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพการเกษตร ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านการดูแลจากองค์กร หน่วยงานต่างๆ ด้านการรักษาพยาบาลและสาธารณสุข รวมถึงด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพการเกษตร ร้อยละ 54.21 มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออก

บัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง ร้อยละ 10.84 ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และร้อยละ 9.63 ให้รัฐดูแลเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง

3) แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง

ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จำนวน 70 คน จะทำงานตามสถานที่ก่อสร้างไซด์ (SIDE)งาน ในลักษณะงานกรรมกรก่อสร้าง มีอายุเฉลี่ย 22 ปี อายุสูงสุด 37 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 54.29 ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 32.86 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 10.00 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 40.00 ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า ร้อยละ 40.00 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 15.71 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 4.29 มีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ ร้อยละ 50.00 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 25.71 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และร้อยละ 12.86 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย ร้อยละ 88.57 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 64.29 ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน ร้อยละ 32.86 รับจ้างรายเดือน และที่เหลือร้อยละ 2.86 รับจ้างรายชิ้นงาน และรับจ้างรายสัปดาห์ มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 27 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 9 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 58.57 ไม่เคยเปลี่ยนงาน ร้อยละ 18.57 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และร้อยละ 15.71 เคยเปลี่ยนงาน 1 ครั้ง และที่เหลือร้อยละ 7.14 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 3 ครั้ง และสาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานร้อยละ 37.93 เนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า ร้อยละ 34.48 ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ และร้อยละ 17.24 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 44.29 มีที่อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าที่พัก ร้อยละ 38.57 เป็นกลุ่มที่ต้องเช่าที่อยู่อาศัยเอง และที่เหลือร้อยละ 17.14 มีบ้านเป็นของตนเอง ร้อยละ 58.57 มีสถานะโสด และร้อยละ 41.53 สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คน

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 45.71 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 14.29 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 2.86 ได้รับสวัสดิการอาหาร ร้อยละ 31.43 ได้รับสวัสดิการที่ที่พักอาศัย ร้อยละ 2.86 ได้รับสวัสดิการการเดินทาง และทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,299 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 11,996 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน

2,425 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,419 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 32,657 บาท
หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 17,595 บาท สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ร้อยละ 58.57 ไม่มีเงินออม กลุ่มที่
มีเงินออม ร้อยละ 35.71 ออมเงินในรูปของเงินสด ร้อยละ 4.29 ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร และ
ร้อยละ 1.43 เก็บไว้ที่พ่อและแม่ สำหรับภาระหนี้สิน พบว่า ร้อยละ 85.71 ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ
14.29 มีหนี้สิน ร้อยละ 71.43 ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา และร้อยละ 28.57 ส่งเงินกลับภูมิลำเนา
ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 40.00 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน จำนวนเงินที่
ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 3,475 บาท

เมื่อพิจารณา รายได้เฉลี่ยของแรงงาน ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง พบว่า ผู้ชายมี
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,369 บาท สูงกว่าผู้หญิงที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,066 บาท
แรงงานที่มีการศึกษาสูงจะมีรายได้สูงกว่าที่ไม่มีการศึกษา แรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อ
คนต่อเดือน 4,200 บาท ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,498 บาท ที่
มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,557 บาท แรงงานที่มีใบ
อนุญาติทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,907 บาท สูงกว่าแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาติทำงานมี
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,894 บาท

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ สภาพแคมป์ที่พักอาศัยความเป็นอยู่แออัด
น้ำไม่สะอาด เวลางานเร่งด่วนหรือล่าช้าต้องทำงานเกินเวลาหรืออาจทำตลอดทั้งกลางวันกลางคืน
นายจ้างหรือผู้รับเหมาจ่ายค่าแรงไม่ตรงเวลาล่าช้า หรือจ่ายไม่ครบตามที่สัญญา เมื่อพิจารณาถึง
อัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง
ร้อยละ 4.29 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 27.14 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ
ร้อยละ 14.29 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ไม่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ
10.00 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ ร้อยละ 1.43 มีปัญหาบุตร/การศึกษานบุตร และร้อยละ 1.43 มีปัญหา
ด้านครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ในกลุ่ม
อาชีพก่อสร้าง ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านคุณภาพชีวิต
และความเป็นอยู่ ด้านการดูแลจากหน่วยงาน องค์กรต่างๆ

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่
2 ในกลุ่มอาชีพก่อสร้าง ร้อยละ 62.62 มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตร
แสดงสถานะที่ถูกต้อง ร้อยละ 14.02 ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และร้อยละ 8.41 อยากให้ดูแลเรื่อง
การศึกษา

4) แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน

ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จำนวน 59 คน จะทำงานในลักษณะคนดูแลทำความสะอาดบ้านทั่วไป ซักรีดเสื้อผ้า เลี้ยงบุตรของนายจ้าง เป็นต้น มีอายุเฉลี่ย 22 ปี อายุสูงสุด 35 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 61.02 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 32.20 ไม่ได้รับการศึกษาและร้อยละ 5.08 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 50.85 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 18.64 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 16.95 ไม่มีทักษะด้านภาษาพม่า ร้อยละ 64.41 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 13.56 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย ร้อยละ 13.56 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และร้อยละ 8.47 มีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาไทยได้ ร้อยละ 86.44 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 84.75 ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน ร้อยละ 13.56 รับจ้างรายวัน และที่เหลือร้อยละ 1.69 รับจ้างเป็นรายกิโกรัม มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 28 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 11 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 47.46 ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ร้อยละ 22.03 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง ร้อยละ 16.95 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และสาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานร้อยละ 35.49 เนื่องจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า ร้อยละ 25.81 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และร้อยละ 22.58 อพยพ/ย้ายตามญาติ/กลับบ้าน

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ร้อยละ 67.80 มีที่อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า และที่เหลือร้อยละ 32.20 เป็นกลุ่มที่ต้องจ่ายค่าเช่า ร้อยละ 74.58 มีสถานะโสด ร้อยละ 23.73 สมรสแล้ว และที่เหลือร้อยละ 1.69 เป็นหม้าย/หย่าร้าง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 2 คน

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ร้อยละ 81.36 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 28.81 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 67.80 ได้รับสวัสดิการอาหาร ร้อยละ 66.10 ได้รับสวัสดิการที่พักอาศัย และร้อยละ 3.39 ได้รับสวัสดิการการเดินทาง และทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้านมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,691 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 9,687 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,642 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,869 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 18,236 บาท หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 17,133 บาท สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ร้อยละ 25.42 ไม่มีเงินออม โดยกลุ่มที่มีเงินออม ร้อยละ 37.29 ออมเงินในรูปของเงินสด ร้อยละ 20.34 ออมเงินในรูปซื้อทรัพย์สินมีค่า และร้อยละ 8.47 ออมเงินในรูปเงินฝากธนาคาร สำหรับภาระหนี้สินพบว่า ร้อยละ 84.75 ไม่มี

หนี้สิน และร้อยละ 15.25 มีหนี้สิน ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 64.41 และส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 35.59 ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 28.57 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 3,995 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงาน ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน พบว่าแรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาจะมีรายได้สูงกว่าที่ไม่มีการศึกษา โดยที่แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,521 บาท ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 6,333 บาท ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,500 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,845 บาท สูงกว่าแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,552 บาท ต่ำกว่า

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ ได้รับค่าจ้างต่ำ นายจ้างดูถูก ใช้คำพูดรุนแรง ทำงานไม่เป็นเวลา และถูกนายจ้างข่มเหงหรือปลุกปล้ำ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ร้อยละ 8.47 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 10.17 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ร้อยละ 8.47 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ร้อยละ 5.08 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 6.78 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ทั้งหมดไม่มีปัญหาด้านการศึกษาของบุตร และร้อยละ 3.39 มีปัญหาด้านครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุขการรักษาพยาบาล ด้านการดูแลจากหน่วยงานองค์กรต่างๆ ด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับนายจ้าง

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพรับใช้ในบ้าน ร้อยละ 55.10 มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง ร้อยละ 16.33 ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และอยากให้ผู้ดูแลเรื่องการศึกษา และช่วยแก้ปัญหาเรื่องค่าครองชีพสูง ร้อยละ 8.16 เท่ากัน

5) แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ

ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 จำนวน 8 คน จะทำงานในลักษณะหญิงบริการ ตามธุรกิจให้บริการทางเพศ ธุรกิจให้บริการนวดแผนโบราณ ธุรกิจให้บริการคาราโอเกะ เป็นต้น มีอายุเฉลี่ย 21 ปี อายุสูงสุด 23 ปี อายุต่ำสุด 19 ปี ร้อยละ 75.00 ไม่ได้

รับการศึกษา ร้อยละ 25.00 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาทั้งหมดเกิดในประเทศไทย ร้อยละ 87.50 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และที่เหลือร้อยละ 12.50 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 87.50 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว และที่เหลือร้อยละ 12.50 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ ร้อยละ 87.50 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 75.00 ทำงานลักษณะ รับจ้างรายชิ้นงาน และร้อยละ 12.50 รับจ้างวัน และรับจ้างรายเดือนเท่ากัน มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 28 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 6 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 62.50 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง ร้อยละ 25.00 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และที่เหลือร้อยละ 12.50 เป็นกลุ่มที่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย และสาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานร้อยละ 85.71 เนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า และร้อยละ 14.29 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ ทั้งหมดต้องจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยเอง ทั้งหมดมีสถานะโสด มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 2 คน

แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ ร้อยละ 37.50 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 37.50 ได้รับสวัสดิการรักษายาบาล ร้อยละ 37.50 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ได้รับสวัสดิการรักษายาบาล ร้อยละ 37.50 ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการค่าอาหาร ที่พักอาศัย การเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และสวัสดิการการเดินทาง

แรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 11,313 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 16,000 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 7,539 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,063 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 30,000 บาท และทั้งหมดไม่มีหนี้สิน สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคาร และออมเงินในรูปแบบซื้อทรัพย์สินมีค่า ร้อยละ 37.50 เท่ากัน ที่เหลือร้อยละ 25.00 ออมเงินในรูปแบบของเงินสด ร้อยละ 87.50 ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา และร้อยละ 12.50 ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทั้งหมดมีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 3,000 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงานในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ พบว่า แรงงานที่มีการศึกษาสูงจะมีรายได้สูงกว่าที่ไม่มีการศึกษา โดยที่แรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 11,000 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 12,250 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 11,875 บาท สูงกว่าแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 10,750 บาท

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ การที่นายจ้างจ่ายค่าจ้างไม่ตรงเวลา ค่าเช่าใช้ค่าพุดูดูก ความเสมอภาคและการยอมรับของคนในสังคมไม่ยอมรับในอาชีพที่ทำ และเจ้าหน้าที่รัฐเรียกเก็บเงินเมื่อมาตรวจตรากิจการ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ ทั้งหมดไม่มีปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจ้างนายจ้าง ร้อยละ 62.50 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการได้รับค่าแรงไม่ตรงเวลา ร้อยละ 37.50 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 12.50 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ และร้อยละ 37.50 มีปัญหาด้านครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ด้านการดูแลจากหน่วยงาน องค์กรต่างๆ และด้านสาธารณสุข

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพหญิงขายบริการ มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง และช่วยเข้ามาจัดหางานที่ดีกว่านี้ ร้อยละ 28.57 เท่ากัน

6) แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพประมง

ในกลุ่มอาชีพประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จำนวน 49 คน จะทำงานในลักษณะเป็นลูกเรือ ทำงานเกี่ยวกับการลากอวน ขึ้นอวน และงานกรรมกรบนเรือ มีอายุเฉลี่ย 22 ปี อายุสูงสุด 33 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 75.51 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 18.37 ไม่ได้รับการศึกษา และร้อยละ 4.08 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ร้อยละ 67.35 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 22.45 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 10.20 มีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ ร้อยละ 79.59 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 14.29 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย และร้อยละ 6.12 มีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาไทยได้ ทั้งหมดไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 91.84 ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน มีจำนวนวันทำงานเฉลี่ย 26 วัน/เดือน ชั่วโมงการทำงานเฉลี่ย 12 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 75.51 ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ร้อยละ 16.33 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และที่เหลือร้อยละ 8.16 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และสาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานร้อยละ 41.67 เนื่องมาจากมีปัญหาจากงานเดิม และร้อยละ 33.33 เนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพประมง ร้อยละ 85.71 ต้องจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยเอง และที่เหลือร้อยละ 14.29 เป็นกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า ร้อยละ 67.35 มีสถานะโสด ร้อยละ 30.61 สมรสแล้ว และที่เหลือร้อยละ 2.04 เป็นหม้าย/หย่าร้าง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 2 คน

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพประมง ร้อยละ 53.06 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 4.08 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 48.98 ได้รับสวัสดิการอาหาร ร้อยละ 24.49 ได้รับสวัสดิการที่พำนักอาศัย ทั้งหมดไม่ได้รับสวัสดิการการเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และร้อยละ 2.04 ได้รับสวัสดิการการเดินทาง

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพประมงมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,837 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 9,908 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,872 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,057 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 25,286 บาท หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 8,286 บาท สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ร้อยละ 48.98 ไม่มีเงินออม กลุ่มที่มีเงินออม ร้อยละ 36.73 ออมเงินในรูปของเงินสด ร้อยละ 14.29 ออมเงินในรูปซื้อทรัพย์สินมีค่าสำหรับภาวะหนี้สิน พบว่า ร้อยละ 83.67 ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ 16.33 มีหนี้สิน ร้อยละ 89.80 ไม่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา และร้อยละ 10.20 ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 40.00 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 6,800 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงาน ในกลุ่มอาชีพประมง พบว่า แรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,944 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,824 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,500 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,000 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 3,964 บาทสูงกว่าแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,186 บาท

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ สภาพชีวิตความเป็นอยู่บนเรือที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เวลาทำงานที่ไม่มีการแบ่งเวลาอย่างชัดเจน รวมถึงการกระทบกระทั่งกัน อาหารหรือยารักษาโรคที่มีไม่เพียงพอ และที่พักคับแคบ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพประมง ร้อยละ 6.12 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 12.24 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ร้อยละ 6.12 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ร้อยละ 6.12 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 4.08 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ และร้อยละ 2.04 มีปัญหาบุตร/การศึกษานบุตร

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่ม อาชีพประมง มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุข ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้าน คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพประมง ร้อยละ 35.29 มีความต้องการให้รัฐช่วยแก้ปัญหาเรื่องค่าครองชีพที่สูง ร้อยละ 32.35 ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และร้อยละ 14.71 ช่วยออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง

7) แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง

ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จำนวน 57 คน จะทำงานในลักษณะรับจ้างอยู่ในโรงงานแปปลา ปลาหมึก และแกะกุ้ง ทำหน้าที่ ลอกปลาหมึก แร่เนื้อ ปลา แกะเปลือกกุ้ง และบรรจุกระป๋อง มีอายุเฉลี่ย 18 ปี อายุสูงสุด 30 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี ร้อยละ 54.39 ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 29.82 ไม่ได้รับการศึกษา และร้อยละ 15.79 ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 35.09 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาพม่าได้ ร้อยละ 24.56 มีทักษะด้านการพูดภาษาพม่าได้เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 12.28 มีทักษะด้านการพูด/อ่านภาษาพม่าได้ ร้อยละ 63.16 มีทักษะด้านการพูดภาษาไทยได้เพียงอย่างเดียว ร้อยละ 22.81 มีทักษะด้านการพูด/อ่าน/เขียนภาษาไทยได้ และร้อยละ 10.53 ไม่มีทักษะด้านภาษาไทย ร้อยละ 92.98 ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ

ลักษณะการทำงาน พบว่า ร้อยละ 45.61 ทำงานลักษณะรับจ้างรายวัน ร้อยละ 33.33 ทำงานลักษณะรับจ้างรายกิโลกรัม และร้อยละ 19.30 ทำงานลักษณะรับจ้างรายเดือน มีจำนวนทำงานเฉลี่ย 27 วัน/เดือน จำนวนชั่วโมงการทำงาน 10 ชั่วโมง/วัน ร้อยละ 61.40 ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ร้อยละ 17.54 เป็นกลุ่มที่เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 1 ครั้ง และ ร้อยละ 10.53 เคยเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง สาเหตุที่มีการเปลี่ยนงานร้อยละ 40.91 เนื่องมาจากค่าจ้างใหม่ที่ได้รับสูงกว่า ร้อยละ 27.27 มีปัญหาจากที่ทำงานเดิม และร้อยละ 18.18 ที่ทำงานเดิมไม่มีงานให้ทำ/ปิดกิจการ

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน พบว่า ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง ร้อยละ 92.98 ต้องจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัยเอง และที่เหลือร้อยละ 7.02 เป็นกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า ร้อยละ 78.95 มีสถานะโสด ร้อยละ 17.54 สมรสแล้ว และที่เหลือร้อยละ 3.51 เป็นหม้าย/หย่าร้าง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ย 3 คน

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง ร้อยละ 15.79 ได้รับสวัสดิการจากนายจ้าง ร้อยละ 5.26 ได้รับสวัสดิการรักษาพยาบาล ร้อยละ 5.26 ได้รับ

สวัสดิการอาหาร ร้อยละ 7.02 ได้รับสวัสดิการที่พักออาศัย ทั้งหมดในกลุ่มอาชีพนี้ไม่ได้รับสวัสดิการ การเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร และร้อยละ 3.51 ได้รับสวัสดิการการเดินทาง

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมงมีรายได้เฉลี่ยต่อ คนต่อเดือน 4,958 บาท มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,956 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 2,823 บาท เงินออมเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 1,788 บาท และมีเงินออมทั้งหมดเฉลี่ย 14,162 บาท หนี้สินทั้งหมดเฉลี่ย 15,125 บาท สำหรับรูปแบบการออม พบว่า ร้อยละ 36.84 ไม่มีเงินออม กลุ่ม ที่มีเงินออม ร้อยละ 36.84 ออมเงินในรูปแบบของเงินสด ร้อยละ 10.53 ออมเงินในให้พ่อแม่เก็บ และ ร้อยละ 8.77ฝากธนาคาร ร้อยละ 92.98 ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ 7.02 มีหนี้สิน ร้อยละ 78.95 ไม่เคย ส่งเงินกลับภูมิลำเนา และร้อยละ 21.05 ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ในกลุ่มที่ส่งเงินกลับภูมิลำเนา ร้อยละ 50.00 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุกเดือน ร้อยละ 41.67 ส่งเงินกลับภูมิลำเนาทุก 3 เดือน และร้อยละ 8.33 ส่งเงินกลับภูมิลำเนาปีละ 1 ครั้ง จำนวนเงินที่ส่งกลับเฉลี่ยครั้งละ 4,321 บาท

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยของแรงงาน พบว่า ผู้ชายมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,779 บาท สูงกว่าผู้หญิงที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,088 บาท แรงงานที่ไม่มีการศึกษามีรายได้ เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,172 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษามีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อ เดือน 4,845 บาท แรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,944 บาท แรงงานที่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 5,151 บาท สูงกว่าแรงงานที่ ไม่มีใบอนุญาตทำงานมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 4,050 บาท ต่ำกว่า

ปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่พบ คือ การจ่ายค่าแรงต่ำกว่าความเป็นจริง เช่น การบอกนำหนักกึ่งต่ำกว่าความเป็นจริงทำให้ได้ค่าแรงน้อย การจดทะเบียนแรงงานถูกนายจ้างหัก ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนจากค่าจ้างและการดำเนินการล่าช้าทำให้ไม่มีบัตรประจำตัวถูกเจ้าหน้าที่ ภาครัฐจับ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเกิดปัญหาในแต่ละประเด็น พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง ร้อยละ 12.28 มีปัญหาถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ร้อยละ 14.54 มีปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ ร้อยละ 3.51 มีปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ร้อยละ 8.77 มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ร้อยละ 7.02 มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ และร้อยละ 1.75 มีปัญหาด้าน ครอบครัว

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในกลุ่ม อาชีพต่อเนื่องประมง มีความพึงพอใจด้านสาธารณสุข และด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ด้าน โอกาสทางการศึกษา ด้านการดูแลจากหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ด้านความเสมอภาคความเท่าเทียม กันในสังคม

ความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย พบว่า แรงงานต่างด้าวชายที่ 2 ในกลุ่มอาชีพต่อเนื่องประมง ร้อยละ 58.82 มีความต้องการการช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในการออกบัตรแสดงสถานะที่ถูกต้อง ร้อยละ 13.73 ช่วยแก้ปัญหาค่าแรง และร้อยละ 7.84 ปัญหาการว่างงาน/จัดหางานให้ทำ

6.1.3 สรุปข้อมูลจากผู้ประกอบการ

จากการศึกษาความต้องการแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ จำนวน 100 แห่งในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ ตาก สมุทรสาคร ระนอง ซึ่งเป็นสถานประกอบการประเภทธุรกิจต่างๆ จำนวน 24 แห่ง การเกษตร จำนวน 20 แห่ง ก่อสร้าง จำนวน 9 แห่ง รับใช้ในบ้าน จำนวน 22 แห่ง ประมง จำนวน 10 แห่ง และประมงต่อเนื่องจำนวน 15 แห่ง พบว่า

1) ลักษณะของการประกอบการ

ลักษณะของการประกอบการส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่มีเจ้าของคนเดียว มีขนาดเล็ก จ้างแรงงานต่างด้าวเพียง 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ของสถานประกอบการ แต่ในบางสถานประกอบการ หรือร้อยละ 5.00 ของสถานประกอบการ มีการจ้างแรงงานต่างด้าวมากกว่า 200 คน แหล่งที่มาของแรงงานต่างด้าวในกิจการส่วนใหญ่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ว่าจ้างแรงงานต่างด้าวที่อพยพย้ายถิ่นมา โดยประมงต่อเนื่องมีความต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนที่มากกว่าสถานประกอบการประเภทอื่น ตำแหน่งงานที่สถานประกอบการให้แรงงานต่างด้าวทำส่วนใหญ่ คือ ตำแหน่งลูกน้อง หรือรับจ้าง ที่ทำงานในตำแหน่งหัวหน้า ได้แก่ หัวหน้าคุมคนงาน ซึ่งแรงงานต่างด้าวที่ได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้าคุมคนงาน ส่วนมากเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ทำงานกับนายจ้างมานาน มีความซื่อสัตย์ เป็นที่ไว้วางใจของนายจ้าง และสามารถสื่อสารกับลูกจ้างต่างด้าวได้ สถานประกอบการส่วนใหญ่มีให้สวัสดิการแก่แรงงานต่างด้าว ในรูปแบบ สวัสดิการ รักษาพยาบาล อาหาร ที่พัก และอื่นๆ เช่น ชุดทำงาน การตรวจร่างกายประจำปีฟรี การได้รับค่าเดินทาง และโบนัส เป็นต้น สถานประกอบการส่วนใหญ่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวเนื่องจากต้องการทำให้ถูกต้องกฎหมาย ต้องการให้แรงงานมีบัตรที่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ ป้องกันการตรวจสอบ เป็นต้น และสถานประกอบการที่ไม่ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวนั้น เนื่องจากแรงงานมาทำงานใหม่ แรงงานมักหนีเมื่อขึ้นทะเบียนให้ หรือเป็นการจ้างแรงงานทำงานชั่วคราว

การจ่ายเงินค่าจ้างของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่จ่ายค่าจ้างรายวันเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 221.00 บาทต่อวัน รองลงมาคือ ก่อสร้าง และรับใช้ในบ้าน มีค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 191.50 บาทต่อวัน และ 172.00 บาทต่อวัน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าจ้างรายวันกับค่าแรงขั้นต่ำตามประกาศของ

กระทรวงแรงงาน ในปี พ.ศ.2553 ที่ได้กำหนดให้ค่าแรงขั้นต่ำ จังหวัดตาก 153 บาทต่อวัน จังหวัดระนอง 173 บาทต่อวัน จังหวัดสมุทรสาคร 205 บาทต่อวัน และจังหวัดเชียงใหม่ 171 บาทต่อวัน พบว่า ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดตาก ค่าจ้างรายวันเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าว ต่ำกว่าอัตราที่กระทรวงแรงงานกำหนด ในขณะที่พื้นที่จังหวัดระนองและสมุทรสาคร แรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้างรายวันเฉลี่ยในอัตราที่สูงกว่ากระทรวงแรงงานกำหนด สำหรับกรณีที่แรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลา สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.00 ของสถานประกอบการ ไม่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนสถานประกอบการที่มีค่าทำงานล่วงเวลาให้แรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มีค่าทำงานล่วงเวลาชั่วโมงละ 30 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทำงานล่วงเวลาที่สถานประกอบการจ่ายให้แรงงานต่างด้าวกับอัตราค่าทำงานล่วงเวลาในวันทำงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ตามสิทธิหน้าที่ นายจ้าง ลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ที่ได้กำหนดให้การจ่ายค่าล่วงเวลาในวันทำงาน ให้จ่ายในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงหรือต่อหน่วย สำหรับลูกจ้างตามผลงาน พบว่า ยังคงมีแรงงานที่ได้รับค่าล่วงเวลาในวันทำงานต่ำกว่าอัตราที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนด

2) ผลการประกอบการ

ผลประกอบการของสถานประกอบการหลังจากมีการจ้างแรงงานต่างด้าว ร้อยละ 29 ของสถานประกอบการที่ให้ข้อมูลว่ามีผลประกอบการที่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้นจาก 1 ปีที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับผลประกอบการปีที่ผ่านมา ส่วนต้นทุนของสถานประกอบการเมื่อมีการจ้างแรงงานต่างด้าว พบว่า ส่วนใหญ่สถานประกอบการมีต้นทุนลดลงจากการจ้างแรงงานต่างด้าว เนื่องจากแรงงานต่างด้าวมูลค่าแรงที่ถูกกว่า ทำงานได้ปริมาณมากกว่าคนไทย คิดเป็นร้อยละ 26.00 ของสถานประกอบการ ซึ่งส่งผลให้สถานประกอบการมีรายรับเพิ่มขึ้น

3) เหตุผลที่ต้องการใช้แรงงานต่างด้าว

สำหรับเหตุผลในการจ้างแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการ ส่วนใหญ่คือ เนื่องจากต้องการให้แรงงานต่างด้าวทำงานในลักษณะของงานที่หนัก งานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะในงานประมงต่อเนื่อง รองลงมาคือ การจ้างแรงงานต่างด้าวมูลค่าแรงที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานไทย ช่วยลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการได้ ส่วนเหตุผลอื่นในการจ้างแรงงานต่างด้าว คือ ความต้องการแรงงานในสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก ความสามารถของแรงงานต่างด้าว เช่น ความขยัน อดทน สู้งาน ตั้งใจ นอกจากนั้นแล้ว แรงงานต่างด้าวไม่เรียกร้อง

ในเรื่องต่างๆ มีความแข็งแรง ทำงานได้ตลอด ทำงานเสร็จเร็ว ไม่เลิกงาน สามารถสื่อสารกับลูกค้าต่างด้าวได้

4) ปัญหา

ปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่สถานประกอบการที่จ้างแรงงานต่างด้าวประสบกับปัญหาในเรื่องของการทำงานไม่มีประสิทธิภาพของแรงงานต่างด้าว รองลงมาคือ ปัญหาทางด้านนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น ขโมยของ ปัญหาชู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว เป็นต้น ส่วนปัญหาอื่นๆ เช่น การชอบเปลี่ยนงาน ปัญหาในการต้องจัดสวัสดิการให้ ปัญหาสุขภาพ เช่น ติดโรคร้ายและแพร่สู่ผู้อื่น ติดสุรา เป็นต้น

5) ความต้องการแรงงานต่างด้าว

สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.00 ของสถานประกอบการ มีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวในอนาคต สถานประกอบการที่ต้องการแรงงานต่างด้าวในจำนวนมากคือ สถานประกอบการประเภทประมงต่อเนื่อง ก่อสร้าง และธุรกิจต่างๆ

6.2 อภิปรายผล

1. **สภาพความเป็นอยู่** ลักษณะการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ลักษณะการพักอาศัยส่วนใหญ่ไม่ต้องจัดหาและไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย เช่น อาศัยอยู่กับนายจ้าง/อาศัยอยู่ไซต์งาน คิดเป็นร้อยละ 71.08 และที่เหลือต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 28.92 ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องจัดหาที่พักอาศัยเอง คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งเป็นสัดส่วนมากกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 (จากตารางที่ 4 - 12) แสดงให้เห็นว่าแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 มีโอกาสในการเลือกพักอาศัยในสภาพความเป็นอยู่ต่างๆ ได้มากขึ้น ทำให้ตนเองมีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย เป็นการส่วนตัว มีอิสระมากขึ้น

2. **ทักษะการใช้ภาษาไทย** ทักษะการใช้ภาษาไทยของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 87.00 ซึ่งน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ที่มีสัดส่วนผู้ทักษะการใช้ภาษาไทยได้ คิดเป็นร้อยละ 93.31 (ตารางที่ 4 - 12) ด้วยเหตุผลเพราะ แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่แท้ที่จริงยังเป็นรุ่นที่ 1.5 คือ อพยพมากับบิดามารดา ไม่ได้ใช้ภาษาไทยตั้งแต่กำเนิด แต่มาฝึกใช้เมื่อมาอาศัยในประเทศไทย ทำให้มีทักษะการใช้ภาษาไทยน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ที่

อาศัยในประเทศไทยมานานกว่า และแสดงให้เห็นว่า บิดามารดา ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไม่ได้ส่งเสริมให้แรงงานได้ใช้ภาษาไทย และจากการสังเกตจะพบว่า การดำรงชีวิตประจำวัน แรงงานก็ยังคงใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาในการสื่อสาร

3. การศึกษา ในด้านการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้มีโอกาสเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และมีส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษาสูงถึงระดับปริญญาตรี จากการสัมภาษณ์องค์กร กลุ่ม NGOs เกี่ยวกับการศึกษาและโอกาสทางอาชีพ พบว่า การศึกษาได้สร้างโอกาสทางอาชีพให้กับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่มีสถานะที่ชัดเจน มีบัตรและใบอนุญาตที่ถูกต้อง ทำให้มีโอกาสได้รับการศึกษาถึงในระดับปริญญาตรี และเพิ่มโอกาสในการทำงานและรายได้ ในขณะที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่ยังไม่มีความชัดเจนในสถานะของตนเอง การได้รับการศึกษาไม่ได้สร้างโอกาสทางการทำงานอย่างแท้จริงกับแรงงานต่างด้าวกลุ่มดังกล่าว ยังถือเป็นช่องว่างที่นายจ้างสามารถใช้เป็นข้อจำกัดในการให้โอกาสในการทำงานและเพิ่มรายได้

4. การทำงาน การทำงานของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จะทำงานต่อเดือนมากกว่า 26 วัน และในแต่ละวันจะทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง ซึ่งเกินกว่าที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน กำหนดสำหรับแรงงานไทย แสดงให้เห็นว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ทำงานหนักกว่าแรงงานไทย นอกจากนั้นแล้วสวัสดิการที่ได้รับ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ได้รับสวัสดิการน้อย โดยสวัสดิการที่จะได้รับ คือ ที่พัก อาหาร การรักษาพยาบาล และการเดินทาง ส่วนสวัสดิการเรียนหรือค่าใช้จ่ายบุตรแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไม่ได้รับจากนายจ้างเลย ในด้านการเปลี่ยนการทำงาน พบว่า แรงงานส่วนใหญ่เมื่อได้ทำงานแล้วจะไม่เปลี่ยนงาน และหากมีการเปลี่ยนงานสาเหตุหลักเพราะได้รับค่าจ้างแรงงานสูงกว่า โดยมาตรฐานค่าจ้างที่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 พอใจคือเท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของแต่ละจังหวัด

5. ค่าจ้าง อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 พบว่า อัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่อวันของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 เท่ากับ 176.28 บาท จะสูงกว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นที่ 1 ซึ่งได้เท่ากับ 159.70 บาท (ตารางที่ 4 - 13) แต่ไม่ได้สูงกว่ามากนัก ด้วยเหตุผลหลักคือ การจ้างงานแรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน ในกลุ่มแรงงานกรรมกรส่วนใหญ่ นายจ้างจะใช้เกณฑ์อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่อวัน แสดงให้เห็นว่า การจ้างงานของผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึงประเภทของแรงงานต่างด้าวว่าเป็นรุ่นใด

6. รายได้ แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนเท่ากับ 4,382 บาท ในขณะที่แรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือนเท่ากับ 4,321 บาท และรายได้บนเส้นความยากจนของประชากรไทยทั่วประเทศ เท่ากับ

1,443 บาทต่อคนต่อเดือน แสดงให้เห็นว่า รายได้ของแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 อยู่ในระดับเดียวกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และสูงกว่ารายได้บนเส้นความยากจน ซึ่งแรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 ไม่ถือว่าเป็นกลุ่มคนยากจน และมีฐานะความเป็นอยู่ทัดเทียมกับแรงงานไทยที่อาศัยในชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองทั่วประเทศไทย และคนจนเฉลี่ยรวมของประชากรไทยทั้งประเทศ

7. การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม แรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 มีการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมสัดส่วนน้อย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจไทยเนื่องจากถ้ามีการส่งเงินกลับมากแล้วจะทำให้เงินตราไหลออกจากประเทศไทยมากขึ้น มีโอกาสให้เงินหมุนเวียนในประเทศลดลง ดังนั้นรายได้ที่แรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 หามาได้ จะหมุนเวียนในประเทศช่วยสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนไทยและประเทศไทยมากขึ้น

8. ปัญหา ที่แรงงานต่างด้าวทாயาทุรันที่ 2 ประสบ คือ

8.1 ปัญหาการถูกนายจ้างเอาเปรียบ เกี่ยวกับการถูกนายจ้างต่อว่ารุนแรง นายจ้างไม่จ่ายเงิน ได้ค่าแรงไม่เท่าเทียมกัน และงานหนักเกินไป

8.2 ปัญหาเกี่ยวกับค่าแรงที่ได้รับ เกี่ยวกับนายจ้างจ่ายเงินไม่ตรงเวลา ได้รับค่าแรงน้อยเกินไป และโดนหักค่าแรงเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ

8.3 ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิการที่ควรจะได้รับ เกี่ยวกับการทำงานที่ไม่มีวันหยุด ความต้องการสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการด้านที่พัก สวัสดิการด้านอาหาร สวัสดิการค่าเดินทาง อุปกรณ์การทำงานที่อำนวยความสะดวก และการประกันสังคมให้แรงงาน

8.4 ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับถูกนายจ้างทำร้ายร่างกาย ถูกนายจ้างใช้แรงงานแม้ไม่สบาย ทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน ทำงานเกินเวลา ถูกเหยียดหยาม และสภาพความเป็นอยู่ไม่ดี เสี่ยงต่อการติดเชื้อและไม่ปลอดภัย

8.5 ปัญหาด้านความเป็นอยู่ เกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัยคับแคบ สุขลักษณะไม่ดี ค่าเช่าแพง และถูกไล่ที่

8.6 ปัญหาบุตร/การศึกษาบุตร เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการศึกษาสูง ขาดอุปกรณ์การศึกษา และมีการศึกษาน้อย

8.7 ปัญหาด้านครอบครัว เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของคนในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่ทะเลาะกัน ปัญหาคนในครอบครัวติดยาเสพติด ไม่ช่วยกันทำมาหากิน ไม่มีงานทำ และปัญหาสุขภาพของคนในครอบครัว

แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ให้ความคิดเห็นว่าประสบปัญหาต่างๆ ดังกล่าว แต่พบผู้ตอบในประเด็นปัญหาต่างๆ มีสัดส่วนไม่มากนัก แสดงว่าแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ยอมรับสภาพของความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตในประเทศไทยได้

9. ความพึงพอใจ จากการศึกษาพบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในด้านการดูแลจากภาครัฐ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสาธารณสุข ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ด้านความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันในสังคม ด้านโอกาสทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีความพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ตามสถานะที่ควรจะเป็นของแรงงานต่างด้าว

10. ความต้องการการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐ แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐบาลรับรองสถานการณืเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 มีการขึ้นทะเบียน จัดทำบัตรแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ประสบได้

11. ผู้ประกอบการ สถานประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการใช้แรงงานต่างด้าวในอนาคต เหตุผลเพราะต้องการให้แรงงานต่างด้าวทำงานในลักษณะของงานที่หนัก งานสกปรก งานที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะในงานประมงต่อเนื่อง การจ้างแรงงานต่างด้าวมีค่าแรงที่ถูกกว่าการจ้างแรงงานไทย ช่วยลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการได้ แต่ปัญหาจากการจ้างแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของการทำงานไม่มีประสิทธิภาพของแรงงานต่างด้าว ปัญหาทางด้านนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เช่น ขโมยของ ปัญหาชู้สาว ไม่ซื่อตรง หนีเที่ยว เป็นต้น ส่วนปัญหาอื่นๆ เช่น การชอบเปลี่ยนงาน ปัญหาในการต้องจัดสวัสดิการให้ ปัญหาสุขภาพ เช่น ติดโรคภัย และแพร่สู่ผู้อื่น ติดสุรา

12. ปัญหาขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือ จากปัญหาผู้ประกอบการที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือ ซึ่งเป็นงานที่คนไทยไม่ทำ ดังนั้นจึงต้องมีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวเพื่อมาทดแทน เหตุผลหนึ่งที่เป็นเช่นนั้น มาจากระบบการศึกษาไทยที่ปัจจุบันสอนให้แรงงานไทยเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือคนไทยส่วนใหญ่ก็ออกไปทำงานยังต่างประเทศที่ให้ค่าตอบแทนหรือรายได้สูงกว่าประเทศไทยมาก จึงส่งผลต่อปัญหาการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือของผู้ประกอบการ

13. จากการศึกษาของกองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คาดการณ์ว่าใน ปี 2553-2557 ภาคการผลิตของไทยมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จะทำให้มีการขาดแคลนแรงงานในอนาคตอันใกล้หรือไม่ทั้งนี้เนื่องจาก

ก) จากการประมาณการประชากรของประเทศตามช่วงอายุของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม(2546) พบว่ากำลังแรงงานทดแทนของผู้ที่ยังไม่เข้าสู่กำลังแรงงานไม่สามารถทดแทนกำลังแรงงานของผู้สูงอายุที่กำลังจะเกษียณอายุได้

ข) นโยบายของรัฐบาลที่มีการสนับสนุนให้แรงงานไทยเน้นหนักไปในการปรับคุณภาพที่เน้นด้านความรู้ ทักษะเพิ่มขึ้น แต่โครงสร้างทางภาคการผลิตและภาคบริการต้องการแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในระดับล่าง

ดังนั้นจึงเป็นที่คาดหมายว่าจะมีการขาดแคลนแรงงานไทยดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาที่จะทำได้ก็คือการใช้แรงงานต่างด้าวเพื่อทดแทนแรงงานไทย เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

14. การเคลื่อนย้ายแรงงาน จากการสัมภาษณ์แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 พบว่า มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากที่ให้ค่าจ้างต่ำไปยังที่ให้ค่าจ้างสูง เนื่องจากการที่นายจ้างใช้เกณฑ์ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าจ้างแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเข้ามาอาศัยในจังหวัดขนาดใหญ่ซึ่งมีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า นอกจากนั้นแล้ว ถึงแม้จะมีผู้ประกอบการบางรายจ้างแรงงานในอัตราที่ต่ำกว่าเกณฑ์ค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ก็พบปัญหาการหาแรงงานมาทำงานไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้ประกอบการที่คนไทยไม่นิยมทำงานหนัก สกปรก ในที่สุดแล้วผู้ประกอบการก็จะต้องเพิ่มค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น

15. โอกาสที่แรงงานต่างด้าวทாயาทรุ่นที่ 2 จะกลับประเทศพม่ามีน้อย ต้องการอาศัยอย่างถาวรในเมืองไทยสูง เนื่องด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ในประเทศไทยดีกว่าประเทศพม่า แต่เนื่องจากความเคยชินในสภาพความเป็นอยู่จากประเทศพม่าที่ไม่ถูกสุขลักษณะทำให้การใช้ชีวิตในประเทศไทยจะอยู่ในลักษณะที่ว่าการแต่งกายที่ดูไม่สะอาด ที่พักอาศัยสกปรกไม่เป็นระเบียบ มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง บางชุมชนจะส่งเสียงดังโดยในช่วงเวลาพักผ่อนหรือตอนเย็นจะเปิดเพลงเสียงดังแข่งกัน การนับถือศาสนาพุทธที่เข้มงวดในที่พักอาศัยจะมีหิ้งพระหรือโต๊ะหมู่บูชาทุกบ้านและมีการจุดธูปเทียนซึ่งหากไม่ระวังอาจเกิดเหตุเพลิงไหม้สร้างความเสียหาย การมีลูกเรือไม่รู้จักรั้ววิธีการการคุมกำเนิด และไม่มีความรู้เรื่องการป้องกันโรค การที่แต่ละครอบครัวนิยมเปิดวีซีดี (VCD) ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งของพม่าและต่างประเทศหากต่างประเทศตรวจพบอาจทำให้เป็นปัญหาระหว่างประเทศได้

16. ด้านความมั่นคงของประเทศ พบว่า แหล่งชุมชนแต่ละแห่งการพักอาศัยจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจำนวนมาก เปรียบเสมือนกับเป็นชุมชนปิด ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดสมุทรสาคร จะมีการพักอาศัยในหอพักซึ่งเป็นหอพักของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด มีการลือคประตุใหญ่ก่อนเข้าไปในหอพัก และมีระบบป้องกันคนภายนอกเข้าไป ซึ่งระบบดังกล่าวทำให้การควบคุม ดูแล หรือตรวจสอบจาก

คนภายนอกทำได้ยาก ดังนั้นหากไม่มีมาตรการป้องกันและควบคุมจะทำให้เกิดปัญหาชุมชนและการควบคุมยากยิ่งขึ้น

6.3 วิจัยผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2

การวิจัยผลการศึกษาในการวิจัยนี้ จะเป็นการวิจัยผลจากการถอดบทเรียน การสังเกตการณ์ และประมวลความคิดจากประสบการณ์ที่คณะวิจัยได้มีโอกาสได้เข้าไปคลุกคลีกับแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงแรงงานต่างด้าวที่ 2 ที่เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูล แรงงานต่างด้าวที่อื่นๆ ที่ได้พบปะ เจ้าหน้าที่องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ผู้ประกอบการที่มีการว่าจ้างแรงงานต่างด้าว ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักวิจัยในชุดโครงการฯ และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า

1. ปัญหาของแรงงานต่างด้าวต่างๆ ในอดีต ไม่ว่าจะปัญหาค่าแรงที่ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำ ปัญหาสวัสดิการที่ควรจะได้รับ ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ปัญหาความเป็นอยู่ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพและสาธารณสุข ปัญหาครอบครัว แรงงานต่างด้าวในปัจจุบัน รวมถึงแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 ก็ยังคงประสบอยู่

2. จากปัญหาต่างๆ ในข้อที่ 1 จากการได้พบปะสัมภาษณ์ แรงงานต่างด้าวที่อื่นๆ องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ รวมถึงนักวิจัยในชุดโครงการ ยังคงให้นำหนักกับปัญหาข้างต้นว่า ยังคงเป็นปัญหาที่แรงงานต่างด้าวยังต้องประสบต่อไป จะเห็นได้ว่า บุคคลต่างๆ เหล่านี้ ยังมีความรู้สึกที่ว่าแรงงานต่างด้าวไม่จำเป็นที่ใครจะดูแล เป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัย ทำงาน หรือหลบภัยจากในประเทศของตนเอง ยังไม่ได้เกิดความรู้สึกที่แยกชัดเจนว่า แรงงานใดจัดเป็นแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2 อย่างแท้จริง

3. จากความชัดเจนในข้อที่ 2 มีสาเหตุต่างๆ หลากหลายประการในการมองว่าแรงงานต่างด้าวไม่ว่ารุ่นใดก็ยังเป็นแรงงานต่างด้าว เช่น

- หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ไม่มีฐานข้อมูล หรือหลักฐาน หรือประวัติที่ชัดเจนของแรงงานต่างด้าวทนายที่ 2
- นโยบาย การแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือ และการพัฒนายังคงมองในภาพรวมของแรงงานต่างด้าว ไม่ได้แยกประเภทหรือรุ่นของแรงงานต่างด้าว
- ความเคยชินจากการให้ความช่วยเหลือ หรือประสบการณ์ในการได้คลุกคลีกับแรงงานต่างด้าวในอดีต

- การแยกแรงงานต่างด้าวออกเป็นรุ่นชัดเจน อาจก่อให้เกิดปัญหาต้นทุนของผู้ประกอบการ ปัญหารูปแบบการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงาน องค์กรเอกชน มูลนิธิ หรือฝ่ายวิชาการ

4. จากข้อมูลผลการสัมภาษณ์แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 จำนวน 400 ตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ถึงแม้จะเกิดในเมืองไทย แต่ว่าการพักอาศัยก็ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ อยู่ในชุมชนของแรงงานต่างด้าว ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาสื่อสารหลัก ส่วนใหญ่ทำงานได้ไม่นาน ทำงานเพื่อใช้จ่ายในครอบครัวในประเทศไทย ไม่ได้ส่งเงินกลับภูมิลำเนาของพ่อแม่ หากแบ่งแยกกลุ่มตามหน้าที่การทำงานจะสามารถแบ่งแยกได้ 2 กลุ่มที่แตกต่างกันคือ

- **กลุ่มที่ 1** แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ที่มีหลักฐาน มีการลงทะเบียน มีบัตรแสดงตนที่ถูกต้อง มีถิ่นกำเนิดที่ชัดเจน จะมีการศึกษาที่ดี จะทำให้มีโอกาสการทำงานที่ดีที่มั่นคง เช่น เป็นล่ามในโรงพยาบาล เป็นฝ่ายประสานงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหัวหน้างานเพื่อดูแลและประสานงานระหว่างนายจ้างคนไทยกับแรงงานต่างด้าว ทำงานช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวอื่นในมูลนิธิหรือองค์กรเอกชน ทำงานแคชเชียร์ในร้านค้าขนาดใหญ่ เป็นครูสอนภาษาไทยให้เด็กต่างด้าว หรือมีกิจการเป็นของตนเอง ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ได้รับรายได้สูงกว่าแรงงานต่างด้าวทั่วไป และได้รับสวัสดิการดูแลจากภาครัฐ
- **กลุ่มที่ 2** แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 ที่ไม่มีหลักฐาน ไม่มีการลงทะเบียน ไม่มีบัตรแสดงตนที่ถูกต้อง และไม่มีถิ่นกำเนิดที่ชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อโอกาสทางการศึกษา การทำงาน การได้รับการดูแล และสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะเห็นว่าแรงงานกลุ่มที่ 2 นี้มีรายได้ใกล้เคียงหรือมากกว่าพ่อแม่ญาติพี่น้องและแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นๆ และได้รับสวัสดิการเหมือนแรงงานต่างด้าวทั่วไปได้รับ

5. จากปัญหาต่างๆ ในข้อที่ 1 ที่แรงงานต่างด้าวไม่ว่ารุ่นใด องค์กรภาคเอกชน (NGOs) องค์กรมูลนิธิ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ รวมถึงนักวิจัยในชุดโครงการมองว่าเป็นปัญหานั้น แต่จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า แรงงานต่างด้าวทாயาทุ่นที่ 2 กลับมองปัญหาดังกล่าวว่าเป็นปัญหา และมีความพึงพอใจด้านการดูแลจากภาครัฐ ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความพึงพอใจด้านสาธารณสุข ความพึงพอใจด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ความพึงพอใจด้านความเสมอภาค และความพึงพอใจด้านโอกาสทางการศึกษา สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า

- แร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ยอมรับความเคยชินที่ไ้รับฟังปัญหาต่างๆ สภาพการณ์การที่ไ้ได้รับการปฏิบัติจากผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ หรืออื่นๆ คังกล่าวข้างต้นมาตั้งแต้เด็ก ไ้เห็น ไ้ฟังจากพ่อแม่ หรือแร้งงานต่างด้าวคนอื่น
- แร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีเป้าหมายของตนเองและครอบครัว คือ การทำงานหารายไ้ช่วยครอบครัวเป็นหลัก
- แร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไ้ทราบสิทธิที่ควรไ้รับจากการเป็นแร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ในการทำงาน ทำไ้นายจ้างหรือผู้ประกอบการไ้รูปแบบการจ่ายค่าจ้างและสวัสดิการเหมือนแร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ไ้ไป

6. จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือหลักที่แร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ต้องการไ้รัฐบาลไทยดำเนินการคือ การรับรองสถานะความเป็นแร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 อย่างชัดเจน การขึ้นทะเบียน การจัดทำฐานข้อมูล การจัดทำบัตรประจำตัวฯ และยั้งรวมถึงการไ้ความชัดเจนในเรื่องโอกาสในการศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการที่ควรไ้รับ เป็นต้น ซึ่งต้องแจ้งเป็นประกาศไ้หน่วยงาน องค์กร ผู้ประกอบการทราบถึงสิทธิของความเป็นแร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ด้วย

6.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาไ้ข้อเสนอแนะไ้กับภาครัฐบาล ผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ และแร้งงานต่างด้าว ดังต่อไปนี้

รัฐบาล

จากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยจำเป็นที่ไ้ต้องใช้แร้งงานต่างด้าวต่อไปเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในเมื่อความต้องการแรงงานในภาคการผลิตต่างๆ เพิ่มขึ้น แร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 นับไ้ว่าเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการทำงานในประเทศไทยมากกว่าแรงงานใหม่ที่เคลื่อนย้ายเข้ามา ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาลดังนี้

1. การดำเนินการด้านฐานข้อมูล

- 1.1 กระทรวงมหาดไทยควรมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลแร้งงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 และรุ่นอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพสามารถติดตามความเป็นอยู่ สภาพและสถานะของแร้งงานไ้ได้ โดยอาจจัดเก็บจากสถานประกอบการ สถานที่พัก หอพัก
- 1.2 รัฐบาลควรมีการคาดการณ์ความต้องการกำลังคนแร้งงานต่างด้าว โดยไ้ให้สถานประกอบการแต่ละแห่งส่งจำนวนความต้องการใช้แร้งงานต่างด้าว และลักษณะงานที่ทำในแต่ละปีไ้กับสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูล

- 1.3 การรับรองสถานะแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรเป็นการรับรองสถานะชั่วคราว ให้มีการพิสูจน์สัญชาติและสถานะ ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลแรงงาน และเป็นแรงผลักดันทางอ้อมให้แรงงานกลับไปยังพื้นที่ที่ต้องการควบคุมหรือ ภูมิลำเนาเดิม
2. การดำเนินการด้านกฎระเบียบ
 - 2.1 รัฐบาลควรร่างกฎระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับทนายทรุ่นที่ 2 เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นให้ชัดเจน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ อาชีพ การศึกษา และสภาพความเป็นอยู่ มีการรับรองสถานะความเป็นแรงงานต่างด้าว ทนายทรุ่นที่ 2 อย่างชัดเจน มีการขึ้นทะเบียน จัดทำฐานข้อมูล การจัดทำบัตรประจำตัวฯ และยังรวมถึงการให้ความชัดเจนในเรื่องโอกาสในการศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการที่ควรได้รับ เป็นต้น ซึ่งต้องแจ้งเป็นประกาศให้หน่วยงาน องค์กร ผู้ประกอบการทราบถึงสิทธิของความเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ด้วย
 - 2.2 รัฐบาลควรออกกฎระเบียบ บังคับใช้ และเข้าไปตรวจสอบผู้ประกอบการเกี่ยวกับการทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน สวัสดิการ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวได้ปฏิบัติโดยแยกตามอาชีพและลักษณะงาน
 - 2.3 รัฐบาลควรมีการกำหนดอาชีพ ลักษณะงาน อัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานต่างด้าวแต่ละประเภทให้ชัดเจนและรวมถึงงานที่สงวนไว้เพื่อคนไทย โดยการกำหนดตาม องค์กรประกอบที่แสดงสถานะของแรงงานต่างด้าว เช่น ระดับการศึกษา เพศ ประสบการณ์
 - 2.4 รัฐบาลออกกฎหรือมาตรฐานเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ให้ถูกสุขลักษณะ ควร ให้ความรู้ ออกกฎข้อบังคับให้แรงงานต่างด้าวต้องปฏิบัติเกี่ยวกับที่พักอาศัย การรักษาความสะอาด การทิ้งขยะ มารยาทการอยู่ในสังคม
 - 2.5 รัฐบาลควรสร้างกฎระเบียบสถานที่พักของแรงงานต่างด้าวให้ผู้ประกอบการ หอพักได้ปฏิบัติ โดยใช้มาตรฐานของหอพักไทยในการจัดมาตรฐาน เช่น มีการ ติดกล้องวงจรปิด ถังดับเพลิง ทางหนีไฟ ระบบทะเบียนผู้พัก
3. การดำเนินการกับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2
 - 3.1 รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการยกระดับฝีมือแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ได้ มาตรฐานสูงขึ้น

- 3.2 รัฐควรเปิดโอกาสทางการศึกษาให้มากขึ้น เนื่องจากงานที่รองรับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2 และไม่ว่าแรงงานต่างด้าวรุ่นใด ยังคงต้องเป็นงานที่ต้องการแรงงาน ไร้ฝีมือ ดังนั้นกระทรวงศึกษาควรจัดให้มีระบบการศึกษาสำหรับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2 โดยเน้นเสริมทักษะทางภาษา และหน้าที่พลเมือง รวมถึงสอนใน เรื่องทักษะทางอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงาน และเมื่อจบการศึกษาหรือถึงอายุที่ สามารถเข้าทำงานได้ (15 ปีขึ้นไป) ก็จัดทำระบบทะเบียนเพื่อส่งฐานข้อมูลต่อ ให้กับสำนักงานจัดหางานจังหวัด เพื่อช่วยจัดหางานให้แรงงานต่อไป
- 3.3 การเข้ามาอาศัยในประเทศไทยของแรงงานมีการใช้ทรัพยากรของประเทศ รัฐควร มีการจัดระบบการเก็บภาษีเฉพาะสำหรับแรงงานต่างด้าวในระดับที่เหมาะสมหรือ อาจใช้ฐานภาษีในระดับเดียวกับที่ประเทศพม่าจัดเก็บจากรายได้บุคคลธรรมดา ถึงแม้ว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวจะมีการเสียภาษีจากการบริโภคภายในประเทศ เช่น เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อสินค้า แต่ภาษีจากการบริโภคสาธารณะยังไม่มีระบบ การจัดเก็บ ซึ่งรัฐบาลควรมีการคิดและจัดระบบภาษีสำหรับคนต่างด้าวไร้ฝีมือ โดยเฉพาะ
- 3.4 รัฐควรมีการจัดระบบประกันสังคม สุขภาพ และชีวิต ให้กับแรงงานต่างด้าว ทายาทรุ่นที่ 2
- 3.5 รัฐต้องทำให้สถานภาพของแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ที่ประสงค์จะเป็น พลเมืองไทยมีความถูกต้องชัดเจน จัดทำบัตรแสดงสถานภาพ ในลักษณะเหมือน บัตร Green Card โดยต้องเป็นลักษณะ Permanent residents card ซึ่งเป็น ใบอนุญาตที่ออกโดยรัฐบาลให้แรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 โดยอาจแบ่ง ออกเป็น 2 ประเภท คือ Green Card แบบมีเงื่อนไข (Conditional Green Card) มี อายุสั้น และ Green Card แบบถาวรที่ต้องต่ออายุ อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ ตาม ระยะเวลาที่กำหนด และสามารถต่ออายุได้หากแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ไม่ กระทบความผิด ต้องทำงานและเสียภาษีให้รัฐบาลไทยอย่างสม่ำเสมอ เช่น ไม่น้อย กว่า 10 ปี โดยผู้ถือบัตรนี้จะมีสิทธิบางอย่างได้เหมือนคนสัญชาติไทย เช่น สิทธิ ทางการศึกษา สิทธิการทำงาน และสิทธิในการรับบริการด้านสุขภาพ และต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายไทย ซึ่งในกระบวนการจัดทำบัตร แรงงานเหล่านี้ต้องผ่านการ สัมภาษณ์โดยละเอียดจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง
- 3.6 รัฐควรกำหนดอัตราค่าจ้างสำหรับแรงงานต่างด้าวทายาทรุ่นที่ 2 ในแต่ละพื้นที่ให้ มีความแตกต่างกันน้อย เพื่อลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานหรือเปลี่ยนงาน

4. การดำเนินการกับผู้ประกอบการ

4.1 รัฐบาลควรสร้างแรงจูงใจ เช่น ส่วนลดทางภาษี การรับการสนับสนุนทางการเงิน ให้ผู้ประกอบการมีการจ้างแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ที่เป็นแรงงานที่มีสถานะ มีบัตรหรือใบอนุญาตที่ถูกต้อง

4.2 รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อผู้ประกอบการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในระดับกรรมกรมากเพื่อรองรับแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2

ผู้ประกอบการ

ผลจากการศึกษา พบว่า ในการจ้างงานของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการไม่ได้คำนึงถึง สถานภาพของแรงงานต่างด้าวว่าเป็นรุ่นใด ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการเป็น แรงงานรุ่นที่ 2 เนื่องจากแรงงานรุ่นที่ 2 มาคุณภาพและความสามารถที่ดีกว่าแรงงานรุ่นที่ 1 ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการดังนี้

1. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญในการรับแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 เข้ามา ทำงาน เพราะเหตุว่า จ่ายค่าจ้างในอัตราที่เท่าเทียมกันกับแรงงานต่างด้าวรุ่นอื่นๆ แต่แรงงานต่างด้าว ทนายทรรุ่นที่ 2 หากมีฐานข้อมูลที่ถูกต้องจะเป็นบุคคลที่มีหลักแหล่งแน่นอน และไม่มีปัญหาการ เปลี่ยนงานบ่อย

2. ผู้ประกอบการควรแบ่งแยกประเภทของแรงงานต่างด้าวรุ่นต่างๆ ในกิจการให้ชัดเจน ทำความเข้าใจและดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติกับแรงงานต่างด้าว ทนายทรรุ่นที่ 2 อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเปิดโอกาสการเข้าทำงานและการจ่ายค่าจ้าง สวัสดิการให้แรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 ตามหน้าที่การงาน ความสามารถ ประสบการณ์ และวุฒิ การศึกษา ตามระเบียบและกฎหมายการจ้างแรงงานไทย

3. ผู้ประกอบการควรมีการส่งฐานข้อมูลของแรงงานต่างด้าวทนายทรรุ่นที่ 2 และรุ่นอื่นๆ ที่ถูกต้องและตรงไปตรงมาให้กระทรวงแรงงานเพื่อนำไปจัดทำฐานข้อมูลการทำงานของแรงงาน ต่างด้าว

องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ

จากผลการศึกษา พบว่า การดำเนินกิจกรรมของกลุ่มองค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือ มูลนิธิยังดำเนินการส่งเสริมและช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวในภาพรวม ไม่มีการแบ่งแยกกิจกรรม

เพื่อแรงงานต่างด้าวตามสถานภาพ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับกลุ่มองค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิดังนี้

1. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ต้องมีบทบาทเป็นผู้ประสานและเข้ามาทำความเข้าใจให้แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 รับรู้สิทธิหน้าที่ การเป็นพลเมืองไทย แนะนำแนวทางการศึกษา การทำงาน การรักษาสุขภาพ และตระหนักถึงคุณค่าของแผ่นดิน
2. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเข้ามาให้ความรู้แก่แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 หรือทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จะต้องได้รับจากนายจ้างหรือผู้ประกอบการในเรื่องค่าจ้างและสวัสดิการ และสิทธิที่พึงได้รับจากรัฐบาล
3. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนและกระตุ้นให้รัฐบาลมีการจัดทำสถานภาพ ทะเบียน ฐานข้อมูล และบัตรประจำตัวของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2
4. องค์กรเอกชน (NGOs) และ/หรือมูลนิธิ ควรเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนและกระตุ้นให้รัฐบาลประกาศเพื่อออกกฎระเบียบเกี่ยวกับหน้าที่ อาชีพ รายได้ขั้นต่ำ สวัสดิการการทำงาน ของแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ให้ชัดเจนเพื่อผู้ประกอบการได้ปฏิบัติ

แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2

จากผลการศึกษา พบว่า แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 มีความพึงพอใจที่จะอาศัย ทำงาน และมีการใช้จ่ายในประเทศไทย เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ในประเทศไทยดีกว่า และสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศพม่ายังไม่สงบ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ดังนี้

1. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรไปลงทะเบียน แจ้งสถานะ และข้อมูลส่วนตัว ที่อยู่ อาชีพ หน้าที่การงานที่ถูกต้องเป็นจริง และแสดงตนเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ที่ถูกต้อง ณ ที่ว่าการอำเภอ และลงทะเบียนการทำงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัด
2. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ยังไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ดังนั้น แรงงานควรทำการศึกษาและเรียกร้องเกี่ยวกับสิทธิที่ควรได้รับจากการที่มีสถานะเป็นแรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 จากรัฐบาลและผู้ประกอบการ
3. แรงงานต่างด้าวทนายทรุ่นที่ 2 ควรเข้ารับการศึกษาและพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและทำงานในลักษณะประสานงานระหว่างรัฐ ผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าวอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ รูปขจร. **ทัศนคติของประชาชนชาวเชียงใหม่ต่อนโยบายการผ่อนผันแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่ผิดกฎหมาย ทำงานในประเทศไทย กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- กฤติยา อาชวนิจกุล. **กฎหมายแรงงานข้ามชาติ.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน. **“รายงานผลการศึกษาแนวโน้มความต้องการแรงงานในช่วงปี 2553 - 2557”** กรุงเทพฯ: 2552.
- เกษมสันต์ วัฒวรรณ. **กฎหมายแรงงานกับการบริหารงานบุคคล.** กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2546.
- ฉลองขวัญ อุดทะขอด. **ผลกระทบของการจ้างแรงงานต่างชาติดต่อความมั่นคงแห่งชาติ : กรณีศึกษาแรงงานพม่า.** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.
- ชูชัย สมิทธิไกร. **การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ Personnel training in organizations.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ณัฐภรณ์ ไชยแก้ว. **สภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของแรงงานพม่าในเมืองเชียงใหม่.** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ศุลาพร อ่อนจันทร์. **ผลกระทบจากนโยบายผ่อนผันการใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าต่อชุมชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน.** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิภาควิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- บุญธรรม ภัคดี. **ผลกระทบจากการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างชาตินในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.
- พวงผกา อาษา. **ผลกระทบของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในตำบลทาสบเส้า อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน.** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550

- ภาสกร โกโศยกานนท์. แรงงานอพยพภาคอุตสาหกรรมในบริเวณชายแดนไทย-พม่า : กรณีศึกษา
 แรงงานสัญชาติพม่าในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
 ภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- มาลีวรรณ เลาะวิถี. ผลกระทบของการอนุญาตให้แรงงานต่างชาติผิดกฎหมายทำงานต่อการจ้าง
 แรงงานไทยในจังหวัดลำพูน. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- โลมฤทัย วงษ์น้อย. สถานภาพการจ้างแรงงานต่างด้าวภาคการผลิตเกษตรของอำเภอพบพระ
 จังหวัดตาก. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- วัฒนา วณิชนพรัตน์. ผลกระทบของแรงงานต่างด้าวที่มีต่ออาชีพและรายได้ของแรงงานไทยใน
 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 เศรษฐศาสตร์การเมือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- วิพรรณ ประจวบเหมาะ และคณะ. ผลกระทบของการย้ายถิ่นต่อสภาพการณ์ของแรงงานข้ามชาติ :
 กรณีศึกษาประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2544.
- สมเพชร เตชะ. ทศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนต่อนโยบายของรัฐบาลไทยในการแก้ไข
 ปัญหาแรงงานพม่าอพยพในจังหวัดเชียงใหม่. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมือง
 และการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- สรารุช ไพฑูรย์พงษ์. โครงการแนวทางการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจ้างแรงงานต่างด้าว.
 กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2552.
- เสกสิทธิ์ คุณศรี. การประเมินความจำเป็นในการใช้แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย : ศึกษากรณี
 อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.
- สุณีย์ จ้อยจรัส. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบกิจการอาหารทะเล
 แซ่เยือกแข็ง ในจังหวัดสมุทรสาคร. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2546 “การคาดประมาณประชากร
 ของประเทศไทย”. สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคนต่าง
ด้าว. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.doe.go.th/workpermit/> (วันที่ค้นข้อมูล : 14
มิถุนายน 2553).

อมรรัตน์ บุญนาค. ปัญหาของแรงงานไทยในการทำงานต่างประเทศ : ศึกษากรณีจังหวัด
เชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

อรรถสิทธิ์ อัตโตปกรณ์. การเปรียบเทียบแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมก่อสร้าง
ของไทย. การค้นคว้าอิสระ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าธนบุรี, 2552.

วารสาร

ทนายท ศรีปลั่ง. การพัฒนาของ HR จากปัจจุบันสู่อนาคต. วารสารการบริหารคน. 24(4): 40-43;
บรรณนิทัศน์, 2546.

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์

3. สถานะของพ่อแม่ taztartajctae

พ่อ taz

สัญชาติ $\text{E}\text{H}\text{H}\text{b}\text{m}$ [] พม่า jrefm

ที่พักปัจจุบัน, $\text{ck/v}\text{u}\text{e}\text{e}\text{m}$ [] พักอาศัยในประเทศไทย จังหวัด $\text{X}\text{H}\text{E}\text{H}\text{H}\text{w}\text{G}\text{jr}\text{H}\text{b}$, f.....

เข้าประเทศไทย $\text{X}\text{H}\text{E}\text{H}\text{H}\text{w}\text{H}\text{a}\text{m}\text{u}\text{c}\text{if}$ [] หลังปี พ.ศ. 2523 1980 $\text{ck}\text{S}\text{b}\text{e}\text{m}\text{u}\text{y}\text{H}\text{f}$ ระบุปี $\text{ck}\text{S}\text{b}\text{a}\text{y}\text{g}$

แม่ tar

สัญชาติ $\text{E}\text{H}\text{H}\text{b}\text{m}$ [] พม่า jrefm

ที่พักปัจจุบัน, $\text{ck/v}\text{u}\text{e}\text{e}\text{m}$ [] พักอาศัยในประเทศไทย จังหวัด $\text{X}\text{H}\text{E}\text{H}\text{H}\text{w}\text{G}\text{jr}\text{H}\text{b}$, f.....

เข้าประเทศไทย $\text{X}\text{H}\text{E}\text{H}\text{H}\text{w}\text{H}\text{a}\text{m}\text{u}\text{c}\text{if}$ [] หลังปี พ.ศ. 2523 1980 $\text{ck}\text{S}\text{b}\text{e}\text{m}\text{u}\text{y}\text{H}\text{f}$ ระบุปี $\text{ck}\text{S}\text{b}\text{a}\text{y}\text{g}$

อาชีพพ่อแม่ taztartvlyftuHf

อาชีพที่เคยทำ $\text{vly}\text{H}\text{a}\text{ont}\text{vlyftuHf}$

[] 1. พ่อ [] 2. แม่

ช่วงปี..... ทำงานอาชีพ เงินเดือน บาทต่อเดือน หรือ บาทต่อวัน

[] 1/ taz [] 2/ tar

$\text{ck}\text{S}\text{f}$ $\text{tvly}\text{fr}\text{H}\text{tpm}$ vpm $\text{wpl}\text{v}(\text{O}\text{H}\text{h}[\text{w}])$ wpae h

[] 1. พ่อ [] 2. แม่

ช่วงปี..... ทำงานอาชีพ เงินเดือน บาทต่อเดือน หรือ บาทต่อวัน

[] 1/ taz [] 2/ tar

$\text{ck}\text{S}\text{f}$ $\text{tvly}\text{fr}\text{H}\text{tpm}$ vpm $\text{wpl}\text{v}(\text{O}\text{H}\text{h}[\text{w}])$ wpae h

[] 1. พ่อ [] 2. แม่

ช่วงปี..... ทำงานอาชีพ เงินเดือน บาทต่อเดือน หรือ บาทต่อวัน

[] 1/ taz [] 2/ tar

$\text{ck}\text{S}\text{f}$ $\text{tvly}\text{fr}\text{H}\text{tpm}$ vpm $\text{wpl}\text{v}(\text{O}\text{H}\text{h}[\text{w}])$ wpae h

อาชีพปัจจุบัน $\text{vu}\text{H}\text{vlyftuHf}$

[] 1. พ่อ [] 2. แม่

ช่วงปี..... ทำงานอาชีพ เงินเดือน บาทต่อเดือน หรือ บาทต่อวัน

[] 1/ taz [] 2/ tar

$\text{ck}\text{S}\text{f}$ $\text{tvly}\text{fr}\text{H}\text{tpm}$ vpm $\text{wpl}\text{v}(\text{O}\text{H}\text{h}[\text{w}])$ wpae h

2. แบบสัมภาษณ์แรงงานพม่า

แบบสอบถาม ar:c6fvท

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป tyff 1 tax&xGtcsuftvufsq

1. แบบสอบถาม ชื่อ ar:c6fajzqbltrnf.....
 นามสกุล r&trnf.....
 สถานที่ให้สัมภาษณ์ ณ ตำบล ar:c6far;jrefonhe&m.....
 อำเภอ &yuf..... จังหวัด jr&b, f.....
2. เพศ vdf [] 1. ชาย usn [] 2. หญิง r
3. อายุ touf ปี efi
4. ศาสนา u&g bnbom
 [] 1. ไม่มี r7qg [] 2. พุทธ ARbom [] 3. คริสต์ c&pbef [] 4. อิสลาม tpvrf
 [] 5. ฮินดู cbl [] 6. ยิว *k [] 7. ซิกข์ qpf [] 8. เชน csf
 [] 9. โซโรอัสเตอร์ q&tu&upwm [] 10. นับถือผี ew&u&g f [] 11. บาไฮ Am[if
 [] 12. อื่นๆ (ระบุ) tjc.....
5. ชาติพันธุ์ e&f&ibmtr&tpm
 [] 1. พม่า jrefm [] 2. ไทยใหญ่ &fj&D [] 3. มอญ rbf [] 4. ยะไข่ &c&f
 [] 5. กะเหรี่ยง u&f [] 6. คะฉิ่น uc&f [] 7. จีน csf [] 8. จีน w&v
 [] 9. อินเดีย t&f [] 10. โรฮิงญา &fifsm [] 11. อื่นๆ tjc (aznyg).....
6. ปัจจุบันท่านถือสัญชาติ vu&f&ibmtr&tpm
 [] 1. พม่า jrefm [] 2. ไทย x&f [] 3. ไม่ทราบ rody
7. ระดับการศึกษา/ทักษะฝีมือ ynm&t&fcsf / ausifym
 [] 1. ไม่ได้เข้าการศึกษา ausifymoi&um&yg
 [] 2. เข้ารับการศึกษา ausifymoi&um&gof
 [] 2.1 ท่านเข้ารับการศึกษาตั้งแต่อายุ ausifymwib&um&hontouf.....ปี ณ efiRS.....
 [] 2.2 การศึกษาสูงสุด tjrif&oi&um&hontwef
 [] 2.2.1 ประถมศึกษา tajc&ym rv/wef
 [] 2.2.2 มัธยมศึกษาตอนต้น tajc&ym tv, wef
 [] 2.2.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย tajc&ym txu/wef
 [] 2.3 จบการศึกษาระดับสูงสุดเมื่ออายุ aenu&f tjrif&oi&um&hontwef wu&hontouf.....ปี efi
 [] 3. อื่นๆ tjc.....

8. สถานที่เกิด/ภูมิลำเนาของพ่อ(และ/หรือ)แม่ rdif (o(h)zci\ ar&y/zmvdjné, f wlf trnf

- [] 1. เขตตะนาวศรี (Tanintharyi) weOn&Dvlf
- [] 2. เขตพะโค (Bago) yctwlf
- [] 3. เขตมันตะเลย์ (Mandalay) rEáv;wlf
- [] 4. เขตมาเกว (Magway) rau&wlf
- [] 5. เขตย่างกุ้ง (Yangon) &eL&wlf
- [] 6. เขตสะกาย (Sagaing) ppl&wlf
- [] 7. เขตอิรวดี (Ayeyarwady) {&wDvlf
- [] 8. รัฐกะฉิ่น (Kachin) uc&jné, f
- [] 9. รัฐกะยา (Kayah) u, mjné, f
- [] 10. รัฐกะเหรี่ยง (Kayin) u&ijné, f
- [] 11. รัฐฉาน หรือรัฐไทใหญ่ (Shan) &fjné, f
- [] 12. รัฐจีน (Chin) c&fjné, f
- [] 13. รัฐมอญ (Mon) r&fjné, f
- [] 14. รัฐยะไข่ (Rakhine) &c&fjné, f
- [] 15. อื่นๆ(ระบุ) tjcm(az&jy).....

9. สถานที่เกิด/ภูมิลำเนาของท่าน oihar&y/zmvdjné, f wlf trnf

- [] 1. ประเทศไทย x&f&H จังหวัด& b, f.....
- [] 2. ประเทศพม่า ในเขต/รัฐ jref&H w&f&atnu&jné, f&wlf w&ck&S
 - [] 2.1 เขตตะนาวศรี (Tanintharyi) weOn&Dvlf
 - [] 2.2 เขตพะโค (Bago) yctwlf
 - [] 2.3 เขตมันตะเลย์ (Mandalay) rEáv;wlf
 - [] 2.4 เขตมาเกว (Magway) rau&wlf
 - [] 2.5 เขตย่างกุ้ง (Yangon) &eL&wlf
 - [] 2.6 เขตสะกาย (Sagaing) ppl&wlf
 - [] 2.7 เขตอิรวดี (Ayeyarwady) {&wDvlf
 - [] 2.8 รัฐกะฉิ่น (Kachin) c&fjné, f
 - [] 2.9 รัฐกะยา (Kayah) u, mjné, f
 - [] 2.10 รัฐกะเหรี่ยง (Kayin) u&ijné, f
 - [] 2.11 รัฐฉาน หรือรัฐไทใหญ่ (Shan) &fjné, f
 - [] 2.12 รัฐจีน (Chin) c&fjné, f
 - [] 2.13 รัฐมอญ (Mon) r&fjné, f
 - [] 2.14 รัฐยะไข่ (Rakhine) &c&fjné, f
 - [] 2.15 อื่นๆ(ระบุ) tjcm(az&jy).....

10. บัตรที่ท่านถือโดยรัฐบาลไทยเป็นผู้ออกให้ x&f&H Sx&w&f; x&maom aex&f&H S

10.1 บัตร ทร.38/1 ax&w&f 38/1 &f&gnf

- [] 1. มีบัตร ทร.38/1 ax&w&f 38/1 &f&gnf
วันออกบัตร if&w&f w&f&on&uf..... วันหมดอายุบัตร if&w&f w&f&u&e&uf.....
- [] 2. ไม่มีบัตร bwf&f&g

10.2 บัตรประจำตัวและบัตรอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว u&f&f&e&f&w&f&w&f&ck&e&S tv&f&f&e&f&w&f&w&f&ck&e&S &f&gnf

- [] 1. มีบัตรประจำตัวและบัตรอนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าว u&f&f&e&f&w&f&w&f&ck&e&S tv&f&f&e&f&w&f&w&f&ck&e&S &f&gnf
วันออกบัตร if&w&f w&f&on&uf..... วันหมดอายุบัตร if&w&f w&f&u&e&uf.....
- [] 2. ไม่มีบัตร bwf&f&g

10.3 บัตรประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว us&f&ma&bw&f&on&f

- [] 1. มีบัตรประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว us&f&ma&bw&f&on&f
วันออกบัตร if&w&f w&f&on&uf..... วันหมดอายุบัตร if&w&f w&f&u&e&uf.....
- [] 2. ไม่มีบัตร bwf&f&g

20. ระยะเวลาการทำงาน t_{work}

1. จำนวนวันทำงาน w_{days} วัน/เดือน โดยทำงานวันละ w_{hours} ชั่วโมง
 2. จำนวนวันหยุด w_{days} วัน/เดือน
21. รายได้รวมของครอบครัว R_{family} บาท/เดือน w_{days}
..... บาท/ปี

22. สวัสดิการที่ได้รับจากการทำงาน $S_{benefit}$

- [] 1. ไม่ได้รับ $S_{benefit}$ เพราะ R_{family}
- [] 2. สวัสดิการและรายละเอียดที่ได้รับ คือ $S_{benefit}$
 - [] 2.1 ค่ารักษาพยาบาล $S_{medical}$
 - [] 2.2 ค่าอาหาร S_{food}
 - [] 2.3 ที่พัก $S_{housing}$
 - [] 2.4 ค่าเล่าเรียน $S_{education}$ ค่าใช้จ่ายบุตร S_{child}
 - [] 2.5 ค่าเดินทาง $S_{transport}$
 - [] 2.6 อื่นๆ ระบุ S_{other}

23. ตั้งแต่เริ่มทำงานมาท่านมีการย้ายงาน หรือเปลี่ยนการทำงาน N_{jobs} ครั้ง

24. ย้ายงานหรือเปลี่ยนงาน เพราะ R_{reason}

.....
.....

25. เคยทำงานประเภทไหนบ้าง C_{jobs} (ตอบได้หลายข้อ)

- [] 1. รับจ้างในร้านค้า C_{retail}
- [] 2. รับจ้างในร้านอาหาร $C_{restaurant}$
- [] 3. รับจ้างในร้านเสริมสวย C_{beauty}
- [] 4. รับจ้างในร้านซ่อมรถ $C_{mechanic}$
- [] 5. รับจ้างในหอพัก $C_{landlord}$
- [] 6. รับจ้างในโรงแรม C_{hotel}
- [] 7. รับจ้างในโรงงาน $C_{factory}$
- [] 8. รับใช้ในบ้าน $C_{domestic}$
- [] 9. รับจ้างในงานด้านการเกษตร $C_{agriculture}$
- [] 10. รับจ้างในงานด้านปศุสัตว์ $C_{livestock}$
- [] 11. รับจ้างในงานก่อสร้างต่างๆ $C_{construction}$
- [] 12. รับจ้างในงานอาชีพต่อเนื่องประเภท $C_{specialized}$
- [] 13. รับจ้างในงานประมง $C_{fishing}$
- [] 14. อื่นๆ (ระบุ) C_{other}

26. รายจ่าย $E_{expenses}$

1. ค่าอาหาร E_{food} บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
2. ค่าที่พัก $E_{housing}$ บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
3. ค่าน้ำ/ค่าไฟ $E_{utilities}$ บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
4. ค่าเดินทาง $E_{transport}$ บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
5. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุตร E_{child} บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
6. ค่าของใช้ เสื้อผ้าและ $E_{clothing}$ บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี
ค่ารักษาพยาบาล $E_{medical}$ บาท / คน w_{days} / เดือน w_{days} บาท / ปี

7. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ระบุ) **tjcm**..... บาท **bwf / คน wpa, uf/ เดือน wplv**..... บาท **bwf/ปีwpEpf**
tjcm..... บาท **bwf / คน wpa, uf/ เดือน wplv**..... บาท **bwf/ปีwpEpf**
tjcm..... บาท **bwf / คน wpa, uf/ เดือน wplv**..... บาท **bwf/ปีwpEpf**
27. เงินออมของท่าน **paig** บาท **bwf/คนwpa, uf/เดือนwplv**..... บาท **bwf/ปีwpEpf**
- 28.หนี้สินของท่าน **taMig** บาท **bwf/คนwpa, uf/เดือนwplv**..... บาท **bwf/ปีwpEpf**
29. ท่านมีการจัดการอย่างไรต่อเงินออมของท่าน **aig, f/ygvl**
- [] 1. เงินสด **aigmbdfjif** [] 2.ฝากธนาคาร **bPwfttyEpfif**
[] 3. ซื้อทรัพย์สินมีค่า **tzlweyptfjzibymifvkmjif**.....
30. ท่านส่งเงินกลับกรมลำนนาหรือไม่ **tdyMigzpfygvn**
- [] 1. 'ไม่' **rydzpf**
[] 2. ใช่ **ydzpf** ส่งทุก.....วัน **uMwvpcg** จำนวน **yMig**.....บาท **bwf/ครั้งwMdf**
31. ปัญหาในการทำงาน **tvMvGf tcuftcl**
- [] 1. ปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง **tvMvGfSfSfEElLisidtmay;jcif**
ด้านการเปลี่ยนงาน/ย้ายพื้นที่ **tvMvGfMif?ae&a&Tjif**.....
อื่นๆ(ระบุ) **tjcm**.....
- [] 2. ปัญหาค่าแรงที่ได้ **tvMvGfmc jyonem**
ด้านจำนวนเงิน **yMvGfta&twGf**.....
ด้านระยะเวลา **tcslumv**.....
อื่นๆ(ระบุ) **tjcm**.....
- [] 3. ปัญหาด้านสวัสดิการที่ควรจะได้รับ **oibomyMvKsn**
ความช่วยเหลือด้านต่างๆ **uhby;oibont&nrsm**.....
อื่นๆ(ระบุ) **tjcm**.....
- [] 4. ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน **vtcGfta&jyem**
ด้านสุขอนามัย **usefma&**.....
ด้านความปลอดภัย **vMvGf**.....
อื่นๆ(ระบุ) **tjcm**.....
- [] 5. ปัญหาด้านความเป็นอยู่ **aexMf&tcuftcl**.....
.....
- [] 6. ปัญหาด้านบุตร/การศึกษานบุตร **cav;twGftcuftcl? cav;ynma&tcuftcl**
.....
- [] 7. ปัญหาด้านการศึกษาของท่าน **ynma&tcuftcl**
.....
- [] 8. ปัญหาด้านครอบครัว **rdmphaMvMifvMvGfMvGfif**
.....

[] 9. อื่นๆ ระบุ **tjcm**

32. ท่านคิดว่ารัฐบาลไทยควรเข้ามาดูแลช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว ในสภาพความเป็นอยู่ มิติทางเศรษฐกิจ ในเรื่อง
อะไร มากที่สุด เพราะอะไร และควรเข้ามาดูแลช่วยเหลืออย่างไร **oiftaeel kllftpl&uaejyda&t hijmifvlyformrs&
pdyda&el hexhif(oh)b, fvdptay:uhbz&sfay;apcsifgqv/bnmimiv/b, fvdhdy;oifov/**

33. ท่านมีความพึงพอใจต่อประเทศไทยในด้านดังต่อไปนี้ในระดับใดบ้าง
oif&Eifilw&hexhif& jwbuftydatnujgtalnmift&mrstay: b, fvnuxdusyfr&dgov/

1. ด้านการดูแลจากภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐ **tp&EShnd&Brsn\Nun&hpmih&Suf&**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

2. ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน **uH jlyp&fESitouftE&, fvd&K**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

3. ด้านสาธารณสุข **us&rm&**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

4. ด้านคุณภาพชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ **vher&ci&Shb0&yfwn&hexhif&**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

5. ด้านความเสมอภาคและสิทธิทางสังคม **w&mrQvr&EShvr&rc&ifta&**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

6. ด้านการศึกษา **yn&ma&**

- [] 1.มากที่สุด **tv&hltv&** [] 2. มาก **tv&** [] 3. ปานกลาง **tv, fvwf**
[] 4. น้อย **tenfi,** [] 5. น้อยที่สุด **tenfqM**

3. แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดที่สำรวจข้อมูล [] 1. เชียงใหม่ [] 2. ตาก [] 3. สมุทรสาคร [] 4. ระนอง
ชื่อกิจการ

1. ประเภทกิจการ

[] 1. การผลิต [] 2. การบริการ [] 3. การค้าส่ง [] 4. การค้าปลีก

2. กิจการ

[] 1. ร้านค้า [] 2. ร้านอาหาร [] 3. ร้านเสริมสวย

[] 4. ร้านซ่อมรถ [] 5. หอพัก [] 6. โรงแรม

[] 7. โรงงาน [] 8. ผู้มีแรงงานรับใช้ในบ้าน

[] 9. การเกษตร [] 10. ปศุสัตว์ [] 11. งานก่อสร้างต่างๆ

[] 12. ต่อเนื่องประมงทะเล [] 13. ประมง

[] 14. อื่นๆ (ระบุ).....

3. ลักษณะของกิจการ

[] 1. เจ้าของคนเดียว [] 2. ห้างหุ้นส่วน [] 3. บริษัท [] 4. สหกรณ์

[] 5. กลุ่มชุมชน / ธุรกิจชุมชน / วิสาหกิจชุมชน / OTOP [] 6. อื่นๆ (ระบุ).....

4. จำนวนแรงงานในกิจการของท่าน

[] 1. แรงงานไทย คน

[] 2. แรงงานต่างด้าว คน แบ่งเป็น

[] 1. พม่า คน

[] 2. ไทยใหญ่ คน

[] 3. มอญ คน

[] 4. ยะไข่ คน

[] 5. กะเหรี่ยง คน

[] 6. ละติน คน

[] 7. จีน คน

[] 8. อินเดีย คน

[] 9. อินเดียน คน

[] 10. โรฮิงญา คน

[] 11. อื่นๆ (ระบุ)..... จำนวน คน

5. ขนาดกิจการของท่าน

[] 1. ขนาดจิ๋ว [] 2. ขนาดเล็ก [] 3. ขนาดกลาง [] 4. ขนาดใหญ่

ส่วนที่ 2 ลักษณะการจ้างงานแรงงาน

6. จำนวนแรงงานและลักษณะการจ้างงานแรงงานไทย

จำนวน (คน)		หน้าที่/ลักษณะงานที่ทำ	ลักษณะการจ้าง				จำนวนวัน ทำงาน/ สัปดาห์	จำนวน ชั่วโมง ทำงาน/วัน
ชาย	หญิง		รายชิ้น (บาท/ชิ้น)	รายวัน (บาท/วัน)	รายเดือน (บาท/เดือน)	รายปี (บาท/ปี)		

7. จำนวนแรงงานและลักษณะการจ้างงานแรงงานต่างด้าว

จำนวน (คน)		หน้าที่/ลักษณะงานที่ทำ	ลักษณะการจ้าง				จำนวนวัน ทำงาน/ สัปดาห์	จำนวน ชั่วโมง ทำงาน/วัน
ชาย	หญิง		รายชิ้น (บาท/ชิ้น)	รายวัน (บาท/วัน)	รายเดือน (บาท/เดือน)	รายปี (บาท/ปี)		

8. ส่วนมากแรงงานต่างด้าวที่ทำงานกับท่านมาจากแหล่งใด

- 1. แรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย
- 2. แรงงานต่างด้าวอพยพย้ายถิ่นมาจาก.....
- 3. อื่นๆ (ระบุ).....

9. ลักษณะการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าว

- 1. แรงงานต่างด้าวมาสมัครงานเอง
- 2. มีนายหน้าพามา จาก
- 3. กิจการสรรหาเอง จาก
- 4. อื่นๆ (ระบุ).....

10. ท่านได้ขึ้นทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวหรือไม่

- 1. ขึ้นทะเบียน คน เพราะ
- 2. ไม่ได้ขึ้นทะเบียน คน เพราะ

11. ส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวมีบัตรอะไรบ้าง

- 1. ไม่มีบัตร
- 2. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 47,49,51 ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีชมพู
- 3. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 50 ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีชมพูคาดเขียว
- 4. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 กิจการประมง ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีฟ้า
- 5. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 กิจการต่อเนื่องประมงทะเล ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีส้ม
- 6. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 กิจการเกษตรและปศุสัตว์ ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีเขียว
- 7. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 กิจการก่อสร้าง ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีเหลือง
- 8. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 ผู้รับใช้ในบ้าน ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีเทา
- 9. บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย จดปี 52 กิจการอื่นๆ ด้านหน้าสีชมพู ด้านหลังสีน้ำตาล

12. กรณีแรงงานต่างด้าวทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุดท่านได้รับค่าทำงานล่วงเวลาหรือไม่

- 1. ไม่ได้รับ
- 2. ได้รับบาท/ชั่วโมง

13. สวัสดิการของแรงงานไทย

- 1. ไม่มี เพราะ.....
- 2. ได้รับสวัสดิการ คือ

สวัสดิการ	รายละเอียด
ค่ารักษาพยาบาล	
ค่าอาหาร	
ที่พัก	
ค่าเล่าเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร	
อื่นๆ ระบุ.....	

14. สวัสดิการของแรงงานต่างด้าว

- 1. ไม่มี เพราะ.....
- 2. ได้รับสวัสดิการ คือ

สวัสดิการ	รายละเอียด
ค่ารักษาพยาบาล	
ค่าอาหาร	
ที่พัก	
ค่าเล่าเรียน/ค่าใช้จ่ายบุตร	
อื่นๆ ระบุ.....	

15. ช่วงเวลาที่แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ทำงานให้ท่าน

- 1. ไม่ถึง 1 เดือน
- 2. 1 เดือน – 6 เดือน
- 3. 6 เดือน – 1 ปี
- 4. มากกว่า 1 ปี

16. ประมาณการรายได้ของกิจการ

ก่อนกิจการใช้แรงงานต่างด้าว กิจการมีรายได้ประมาณ บาท/ปี

หลังจากที่ใช้แรงงานต่างด้าว กิจการมีรายได้ประมาณ บาท/ปี

17. เหตุผลที่ท่านจ้างแรงงานต่างด้าว

1)

.....

2)

.....

3)

.....

ข้อดีของการจ้างแรงงานต่างด้าว

1)

.....

2)

.....

3)

18.

ข้อเสียของการจ้างแรงงานต่างด้าว

1)

.....

2)

.....

3)

19.

เหตุผลในการลาออก/เปลี่ยนงาน ของแรงงานต่างด้าว

1)

.....

2)

.....

3)

.....

20. คุณลักษณะในการทำงานของแรงงานต่างด้าว

ลักษณะ	ดี	ปานกลาง	พอใช้
ความสามารถด้านภาษา			
ทักษะฝีมือในการทำงาน			
ความอดทน			
ความสามารถในการเรียนรู้งาน			
ความละเอียดขจัด			
ความซื่อตรง			

ส่วนที่ 3 ผลประกอบการ (มติเศรษฐกิจ) และความต้องการแรงงานต่างด้าวในอนาคต

21. ท่านคิดว่า ในอนาคตธุรกิจของท่านคิดจะใช้แรงงานต่างด้าวหรือไม่

[] 1. ไม่ใช่

[] 2. ใช้ จำนวน คน เพื่อทำงานด้าน

เพราะ

22. ท่านคิดว่าภาครัฐควรมีนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว การเข้ามาดูแลผู้ประกอบการเกี่ยวกับ
แรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการ อย่างไร

.....

.....

.....

.....